

மார்ச்சும்

சமூக பொருளியல் பண்பாட்டு ஆய்வுச் சுஞ்சிகை

ஃபொருளாதார அபிவிருத்தி ஃ

- ❖ அரசாங்க அதிகாரமும் வர்த்தகமும்
எம்.எல். வைடன் பெளம்
- ❖ பொருளாதாரச் சிற்திருத்தம்
கே.ஒ.டி. செவாலோஸ்
- ❖ இலங்கையில் பொருட்கள்
சேவைகளுக்கான வரி
பா.சிவாஜி
- ❖ அபிவிருத்திப் பொருளியல்
ஜனனி ரகுராகவன்
- ❖ கைத்தொழில் சமூகங்களின் எழுச்சி
சோ.சந்திரசேகரன்
- ❖ வளங்களின் பயன்பாடும் போக்கும்
மா.சே.முக்கையா
- ❖ பெண்களும் குழலும்
யோகா இராசநாயகம்
- ❖ இலங்கையில் கட்சி முறை வளர்ச்சி
அ.சிவராஜா
- ❖ கடல் சட்டம்
வி.ரி.தமிழ்மாறன்
- ❖ ஐக்கிய நாடுகள் சபை
அ.விஜயகிருஷ்ணன்
- ❖ தொடர்புக் கட்டுமானத்தின்
விருத்தியில் “இன்றெந்த”
க.நந்தகுமார்

மார்க்கம்

சமூக பொருளியல் பண்பாட்டு ஆய்வுச் சஞ்சிகை
மலர்- 3, இதழ் 2, 1996

மார்கா ஆய்வு நிறுவகத்தின் ஆய்வுச் சஞ்சிகையான இது மூலச் சொல்லின் தமிழ் வடிவமாக “மார்க்கம்” எனப் பெயர் குட்டப்பட்டுள்ளது. மார்க்கம் என்பது “வழி”, “பாதை” யைச் சுட்டுவதாகும். “மார்க்” என்னும் வடமொழியிற் சுட்டப்பெறும் பன்மைப் பொருள் “மார்க்கம்” என்னும் தமிழ் வடிவத்தினுள் தொக்கு நிற்கும். மார்க்கம் பால் பகா அஃறினைப் பெயராகும். எனவே இங்கு நாம் ஒரு “வழியை” மாத்திரம் சுட்டாது உண்மையின் தேடலுக்கான பலவேறு மார்க்கங்களையே சுட்டுகின்றோம். இந்தியக் கலை மரபில் “மார்க்க” என்பது செந்நெறிக் கலைகளைச் சுட்டும் என்பதையும் நாம் நாட்டிய சாஸ்திரம், சிலப்பதிகார உரைகள் வழியாக அறிகிறோம். மார்க்கத் தின் உள் ஸடக்கம் இந்தச் செந்நெறிப்பாட்டை உறுதி செய்வதாக இருத்தல் வேண்டும். இது கட்டுரையாளர்களுக்கான கடமையாகவும் வாசகரின் உரிமையாகவும் அமைதல் வேண்டுமென்பது எமது அவா.

**கட்டுரைகளில் காணப்படும் கருத்துக்கள் மார்கா நிறுவகத்தின் கருத்துக்கள் அல்ல,
அவை கட்டுரையாளியர்களின் கருத்துக்களே.**

வாசகர்களுடன் சில வார்த்தைகள்.....!

நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டது போன்று மார்க்கம் சஞ்சிகையின் முக்கிய நோக்கம் சமூக அறிவியல்துறை சார்ந்த ஆய்விதியான கட்டுரைகளைத் தமிழ்மொழியில் வழங்கி, தமிழ் பேசும் உயர்தலை மாணவர்கள், அந்தெலையில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் போன்றாரின் அறிவுசார் விருத்திக்கு உதவுவதே. ஆய்விலும் அவ்வாறான ஆய்வுமரான கட்டுரைகள் “ஆய்வுகள் ஆய்வுக்காகவே” என்ற முறையில் ஆய்வாளர்களுக்குக் காம் அமைத்துக் கொடுப்பதோடு நில்லாது சமகால அறிவியல், சமூக, பொருளாதார பண்பாட்டுப்

பிரச்சினைகளைச் சமூக, அறிவியல், ஆராய்ச்சி முறைகளைத் துணையாகக் கொண்டு நோக்கும் கட்டுரைகளாக அவை அமைதல் பயனுடையது.

இன்றைய சிக்கல் வாய்ந்த நவீன சமூதாயத்தில் தனியார் தொழில் முயற்சி முறைகளை மீதான அரசாங்கக் கட்டுப்பாடுகள் அதிகரித்து வருகின்றன. மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம், வேலைவாய்ப்புக்கான சந்தேகப்பங்கள் அதியவெற்றை இவை தடுத்து விடுவனவாகக் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய ஒரு முறையே நிலையை விளக்குவதற்கு வர்த்தக் கெயலாற்றும் மீதான அரசாங்கத்தின் அதிகார அத்துறைகள் ஜக்கிய அமெரிக்காவில் ஏற்படுத்தி வரும் தாக்கங்கள் பற்றி முனே எல். வைடன் பொளம் ஆராய்கிறார். உற்பத்தித் திறன் வாய்ந்த பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு அரசாங்கத்தின் ஒருங்கு விதிகள் ஒரு தடையாக அமைந்துள்ளன. பாதுகாப்பான சூழலைப் பெறுவதற்காக மேற்கொண்டுள்ள பொட்டும் இது முழுமொழிக் கெளிகள் இரசாயனக் கைத்தொழில்களைப் பயித்தும் பாதிக்கின்றன. இப்பிரச்சினையின் சுலபமானங்களையும், செய்யப்பட வேண்டிய மாற்று வழிகளையும் இக் கட்டுரையாளியர் ஆய்வு செய்கிறார். பொருளாதாரச் சீர்திருத்தமும், நிறுவன நிதியான நெருக்கடியும் பேரு, தாய்லாந்து ஆசிய நாடுகளில் எத்தகைய சமூக, பொருளாதார நிலைமைகளைத் தோற்றுவித்தன என்பதைப் பற்றிய இரு கட்டுரைகள் இங்கு இடம் பெறுகின்றன. சனநாயக நிதியான நிறுவனங்களின் செயற்பாடு ஸ்திரமான பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அவசியமென்பதை இக்கட்டுரைகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. இராணுவ மயமாக்கமற்ற சனநாயகத் தன்மை கொண்ட அரசியல் முறைமையே ஒரு திறந்த சமூகத்துக்கு வழிவகுக்கும் என எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது.

கடந்த மூப்பது துண்டுகளுக்கு மேலாக இலங்கையில் நடைமுறையிலிருக்கும் வரிக்குப் பதிலாக விரைவில் அறிமுகம் செய்யப்படவள்ள பொருட்கள் சேவைகள் வரி பற்றிய ஒர் அறிமுகக் கட்டுரையை மி. சிவாஜி இங்கு தந்துள்ளார். இன்றைய நிலையில் முக்கியத்துவமடைந்து வரும் அபிவிருத்திப் பொருளியல் எவ்வாறு தோற்றும் பெற்றது அதன் இயல்புகள் என்ன. குறைவிருத்தி நாடுகளின் அபிவிருத்தியில் அதன் பங்களிப்பு பற்றிய கட்டுரை ஜனனி ரகுராகவனினால் எழுதப்பட்டுள்ளது. கைத்தொழில் சமூகங்களின் எழுச்சிபற்றிக் குறிப்பிடும் சோ. சந்தீரேசேகரனின் கட்டுரையில் கைத்தொழில் மயத்துக்கும் மிதியை பொருளாதார முறையின் வளர்ச்சிக்கு எவ்வாறு புதிய தொழிற்கல்விச் சிந்தனை பங்களித்தது என்பது ஆராய்ப்படுகின்றது. சர்வதேச நாடுகளின் சூழலையும், அபிவிருத்தியையும் மின்னணியைக் கொண்டு வலு மூலவாத்தின் பயன்பாட்டில் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகளை மா.சே. மூக்கையா தனது கட்டுரையில் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

குழலைப் பொறுத்தவரையில் அதன் முகாமைத்துவத்தில் பெண்களின் மாப்பு தவிர்க்க முடியாததாக இருப்பதுடன் மாற்றத்துக்கான கருவியாகவும் அவர்கள் விளங்குகின்றார்கள் என்பதை நடைமுறைக் குழல் பிரச்சினைகளுடன் தனது கருத்தினைப் பேராசிரியை யோகா இரசநாயகம் முன்வைக்கிறார். இலங்கையின் கட்சி முறை வளர்ச்சியில் தெருப்பும் சில புதிய போகுக்களைப் பேராசிரியர் அம்பலவர்களார் சிவராய் விவிாகா ஆராய்வார். கடல் சட்டமும், ஜக்கிய நாடுகள் சபையும் அன்மைக் காலத்தில் கவனம் பற்று வரும் முக்கிய விடயங்கள். கடல் சட்டம் என்றால் என்ன, அதன் தோற்றும், சர்வதேச உறவுகளில் அதன் தாக்கம் எவ்வாறு அமைந்திருந்தது பற்றியும் இன்றைய சர்வதேசக் கடல் பிரச்சினைகளை விளங்கிக் கொள்வதற்கான ஒரு மின்புலப் பார்வையையும் விரி. தமிழ்மாநின் கட்டுரை துக்கின்றது. ஜக்கிய நாடுகள் சபை எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகள் குறிப்பாக அனு ஆய்வுப் பிரச்சினை மற்றும் அமெரிக்க மேலாக்கம் அதன் உதிர்வகுக்கு வழிவகுக்குமா என்பது பற்றி அ. விஜய கிருஷ்ணன் ஆய்வு செய்கிறார். இறுதியாக, தொடர்புக் கட்டுரைமானத்தின் விருத்தியில் “இன்றிநெற்” எத்தகைய மாற்றங்களை நிறைவேண்டும் என்று விடுகின்றது. அதன் உள்ளடக்கக்கூறுகள் வைலையினாலை கட்டுரை நிறைவேண்டும் என்று விடுகின்றது. எனவே இத்தகைய பலவேறு விடயங்களைச் சார்த்த கட்டுரைகள் வாசகர்களின் அறிவுசார் விருத்தியில் சிறந்த பங்களிப்பைச் செய்யும் என எதிர்பார்க்கின்றோம்.

ஆசிரியர்

MARKAM

A Journal for the study of Society, Economy and Culture

Vol. 2, No. 3, 1996

ADVISORY COMMITTEE

Mr. Godfrey Gunatilleke
Mr. Newton Fernando
Prof. K. Sivathamby
Mr. R. Sivachandran

EDITOR

S.Antony Norbert

EDITORIAL ASSISTANTS

Miss. Narmada Kamalanathan
Miss. Jayaluxmi Ponniah

TYPE SETTING

Unique Graphics
2/3, Plaza Complex
33, Galle Road
Colombo 6.

PRINTING

Unie Arts (PVT) Ltd.
48 B, Bloemendhal Road
Colombo 13.

PUBLICATION

Marga Institute
(Sri Lanka Center for Development Studies)
93/10 Dutugemunu Road
Colombo 6.

Tel : 828544 / 5

Contents

Page

❖ Government Power and Business Performance Murray L. Weidenbaum	4
❖ Economic Reform and Institutional Crisis - Peru and Thailand Gabriel Ortiz de Zevallos	11
❖ Goods and Services Tax in Sri Lanka : An Introduction B. Sivaji	15
❖ Development Economics and Developing Countries Jananee Raguragavan	19
❖ Emergence of Industrial Societies and New Educational Patterns S.Sandarasegaram	25
❖ Trends in the Utilisation of Resources : An Environmental issues' Perspective M.S. Mookiah	30
❖ Women and Environment - Issues & Problems Yoga Rasanayagam	36
❖ Development and changes of Party System in Sri Lanka A. Sivarajah	39
❖ Law of the Sea : An Overview V.T. Thamilmaran	44
❖ The Future of the UN: Who are the Main Actors A. Vijayakrishnan	53
❖ The Role of Internet in Development of Communication Infrastructure and Information Resources K. Nanthakumar	57

மார்ச்சும்

சமூக பொருளியல் பண்பாட்டு ஆய்வுச் சங்சிகை

இதழ் - 2, மூல 3, 1996

ஆலோசனைக்குழு

திரு. கொட்டிரே குணத்திலக
திரு. நியூட்டன் பெர்னாண்டோ
பேரா. கா. சிவத்தம்பி
திரு. இரா சிவச்சந்திரன்

ஆசிரியர்

எஸ். அன்றனி நோபேட்

ஆசிரிய உதவியாளர்

செல்வி நர்மதா கமலநாதன்
செல்வி ஜெயல்ஷ்மி பொன்னையா

கணனீ அச்சமைப்பு

யுனிக் கிராபிக்ஸ்
2/3 பிளாசா கட்டிடம்
33, காலிவீதி,
கொழும்பு - 6

அச்சிடுதல்

யுனி ஆர்ட்ஸ் (பிரைவேட்) லிமிடெட்
48 பி, பஞ்சமெண்டால் வீதி,
கொழும்பு - 13

வெளியீடு

மார்கா நிறுவகம்
93/10 துட்டகைமுனு வீதி
கொழும்பு - 6

Tel : 828544 / 5

பொருளாடக்கம்

❖ அரசாங்கத்தின் அதிகாரமும் வர்த்தகச் செயலாற்றமும் எம்.எல். வைடன் பெளம்	4
❖ பொருளாதாரச் சீர்திருத்தமும், நிறுவன ரீதியான நெருக்கடியும் கே.ஒ.டி. செவாலோஸ் எஸ். அமுதா வனிஜ்ஜா	11
❖ பொருட்கள் சேவைகள் வரி: இலங்கையில் ஓர் அறிமுகம் பா.சிவாஜி	15
❖ அபிவிருத்திப் பொருளியலும் குறைவிருத்திப் பொருளாதாரங்களும் ஜனனி ரகுராகவன்	19
❖ கைத் தொழில் சமூகங்களின் எழுச்சியும் புதிய கல்விச் செயற்பாடுகளும் சோ. சந்திரசேகரன்	25
❖ வளங்களின் பயன்பாடும் போக்கும்: சூழ்நிலைகளின் பாதிப்பு மா.சே. முக்கையா	30
❖ பெண்களும் சூழலும் யோகா இராசநாயகம்	36
❖ இலங்கையில் கட்சிமுறை வளர்ச்சியும் மாற்றங்களும் அ.சிவராஜா	39
❖ கடல் சட்டம்: ஒரு சிறு நோக்கு வி.ரி. தமிழ்மாறன்	44
❖ ஜக்கிய நாடுகள் சபையின் எதிர்காலம் : தீர்மானிப்பது யார் அ.விஜயகிருஷ்ணன்	53
❖ தொடர்புக் கட்டுமானத்தின் விருத்தியிலும் தகவல் வளங்களிலும் “இன்ரநெற்” இன் பங்கு க. நந்தகுமார்	57

அரசாங்கத்தின் அதிகாரமும் வர்த்தகச் செயலாற்றமும்

முரே எல். வைடன் பெளம்

சிக்கல் வாய்ந்த நவீன சமுதாயத்தில் அரசாங்கத்தின் ஈடுபாடானது கணிசமான அளவு எதிர்பார்க்கப்பட்டாலும் ஜக்ஷிய அமெரிக்காவில் அரசாங்க ஒழுங்குவிதிகளின் பரந்த வளர்ச்சியானது, அமெரிக்க மக்களின் உயர்ந்துவரும் வாழ்க்கைத் தரத்தினைத் தவிர்க்கும் வகையில் தனியார் தொழில் முயற்சி முறைமைகளைத் தடுக்கின்றது. இதனை முன்னைய சனாதிபதி நீக்னினால் நியமிக்கப்பட்ட பொருளாதார ஆலோசனைகளுக்கான சபையின் பணிப்பாரான இக்கட்டுரை ஆசிரியர் விளக்குகின்றார். அரசாங்கம்-வர்த்தகம் ஆசியவற்றின் தொடர்புகளில் நம்பிக்கை தரும் 4 அனுசூழைகளை அவர் ஆராய்கிறார்.

அன்னமைய வருடங்களில் தனியார் வர்த்தகத்தின் மீதான அரசாங்க அதிகாரத்தின் பாரிய அத்துமீறல்கள் சுயதோல்லியை அடைந்துள்ளன. நூக்ரவோன் தேவைகளை எதிர்கொள்ளும் வர்த்தகத் தொழிற்றுறைகளின் திறமையை, அதிகரித்துவரும் அரசாங்கத்தின் தலையீடு தடுப்பதாக உள்ளது. இத்தலையீடு குறைவதற்கான போக்குக் காணப்பட்டாலும் அடிப்படையான சமூக நோக்கங்களின் முன்னேற்றமானது தனியார் தீர்மானம் ஏற்படுத்தவில் அரசாங்க ஈடுபாட்டினை விரிவாக்குவதற்கான விளக்கத்தினை அளிக்கின்றன.

விருத்தி செய்யப்பட வேண்டிய விடயங்கள் வழிமையாக அரசாங்க ஒழுங்குகளின் செயற்பாடுகளில் இடம்பெறுகின்ற விண்வெளி, திறனின்மை என்பவற்றுக்கு மேலாகவே உள்ளன. இப்பிரச்சினையானது மிகக் குறைந்த செலவுடையதாக இருந்தால் தீர்க்கப்படக் கூடியது. விரைவானதும், பரந்தளவிலானதுமான அரசாங்க ஒழுங்கு விதிகளின் வளர்ச்சி தனியார் முயற்சிகளைத் தடுக்கின்றன. வாழ்க்கைத் தரம், வேலைவாய்ப்பு என்பவற்றுக்கான சந்தர்ப்பங்களை இவை குறைத்து விடுகின்றன. எதிர்கால வர்த்தக முறைமைகளுக்கான அடிப்படையான அரசியல் ஆகரவு இல்லாமல் போகின்றது.

இம் மையக் கருத்தின் பல்வேறு அம்சங்கள் பலரினால் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக, ஹரோல்ட் எம். வில்லியம்ஸ் பினிப்பாளர், பாதுகாப்பு மற்றும் நாணய மாற்று ஆணைக்குழு என்பவர் ஏச்சரித்ததின்படி ஒழுங்குவிதிகளின் பிரயோகமானது பரந்தளவிலாக மாறுகின்றதுடன் தனியார் துறையின் அடிப்படையை அழிக்கும் போக்குடையதாகவும் இருக்கின்றது எனலாம். அவர் அடிக்கடி கூறியது போன்று ஊக்குவிப்பு, விருப்பம் ஆசியவற்றின் பண்புகளும் சுயதேவையும் தனியார் தொழில் முயற்சிகளின் வளர்ச்சிக்கும் அதனைப் பேணிப் பாதுகாப்பதற்கும் மிகவும் அத்தியாவசியமானது. இக்கட்டுரையின் நோக்கமானது விரிவான அரசாங்க ஒழுங்குவிதிகளின் விளைவுகளைப் பற்றிய பொதுவான விளக்கத்தை அளிப்பதேயாகும்.

ஒழுங்குவிதிகளின் செலவுகள்

அரசாங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்படும் விரிவான ஒழுங்குவிதிகளுக்கும், வர்த்தகத்தில் பல விரிவான அரசாங்கத் தலையீடுகளினால் ஏற்படும் முறைப்பாடுகளுக்குமிடையில் நேரடித் தொடர்பை ஊக்குவித்தல் முக்கியமானது. அரசாங்கக்கொள்கைகள் தனியார் உற்பத்திச் செலவுகளுடன் இணையும்போது நூக்ரவோரையே விலைகள் பாதிக்கும். இதனால் கொள்கைகளாக கடுமையான அழுக்கத்தை ஏற்படுத்தும். அத்துடன் வேதனம், விலைத் தீர்மானங்களில் அரசாங்கத்தின் அதிக ஈடுபாட்டினையும் வேண்டி நிற்கும். வர்த்தகத்தில் காணப்படும் மேலதிகமான அரசாங்க ஒழுங்குவிதிகள், தொழில்நுட்பப் புதிய கண்டுபிடிப்புகள், புதிய உற்பத்திகள், சந்தைகளின் விருத்திகள் என்பவற்றில் ஈடுபடுவதற்கான வர்த்தகத்தின் திறமையையும், ஊக்குவிப்பையும் குறைத்துவிடும் பொழுது பொருளாதாரமானது மேலும் பாதிப்படவிடகின்றது. இப்பிரதான தேசிய நோக்கங்களாக அதிக வேலைவாய்ப்புகள், உயர்ந்து செல்லும் வாழ்க்கைத் தரம், விருத்தியடைந்த வாழ்க்கைப் பண்டுகள் என்பன குறிப்பிடப்படுகின்றன.

அரசாங்கக்கொள்கையானது, பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு நிதியிடுவதற்கான போதுமான சேமிப்புக்களை உருவாக்கும் தனியார் துறையின் திறமையைத் தடுக்கின்ற பொழுது வர்த்தக முறைமையின் அடிப்படையான அம்சம் கேள்விக்குரியதாகின்றது. வர்த்தகச் செயலாற்றுக்கை பற்றிய பொதுமக்களின் திருப்தியின்மை பாரிய அளவில் அதிகரிக்கின்றது. இதன் விளைவாக அரசாங்க ஈடுபாடு மீண்டும் ஏற்பட வழியாகின்றது. விசேடமான சில கைத்தொழில்களைத் தேசியமயப்படுத்துவதிலிருந்து ஏனைய சிலவற்றுக்கு மானியம் வழங்குவது வரையான உத்தேசத், திட்டங்களில் இத்தகைய ஈடுபாடு ஏற்படமுடியும். இது தோற்றப்பாட்டுக்கான சிறந்த உதாரணமாக சக்தியும், தன்னியக்க, மருந்துப் பொருட்கள், சுகாதாரநலக்கைத்தொழில்களும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுக்களாக உள்ளன. இது உண்மையில் நச்சுவட்டமே. ஏனெனில் அரசாங்க ஈடுபாட்டின் விரிவாக்கமானது சுயவலுப்படுத்தலாகும். இதன் விளைவு பொருளாதாரம் முழுவதும் கீழ் நோக்கிய சுற்றில் தள்ளப்பட்டுவிடும்.

அரசாங்கத்தின் எல்லாத் தலையீடுகளும் விரும்பப்படக் கூடியதல்ல. ஜக்ஷிய அமெரிக்காவின் வர்த்தக முறைமையின் குறைபாடுகள் எல்லாம் இதற்குப் பங்களித்ததாகவும் கூறமுடியாது. அரசாங்கச் செயற்பாட்டுக்கான விரிவாக்கத்தின் தூண்டுதலானது பல்வேறு பிரசைகள் குழுக்களினால் அவர்களின் தேசிய வாழ்க்கை காணப்பட்ட பல குறைபாடுகளினால் ஏற்பட்டதெனலாம். சமுகத்தினால் எதிர்கொள்ளப்படும் பல பிரச்சினைகளுக்குத் தனியார் துறையே காரணம் என்ற

நம்பிக்கைகளினாலேயே இது தூண்டப்பட்டது. சமூகத்தினை எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகளாக சூழல் மாசுபடல், வேலைவாய்ப்பில் பாரபட்சம், பாதுகாப்பற்ற உற்பத்திகள், சுகாதாரமற்ற வேலைச் சூழல்கள், திசைதிருப்பும் நிதி அறிக்கைகள் போன்றன காணப்பட்டன. இந்நோக்கில் வர்த்தகத்தின் தன்விருப்பான எதிரசெயல்கள் முற்றாகத் திருப்தி தருவதாக இருக்கவில்லை. இருக்கவும் மாட்டாது.

இருந்த போதும், ஒழுங்குவிதிகள் உற்பத்தித்திறன் வாய்ந்த பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு ஒரு தடையாக உள்ளது. அரசாங்க ஒழுங்கு விதிகளின் செலவானது பரந்த தன்மையுடையது. அத்துடன் (1) அரசாங்க ஒழுங்கு விதியாளர்களுக்கு ஆதரவு அளிப்பதற்கான வரி செலுத்துபவர்களுக்கும் (2) அரசாங்க ஒழுங்கு விதிகளின் கீழ் பொருட்கள், சேவைகளை உற்பத்தி செய்யும் போது அதிகரித்த செலவுகளைக் கவர்வதற்கான உயர்ந்த விலைகளினாடாக நுக்கவோருக்கும் (3) அரசாங்க ஒழுங்குவிதிகளினால் ஒழிக்கப்பட்ட வேலைகளில் உள்ள வேலையாட்களுக்கும்; (4) அரசாங்க ஒழுங்குவிதிகளின் செலவுச் சுமைகளைத் தாங்க முடியாது இழப்புக்களைப் பெற்ற சிறிய தொழில்துறைகளைக் கொண்டிருக்கும் பொருளாதாரத்திற்கும்; (5) வாழ்க்கைத்தரத்தில் மெதுவான உயர்ச்சியையும், சிறந்த உற்பத்திகளின் குறைவான பாய்ச்சலையும் கொண்ட சமூகத்திற்கும் இச்செலவு பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது.

வர்த்தகத்தின் மீதான பாதிப்புக்கள்

ஐக்கிய அமெரிக்காவில் வர்த்தகத்தில் இடம்பெறும் விரைவான விரிவாக்கமும், பல்வேறு வகையான அரசாங்க ஈடுபாடும் பற்றி மிகை மதிப்பீடு செய்வது கடினமானது. மரபுரீதியான சுதந்திர முகவரகங்களான மாநிலங்களுக்கிடையிலான வர்த்தக ஆணைக்கும், சிவில் விமானங்களுக்குச் சபை, சமஷ்டித் தொடர்பு ஆணைக்கும் போன்றவற்றில் கூட அரசாங்கத் தலையிடுமட்டுப்படுத்தப்பட்டாக இல்லை. இன்னும் அரசாங்கத்தின் செயற்பாட்டுப் பணியகங்களான - விவசாயம், வர்த்தகம், சுக்தி, சுகாதாரமும் மனித சேவைகளும், உள்நாட்டு, நீதி, தொழிலாளர், போகுவரத்து, கல்வி மற்றும் திறைசேரித் தினைக்களாங்கள் யாவும் ஒவ்வொரு கைத்தொழிலிலும் ஒவ்வொரு நிறுவனமும் பாதிக்கப்படும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளன.

எந்த வர்த்தகமும் சிறியது, பெரியது என்ற வேறுபாடின்றி அரசாங்கச் சட்ட ஒழுங்கு விதிகளுக்குப் பணியாமல் செயற்பட முடியும். செலவுகளும், இலாபங்களும் பெரும்பாலும் அரசாங்க அலுவலகர்களினால் எழுதப்படும் பணிப்புரையினால், முகாமைத்துவத் தீர்மானத்தினால் அல்லது வாடிக்கையாளரின் தீர்மானத்தினால் பாதிக்கப்படக் கூடும். அடிப்படையான தொழிற்றுறை உரிமையாளரின் தீர்மானங்களினால், அதாவது என்ன வகையான வியாபாரம் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும், என்ன வகையான உற்பத்திகள் மற்றும் சேவைகள் உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டும், எந்த முதலூகளுக்கு நிதியளிக்க வேண்டும். எங்கே எப்படிப் பொருட்களைச் செய்வது, அவற்றை எப்படிச் சந்தைப்படுத்த வேண்டும், என்ன விலைகள் அறவிடப்பட வேண்டும் ஆகியன அரசாங்க கட்டுப்பாட்டுக்கான அதிகரித்துவரும் விடயங்களாகும்.

ஒவ்வொரு பிரதான தினைக்களாங்களை ஒத்த கூட்டுத்தாபனங்கள் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் அரசாங்க முகவரகங்களில் ஒன்றுக்குமேற்பட்ட எதிர்பகுதிகளையும் கொண்டுள்ளன. அவை அதன் உள்நாட்டுத் தீர்மானம் மேற் கொள்ளவில் செலவாக்கினையும், கட்டுப்பாடுகளையும் கொண்டுள்ளன. எப்பொழுதும் நிழல் நிறுவனங்களின் பொது அலுவலர்களின் அட்டவணையானது ஒவ்வொரு தனியார் கம்பனியினதும் நிறுவனாந்தியான அமைப்பை ஒத்துள்ளது. கூட்டுத்தாபன ஆய்வுப் பரிசோதனைக் கூடங்களில் உள்ள விஞ்ஞானிகள் இப்பொழுது அவர்களால் விருத்தி செய்யப்பட்ட உற்பத்திகள் ஒழுங்கு விதிகளை மேற் கொள்ளும் முகவரகங்களிலுள்ள சட்டவல்லுனர்களால் மறுக்கப்படாதிருத்தலை உறுதி செய்வதே பெரும்பணியாக உள்ளது. தயாரிப்புக்கைத்தொழிலில் ஈடுபடும் தினைக்களாங்களில் உள்ள பொறியியலாளர்கள் தமிமால் பயன்படுத்தப்படும் கருவிகள் தொழில் தினைக்கள் அதிகாரிகளினால் வரையறுத்துக் கூறப்பட்ட நியமங்களுக்கு இணங்கக் காணப்படுகின்றதா என்பதனை உறுதிப்படுத்துதல் வேண்டும். உற்பத்திப் பாதுகாப்பு முகவரகங்களிலுள்ள அரசாங்க நிர்வாகஸ்தர்களினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நடைமுறைகளை விற்பனை மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் அதிகாரிகள் பின்பற்றவேண்டும். வியாபார வசதிகளின் அமைவிடமானது பல்வேறு சூழலியல் விதிகளை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். அநேக ஆளனித் தினைக்களாங்களின் முதன்மையான உந்தலானது கம்பனியின் அலுவலகர் சேவைகளை வழங்குவதிருந்து மாற்றமடைந்துள்ளது. வேலைவாய்ப்பு நிலைமைகளுடன் இணைந்த பல்வேறு நிறைவேற்று முகவரகங்களின் நியமங்களை அளிப்பதற்கே இவை ஏற்பட்டன. அரசாங்கத்தின் ஈடுபாட்டுத்தன்மையின் அளவிடமுடியாத மட்டங்கள், சிக்கல் தன்மைகளினால் அதன் முழு அளவினையும் கட்டுப்படுத்துவது கடினம். ஆனால் வர்த்தகத்தின் சில அம்சங்கள் அரசாங்கத்தின் பார்வையிலிருந்து தப்பித்து விடுகின்றன.

ஒவ்வொரு வர்த்தகச் செயற்பாடும் முக்கியமான உருமாற்றங்களுக்கு உள்ளாகின்றது. அரசாங்கச் செயற்பாடுகளுக்குச் சில எதிர்ப்பும் காட்டப்படுகின்றன. வேறு சிலர் அரசாங்க நடவடிக்கைகளை ஏமாற்றி வருகின்றனர். எல்லாமாற்றங்களும் வர்த்தகத்தைச் செய்வதற்கான தலைக்குரிய செலவுகளை அதிகரிப்பதாகவோ அல்லது மரபுரீதியான வடிவமைப்பு, சிறந்த அல்லது மலவிவான பொருட்களையும், சேவைகளையும் உற்பத்தி செய்தலும், பங்கீடு செய்தலும் என்ற கவனத் திலிருந்து தொழில் புரிவார்களைத் திசை திருப்புவனாகவோ உள்ளன. முன்னெநாள் சமஷ்டி ஒதுக்கீட்டுச்சபைப் பணிப்பாளரான “ஆர்தர் எவ். பேர்ஸ்ஸ்” என்பவர் “பெரும்பாலான கூட்டுத்தாபன நிறைவேற்றுங்கள் யாவரும் தமது பெருமளவான சக்தியை ஒழுங்கு விதிப்பிரச்சினைகளைக் கவனிப்பதிலேயே ஈடுபடுத்தி உள்ளனர்; தமது வர்த்தகத்தினை வளர்க்கும் பணியில் போதுமான நேரத்தைச் செலவிடுவதில்லை” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

அரசாங்கத்தின் தலையிட்டனால் ஏற்படும் சில அடிப்படையான தாக்கங்கள், நிறுவன ஆராய்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்திப் பகுதிகளுடன் தொடர்படையதாக இருக்கின்றது. நிறுவன ஆராய்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தி வரவு செலவுத்திட்டங்களில் அதிகரித்து வரும் பங்கானது பாதுகாப்பு ஆராய்ச்சிகளுக்கு நகர்த்தப்பட்டுள்ளது.

இதனைச் செய்வதன் மூலம் அரசாங்க ஒழுங்குவிதி முகவரகங்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றலாம். நுகர்வோரின் பாரிய வேண்டுகோளுக்கிணங்க உற்பத்திகளை வடிவமைப்பதிலும் பார்க்க இதிலேயே கவனம் செலுத்துகின்றனர். இப்போக்கானது மோட்டார் வாகனக் கைத்தொழிலில் மிகவும் முன்னேற்ற மடைந்துள்ளது. பொது மோட்டார் ஆராய்ச்சி ஆய்வு கூடத்தின் (General Motors Research Laboratory) தலைவர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“எமது வளங்களில் பெரும்பாலானவற்றைத் திசை திருப்பி விட்டோம். (சிலவேளைகளில் ஏறக்குறைய அரைவாசியை) சிறந்த உற்பத்திகளையும் சிறந்த தயாரிப்புத் தொழில் நுட்பங்களையும், சிறந்த பொருட்களையும் விருத்தி செய்வதற்குப் பதிலாக, அரசாங்க ஒழுங்கு விதிகளுடன் இணைந்து போவதற்காக இதனை மேற்கொண்டோம். ஆய்வுகளுக்காக டொலர்களை வீண்டிக்கும் இம்முறை அச்சந்தரக் கூடியது.”

இதேபோன்ற போக்கானது இரசாயனக் கைத்தொழிலிலும் காணப்படுகின்றது. சுத்தமான அல்லதுபாதுகாப்பான குழலைப் பெறுவதற்காகவே இவை வடிவமைக்கப் படுகின்றன. அதிகளிலான புதிய சட்டங்களும், ஒழுங்கு விதிகளும் இதன் தேவையை வலியுறுத்துகின்றன.

உணவு மற்றும் மருந்து நிர்வாகம் (FDA), குழல் பாதுகாப்பு முகவரகம் (EPA), தொழில் பாதுகாப்பு மற்றும் சுகாதார நிர்வாகம் (OSHA), நுகர்வோர் உற்பத்திப் பாதுகாப்பு ஆணைக்குழம் (CPSC) என்பவற்றின் ஒட்டுமொத்தப் பாதிப்பு ஜக்கிய அமெரிக்காவின் வியாபார நிறுவனங்களின் உண்மையான தயாரிப்புச் செயற்பாடுகளையே மாற்றியமைத்து வருகின்றன. அரசாங்கச் சூழல், குழலைப் பாதுகாப்பு மற்றும் சுகாதார நிறுவனங்களின் விளைவாக கம்பனி மூலதனத்திற்கு மற்றும் பாதுகாப்புத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான உற்பத்தியின் பெரும்பங்கானது (தற்போது பத்திலொரு பங்கு) இத்தகைய தேவைப் படுகின்ற சமூக பொறுப்புக்களுக்குத் தீவிரமாக இருக்கிறது. ஆனால் உயர் தரத்தில் அல்லது அளவில் பொருள் வெளியீட்டினை உற்பத்தி செய்வதற்கான இயல்லை அதிகரிப்பதற்குப் பதிலாக இந்நிலையே காணப்படுகின்றது. ஒழுங்கு விதிகளினால் அநேக தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டாலும் இத்தகைய தேவைகளினால் ஜக்கிய அமெரிக்காவின் பொருளாதாரத்தில் சிறிய உற்பத்தித் திறன்வாய்ந்த இயல்லை ஏற்பட்டுள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

குறைவடைந்த உற்பத்திகளுக்கு முதல் இருப்பு, செலவுமிக்க உற்பத்தி, மீன்பார்வைச் செயற்பாடுகள் என்பவற்றின் இணைந்த தூக்கத்தினால், உயர்ந்து செல்லும் வாழ்க்கைத் தரத்தினை மக்களுக்கு அளிப்பதற்கான ஜக்கிய அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தின் திறனானது வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. தனியார் தொழில் முயற்சி முறைகளில் இது ஒரு அதிகார முத்திரையாக மாறி யுள்ளது. சக்திமிக்க பின்னாட்டுத் தாக்கமாக இது ஏற்பட்டுள்ளது. புதிய முதலீடுகளில் அதிகரித்துவரும் நிச்சயமின்மையினால் அவற்றுக்கான வலியுறுத்தல்களும் குறைந்து செல்கின்றன.

அதூடன், வர்த்தகத்தின் சந்தைச் செயற்பாட்டின் ஒவ்வொரு அம்சமும் அரசாங்கத்தினால் பாதிக்கப்படுகின்றது. சந்தை

முகாமையாளருக்குக் கிடைக்கக் கூடிய விருப்பத் தேர்வுகளை அரசாங்க ஒழுங்கு விதிகள் அதிகளில் வரையறை செய்கின்றன. சமஸ்தி வர்த்தக ஆணைக்குழுவின் (FTC) அடிப்படை ஒழுங்கு விதிகளுக்குரிய முக்கிய விடயமாக இன்று விளங்குவது விளம்பரமாகும். வர்த்தக நிறுவனங்களினால் “தவறாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும்” அம்சங்களுடன் தொடர்பாகக் காணப்படும் இப்பகுதி ஆணைக்குழுவின் பரந்தளவிலான கவனத்திற்குரியதாகியுள்ளது. குறியிடுதலும், பெட்டி யிலடைத்தலும் FTC, FDA, CPSC, விவசாயத் தினைக்களம் ஆகியவற்றினால் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளது. மோட்டார் வாகன உற்பத்தியாளர்கள் மைலுக்குரிய விதத்தினை விளம்பரங்களில் உள்ளடக்க வேண்டும். சிகிரெட் பெட்டி களில் புற்றுநோய்க்கும், புகைத்தலுக்கும் உள்ள தொடர்பினை விளக்கும் வசனங்கள் காணப்பட வேண்டும். பதப்படுத்தப்பட்ட உணவுகள் விசேட ஒழுங்கில் அதில் உள்ள ஆக்கக் கூறுகளைப் பட்டி யல்படுத்தியிருக்க வேண்டும். உற்பத்திகளை உற்பத்தி செய்வதற்கான அனுமதியை மறுக்கும் அதிகரித்துவரும் அரசாங்க முகவரகங்களின் அதிகாரத்துடன் தொடர்பான மிகக் கடுமையான வரையறைகளானது அவற்றின் நியமங்களைப் பூர்த்தி செய்யாத முன்பே விற்பனை செய்த உற்பத்திகளை மீலைப் பெறுவது அல்லது அவற்றின் உற்பத்திக்கு அனுமதி மறுக்கும் தன்மைகளையும் கொண்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு கம்பனியும் அதன் நடவடிக்கைகளுடன் தொடர்பான தற்போதைய, எதிர்கால அரசாங்க விருத்திகளை மதிப்பிடுவதற்கும், அறிவிப்பதற்கும் சில இயலாவுகளை உருவாக்கியுள்ளன. கணிசமான அளவுடைய ஸ்தாபனங்கள் தலைமைக் காரியாலயத் திட்டமிடல் அதிகாரிகளைக் கொண்டிடயங்குகின்றன. அத்துடன் வாழிந்டன் அலுவலகங்களையும் உடையன. சிறிய கம்பனிகள் பெரும்பாலும் தமது வர்த்தகக் கூட்டுக்களிலேயே பெரிதும் தங்கியிருக்கின்றதுடன் வாழிந்டனில் ஆலோசனைகளையும் கொண்டுள்ளன. சில விடயங்களில் கணிசமான மாற்றங்கள் நிறுவன ஸ்தாபன அமைப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. ஒரு கம்பனியானது பிரதான தலைமைக் காரியாலயத்தை அரசாங்கத் தொடர்புகளுக்காக ஸ்தாபிக்கலாம். வாழிந்டனிலும், மாநில தலைநகர்களிலும் அலுவலகங்களைக் கொண்டிருக்கும் அதேவேளை தினைக்களங்களுடனும் நேரடியான இணைப்பைக் கொண்டிருக்கும்.

அரசாங்க ஒழுங்கு விதிகளானது சிறிய வர்த்தகங்களை விகிதாசரமற்ற முறையில் கடுமையாகப் பாதித்துள்ளது. கம்பனிகளின் அளவுகள் தராதரப்படுத்தும் போது கவனிக்கப்படுவதில்லை. நடைமுறையில் சிறிய நிறுவனம் ஒன்று, நன்கு பயிற்சி பெற்ற தொழிலநுட்ப அதிகாரிகளைக் கொண்ட பாரிய கம்பனிகளின் அதே தேவைகளையே சந்திக்க வேண்டியிருக்கின்றது. இது அவற்றிற்குப் பெரிய சுமையாக இருக்கின்றது. இதற்கான தரவுகளும், எடுத்துக் காட்டுக்களும் EPA, OSHA, ERISA, SEC போன்ற பல்வேறு அரசாங்க ஒழுங்குகளுக்கான நிகழ்ச்சித் திட்டங்களிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ள முடிகின்றது.

பாதிப்புக்களை அளவிடுதல்

அரசாங்கத்தின் தலைமீட்டுச் செய்முறைகளை ஆராய்ந்து நோக்கின் வர்த்தகமானது தரகார்களிலேயே தங்கியுள்ளதுடன் நுகர்வோரே

உண்மையான பாதிப்புக்களையும் சமக்க வேண்டியுள்ளனர். தனியார் கைத்தொழிலின் மீது அரசாங்கமானது கோரிக்கைகளை விதிக்கும் போது பொது மக்கள் குறைந்த செலவில் அல்லது இலவசமாக மதிய உணவினைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது. அரசாங்க ஒழுங்குவிதிகளின் செலவானது பொருட்கள், சேவைகளுக்கான உயர்ந்தவான விலைகளில் காட்டப்படுகின்றது. இது மறைமுக வரியாகவும் உள்ளது. எனவே சமஷ்டி வரியமைப்பின் மெம்மட்டமானது அரசாங்கத்தின் சமை என்ற ரீதியில் பொதுமக்களின் மீதே விதிக்கப்படுகின்றதுடன் மிக அதிகமாகவும் இருக்கின்றது. மோட்டார் வாகன ஒழுங்குவிதிகளைப் பொறுத்த வரையில் இது மிகத்தெளிவாக உள்ளது. ஜக்கிய அமெரிக்காவில் புதிதாக உற்பத்தி செய்யப்படும் மோட்டார் வாகனங்கள், சமஷ்டி அரசாங்கத்தின் கட்டளையின்படி ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு கருவிகளையும் அவை கொண்டிருக்க வேண்டும். காற்று மாசடைதலைக் குறைப்பதற்கு வடிவ மைகப்பட்ட இயைபூக்கமானது மாற்றிகளிலிருந்து ஆசன பெஸ்ட் வரையான பாதுகாப்புக் கருவிகளை இவை உள்ளடக்கியிருக்க வேண்டும். 1978 இல் பயணிகளின் மோட்டார் வாகன மாதிரிகளில் அரசாங்கக் கட்டளைப் படியான பாதுகாப்பு மற்றும் சூழல் கட்டுப்பாட்டுக் கருவிகள் ஏற்குறை 666 டொலர்களாக இருந்தன. இவ்வருடத்தில் 10 மில்லியன் கார்கள் விற்பனையாகின. இதனால் ஜக்கிய அமெரிக்காவின் நுகர்வோர்கள் உயர்ந்த விலைகளில் வாகனங்களைப் பெற வேண்டியதாயிற்று. இது மொத்தமாக 6700 மில்லியன் டொலர்க் கிருந்தது.

மேலும் ஒழுங்குவிதிகளின் மறைமுகச் செலவுகள் புதிய வீடுகளின் விலைகளிலும் காணப்பட்டது. அனுமதி வழங்குவதற்கான கட்டணம், சூழல் தாக்க அறிக்கைகள், பிரத்தியேக நிதியிடல், பரிசோதனை அனுமதி போன்றவற்றிற்கான செலவுகள் தவிர்க்க முடியாத காலதாமதத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. ஒரு புதிய வீட்டுக்குச் சராசரியாக இச் செலவுகள் ஏற்குறைய 2000 டொலர்களுக்கு மேல் ஏற்படுகின்றது என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வருடாந்தம் 2 மில்லியன் புதிய வாழிடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. ஒழுங்கு விதிகளின் மறைமுக வரியானது வருடாந்தம் 4000 டொலர்கள் வரையில் வீட்டுச் சொந்தக்காரருக்கு ஏற்படுகின்றது. எனவே அரசாங்க ஒழுங்கு விதிகளினால் ஏற்படும் சங்கிலித் தொடரான காரணகாரிய எதிர்விளைவுகளின் இறுதியான நேரடித் தொடர்பு வர்த்தகத் தொழிற்றுறையுடன் ஏற்படாது நுகரும் பொதுமக்களுடனேயே காணப்படுகின்றது.

இத்தகைய வெளிப்படையான செலவுகள் வாகனம் ஒட்டுபவர்களையும் வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களையும் எவ்வாறு பாதிக்கின்றதென்பதைப் பரிசோதனை செய்யும்போது அவை அரசாங்கத் தலையீடிடின் பாதிப்புக்களின் முதல் ஒழுங்காகவே காணப்படுவதை அவதானிக்கலாம். மறைமுக அல்லது இரண்டாந்தரப் பாதிப்புக்கள் மிக அதிகமானது. ஒரு கம்பனி தனது வர்த்தகத்தை நடத்தும் போக்கினை மாற்றுவதில் பல்வேறு முயற்சிகள் காணப்படுகின்றன. வர்த்தகத்தின் மீது அதிகாவான பத்திரவேலைகள் (அறிக்கைகள், விண்ணப்பங்கள், வினாக்களாக கொத்துக்கள், கோரிக்கைகளுக்குப் பதில்கள், விளக்கங்கள்) விதிக்கப்படுகின்றன. மிகவும் கடுமையான இரண்டாம்தர ஒழுங்கின் பாதிப்பு, சிலவேளை பல்வேறு சமஷ்டி வரையறைகளினால் உற்பத்தியில் சடுதியான இழப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. எடுத்துக் காட்டாக, 1976இல் ஜக்கிய

அமெரிக்காவில் நிலக்கரி உற்பத்தியானது ஒரு வேலையாளுக்குச் சராசரியாக 13.6 தொன்/நாளுக்கு என்ற நிலையில் காணப்பட்டது. ஆனால் 1969ஆம் ஆண்டின் 19.9 தொன் தரவுடன் ஒப்பிடும் போது 32 சதவீத வீழ்ச்சியைக் கொண்டிருந்தது. அதுமாத்திரமின்றி தொழிலாளர்கள் உற்பத்தித்திறனில் ஏற்பட்ட இத்தகைய பின்னடைவு கடந்த 7 வருடங்களில் காணப்பட்டது. இத்தகைய வீழ்ச்சிக்கு அடிப்படையான காரணம், சரங்கமறுத்தல் விதிமுறைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றமே என்பது எல்லாராலும் ஏற்கப்பட்டது. நிலக்கரிக் கம்பனிகளினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட விதிமுறைகள் 1969ஆம் ஆண்டு நிலக்கரிச் சரங்க சுகாதார மற்றும் பாதுகாப்புச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டனவாக இருந்தன.

புறாக்கிங்ஸ் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த “எட்வேட் எவ். டெனிஸ்சன்” என்பவரின் ஆய்வில் வர்த்தக உற்பத்தித் திறனானது 1975இல் இருந்திருக்க வேண்டியதிலும் பார்க்க 1.4 சதவீதம் குறைவாகக் காணப்பட்டிருந்தது. அரசாங்கத்துக்குரிய மாசுபடல் மற்றும் தொழில் பாதுகாப்புக் கோரிக்கைகளுக்கான மொத்தச் செலவுகளே இதற்குக் காரணமாகும். உண்மையில், 1.4 சத வீத உற்பத்தித் திறன் இழப்பானது மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியின் வருடாந்த மட்டத்தில் 20,000 மில்லியன் டொலர்களுக்கு மேல் குறைப்பை ஏற்படுத்தியது.

அரசாங்க ஒழுங்கு விதிகள் வேலைவாய்ப்பு மீதும் குறிப்பாக மிகக்குறைந்த வேதனத்தில் கடுமையான பாதகமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தக் கூடியவை. ஓர் ஆய்வின்படி, சட்டப்படியான மிகக் குறைந்த வேதனத்தில் 1966 அதிகரிப்பு ஏற்பட்டபோது இலாயதினரின் வேலைவாய்ப்பு 1972இல் 225,000ஆக அது இருக்க வேண்டியதிலும் பார்க்கக் குறைவாகக் காணப்பட்டது. அரசாங்க ஒழுங்கு விதிகளினால் ஏற்படும் மொத்தச் செலவின் கூட்டு அளவினைப் பெறவது மிகக் கடினமாகும். இதனைச் செய்யும் முயற்சிகள் வாழிடங்கள் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த “அமெரிக் க வர் தக ஆய் வக் கான மையத் தி ல்” மேற்கொள்ளப்பட்டது. சமஷ்டி ஒழுங்கு விதிகளின் வருடாந்த மொத்தச் செலவானது ஏற்குறைய 66,000 மில்லியன் அமெரிக் கடாலர்களாக இருந்தது. இதில் ஒழுங்கு விதிகளுடன் இணைந்து போவதற்காக வர்த்தகத்துக்கு 63,000 மில்லியன் டொலர்கள் செலவானது. சராசரியாக, ஒழுங்கு விதிக்காக காங்கிரஸ் தனதாக்கிக் கொள்ளும் ஒவ்வொரு டொலருக்கும் மேலதிகமாக 20 டொலர்கள் பொருளாதாரத்தில் தனியார் துறையின் மீது விதிக்கப்பட்டது. ஜக்கிய அமெரிக்காவில் வர்த்தகத்தின் சமஷ்டி ஒழுங்கு விதிகளின் செலவானது 1979இல் 102.7 ஆயிரம் மில்லியன் டொலர்களாக இருந்தது. இது தலா நபருக்கு 500 டொலர்களாகும். இத்தகைய கணிசமான மறைமுகவரி சமஷ்டி ஒழுங்குவிதிகளினால் விதிக்கப்படுகின்றது.

இருப்பினும், அரசாங்கத்தின் தலையீட்டின் மிக அடிப்படையான தாக்கங்கள் மூன்றாம் ஒழுங்கில் அல்லது கூட்டுத்தாபனங்களின் மீதான தூண்டப்பட்ட பாதிப்புக்களாக உள்ளன. இத்தகைய நடவடிக்கைகளே ஒரு நிறுவனத்தினால் ஒழுங்குவிதிகளின் நேரடி, மறைமுகப் பாதிப்புக்களை எதிர்கொள்வதற்கு எடுக்கப்படுகின்றன. முன்பு குறிப்பிடப்பட்டது போல் இத்தகைய நடவடிக்கைகள் எதிர்களியிப் பாதிப்புக்களையும் ஏற்படுத்தலாம்.

அரசாங்கக் கட்டளைப்படியான சமூகக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான நிதிகளைத் திருப்பி விடுவதினால் ஆராய்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தி, புதிய மூலதன உருவாக்கம் என்பவற்றில் வெட்டுக்கள் மேற் கொள்ளப்படுகின்றன. வர்த்தக முறைமையின் அடிப்படையான செயற்பாடு, அரசாங்கச் செயற்பாடுகளின் கூட்டான தாக்கங்களினால் கடுமையாகப் பாதிக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக, நிறுவனத்தின் புதுதாக்கங்கள் (Innovations) வளர்ச்சிக்கு நிதியிடுவதற்கான திறமை, பொருட்கள், சேவைகளை நுக்கோரூக்கி உற்பத்தி செய்வதற்கான அதன் மையப் பங்கினைச் செய்வதற்கான செயல்வலமையைப் பாதிப்பனவாக உள்ளன. இவை பாதிப்புக்களை அதிகரிப்பதுடன் அவற்றை அளவிடுவதும் கடினமாகும்.

அட்டவணை 1 : சமஷ்டி ஒழுங்குபடுத்தும் முகவரங்களின் காலவரிசை

தக்ரா	1930க்குமுன்பு	1930	1940	1950	1960	1970	மொத்தம்
துக்கவேர் பாதுகாப்பும்							
சுதாரமும்	1	2	1	0	1	6	11
தெயில் பாதுகாப்பும்							
மரும் ஏணை							
தெயில் நிலைமைகள்	0	2	0	0	2	5	9
குழும் சக்தியும்	2	0	0	0	1	2	5
நீதி	2	2	0	0	0	3	7
கூத்துக்கிள்	3	5	1	1	2	2	14
பொது வர்த்தகம்	4	0	0	1	0	2	7
மொத்தம்	12	11	2	2	6	20	53

Source: Compiled from data contained in Marsha Wallace and Ronald Penoyer, Directory of Federal Regulatory Agencies, 1978.

அரசாங்க ஒழுங்கு விதிகளானது பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் உற்பத்தித் திறனுக்கான குழலையும் பாதிக்கின்றது. புதிய முதல் உருவாக்கத்தின் அதிகரித்துவரும் பங்குக்கான உரிமையின் மீது வரிவிதிப்பதன் மூலம் இந்திலைமை ஏற்படுகின்றது. குழல் மற்றும் அவற்றின் பாதுகாப்புப் பகுதிகளில் இவ்வரிமை மிகத் தெளிவானது. தொழிலாளர் திலைக்களத்தினால் பிரேரிக்கப்பட்ட இரைச்சல் நியமங்களின் படி (noise standards), பிரச்சினைக்குரிய உருக்குக்கைத்தொழில் மதிப்பீடுகளின் படி பொறியியல் கட்டுப்பாடுகளுக்கான மாற்றங்களினால் ஏற்குறைய ஒரு பாதிக்கப்பட்ட உருக்குத் தொழிலாளிக்கு 1.2 மில்லியன் டொலர்கள் செலவாகும். இக்கைத்தொழிலானது தலை ஒரு தொழிலாளிக்கு 42 டொலரினையே பாதுகாப்புக்காக அளிக்க முடியும் என்பதைப் பேணி வருகின்றது. (10 டொலர் பாதுகாப்புப்பகுத்துக்கும், 10 டொலர் இரைச்சலை அவதானிப்பதற்கும், 20 டொலர் சோதனைக்கும்). புதிய உயர்தொழில்நுட்பப் பகுதிகளில் இவ் ஒழுங்கு விதிகளினால் ஏற்படும் பாதிப்பு புதிய முயற்சிகளைப் பாதிக்கின்றன.

ஐக்கிய அமெரிக்காவின் வர்த்தகமானது மூடப்பட்ட சமூகமொன்றில் இடம்பெறவில்லை. உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் வெவ்வேறு கம்பனிகளுடன் போட்டியிடுவதில் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகின்றதுடன் மிகக் கடுமையான ஒழுங்குமுறைக்கு உட்பட்ட சமைகளைத் தாங்க முடியாதுள்ளன. அரசாங்கத்தின்

அதிகளவான, அளவுக்குமீறிய பொருளாதாரத்தின் ஈடுபாடானது தொழிற்சாலைகளில் மிகத் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. தொழிற்சாலைகள் கட்டப்படுவதில்லை. வேலை வாய்ப்புக்கள் உருவாக்கப்படவில்லை. பொருட்கள், சேவைகள் உற்பத்தி செய்யப்படவில்லை. வருமானம் உருவாக்கப்படவில்லை. இங்கு சொல்லப்படும் அணுகுமுறை தவறாக விளக்கப்படுகின்றது எனக் கொள்ள முடியாது. சுத்தமான குழலை அடைவதற்கு அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான அடிப்படைநோக்கமும் இங்குள்ளது. ஆனால் ஒழுங்கு விதிகளின் செலவுகளும், அதனால் ஏற்படும் பக்க விளைவுகளும் இவ் அரசாங்க நடவடிக்கைகளை ஒரு எல்லைக்கப்பால் கொண்டு செல்லுகின்றதென்பதே கவலை தரும் விடயமாகும். செலவுகளும் பெறப்படும் நன்மைகளும் சமமாகின்ற ஒரு நிலையில் காணப்படுகின்றது.

விருத்திக்கான சூழ்நிலைகள்

கோட்பாட்டுர்தியில், அரசாங்கமானது வர்த்தகத்தின் மீது பலவகையான சமூகப் பொறுப்புக்களை விதிப்பதற்கு முயற்சிக்கலாம். அரசாங்கத்தினால் எதிர்நோக்கப்பட்ட பிரச்சினைகளையும் இங்கு கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். பொதுமக்களுக்கும் அரசாங்கத்துக்கும் இடையில் ஒரு தெளிவான நிலை அதிகரிக்கும் காலம் இதுவாகும். பொதுமக்கள் விடயத்தில், அரசாங்கத்தினை மிக நிதானமாகவும், உணர்வுடனும் இயக்குவதற்குப் பலவந்தப்படுத்துவதினாடாகப் பயன்தரு நடவடிக்கைகளை எடுப்பதன் அவசியத்தை இவ் அணுகுமுறை கூறுகின்றது. வரலாற்றாசிரியரான “போல் ஜோன்சன்” என்பவர் “தலையிடு செய்யும் அரசாங்கமானது தனியார் தொழிற் துறைகளைப் பக்கமையுடன் நோக்கும் என எதிர்பார்க்க வேண்டும், ஏனெனில் அரசில் இது எதிர் செயலாற்றத்துக்குரிய அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கின்றது” எனச் சுட்டிக் காட்டினார். இருப்பினும் அரசாங்கத்தின் பாரிய அதிகரத்தை, வர்த்தகத்தின் மீது பர்த்திப்பதில் சில வரையறைகளும் உள்ளது. குறிப்பாக வர்த்தகத்தில் சமூகச் சமைகளை விதிப்பதில் தடைகள் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய சமூகச் சமைகள் அரசாங்கத்தினை நோக்கிய பொதுமக்கள் மனோபாவத்தை விருத்தி செய்யும் என்ற அவசியம் இல்லை. பதிலாக சமுதாயத்துக்காக அதன் அடிப்படையான வேலைகளைச் செய்வதற்கான கூட்டுத் தாபனங்களின் திறமையுடன் தலையிடுகின்றன. குறிப்பாகப் பொருட்கள் சேவைகளை உற்பத்தி செய்யும் பொருளாதாரச் செயற்பாட்டில் வேலைகளையும், வருமானத்தையும் உருவாக்கல் என்பன பிரதான வேலையாகும்.

இத்தகைய விடயங்களை மனதிற் கொண்டு, ஒழுங்குமுறைச் சீர்திருத்தத்துக்கான ஓர் அணுகுமுறையைக் கவனத்திற் கொள்வது அவசியமாகும். அரசாங்க ஒழுங்கு விதிகளின் சீர்திருத்தத்துக்கான முக்கிய விடயத்தை வலியுறுத்துவதற்கு இது உதவியாக இருக்கும்.

1. முன்பு பலத்தை எடுத்துக் காட்டப்பட்டது போன்று ஒழுங்கு முறைக்குரிய சாதனங்கள் கையாள முடியாத செலவுமிக்கவையாக உள்ளன.
2. அரசாங்க ஒழுங்கு விதிகளானது உயர்வான பணவீக்கம், வேலையின்மையின் அதிகரிப்பு, குறைந்த உற்பத்தித்திறன்,

குறைக்கப்பட்ட முதல் உருவாக்கம், தொழில்நுட்பப் புத்தாக்கத்தில் மெதுவான போக்கு ஆசிய பக்க விளைவுகளை உருவாக்குகின்றது.

3. ஒழுங்கு விதிக்கான முதன்மையான நோக்கம், பெரியளவில் சரிவர இயங்கவில்லை. நுகர்வோர் சுகாதார நலனுக்கு, தொழில்பாதுகாப்புக்காக ஆயிரக்கணக்கான மில்லியன் டொலர்களை வெறுப்பது என்பது முக்கியமல்ல. ஆனால் இத்தகைய ஒழுங்குமுறையான நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள், இத்தகைய சிறந்த நோக்கங்களை அடைவதில் பயனுறுதி வாய்ந்ததாகக் காணப்படவில்லை என்பதே முக்கியமாகும். உண்மையில் ஒவ்வொரு ஒழுங்கு முறைச் செயற்பாடு பற்றிய ஆய்வும் இந்த முடிவுக்கே வந்துள்ளன.

அட்டவணை 2 : 57 சமஷ்டி ஒழுங்குமுறை முகவரகத்தின் வளர்ச்சி (தேர்ந்த நிதியாண்டுகள், 1976-81)

பகுதிகள்	1971	1977	1978	1979	1980	1981
சமூக ஒழுங்குவிதிகள்						
நுகர்வோர் பாதுகாப்பும்						
சுகாதாரம்	0.6	1.8	2.3	2.5	2.6	2.9
தொழில் பாதுகாப்பும் ஏனைய						
தொழில் நிலைமைகளும்	0.1	0.5	0.5	0.6	0.7	0.8
சுக்கியும் சூழலும்	0.1	1.0	1.3	1.5	1.7	2.2
மொத்தம்	0.8	3.3	4.1	4.6	5.0	5.9
பொருளாதார ஒழுங்கு விதிகள்						
நிதியும் வங்கியலும்	0.1	0.2	0.3	0.3	0.3	0.3
வேறு கைத்தொழில்						
தொடர்பானவை	0.2	0.3	0.3	0.3	0.4	0.4
பொது வர்த்தகம்	0.1	0.2	0.2	0.3	0.3	0.3
மொத்தம்	0.4	0.7	0.8	0.9	1.0	1.0
மொத்தம்	1.2	4.0	4.9	5.5	6.0	6.9
1970\$ களில் *மொத்தம்	1.2	2.6	3.0	3.0	3.1	3.2
நிரந்தரமான முழுநேர நிலைமைகள் (ஆயிரத்தில்)						
சமூக ஒழுங்கு விதி	10.8	58.4	61.9	63.6	65.4	66.2
பொருளாதார ஒழுங்குவிதி	18.3	23.6	24.3	23.9	24.5	24.6
மொத்தம்	29.1	82.0	86.2	87.5	89.9	90.8

* மொத்தத் தேசிய உற்பத்திச் சுருக்கியினால் சரிப்படுத்தப்பட்டது.
Source: Center for the study of American Business, Washington University.

இப் பிரச்சினைக்கான தீர்வு, தற்போது காணப்படும் ஒழுங்கு விதிகள் பற்றிய முயற்சிகளை இருமடங்காக்குவது அல்ல, மாறாக சில ஒழுங்கு விதிகள் மீன்பார்சீலனை செய்யப்பட்டு அகற்றப்பட வேண்டும். பலவகையான ஒழுங்கு முறை முகவரகங்களைக் காங்கிரஸ் ஏற்படுத்தியுள்ளது. அத்துடன் நடைமுறைக் கொவ்வாத ஒழுங்குமுறை நோக்கங்களையும் ஸ்தாபித்துள்ளது. இங்கு தற்பட்டிருக்கும் அட்டவணை 1 இல் அண்மைக்கால

சமூகத் தீர்வு விதிகளின் விரிவாக்கத்தின் வரலாற்றுரீதியான தோற்றும் தரப்பட்டுள்ளது. புதிய ஒழுங்கு முறை நடவடிக்கைகள் 1970களிலேயே அதிகரித்திருந்தன. தற்பொழுது காணப்படும் ஒழுங்கு முறைக்கான முகவரகங்களில் அரைவாசிக்குமேல் 1950இல் இருந்து ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தன.

அரசாங்க ஒழுங்கு விதிகளின் பரந்தவான வீச்சும், சிக்கல் தன்மையும் சாரணமாக சீர்திருத்தத்துக்கான எளிமையான அனுகுமுறைகள் எதுவும் காணப்படவில்லை. அரசாங்கத்தின் தலைமீட்டின் கணிசமான மட்டமானது சிக்கல் வாய்ந்த நவீன சமுகத்தில் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. ஒழுங்கு முறைக்காரிய முகவரகங்களினால் கைக்கொள்ளப்பட்ட நோக்கங்களும் பொதுமக்களின் ஆதரவைத் தொடர்ந்து பெறுவதற்கான அம்சங்களாகவும் இருந்தன. ஒழுங்கு முறைச் செயற்பாட்டில் மேற்கொள்ளக் கூடிய மாற்றுக்களை அடையாளம் செய்வதற்கான தேவையானது குறைந்த மாசுபடல், குறைவான உற்பத்தி இடர்கள் போன்ற விரும்பப்பட்ட சமூக நோக்கங்களை அடைவதாக இருந்தாலும் அதிகளவான தொழில், குறைந்த பணவீக்கம் போன்ற ஏனைய முக்கிய நோக்கங்களில் மிகக்குறைந்த பாதகமான விளைவை ஏற்படுத்தக் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

அரசாங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட வர்த்தக ஒழுங்குவிதிகளில் நீண்டகாலச் சீர்திருத்தங்களுக்கான 4 அனுகுமுறைகள் நம்பிக்கையளிப்பனவாக உள்ளன:

1. தகவல்களுக்கான ஓர் அடிப்படையை விருத்தி செய்ய வேண்டும். புதிய ஒழுங்குவிதி ஒவ்வொன்றும் வழங்கப்படுவதற்கு முன்பு பொருளாதாரத் தாக்க அறிக்கை கோரப்பட வேண்டும். கொள்கை வகுப்பாளர்கள் தமது செயற்பாடுகளின் நன்மைகள் புதியதாகவோ அல்லது புரட்சிகரமானதாகவோ இருந்தாலும், செலவுகளையும் ஏனைய பாதகமான தாக்கங்களையும் கவனமாகக் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். புதிய ஒழுங்கு விதிகளுக்கான பொருளாதாரத் தாக்க அறிக்கை (Economic Impact Statement) வடிவத்தினை போட் நிர்வாகம் அறிமுகம் செய்தது. சனாதிபதி ஜிமிபி கார்ட்டர் அதன் விதிமுறைகளில் சில மாற்றங்களைச் செய்தார். ஆனால் போட், கார்ட்டர் ஆகிய இருவரின் அனுகு முறைகளும் நோக்கத்தை நிறைவேற்றக் கூடியதாக இருக்கவில்லை.

2. ஒவ்வொரு முகவரகமும் காங்கிரஸினால் மிகக் கடுமையான நேர அட்டவணையின் படி மீன்பார்வை செய்யப்பட வேண்டும். இன்றைய தேவைகளைப் பொறுத்து இவற்றைத் தொடர வேண்டுமா என்பதைத் தீர்மானிக்க வேண்டும். இன்று காணப்படும் அநேக அரசாங்க நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள், ஒழுங்கு முறைகளாக இருந்தாலென்ன வேறுவகையாக இருந்தாலென்ன அவை தமது ஆரம்பகால தேவைகளுக்கும் நியாயப்படுத்தலுக்கும் அப்பால் நீடித்துவாளன். மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வளங்களைக் கொண்ட உலகில் புதிய முன்னுரிமைகளுக்கு இடங்கொடுக்க வேண்டுமாக இருந்தால் பழைய ஒதுக்கிவிடப்பட்ட முன்னுரிமைகளை அகற்ற வேண்டும் அல்லது பருவகால அடிப்படையில் தவிர்த்து விட வேண்டும்.

3. சமஷ்டி வரவு செலவுச் செயல் முறைகள் ஒழுங்குமுறை நடவடிக்கைகளில் நேரடியாக முதன்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும். அரசாங்க ஒழுங்கு விதிகளின் மொத்தச் செலவினைப் பற்றிய ஒரு பகுதியை வருடாந்த வரவு செலவுத்திட்டத்துடன் இணைந்த தொகுதியின் விசேட ஆய்வில் உள்ளடக்குவதற்கு உதவுவதாகவிருக்கும். இது தற்போது காணப்படும் ஏனைய விசேட வரவு செலவுத்திட்டத்துக்குரிய நடவடிக்கைகளின் ஆய்வுகளை ஒத்ததாக இருக்கும். குறிப்பாக, சமஷ்டி கடன் நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் மற்றும் வரிச் செலவீடுகளைக் குறிப்பிடலாம். இத்தகைய விசேட ஆய்வானது சமஷ்டி ஒழுங்குமுறை வரவு செலவுத்திட்டத்தினை நோக்கிய ஆரம்பப் படிமுறையாக இருக்கும். இவை ஒழுங்குமுறைக் கோரிக்கைகளுக்கான அரசாங்க மற்றும் தனியார் செலவுகளைச் சமாளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். சமஷ்டி வரவுசெலவுத் திட்டத்தை மேற்கொள்பவருக்கு, 55 ஒழுங்குமுறை முகவரங்களை இயக்குவதற்கான 4,800 மில்லியன் டொலர்கள் சிறிய தொகையாக இருப்பினும் பிரயோசனமற்றதென்பது முக்கியமானது.
4. ஒழுங்குமுறைச் சீர்திருத்தங்களுக்கான மிகவும் அடிப்படையான அனுசூ முறையான இது ஒழுங்குவிதிகளுடன் எவ்வித தொடர்புமற்றது. ஒழுங்குவிதிகளுக்கு ஒரு மாற்றுவழியாக முதன்மைப்படுத்தப்படுகின்றது. அநேக ஒழுங்குமுறை நடவடிக்கைகள் தேவையற்றன. மரபுரீதியான ஒரு கைத்தொழில் வகை ஒழுங்கு விதியைப் பொறுத்தவரை (விமானச் சேவை, புகையிரத வீதிகள், இயற்கைவாயு) மிக முக்கிய பங்கு சந்தைச் சக்திகளுக்கும், போட்டிக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டும். உள்ளார்ந்த இடர்கள் பற்றிய மிகவும் பறந்தளவிலான தகவல் முன்னேற்பாடுகள் நூக்வோருக்குப் பயனுடையதாக இருக்க வேண்டும். விசேட சில உற்பத்திகளைத் தடை செய்வதாகவோ அல்லது தற்போது காணப்படும் உற்பத்திகளில் அதிகவிலை கொண்ட மாற்றங்களை மேற்கொள்வதற்கான நியமங்களை உருவாக்குவதாகவோ இருக்கக் கூடாது. தகவல் அனுசூ முறையானது பல்வேறு தன்மைகளைக் கொண்ட நூக்வோர் விருப்பங்களையும், இயலாவுகளையும் கவனத்திற் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். மிக முக்கியமாக, பல ஆய்வு மதிப்பீடுகளின் படி பொதுமக்களினால் இத்தகைய மாற்றுவழிகளே பெரிதும் விரும்பப்பட்டன என தெரியவந்தது.

எனவே, அடிப்படையில் இத்தகைய மனோநிலையை மாற்ற வேண்டிய தேவையில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, பொதுக் கொள்கையின் நோக்கமானது விபத்துக்களைக் குறைப்பதாக இருந்தால், பொதுக்கொள்கை விபத்துக்களைக் குறைப்பதில் அவை நேரடியாக முதன்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும். ஆனால் சரியாகப் பத்திரங்களை நிரப்பத் தெரியாத தொழிலாளர்களுக்குக் குறிப்பீடுகளை வழங்குவதாக இருக்கக் கூடாது. மிக உயர்வான, அதிகரித்துச் செலவூழும் விபத்துக்களைக் கொண்ட தொழிலாளரின் ஒழுங்கு விதிகள் பற்றிய அழுத்தம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். ஆனால் அரசாங்கம், ஒரு கம்பனி எப்படிப் பாதுகாப்பான வேலைச் சூழலை அடைந்து கொள்கின்றதென்பது பற்றி அதிக

கவனம் செலுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சில கம்பனிகள் வேலை விதிகளை மாற்றுவதில் மிகத் திறனுடன் செயற்படலாம். ஏனையவை புதியகருவிகளை வாங்கலாம். இன்னும் சில, வேலையாட்களை மீளப் பயிற்றுவிக்கலாம். இத்தகைய தெரிவுகளைத் தெரிந்தெடுப்பது உண்மையில் மிகநுணுக்கமான நடைமுறையிலான வர்த்தகத் தீர்மானமாகும். அரசாங்கம் இவற்றினைத் தவிர்த்தல் நன்று.

இப் பரிந்துரைகள் எல்லாவற்றிலும் மிக முக்கியமான அம்சம் என்னவெனில், ஒழுங்கு முறைச் சுமையைக் குறைப்பதன் நோக்கமானது வர்த்தகத்தின் மீதான சுமையை இலகுவாக்குவது என்ற பொருளாகாது. மாறாக, நுகர் பொதுமக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு வர்த்தக முறையையின் திறனை விருத்தி செய்வதாக இருக்க வேண்டும். ஜக்கிய அமெரிக்காவில் இன்று அரசாங்க - வர்த்தகத் தொடர்புகளானது, தனியார் தீர்மானம் மேற்கொள்ளவில் அரசாங்கத்தின் குறைந்தவான தலைமீட்டினையே விரும்பி நிற்கின்றதுடன் பொது நலனுக்கான கொள்கையையும் கோரி நிற்கின்றது. அரசாங்கத்தினால் எடுக்கப்படுகின்ற ஒழுங்குமுறைக்கான நடவடிக்கைகளில் பயனுறுதித் தன்மையை அதிகரிப்பதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பத்தை ஒழுங்கு முறைக்கான சாதனங்கள் வழங்க வேண்டும் என்பதே இக் கட்டுரையாசிரியரின் நோக்கமாகும்.

வெளிவந்துவிட்டது

1. இலங்கையின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் திட்டமிடல் செய்முறை (Rs. 100/-)
2. சனநாயகம் என்றால் என்ன? (Rs. 75/-)
3. சந்தைப் பொருளாதாரம் என்றால் என்ன? (Rs. 75/-)
4. பொருளாதாரக் கொள்கை (Rs. 100/-)
5. அபிவிருத்தி மாதிரிகள் (Rs. 100/-)
6. சனநாயக அரசின் மாதிரிகள் (Rs. 100/-)
7. கிழக்கு ஆசியாவின் அற்புதம் (Rs. 100/-)
8. சனநாயகச் சிந்தனைகள் (Rs. 100/-)
9. பல்லினச் சமூகத்தில் சனநாயகம் (Rs. 100/-)
10. பொருளாதாரச் சிந்தனைகள் (Rs. 100/-)
11. சனநாயக நிறுவனங்கள் (Rs. 100/-)

மேற்படி நூல்களைப் பெற விரும்புவர்கள் மனின்டர் அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். மனின்டர் Newton Fernando என்பவரின் பெயருக்கு Havelock town (Colombo - 5) தபாற்கந்தோரில் மாற்றக் கூடியதாக எடுக்கப்படல் வேண்டும்.

மனி ஒட்டர் அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

Newton Fernando
Publication / Communication division
Marga Institute
93/10, Dutugemunu Road
Colombo - 6

பொருளாதாரச் சீர்திருத்தமும் நிறுவனர்தியான நெருக்கடியும்

1. Слуг

କପିଳୀଯେଲ ଛୁଟିସ୍ ଟି ଚେଵାଲୋସ

1990-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டில், உலகில் எங்கும் நடைமுறையில் செயற்படுத்தப்படாத, மிகக் கடுமையான உறுதிப்பாடு கொண்ட நிகழ்ச்சித் திட்டங்களில் ஒன்றைப் பேரு ஆரம்பித்தது. அதன் விளைவாக, பணவீக்கமானது 1900இல் 7000 வீதத்திலிருந்து 1991இல் 140 வீதத்துக்கு வீழ்ச்சியடைந்தது. 1992இல் மாதாந்தச் சராசரியாக 5 வீதத்துக்கும் குறைவாக காணப்பட்டது. பல மாதங்களின் பின் அரசாங்கமானது பொருளாதாரத்தைத் தாராளப்படுத்தவும், மீள் ஒழுங்கினை மேற்கொள்ளவும் முயற்சித்தாலும் மாதாந்தப் பணவீக்க வீதம் 9 ஆகவே இருந்து வந்தது. இத்தகைய உறுதி நிலைப்பாடு கொண்ட செய்முறையானது பெரும்பான்மையான சனத்தொகையினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. மறுசீரமைப்படுக்கான சமூகச் செலவு களுக்கும் மற்றும் அரசாங்கத்தினால் ஆரம்பித்ததிலிருந்து சமூக அவசரத் திட்டத்தினை அமுல்படுத்துவதில் ஆரம்பத் திலிருந்தே குறைந்த முக்கியத் துவம் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகைய ஆச்சரியப்படத்தக்க அம்சங்கள் நாட்டில் காணப்பட்ட இரட்டைப் பணவீக்கத் (Hyper inflation) தாக்கங்களுடன் தொடர்புடையதாகக் காணப்பட்டது. இத்தகைய சீர்க்கலை நாட்டின் சமூக, பொருளாதார நிலைமைகளில் எதிர்கணியத் தாக்கங்களைக் கொண்டிருந்தது.

முதல் வருட காலத்திலும், நிகழ் சித்திட்டத்தின் அரைவாசிப்பகுதியிலும் காணப்பட்ட அரசியற் குழிந்தையில் முன்னெண் சனாதிபதி கார்சியாவின் சட்டர்தியற் ற செல்வசேர்ப்புக்கெதிரான குற்றச்சாட்டுக்களே மேலோங்கி நின்றன. எனவே இத்தகைய பொருளாதாரக் கொள்கைளை அமுல்படுத்துவதைத் தடுப்பதற்கு காங்கிரஸ் அதிகமாக ஆர்வம் காட்டவில்லை. சட்டத்துறையிடமிருந்து தனியார் முதலீட்டு மேம்பாடு, வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கல், சீர்குலைக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு எதிரான அமைதிப்படுத்தும் உபாயங்கள், போன்ற விடயங்களில் சட்டத்தை நிறைவேற்றும் அதிகாரத்தை நிறைவேற்றுத்துறை பெற்றுக் கொண்டது. இவ் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், நிறைவேற்றுத்துறையானது 126 சட்டமியற்றும் ஆணைகளை வழங்கியது. இச்செயலானது, பொருளாதார நடவடிக்கைகளை ஆட்சி செய்கின்ற சட்ட வடிவமைப்பின் ஒரு புரட்சிகரமான சீர்திருத்தமாக இருந்தது. “அப்போயோ நிறுவகம்” (Instituto APOYO) இத்தகைய மாற்றங்களின் தாக்கத்தை மதிப்பீடு செய்தது. இதனை மதிப்பீடு செய்வதற்கு 32 நாடுகளின் ஒப்பீட்டு ரீதியான ஆய்வினை மேற்கொள்வதற்கு Futures குழுவினால் பயன் படுத்தப்பட்ட முறையில் பிரயோகிக்கப்பட்டது. ஆய்வின் முடிவுகளின் படி இக் குறிப் பிட்ட செயல் முறைகள்

பிரயோகிக்கப்பட்டிருந்தால் மறுசீரமைப்புச் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்ட விடயங்களில் பேரு பாரிய முன்னேற்றங்களை அடைந்திருக்கும்.

எப்ரல் 5ஆம் திதித்துறையானது மிகவும் சர்ச்சைக்குள்ளன தீர்மானத்தின்படி முன்னெய சனாதிபதி கார்சியாவுக்கு எதிராக வழக்குத் தொடர மறுத்துடன் அரசியல் குழுநிலையும் மாற்றமடைந்தது. சில முக்கிய ஸ்தாபனங்களைத் தன் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டிருக்கும் APRA கட்சியானது சீர்திருத்தச் செயற் பாடுகளைத் தடுத்து நிறுத்தும் நோக்கத்துடன் எதிரணியினரை ஜக்கியப்படுத்தி, முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான தொடர்ச்சியான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. அரசியலமைப்பு உத்தரவாத நீதிமன்றம், நீதித்துறை என்பன இத்தாபனங்களில் முக்கிய மானவை. சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளினால் உடனடியான முக்கிய நன்மைகளை உருவாக்குவது தொடர்பான சில விடயங்களில் அரசியலமைப்பு உத்தரவாதத்துக்கான நீதிமன்றம் இரு சட்ட ஆணைகளுக்கு எதிராகத் தீர்ப்பும் கூறியது. நகரப் போக்குவரத்தினைத் தாராளப்படுத்தல், சேமிப்பு உரிமைத் திட்டத்தைக் கம்பனி முகாமைத்துவத்திலிருந்து வங்கியல் முறைமைக்கு மாற்றுதல் என்பன இவ்விரு அமசங்களாகும். அத்துடன் கட்டுப்பாட்டாளர் நாயகம் (Office of the Controller General) வழமைக்கு மாறான வழிகளில் செயற்பட்டதுடன் நிறைவேற்றுத்துறையின் நடவடிக்கைகளுடன் தொடர்பான பல விசாரணைகளையும் ஆரம்பித்தது. சீர்திருத்தச் செயற்பாடுகளை எதிர்ப்பில் உண்மையான ஆர்வம் கொண்ட APRA கட்சியானது சில இடதுசாரிக் கட்சிகளுடன் இணைந்து முயற்சிகளை மேற்கொண்டதுடன் பொருளாதார அமைச்சரை நீக்குமாறும் கோரிக்கை விடுத்தது. கட்சிகளின் அரசியல் ரீதியான சார்பைப் பொறுத்து அமைச்சருக்கு எதிரான இவ் எதிர்ப்பானது பொருளாதாரச் சீர்திருத்த நிகழ்ச்சித் திட்டத்துக்கான பொதுவான மறுப்புக்களிலிருந்து சில பிரச்சினைகளைச் செயற்படுத்துவதுடன் தொடர்பான மனக்குறைவரை வீச்சடையதாக இருந்தது.

சனாதிபதி பியுஜிமோரி என்பவர் அரசியல் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காகக் கிடைத்திருந்த சனநாயக வழிமுறைகள் அனைத்தையும் பயன்படுத்தவில்லை. முன்னேய சனநாயக முன்னணியான அரசியல் கடசிகளுடன் உடன்படி கூடுக்களை ஏற்படுத்துவதற்கு வரையறையற்ற சந்தர்ப்பங்களைக் கொண்டிருந்தார். எனினும் அவ்வாறு செய்யத் தவறிவிட்டார். பொதுவாக அரசியல் கடசிகளுடனான பொதுமக்களின் உடன்பாடின்மையினாலேயே இத்தீர்மானம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இக்கடசிகள், குறிப்பாக பாரிய பொருளாதார அதிகாரத்தை இயக்குகின்ற துறையினைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துவதாகவே கருதப்பட்டது.

பேருவில் அண்மைக்கால நிகழ்வுகள் பற்றிய எந்த ஆய்வும் அந்நாட்டில் அரசியல் நிறுவனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளை அடையாளம் செய்யாமல் பூர்த்தி செய்ய முடியாததாகவே இருந்தது. APOYO வினால் ஏடுக்கப்பட்ட அளவிட்டின்படி 17 வீதமான பொது சன அபிப்பிராயமானது பாராளுமன்றச் செயலாற்றுக்கையை ஏற்றுக் கொண்டது. 12 வீதம் நீதித் துறையினதும், 18 வீதம் அரசியல்யாப்பு உத்தரவாத நீதிமன்றச் செயற்பாட்டையும் ஏற்றுக்கொண்டது. அதேவேளை

12 வீதமான பொதுசன அபிப்பிராயம் அரசியல் கட்சிகளில் முழுநம்பிக்கை கொண்டுள்ளதையும் எடுத்துக் காட்டியது. இந்த நிறுவனங்களின் சனநாயகர்தீயான செயற்பாடுகளை உறுதிப் படுத்துவதற்கான எந்தவித அடிப்படைப் பொறிமுறைகளும் காணப்படவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக காங்கிரஸ் அங்கத்தவர் ஒவ்வொருவருக்குமான தனிநபர் வாக்களிப்படுப் பதிவு கூடக் காணப்படவில்லை.

பாராளுமன்றத்தைக் கலைக்கத் தீர்மானித்தல், நீதித் துறையினதும் கட்டுப்பாட்டாளர் நாயகத்தின் அலுவலகச் செயற்பாடுகளை இடைநிறுத்துதல், இந்நிறுவனங்களை மீன் ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான கட்டளைகளைப் பிறப்பித்தல் போன்றவற்றினைச் செய்வதன் மூலம் சனாதிபதி பியுஜிமோரி தனது புகழைத் தேடிக் கொண்டார். லீமாவில் அவரது செயல்களுக்கு ஆதரவான மதிப்பீடு 81 வீதமாக இருந்தது. இந்நெருக்கடியின் இன்னுமொரு அம்சம் என்னவென்னில், 52 வீதமான சனத்தொகை அரசாங்கமானது தொடர்ந்து சனநாயகத் தன்மையுடையதாக இருக்கின்றது எனக் கருதியது. இத்தகைய அம்சங்கள் தான் சனாதிபதி பியுஜிமோரி தனது அதிகாரத்தை மேலும் வலுப்படுத்தக் காரணமாக இருந்தன. ஆனால் மிக அன்மையில் எடுக்கப்பட்ட மதிப்பீடிட்டின்படி, மாநகரசபைத் தேர்தல்களைப் பின்தனிலிப் போட்டமையினால் அவரது செலவாக்கு குறிப்பிடத்தக்க அளவில் (68%) வீழ்ச்சியடைந்திருப்பதை எடுத்துக் காட்டியது. ஏப்ரல் 5ஆம் திங்கி, பியுஜிமோரி தனது ஏதேச்சாதிகாரத் தொழிலை வெளிப்படுத்தினார். சர்வதேச ரீதீயான அபிப்பிராயங்களைக் குறைவாக மதிப்பீடு செய்தார். பொதுசன அபிப்பிராயத்தை மதிப்பீடு செய்வதிலும், அபாயங்களைத் தரக் கூடிய தீர்மானங்களை எடுப்பதிலும் பின்னின்றார்.

இத்தகைய தீர்மானங்களின் விளைவாக பேரு சனநாயக முறையையே மீள் ஸ்தாபித்தலை நோக்கிய உறுதியளிக்கப்பட்ட வழியைக் கொண்டிருந்த போதும் ஒரு பாரிய நிச்சயமற்ற நிலையில் அமிழ்ந்திக் காணப்பட்டது. இச் சூழ்நிலையில் காங்கிரஸ்க்கான தேர்தல்கள் நவம்பர் 22இல் இடம் பெறுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இப் போக்கானது ஓர் அதிகாரச் சமநிலையைப் படிப்படியாக அறிவிடுத்துவதாகவே காணப்பட்டது. இந்நெருக்கடியின் தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரை இது முழுதாகச் சாத்தியமற்றது என்பதுடன் அரசியல் முறையையானது சில முன்னேற்றங்களைப் பிரதிபலிக்கக் கூடும்.

பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளின் மீதான அரசியல்யாப்பு ஒழுங்கின் இடையீடுகளின் தாக்கமானது வித்தீயாசமானது. மறுபக்கத்தில், வியாபார மற்றும் தனிப்பட்ட நுகர்வோர்கள் சீர்திருத்தச் செயற்பாடுகள் தொடர்ந்து நடைபெறும் என முன்னிலும் பார்க்க நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். அரசாங்கமும் சீர்திருத்த யோசனைகள் சிலவற்றை அமுல்படுத்துவதற்கான வழிகளை மேற்கொள்ளக் கட்டளையிட்டது. இதில் சில தனியார் மயப்படுத்தவில் முன் எப்போதும் பிரயோகிக்கப்படாததாக இருந்தது. மறுபக்கத்தில், சர்வதேசரீதீயான மறுப்பின் தாக்கத்தினால், சர்வதேச சந்தைகளுக்குள் நுழைவதற்கான செயற்பாடுகள் மிகவும் கடினமாக இருந்ததுடன் சர்வதேச சமூகத்தில் பேரு ஒரு நிலையற்ற நாடு என்பதை மீண்டும் காட்டியது. இறுதியாக கீளர்ச்சிப்படைகள் தொடர்ச்சியான பல

தாக்குதல்களை வீமா நகரில் மேற்கொண்டன. இதனால் தனியார்துறையினரும், பொதுமக்களும் நம்பிக்கையை இழக்கத் தொடங்கினர்.

பேருவின் எதிர்காலமானது சர்வதேசப் பார்வையில் தனது நிலையை மீள் ஏற்படுத்துவதற்கான அரசாங்கத்தின் திறமையிலே தங்கியிருக்கின்றது. பொருளாதாரச் சீர்திருத்தச் செயற்பாடுகளை உறுதியாக்குதல், தேர்தல் செய்முறைகளை நம்பிக்கைக்குரியதாக மாற்றுதல், மனித உரிமைகளை மீறாத வகையில் கீளர்ச்சிகளை அடக்குவதற்கான ஒழுங்கான செயற்றிட்டம் என்பன அவசியமானது. இத்தகைய நான்கு நோக்கங்களும் ஒன்றிலொன்று தங்கியுள்ளதுடன் ஒன்றில் எவ்வளவு அடைந்து கொள்ளப் பட்டுள்ளதென்பது மற்றையதில் பெறப்பட்ட முடிவுகளையும் பாதிப்பதாக இருக்கும்.

அரசாங்கமானது மக்கள் ஆதரவைக் கொண்டிருந்தாலும், பேர்துமான தகுதி பெற்ற உயர் தொழில் சூழ்களின் நம்பிக்கையை முற்றாகப் பெறவில்லை. எதிர்காலத்துக்கான நம்பிக்கையைக் கொண்ட மக்களின் ஆதரவு இருக்கின்றது. ஆனால் அரசாங்கம் தன்னால் உறுதியளிக்கப்பட்ட சிலவற்றையாவது பூர்த்தி செய்வதாக இருக்க வேண்டும். இத்தகைய கடினமான பணிகளை அரசாங்கம் நிறைவேற்றினால் தற்போது பேருவில் காணப்படும் அரசியல் நெருக்கடிக்கான தீவு அடையப்பட்டுவிடும். பாரிய பொருளாதார விருத்திக்கான கதவும் திறக்கப்படும். இதில் அரசாங்கம் தவறுமாக இருந்தால் பேரு மிகக் கடுமையான சூழ்நிலையை திரநோக்க வேண்டியிருக்கும்.

2. தாய்லாந்து

சாய்-அனான் சமுதாவனிட்ஜா

1991 பெப்ரவரியில் இராணுவம் சதிப்புரட்சியை மேற்கொண்ட போது தாய்லாந்தில் தொடர்ச்சியான பொருளாதார வளர்ச்சி காணப்பட்டிருந்ததுடன் தாராள சனநாயகத்தன்மையை விருத்தி செய்வதற்கான பல முன்தேவைகளையும் கொண்டிருந்தது. 1932-1992 கால 60 வருடங்களில் தாய்லாந்தில் 17 சதிப்புரட்சிகள் இடம்பெற்றிருந்தாலும் அவற்றில் 10 மட்டுமே அதிகாரத்திலுள்ள அரசாங்க களைத் தூக்கி எறிந்தன. வெற்றிகரமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட இத்தகைய இராணுவத் தலையீடுகளின் விளைவினால் அரசியல் திட்டங்கள் ரத்துச் செய்யப்பட்டன. பாராளுமன்றங்கள் ஒழிக்கப்பட்டன. அரசியல் நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்றல் தடுக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு தடவையும் இராணுவம் சிலவகையான பாராளுமன்ற நிறுவனங்களை ஸ்தாபித்து வந்தது. இவ்வகையான செயலானது 1932 க்குப் பின் அதிகாரத்துக்கு வந்த ஒவ்வொரு இராணுவப் பிரிவினுடைய சட்டர்தீயான நிலைமைகள் பற்றிய கவனத்தைப் பிரதிபலித்தது. தாய்லாந்தில் அரசியல் சட்டமானது அரசியல் சூழ்களுக்கு இடையில் போட்டியினையும் பங்குபற்றலையும் ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான பொதுவான, பக்கச் சார்பற்ற விதிகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை. மாறாக, ஒரு சூழ்வினால் உருவாக்கப்பட்ட அதிகாரத்தை நிர்வகிப்பதற்கான பிரதான கருவியாகவே அரசியல் சட்டம் பயன்படுத்தப்பட்டது. தாய்லாந்தில் அரசியலமைப்படுத்தன

மையையோ அல்லது அரசியலமைப்பு அடிப்படையிலான அரசாங்கத்தையோ காணமுடியாது. ஆனால் வித்தியாசமான தன்மையுடைய, குறிப்பாக நிறைவேற்றுத் துறைக்கும், சட்டத் துறைக்குமிடையில் அவற்றின் அதிகாரநிலை மற்றும் முரண்பாடுகளுக்கேற்ப ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட, மீன் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்ட நிறுவனாநீதியான தொடர்புகளைக் கொண்ட ஆட்சியாகவே காணப்பட்டது.

அரசியல் ஒழுங்குகள் மூன்று பிரதான பாங்குகளைக் கொண்டிருந்தன.

1. சனநாயகப் பாங்கு - இது பிரதித்தானியப் பாராளுமன்ற முறைமையை மாதிரியாகக் கொண்டதுடுதன் அங்கு சட்டத்துறையும் அரசியல் கட்சிகளும் அரசியல் செயற்பாட்டில் முக்கிய பங்கினைக் கொண்டிருக்கின்றன. இம்முறையின் கீழ் முதலமைச்சர் பாராளுமன்றத்தின் தெரிவு செய்யப்பட்ட அங்கத்தவராக இருப்பார். அத்துடன் பிரதான அரசியல் கட்சியிலிருந்து வந்தவராகவும் காணப்படுவார். சிறிய எண்ணிக்கையான பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஒரு மேல் சபையும் குறைந்தளவிலான அதிகாரங்களைக் கொண்டதாகவும் காணப்படும். இம் மாதிரியில் இராணுவத் தலைவர்கள் பிரதம மந்திரியாவதற்கான வாய்ப்புகள் இல்லை. அத்துடன் நிர்வாக அதிகாரத்திலுள்ளவர்கள் அரசியல் சார்பு நிலையை எடுக்க அனுமதிக்கப்படுவதில்லை.
2. குறை சனநாயகப்பாங்கு - வலிமையான நிர்வாக மற்றும் சட்டத்துறைக்குச் சார்பானது. பிரதம மந்திரி பாராளுமன்றத்தின் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதியாகக் காணப்பட மாட்டார். இராணுவ, சிவில் நிர்வாக அதிகாரிகளைப் பெரும்பாலும் கொண்டிருக்கும் மேற்சபையானது கீழ்ச்சபைக்குச் சமமான அல்லது அதற்குக் கூடிய, குறைந்த அதிகாரங்களைக் கொண்டிருக்கும். தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்குச் சமமாக மாதாந்தச் சென்டர்களின் தொகையும் காணப்படும்.
3. சனநாயகர்தியற் பாங்கு - தெர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாராளுமன்றம் இல்லை. சட்டமன்றம் இருந்தாலும் அதன் அங்கத்தவர்கள் யாவரும் நியமிக்கப்பட்டவர்களாகவே இருப்பர். சட்டத் திருத்தத்துக்குத் தேவையான நிர்வாகத்துறைத் தீர்மானங்களில் அவர்களின் பங்களிப்பு இல்லை. இம் முறைமையில் அரசியல் கட்சிகள் செயற்படுவதற்கு அனுமதிக்கப்படமாட்டாது. தேர்தல்களும் இடம்பெறா.

தாய்லாந்தில் இயற்றப்பட்ட 15 அரசியல்திட்டங்களில் 3 மட்டுமே சனநாயகர்தியானதெனவும் 7 குறை- சனநாயகத் தன்மையையும், 5 சனநாயகர்தியற்றதெனவும் வகைப்படுத்தப்பட்டது. 1932-1992 காலத்தில் சனநாயகர்தியான அரசியல் சட்டமானது மொத்தமாக 6 வருடங்கள் 2 மாதமே நடைமுறையிலிருந்தது. ஆனால் குறை- சனநாயக, சனநாயகர்தியற் அரசியல் யாப்பானது முறையே 39 வருடங்கள் 2 மாதமும், 14 வருடங்களும் நடைமுறையில் இருந்தது. எனவே 6 வருடங்கள் மாதத்திற்கும் அரசியல் நிறுவனங்கள் சனநாயக ர்தியான ஆட்சியின் எல்லைக்குள்

இயங்கக் கூடியதாக இருந்தது. 1991 பெப்ரவரி சதிப்புரட்சிக்கு முன்பு, 1978இல் கொண்டுவரப்பட்ட குறை - சனநாயகத்தன்மை கொண்ட அரசியல் யாப்பு நடைமுறையில் இருந்ததுடன் குறை - சனநாயகத் தன்மையுடைய ஆட்சியினை நிறுவன மயப்படுத்தும் தன்மையையும் கொண்டிருந்தது. அரசியல் முறைமையின் உறுதிப்பாடான தன்மையினால் பொருளாதாரம் மிக உயர்ந்த வீதத்தில் வளர்ச்சியடைந்தது. அதன் காரணமாக மத்தியதர நிர்வாகம் விரிவடைந்தது.

1970 களில் தாய்லாந்தில் ஆரம்பித்த மத்தியதர வகுப்பினரின் வளர்ச்சியினால் சனநாயக மயப்படுத்தல் உடனடியாக ஏற்படவில்லை. சமூக, பொருளாதார மாற்றங்கள் இவ்வகுப்பினரில் அதிகளும் இடம் பெற்றதினால், வங்கியாளர்கள், வர்த்தகர்கள், உயர் தொழில் தலைமையைடையோரை (சட்டவள்ளுனர், மருத்துவர்) அதிகளும் கொண்டிருந்தது இவ்வகுப்பினர் அதிகாரத்துவ அரசியலில் அதிகம் பங்குபற்றினர். மத்தியதர வகுப்பினர் ஒரு சுதந்திரமான வகுப்பினராகக் காணப்படவில்லை. அவர்கள் எப்பொழுதும் தொழில்நுட்ப அறிவியலாளருடனும் இராணுவத்துடனும் நெருங்கிய இணைப்பைக் கொண்டிருந்தனர். 1991 பெப்ரவரி சதிப் புரட்சியின் பின் எந்தவித கடுமையான பிரதிபலிப்பும் காணப்படவில்லை. மத்தியதரவகுப்பினர் மக்கள் அரசாங்கத்தைத் தூக்கி எறிவதற்கு ஆதரவுடையோராகவே காணப்பட்டனர். அவ் அரசாங்க ஆட்சியும் ஊழல் குற்றசாட்டுக்களின் காரணமாக அதன் சட்ட பூர்வத்தன்மையும் நெருக்கடி க்குள்ளாகி இருந்தது.

இராணுவம் அரசியல் அதிகாரத்தை ஏற்காது, மிகக் கௌரவம் மிகக் வர்த்தகரும், முன்னைய ஸ்தானிகருமான திரு. ஆனந் புண்ணியாராகுன் என்பவரைப் பிரதம மந்திரியாக நியமித்தது. புதிய அரசியல் யாப்பினை வரைவதில் இராணுவம் கட்டுப்பாட்டினைக் கொண்டிருந்ததுடன் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத ஒருவரைப் பிரதம மந்திரியாக வர அனுமதித்தனினால் முரண்பாட்டினைத் தோற்றுவித்தது. 1991 நவம்பரில் அரசியல் யாப்பு நகலானது சட்டமன்றத்தில் உள்ள எல்லா நியமிக்கப்பட்ட அங்கத்தவர்களின் து பரிசீலனையில் இருந்தபோது சனநாயகத்தன்மைகளை அதிகம் வேண்டி நிற்கும் அரசியல் யாப்பினைக் கோரிப் பெரிய ஊர்வலம் இடம்பெற்றது. மன்னர் தலையிட்டு, 1992 மார்ச்சில் நடைபெறவிருக்கும் தேர்தல் வரை பொறுக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டதுடன் அதன் பின் திருத்தம் மேற்கொள்ள முடியும் எனவும் குறிப்பிட்டார். 1991 பெப்ரவரியில் நடந்த சதிப்புரட்சியின் முக்கிய கர்த்தாவான ஜெனரல் சீந்தா கிரப்பராயுன் என்பவர் இராணுவத்தின் அதி உயர் கமான்டராகவும் அனைத்துக்கும் பொறுப்பான பிரதம கமான்டராகவும் விளங்கினார். பிரதம மந்திரி பதவியின் மீது தனக்கு நோக்கமில்லை என வெளிப்படையாக அறிவித்தார்.

1992 மார்ச் 22ஆம் திகதி தேர்தலின் பின் எந்தத் தனிக் கட்சியும் பாராளுமன்றத்துக்குப் பெரும்பான்மை ஆசனங்களைப் பெற்றிருக்கவில்லை. எனவே 5 பாரிய கட்சிகளை இணைத்து அரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டதுடன் ஜெனரல் சீந்தாவைப் பிரதம மந்திரியாக வருமாறு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. இந்திலையில் மக்கள் தாம், இராணுவத்தினாலும், இராணுவத்தின் ஆதரவைக் கொண்ட அரசியல் கட்சிகளினாலும் ஏமாற்றப்பட்டு விட்டதை உணர்ந்தனர். ஜெனரல் சீந்தா பிரதம மந்திரியாக

வந்த உடனேயே எதிரணிக் கட்சிகளும், மாணவ அமைப்புக்களும் சீர்த்தாவை எதிர்க்குமாறு மக்களைக் கோரின. 1992 மே மாத ஆரம்பத்தில் எதிர்ப்பாளர்கள் மிகப் பெரிய பேரணியினை நடத்தினர். ஒரு கிழமை வரை நீடித்த இப்பேரணி மீண்டும் மே 15 இல் ஆரம்பித்தது. சீர்த்தாவின் எதிர்நடவடிக்கைகள் கெடுபிடி யுத்தத்தின் (cold war) நினைவுகளை வரவழைப்பதாக இருந்தது. பேரணியினர் மன்றாட்சியைத் தூக்கி எறிய விரும்பிய சம்பூனிஸ்ட்டுக்களினால் தூண்டப்பட்டவர்கள் எனக் குற்றம் சாட்டப்பட்டனர். மே 17-20 திகதிகளில் சீர்த்தாவின் மைத்துண்ணான ஜெனரல் இசாரா பொங்சியின் ஆணையின் கீழ் மக்கள் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டு நூறுபேர் கொல்லப்பட்டதுடன் ஆயிரக்கணக்கானோர் காயமடைந்தனர். மே 20ஆம் திகதி ஜெனரல் சீர்த்தாவையும் பிரதம ஜெனரல் சாம்லோங்கையும், பலாங்தரம் கட்சியினதும், பேரணியினதும் தலைவர்களையும் மன்னர் அழைத்து பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணுமாறு கோரினார். மன்னர் தலையிட்டின் பின்பே இரத்தக்களரி நிறுத்தப்பட்டதுடன் அதன்பின் சீர்த்தா மே 24இல் பதவி விலக்கினார். சீர்த்தாவின் இராஜ்னாமாவின் பின்டும் இராணுவப் பிள்ளனியைக் கொண்ட அரசியல் கட்சிகள் புதிய அரசாங்கம் ஒன்றை அமைக்க இன்னும் முயற்சித்து வருகின்றன. யுன் 10இல் மன்னர் மீண்டும் தலையிட்டு, முன்னைய பிரதம மந்திரியாக இருந்த திரு. ஆனந் புண்ணியாரா குன் என்பவரை இடைக்கால அரசாங்கத்தின் தலைவராக நியமனம் செய்தார். அவர் பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்து, 90 நாட்களுக்கிடையில் புதிய தேர்தலுக்கான அழைப்பை விடுப்பார் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

1992 மே இல் இடம்பெற்ற மக்களின் எழுசியானது மத்தியதர வகுப்பினரின் ஒரு எதிர்க்கிளர்ச்சி எனவும் கருதப்படுகின்றது. எதிர்கட்சியினராலும் தாய்லாந்து மாணவர் கூட்டமைப்பு மற்றும் மக்கள் சார் சனநாயக பிரசாரப் பிரவுகளினால் நடத்தப்பட்ட எதிர்ப்புகளுக்கான முக்கிய இயக்கு சக்தியாக உயர் தொழில் வகுப்பினர் செயற்பட்டனர். மத்தியதர வகுப்பினரின் நடத்தையானது, தாய்மொழியில் வெளிவரும் Poo Chadkarn என்னும் சிறந்த வர்த்தக நாளிதழின் பிரதம ஆசிரியரினால் விரிவாக ஆய்வு செய்யப்பட்டது.

மே மாதத்தில் இடம்பெற்ற சனநாயகத்துக்குச் சார்பான எதிர்ப்புக்களானது தாய்லாந்தின் முதலாளித்துவ கலாசாரத்தில் உள்ள உளச்சார்பு முரண்பாட்டினைப் பிரதிபலிக்கின்ற ஒரு முக்கிய தோற்றப்பாடாக உள்ளது. இது உறுதிப்பாடான தன்மையை அல்லது ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க மாற்றத்தினை ஏற்படுத்துவதற்குரிய முதிர்ச்சித்தன்மை கொண்டு காணப்பட வில்லை. புதிய பூர்வவா வர்க்கம் அரசாங்கத்துக்கு எதிரான ஊர்வலங்களில் கலந்து கொண்டுதான், உலக நோக்கில் மிகப்பரந்த, எதிர்காலப் பொருளாதார முறையையை அடைவதற்கான முயற்சியில் தமது சொந்த, குறுகிய கால நலன்களுக்கு எதிரான அச்சுறுத்தலாகவும் விளங்கியது.

திரு. ஆனந் புண்ணியாராகுன் மீண்டும் நியமிக்கப்பட்டமை மத்திய தரவுகுப்பினருக்கான ஒரு வெற்றியாகும். அதற்கான இலட்சியத் தலைவரும் கூட. பிரதான பொருளாதாரத் துறைகளில் மீன் ஒழுங்குபடுத்தல், பன்முகப்படுத்தல், எதிலும் வெளிப்படைத்தன்மை, பொருளாதார தாராளமயமாக்கலையும்,

போட்டியினையும் வலியுறுத்தும் ஆச்சரியப்படத்தக்க சீர்திருத்தங்களை ஆரம்பித்தார். அவரது இரண்டாவது பதவி நீடிப்பு சொற்ப காலத்தைக் கொண்டு ருந்தாலும் இராணுவத்தினரை முகாம்களுக்குள் திரும்பச் செய்துவிடுவார் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. திரு. ஆனந் பன்மைச் சனநாயகத்தில் மிகுந்த நம்பிக்கையுடையவர். ஆனால் கடந்த காலத்தில் அவரது அடிப்படைப் பிரச்சினையானது அரசியலில் இராணுவ ஆதிக்கத்தினைக் குறைந்த நிலைக்குக் கொண்டு வருவதாகவே இருந்தது. மத்தியதர வகுப்பினரின் யுகம் மலர்ந்துள்ள நிலையில், ஆயுதப்படையினரின் சட்ட பூர்வத்தன்மையும், அந்தஸ்தும் இழக்கப்படும் நிலையில் சாதகமான சனநாயக விருத்திக்கான ஓர் உறுதியான அடித்தளத்தை திரு. ஆனந்தினால் நிறுவ முடியும்.

தாய்லாந்தில் மத்தியதர வகுப்பானது பாங் காக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றதுடன் மாகாணப் பகுதிகளில் காணப்படும் ஏனைய நகர மையங்களில் தொழில் சிறப்புப் பெற்ற வகுப்பினர் இன்னும் சிறியளவிலேயே காணப்படுவதுடன் அவர்களின் பங்காற்றலும் குறைவாகவே உள்ளது. தாய்லாந்தில் சனநாயக மயப்படுத்தலானது அரசியல், நிர்வாக பன்முகப்படுத்தலை மட்டும் வேண்டி நிற்கவில்லை. வளங்களின் பொருளாதார மீன் ஒதுக்கவில் தேவையையும் வேண்டி நிற்கின்றது. இன்னுமொரு முக்கியமான அமசம் என்னவெனில் நகர-கைத் தொழிலிலுக்கும், கிராமிய-விவசாயத்துறைக்குமிடையில் வளர்ந்துவரும் முரண்பாடாகும். வாக்காளர்களில் பெரும்பான்மையானோர் வறியவர்கள். அவர்களது நலன் கள் போதியவை பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படவில்லை. கிராமியப் பகுதிகளில் வாங்குகளை வாங்குதல் பரந்தவாவில் இடம் பெறுகின்றது. அடிநிலை மட்டத்தில் அரசியல் ஆதரவும், உறுதியான கட்சி அமைப்புக்களும் இல்லாத நிலையையே இது பிரதிபலிக்கின்றது. விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையினது சட்ட பூர்வத்தன்மைக்கும், நம்பிக்கைக்கும் இப்பிரச்சினையானது பாதகமான தாக்கங்களைக் கொண்டிருக்கின்றது. மே நெருக்கடியின் போது உருவாகிய புதிய பூர்வவா வர்க்கத்தின் செயற்பாடு நீண்டகாலத்துக்கு நிலைத்திருந்தால் சனநாயக உறுதிப்பாட்டைப் பேணுவதற்கான முக்கிய சக்தியாக விளங்கியிருக்கும்.

மத்தியதர வர்க்கமானது சுதந்திரத்தை (பயத்திலிருந்து சுதந்திரம்) அடைந்து விட்டது போல் தோன்றுகின்றது. இது அவர்களை மேலும் சுதந்திரமுடையவர்களாகவும் சமூகத்தில் நம்பிக்கையுள்ள ஒரு சக்தியாகவும் மாற்றும். கடந்த காலத்தில் தாய் சமூகமானது சார்பளவில் சுதந்திரமுடையதாக இருந்தது. ஆனால் அப்பொழுது காணப்பட்ட அரசியல் முறையை சனநாயகத் தன்மையைக் கொண்டிருக்கவில்லை. தாய்லாந்து எவ்வளவு காலத்துக்கு ஒரு திறந்த சமூகமாக இருக்குமே அவ்வளவு காலத்துக்கு இராணுவ மயமாக்கல் தன்மையும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். அவர்கள் விரைவில் சுதந்திரமானவர்களாகவும், சனநாயகத் தன்மையுடனும் விளங்குவார்கள் என்பது சாத்தியமானது.

தமிழகம் : எ.என். பிரதான்

பொருட்கள் சேவைகள் வரி : இலங்கையில் ஓர் அறிமுகம்

பா. சிவாஜி

சடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இலங்கை அரசாங்கச் செய்யும் முக்கிய பங்கு வசிக்கும் மொத்த விற்பனை வரி 1980 களில் இறக்குமதிக் கட்டுப்பாட்டினால் ஏற்படும் இறக்குமதித் தீர்வை வீழ்ச்சியை ஈடு செய்யும் முகமாக அறிமுகம் செய்யப்பட்டதாகும். தற்போது இலங்கையின் வரி வருமானத்தில் ஏற்றதாழ மூன்றிலொரு பங்கு வசிக்கும் இவ் வரிக்குப் பதிலாக விரைவில் அறிமுகப்படுத்தப்படவுள்ள பொருட்கள் சேவைகள் வரி (Goods and Services Tax - GST) பற்றி அண்மைய ஆண்டுகளில் பல்வேறு பிரிவினரும் அக்கறை செலுத்தி வருகின்றனர்.

உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருளொன்று நூகரவோரைச் சென்றடையும் வரையில் பல நிலைகளைத் தாண்டி செல்கின்றது. உற்பத்தி விதியோகச் சங்கிலித் தொடரில் ஒவ்வொரு நிலைகளிலும் பொருட்கள், சேவைகளின் சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதிகள் மீது விதிக்கப்படும் பெறுமதிசேர் வரியே (Value Added Tax - VAT) பொருட்கள் சேவைகள் வரியாகும். 1993 இலிருந்து நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டிருந்த இவ்வரி நாட்டுச் சூழ்நிலைகள் காரணமாகப் பல தடவைகள் பின்போடப்பட்டு தற்பொழுது 1996 இன் நடுப்பகுதியிலிருந்து நடைமுறைப்படுத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும் இவ்வரி தொடர்பான முன்னோடித் திட்ட ஏற்பாடுகள் முடிவடைந்த நிலையில் சட்டவாக்க ஏற்பாடுகள் நடை பெற்று வருகின்றன.

பொருட்கள், சேவைகள் வரி கூட்டிய பெறுமதிகள் மீது விதிக்கப்படுவதுடன், கூட்டிய பெறுமதிகள் என்பது ஒரு நிறுவனம் பொருட்கள், சேவைகளின் உற்பத்தியின் போது தனது சொந்த அல்லது ஏனைய நிறுவனங்களிடமிருந்து கொள்வனவு செய்யப்பட்ட ஊழியமல்லாத உள்ளீடுகளுடன் விற்பனைக்கு முன்பாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட பெறுமதியைக் குறிக்கும். வேறுவகையில் கூறுவதாயின் உள்ளீட்டு, வெளியீட்டுப் பெறுமானங்களுக்கிடையிலான வேறுபாடே கூட்டிய பெறுமதியாகும். இத்தகைய கூட்டிய பெறுமதி உற்பத்திப் பெறுமதி அதிகரிப்பிற்கு உதவிய கூவிகள், இலாபங்கள் ஆகியவற்றின் கூட்டுத் தொகைக்குச் சமமாகும்.

கூட்டிய பெறுமதி = வெளியீட்டுப் பெறுமதி - உள்ளீட்டுப் பெறுமதி = கூவிகள் + இலாபங்கள்

பா. சிவாஜி M.A.(Econ)

வரிமதிப்பாளர், உள்நாட்டு இறைவரித் தினைக்களம் பகுதிநேர விரிவுறையாளர்
கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்

மொத்த விற்பனை வரியானது ஒவ்வொரு நிலைகளிலும் பொருட்கள் சேவைகளின் மொத்த விற்பனைப் பெறுமதி மீது விதிக்கப்பட்ட பொருட்கள், சேவைகள் வரியானது கூட்டிய பெறுமதிகள் மீது விதிக்கப்படுகின்றது. உற்பத்தி - விதியோகத் தொடரின் எல்லா நிலைகளிலும் இந்த இரு வரி முறைகளினதும் செயற்பாடுகளின் வேறுபாடுகள் எளிமையான முறையில் அட்வணையில் காட்டப்படுகின்றது.

இங்கு மொத்த விற்பனை வரி முறை செயற்பட்டிருப்பின் மொத்த வரித்தொகை 110 ஆக இருக்கும் வேண்டியில் செயற்றிறஞ்சள் வரி 27.5% ஆகும். ஆனால் பொருட்கள், சேவைகள் வரி செயற்படுமானால் இவ்வரி 10 வீதமாக மட்டுமே இருக்கும்.

பெறுமதி சேர் வரிக் கணிப்பீடானது மூன்று முறைகளில் இடம் பெறலாம். முதலாவதாக கழித்தல் முறை (Substraction method) மூலம் பொருட்கள் சேவைகளின் வெளியீட்டுப் பெறுமதியிலிருந்து உள்ளீட்டுப் பெறுமதி கழிக்கப்பட்டு வரும் சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதி மீது விதிக்கப்படுவதாகும். இரண்டாவதாக சேர்த்தல் முறை (Addition method) மூலம் ஒரு நிறுவனத்தால் உற்பத்தி, விதியோகத் தொடரில் கையாளப்பட்ட உற்பத்திக் காரணிகளின் கொடுப்பனவுகளான வாடகை, கூவி, வட்டி, இலாபம் என்பவற்றின் மீது விதிக்கப்படுவதாகும். மூன்றாவதாக இடம் பெறும் வரிவரவு (Tax Credit) முறையின் கீழ் ஒரு நிறுவனம் தனது மொத்த வெளியீட்டுப் பெறுமதி மீது வரியினைச் செலுத்தும் அதே வேண்டியில் ஏற்கனவே இத்தொடரில் இதன் பொருட்டு அறவிடப்பட்ட வரிக் கழிவாக (வரிவரவு) மீளியிடப் பெற்றியிருக்கும். அம் முறையின் செயற்றிறங்களுள்ளியமான பட்டியல் அல்லது ஆவணங்களில் தங்கியிருக்கும். அநேக நாடுகளில் மூன்றாவது முறையே இலகுவாக செயற்படுத்தக் கூடியதாக உள்ளதனால் இலங்கையிலும் இந்த முறையையே நடை முறைப்படுத்துவதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

அட்வணையில் உள்ள உதாரணத்திலும் இதனை அவதானிக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக மொத்த வியாபாரி தனது விற்பனைப் பெறுமதி மீது வரித் தொகையாக 35 ரூபா செலுத்திய போதிலும், ஏற்கனவே உற்பத்தியாளரால் செலுத்தப்பட்ட வரித்தொகையான 25 ரூபா மீளியிடப் (வரிவரவு) செய்யப்படுகின்றது. இங்கு தேற்றி வரித்தொகையான 10 ரூபா மொத்த வியாபாரியினால் விற்பனையின் போது கூட்டிய பெறுமதியான 100 ரூபா (350-250) மீது விதிக்கப்படும் வரித்தொகைக்குச் சமமாக உள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

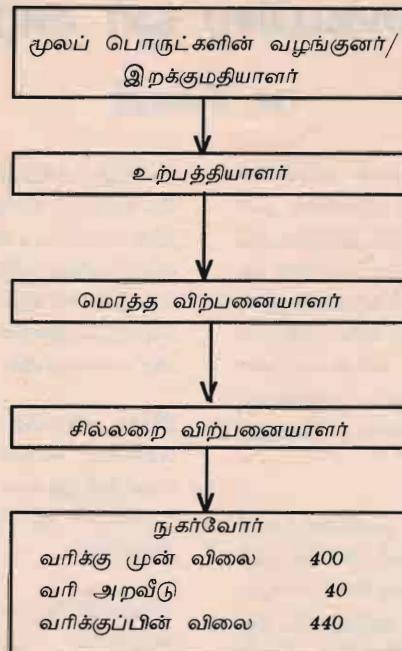
உலகளாவிய ரீதியில் புதிய வரி முறையின் செயற்பங்கு

பெறுமதி சேர்வரி முறையின் உயர் சேகரிப்புக்கள், செயற்றிறங்கள், நடுநிலைத்தன்மை ஆகிய அனுகூலங்களின் காரணமாக அநேக

உற்பத்தி - விநியோகத் தொடரின் பல்வேறு நிலைகளில் வரி விதித்தல்

விற்பனை விலை (வரி 10 %)

வரிக்கு முன்விலை	100
வரி அறவீடு	10
மொத்தம்	<u>110</u>
வரிக்கு முன் விலை	250
வரி அறவீடு	25
வரிக்குப் பின் விலை	<u>275</u>
வரிக்கு முன் விலை	350
வரி அறவீடு	35
வரிக்குப் பின் விலை	<u>385</u>
வரிக்கு முன் விலை	400
வரி அறவீடு	40
வரிக்குப் பின் விலை	<u>440</u>

அரசுக்கு செலுத்திய வரி	10
ஏற்கனவே செலுத்திய வரி	-
செலுத்த வேண்டிய வரி	10
சேகரிக்கப்பட்ட வரி	25
ஏற்கனவே செலுத்திய வரி	(10)
செலுத்த வேண்டிய வரி	15
சேகரிக்கப்பட்ட வரி	35
ஏற்கனவே செலுத்திய வரி	25
செலுத்த வேண்டிய வரி	10
சேகரிக்கப்பட்ட வரி	40
ஏற்கனவே செலுத்திய வரி	35
செலுத்த வேண்டிய வரி	05
மொத்தம்	<u>40</u>

பெறுமதி சேர்வரியாகுப் பொருட்கள், சேவைகள் வரிமுறை செயற்படும் போது இப்பொருள் நுகரவோரால் கொள்வனவு செய்த வேண்டிய வரித்தொகை (40/-) பின்வருவோரால் அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்தப்படும்.

இறக்குமதியாளர் / வழங்குநர்	-	10
உற்பத்தியாளர்	-	15
மொத்த விற்பனையாளர்	-	10
சில்லறை விற்பனையாளர்	-	05
மொத்த வரித்தொகை	-	<u>40</u>

நாடுகளில் பிரபல்யமாகிப் பல்வேறு வடிவங்களில் செயற் படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. 1960 களிலும், 1970 களிலும் சர்வதேச ரீதியில் இப்புதிய வரி பிரபல்யம் பெற்றிருந்த போதிலும் பரந்தளவில் கையாளப்படவில்லை. ஏனெனில் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் தமது செலவுகளை நிதியிடுவதற்குத் தேவையான அரசினர் வருமானங்கள் கூட்டு, தனியார் வருமான வரிகளை உள்ளிட்ட நேர்வரியிலேயே பெரிதும் தக்கியிருந்தன. எடுத்துக்காட்டாக 1970 களின் ஆரம்பத்தில் வருமான வரி உச்சவரம்பு எல்லை வீதம் பிரித்தானியா 75%, நியூசிலாந்து 50%, தென்கொரியா 70%, தாய்வான் 60%, இலங்கை 70% என்ற உயர் எல்லை வீதங்களைக் கொண்டிருந்தன. உயர் வருமான வரி விதிப்பு வீதங்கள் தனிப்பட்டவர்களின் உழைப்பு ஆற்றலையும், நிறுவனங்களின் முதலீட்டு ஆரவுத்தையும் சீர்க்குலைத்த அதே வேண்டியில் மொத்த விற்பனைவரி, வரிக்கும் வரி விதித்தல் என்ற குறைபாட்டுடன் திறனற்ற வரியாகவும் இருந்தது.

1960 களில் ஐவரிக் கோஸ்ட், செனகல், மொரொக்கோ, கொலம்பியா, பிரேசில் போன்ற நாடுகளில் இவ்வரி முறை அறிமுகம் செய்யப்பட்ட போதிலும் அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய வகையில் பெறுமதி சேர்வரி விதிப்பு முறையாக அமையவில்லை. சில நாடுகளில் மொத்த, சில்லறை வர்த்தக மட்டத்திலும்,

வேறுசில நாடுகளில் தயாரிப்புத் தொழிலில் மட்டும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. 1970களில் ஈக்குவடோர், லக்சம் பேர்க், நோர்வே, பெல்ஜியம், அயர்லாந்து, இத்தாலி, இந்தியா, பிரித்தானியா போன்ற நாடுகளும் இவ்வரி முறையை அறிமுகம் செய்திருந்தன. குறிப்பாக ஐரோப்பிய யூனியன் என்ற அமைப்புக்குள் சேருவதற்குக் கட்டாய தேவையாக இவ்வரி முறை அனுசரிக்கப்படுகின்றது.

1980 களிலிருந்து இவ்வரி முறை மேலும் புத்துயிர் பெற்று வந்துள்ளது. அநேக் நாடுகளின் வரிச்சீர்திருத்த விதிந்துரைகளில் பெறுமதி சேர் பற்றித் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் காரணமாக கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் பல நாடுகள் முழு அளவில் பெறுமதி சேர்வரியை நடை முறைப்படுத்தி வருகின்றன. குறிப்பாக யப்பான் (1989), பாகிஸ்தான் (1990), கனடா (1991), பின்லாந்து (1991), தாய்லாந்து (1992) போன்ற நாடுகளும், ஆசியான் அமைப்பிலுள்ள நாடுகளும், ஆபிரிக்கா, இலத்தீன் அமெரிக்கா, நியூசிலாந்து போன்ற நாடுகளும் நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றன. இலங்கையில் கூட 1981 இலிருந்து வரையறுக்கப்பட்ட வடிவத்தில் தயாரிப்புத் தொழிலில் பெறுமதி சேர்வரி முறை நடை முறைப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் உத்தேச முறையில் தயாரிப்புத் தொழில், சேவைகள், இறக்குமதிகள் ஆகியவையும்

உள்ளடக்கப்பட்டு வரிவிதிப்பு முறை விரிவாக்கப்பட உள்ளன. ஜக்கிய அமெரிக்கா, அவஸ்திரேலியா போன்ற பிரதான நாடுகளில் இதுவரையில் இவ்வாரி முறை கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை. ஆயினும் இந்நாடுகளும் தமது வரிச்சீர்திருத்தங்களில் இவ்வரையின் தேவை குறித்து வலியுறுத்தி அதற்கான முன்னோடி நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து வருகின்றன. தற்போது ஏற்தாழ 80 நாடுகளில் இவ்வாரி முறை நடை முறைப்படுத்தப்படுகின்றதுடன் அவற்றில் 40 நாடுகள் அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளாகவும் உள்ளன.

பெறுமதி சேர்வரி முறை வெவ்வேறு பெயர்களில் வெவ்வேறு நாடுகளில் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. எடுத்துக் காட்டாக கண்டா, நியூசிலாந்து போன்ற நாடுகளில் பொருட்கள் சேவைகள் வரி (GST) என்றும், யப்பான், யமேக்கா போன்ற நாடுகளில் பொது நூக்ரி வரி (GCT) என்ற பெயர்களுடனும் செயற்படுத்தப்படுகின்றன.

பொருட்கள் சேவைகளின் முக்கியத்துவம்

பொருட்கள் சேவைகள் வரியானது பொருளாதார ரீதியில் கொள்கை வகுப்பதற்கும், நடை முறையாக்கல்களுக்கும் ஏற்ற வகையில் நிர்வாக முறையினை முன் கொண்டு செல்வதற்குத் தேவையான செயற்றிறஞை வழங்கக் கூடியதாகும். உயர்ந்த செய்வினக் கத்துடன் நேர்த்தியான முறையில் நடை முறைப்படுத்தப்படும். புதிய வரி முறை மிகச் சில குறைந்த வரி வீதங்களுடன் பரந்த அடிப்படையில் தற்போதுள்ள அதேயளவு வரியினைப் பெற்றுத் தரும் சாத்தியமுள்ளது.

தற்போதுள்ள மொத்த விற்பனை வரி முறையில் உற்பத்தி விநியோகத் தொடரில் இருதி விற்பனை விலைகள் மீது வரி விதிக்கப்படுவதால் வரி குவிப்புத்தன்மை விளைவுக்கு (cumulating cascading effect) உட்படுகின்றது. அத்துடன் இருதி விலைகளில் வரியும் உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பதனால் வரிக்கும் வரி விதிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் பொருட்கள் சேவைகள் வரி விதிப்பில் இக் குறைபாடு நீக்கி வைக்கப்படுவதுடன் பொருளாதார நோக்கில் ஏற்கக் கூடியதாகவும் அமைகின்றது.

தொழில்களின் சேர்க்கைகளிலும் வரி விதிப்பு முறை தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. மொத்த விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகையில் வரிக்குப்படும் பல நிலைகளைத் தவிர்க்கும் முகமாக உற்பத்தியாளர் தானே இவற்றுள் ஒன்றுக்கு மேலான பல வர்த்தக முயற்சிகளை ஏற்கும் நிலை ஏற்படுவதால் நிலைக்குத்தான் சேர்க்கை (vertical integration) ஊக்குவிக்கப்படுகின்றது. இதன் காரணமாக பொருட்களின் உற்பத்தியில் நிபுணத்துவமும், அதன் சிக்கனமும் குறிப்பாக சிறப்புத் தேர்ச்சியும் இழக்கப்படுகின்றன. ஆனால் பொருட்கள் சேவைகள் வரி சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதிகள் மீது மட்டும் விதிக்கப்படுவதனால் ஒரு நிறுவனம் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கடமைகளைச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் தேவையற்றதாகி விடுவதால் கிடைமட்ட சேர்க்கைகள் (horizontal integration) ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன. இதனால் சிறப்புத் தேர்ச்சி, நிபுணத்துவம், சிக்கனம் மூலமான நன்மைகளைத் தேசிய ரீதியில் பொருளாதாரம் அனுபவிக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

மொத்த விற்பனை வரி விதிப்பில் வரியானது எளிதில் புலப்படும் தன்மை (transparency) எந்தவொரு குறிப்பிட்ட

நிலையிலும் விலை மீதான வரி விதிப்பின் அளவினை மதிப்பிடுதல் கடினமாக உள்ளது. இதனால் அரசினரைக் கொள்கை வகுப்பதில் இடர்பாடுகள் ஏற்படலாம். உதாரணமாக சில துறைகளுக்கு வரி நிவாரணம் அரசால் வழங்க முற்படும் போது புலப்படும் தன்மையற்றதனால் அம்முயற்சி கடினமாயிருக்கக் கூடும். ஆனால் பொருட்கள், சேவைகள் வரி முறையில் பொருட்கள் சேவைகளின் விலையுடன் வரி வேறாகப்பட்டியல் மூலம் ஒவ்வொரு நிலையிலும் சரியான தொகையை அறிந்து தேவையான சீராக்கங்களைச் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். வரியிலிருந்து தப்புதல், விலகுதல் அல்லது குறைவாகச் (tax evasions, avoidance, under payment) செலுத்துதல் ஆகியவை பொருட்கள் சேவைகள் வரி மூலம் குறைக்கப்பட்டு சுயமாகவே வரி செலுத்துதலை ஊக்குவிக்கும். எடுத்துக்காட்டாக மேலே காட்டியுள்ள அட்டவணை விளக்கத்தில் மொத்த விற்பனையாளர் வரி செலுத்தத் தவறின் உற்பத்தியாளர் செலுத்திய வரியைக் கழிவாகப் (வரி வரவு) பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. இதனால் நியம வீதத்தை (10%) விட செயற்றிறஞன் வீதம் (16.25%) கூடுதலாக இருப்பதால் அரசாங்கத்திற்கு இழப்புகள் ஏற்படமாட்டாது. எனவே பொருட்கள், சேவைகள் வரி ஏனைய விற்பனை வரிகளிலும் பார்க்க வரி செலுத்தாமல் தப்புவதை மிகக் கடினமானதாக்கும்.

தொழில் நிறுவனங்கள் சீரான பதிவுகளையும், கணக்குகளையும் பேணி வருவதை புதிய வரி முறை ஊக்குவிக்கும். இதன் மூலமாக ஏனைய வரி விதிப்புகளுக்கும் குறிப்பாக வருமான வரி விதிப்புக்குமிருந்து வருமான மூலங்களை இலகுவாக அறியக் கூடியதாக இருக்கும். மேலும் பொருட்கள் சேவைகள் வரி நூக்ரவை அடிப்படையாகக் கொண்டதால் சேமிப்பு மற்றும் முதல்டின் மீது எழும் வருமானங்கள் மீது விலைக்களிப்பதுடன் மூலதனப்பொருட்களுக்கு வரிக்கழிவு அனுமதிக்கப்படுவதால் நாட்டின் மூலதன ஆக்கத்திற்கும் தூண்டுகோளாக அமையும்.

இலங்கையில் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள பொருட்கள் சேவைகளின் பிரதான இயல்புகள்

பொதுசன ஜக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் தனது முதலாவது வரவு செலவுத்திட்டத்தில் உத்தேசித்துவுள்ள பொருட்கள், சேவைகள் வரி பற்றித் தெரிவித்திருந்தது. தற்போது நடைமுறையிலிருக்கும் மொத்த விற்பனை வரிக்குப் பதிலாக மாற்றிடு செய்யப்படும் இப்புதிய வரி நூக்ரவை அடிப்படையாகக் கொண்டு விதிக்கப்படும். பதிவு செய்த ஆஸோருவர் இலங்கைக்குள் வழங்கும் பொருட்கள் சேவைகள் மீதும் இரக்குவித்தியாகப்படும் பொருட்கள் மீதும் சேருமிடத் தத்துவத்தை (Destination Principle) அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ்வரி விதிக்கப்படும். இதன்படி ஏற்றுமதிகள் வரி விதிப்பிற்கு உத்பாத வகையில் உற்பத்தியிடக் கொள்கை (Origin Principle) கவனத்திற்கு எடுக்கப்படவில்லை.

அடிப்படை நூக்ரவுப் பொருட்கள் உட்பட ஒரு சில தெரிவு செய்யப்பட்ட பொருட்கள் வரியிலிருந்து நீக்கப்படும். அதே வேளையில் விலைக்களிக்கப்பட்ட பொருட்கள், சேவைகளுக்கு இருதியில் வரி செலுத்த வேண்டியதில்லை. ஏற்றுமதிகளுக்கான வரி வீதம் பூச்சியமாகையால் ஏற்றுமதிகளுக்கான உள்ளுகளின் மீது செலுத்தப்பட்ட வரியை வரிவரவாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். அத்துடன் மூலதனப் பொருட்களுக்கான முழு அளவு

வரிவரவினை வழங்கும் மாதிரி முறையாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. சிறிய பிரிவினருக்கு நிவாரணம் வழங்குவதற்கென வரி விலக்கு எல்லை (Tax threshold) தற்போதுள்ள காலாண்டுக்கான 25,000 ரூபாவுக்குப் பதிலாக 200,000 ரூபாவாக அதிகரிக்கப்படும்.

உத்தேச வரி வீதங்களைப் பொறுத்த வரை நியம வீதம், (Standard Rate), சலுகை வீதம் (Reduced Rate), பூச்சிய வீதம் (Zero Rate) என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நியம வீதம் 16 - 17% ஆகவும் பால்மா, சீனி, மசல், மண்ணெண்ணெண்டி, சவர்க்காரம் போன்ற அடிப்படை நுகர்வுப் பொருட்களுக்கு சலுகை வீதம் 6% ஆகவும். ஏற்றமுதிர்கள் விலக்கனிக்கப்பட்ட சில பொருட்களுக்கும் பூச்சிய வீதமாகவும் மூன்று தொகுதிகளாக உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இரக்குமதிகள் மீதான மொத்த விற்பனை வரிக் கணக்கீட்டில் தற்போது பிரயோகிக்கப்படும் மொத்த விற்பனை இலாப எல்லை 25 சத வீதத்தைப் புதிய முறையில் நீக்கி விடவும் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

தற்போது மகாணசபைகளால் நிர்வகிக்கப்படும் மொத்த சில்லறை வர்த்தகம் மீதான மொத்த விற்பனைவரி, பொருட்கள் சேவைகள் வரி விதிப்பிற்குள் அடங்காது. மத்திய அரசாங்க மட்டத்தில் மட்டுமே பொருட்கள் சேவைகள் வரியை நடைமுறைப்படுத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

தூக்க விளைவுகளும் பிரச்சினைகளும்

பெறுமதி சேர்வரி முறையில் பொருட்கள், சேவைகள் வரியினை நடைமுறைப்படுத்துவதில் சில விளைவுகளும், பிரச்சினைகளும் ஏற்படக்கூடும். இவ்வரிக்கு எதிராகத் தெரிவிக்கப்படும் குறைபாடுகளில் தேய்வான விளைவும் (Reggressivity) பணவீக்கமும் பிரதானமானவையாகும். இத்தகைய ஜியறவை நீக்கும் முகமாக கடந்த ஆண்டில் சர்வதேச அரசினர் அமைப்பு (International Fiscal Association) ஒரு கருத்தரங்கைப் பட்டயக் கணக்காளர் நிறுவனத்தில் நடாத்தியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஏனைய விற்பனை வரிகளைப் போல பொருட்கள், சேவைகள் வரியும் தேய்வான விளைவுகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. செல்வந்தர்களும், வறியவர்களும் ஒரே பொருளைக் கொள்வனவு செய்வதன் மூலம் சம அளவில் வரியினைச் செலுத்துவராயினாலும் சார்டு ரீதியில் செலவந்தரைவிட வறியவர்களின் வரிச்சுமை கூடுதலானதாகும். சமுகத்தின் கீழ்மட்ட வருமானம் பெறுவோர் நியாயமற்ற வரிச் சமையினை ஏற்பதால் வரிவிதிப்பின் சமத்துவக் (Equity) கொள்கை நிராகரிக்கப்பட்டு தேய்வான விளைவுகள் ஏற்படுமென விமர்சிக்கப்படுகின்றது. இப்பிரச்சினைக்குத் தீவாக வரி விலக்கனிப்புக்களையும், வெவ்வேறான அல்லது பல்லின வரி வீதங்களையும் (Multiple Tax Rates) பின்பற்ற வேண்டியுள்ளமையால் வேறு சில பிரச்சினைகளையும் எதிர் நோக்க வேண்டி நேரிடலாம். எடுத்துக்காட்டாக வரிவிதிக்கக் கூடிய வழங்கல்களை விலக்கனிப்புக்குள்ளாகும் அல்லது சலுகை வரி வீதமுள்ள தொகுதிகள் கொண்டு வர வர்த்தகர்கள் வேண்டுமென்றே முயற்சிக்கலாம்.

பணவீக்க விளைவுகளைப் பொறுத்தவரையில் பெறுமதி சேர்வரி அறிமுகம் செய்யும் வேளையில் உடனடி விளைவாக பொருட்கள்

சேவைகளின் விலைமட்டம் அதிகரித்துவிடுமென சில நாடுகளில் அனுபவர்த்தியாக உணரப்பட்டுள்ளன. ஆனால் சர்வதேச நாணய நிதியினால் அன்மையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வில் மேற்படி கூற்று மிகைப் படுத்தப்பட்டதொன்றாகவே தெரிய வருகின்றது. இவ் ஆய்வறிக்கையின்படி 10 நாடுகளில் மட்டுமே வரி 10 சத வீதத்திலும் குறைவாகவும், 14 நாடுகளில் 20 சத வீதத்திலும் கூடுதலாகவும் வரியினை அறவிடுகின் றன எனத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் 35 நாடுகளில் இவ்வரியின் மூலமான பணவீக்க விளைவுகளை ஆராய்ந்த போது இவற்றில் 22 நாடுகளில் பணவீக்கம் மிகக் குறைவாக அல்லது புறக்கணிக்கத்தக்க நிலையிலும் 7 நாடுகளில் ஒரே மாதிரியான பணவீக்கமும் ஏற்பட்டிருந்தன. மற்றும் 6 நாடுகளில் பணவீக்கம் ஏற்பட்ட போதிலும் அதற்கு அந்நாடுகளின் கூவிக் கொள்கை, நாணயக் கொள்கை ஆகியவை காரணங்களாக இருந்தனவேயன்றி பெறுமதி சேர்வரியாக இருக்கவில்லை எனவும் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

இப்புதிய வரிமறை அறிமுகம் செய்யும் வேளையில் வரி சேகரிப்புக்களில் ஏற்படும் இழப்பைத் தடுக்கும் முகமாக வரிவீதம் உயர்த்தப்படலாமென நம்பப்படுவதாலேயே பணவீக்கம் பற்றிய ஜியப்பாடுகள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் பெறுமதி சேர்வரியை ஒரு புதிய விற்பனை வரியாக முதல் தடவையாக அறிமுகம் செய்யும் நாடுகளில் (ு+ம் சிங்கப்பூர்) பணவீக்கம் ஏற்பட்டு விடும் என்பதே உண்மை நிலையாகும். இலங்கையில் ஏற்கனவே நடைமுறையில் உள்ள மொத்த விற்பனை வரிக்குப் பதிலாகவே இவ்வரியை அறிமுகம் செய்வதுடன் பல்வேறு விலக்கனிப்புக்கள், சலுகை வரி வீதங்கள், வரிக்கு முன்னாள்ள விலைகள் மீதான வரிவிதிப்பு, வரிவிடு தொகைகளின் அதிகரிப்பு போன்ற காரணிகளால் பணவீக்கத்திற்கான விளைவுகள் பாரதாரமானவையாக இருப்பதற்கு சாத்தியமில்லை.

இலங்கையின் உத்தேசப் பொருட்கள், சேவைகள் வரி முறையில் அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய வகையில் விற்பனை வரிகள் உள்ளடக்கப்படவில்லை. தற்போது மத்திய அரசு மட்டத்தில் விதிக்கப்படும் தயாரிப்பு. சேவைகள், இரக்குமதிகள் ஆகியவையே உள்ளடக்கப்படுவதுடன் மாகாணசபை மட்டத்தில் நிர்வகிக்கப்படும் மொத்த சில்லறை வர்த்தகம் மீதான வரிகள் இம் முறையிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றன. வெவ்வேறு மட்டங்களில் வரிவிதிப்பு முறைகள், வரி விதிப்பு வீதங்கள் வேறுபட்டவையாக அமையும் போது இறைவரி அதிகரிகள் தேவையற்ற, உற்பத்தி முயற்சிகளுடன் தொடர்பற்ற பிணக்குகளுக்காக நேரத்தை வீண் விரயம் செய்ய வேண்டி நேரிடலாம். எனவே இப்புதிய வரியை வரையறைக்கப்பட்ட மட்டத்தில் கையாளாமல் அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய வகையில் கையாள வேண்டி உள்ளது.

பொருட்கள் சேவைகள் வரியை செயற்றிறநுள்ள வகையில் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு. முறையான கணக்குப் பதிவேடுகள், ஆவணங்களை உயர்தரத்தில் பேணுதல் போன்றவை இன்றியமையாதவையாகும். இதற்காகக் கணக்குப் பதிவியல் முறைகளை ஒழுக்காகவும், விந்யமாகவும் பேணும் போது உயர்ந்த கணக்கீட்டு நிர்வாகம் செலவுகளை எதிர்நோக்குவதால் வர்த்தக முயற்சிகளின் இலாப எல்லைகள் பாதிக்கப்படக்கூடும்.

29 ஆம் பக்கத்தில் தொடரும்

அபிவிருத்திப் பொருளியலும் குறைவிருத்திப் பொருளாதாரங்களும்

ஜனனி ரகுராகவன்

அறிமுகம்

அபிவிருத்திப் பொருளியலானது பொருளியலின் ஏனைய கிளைகளுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, ஏறக்குறைய ஒரு தலைமுறைக்கு முன்னர் அதாவது 1950 இல் தோற்றம் பெற்றதாகும். இவ் அபிவிருத்திப் பொருளியலானது பொருளியலுக்குப் புதிய ஒரு கிளையாகவும், அடுதேவேளை நடைமுறையில் காணப்படும் நிலைகளை உள்ளடக்கியதாகவும் பொருளாதாரத்தினதும் அரசியல் பொருளாதாரத்தினதும் ஏனைய கிளைகளுடன் ஒப்பிடுமிடத்து ஒரு சவால்விடும் தன்மையினைக் கொண்டதாகவும் காணப்படுகின்றது. இவ் அபிவிருத்திப் பொருளாதாரமானது இதுவரை இருந்த நாடுகளிலிருந்து வேறுபட்ட வகையில் எழுச்சியடைந்த சில நாடுகளில் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகளையும், செய்முறைகளையும் ஆராயும் ஒரு முறைசார் கற்கையாகவே காணப்படுகின்றது. அதாவது குறிப்பாகக் குறைவிருத்தி நாடுகளின் மட்டத்திலிருந்து எழுச்சியடையும் பிரச்சினைகளைப் பூர்த்தி செய்வதே அபிவிருத்திப் பொருளியலின் முக்கிய நோக்கமாயிற்று. பொருளாதாரத்தில் புதிய கிளையான் அபிவிருத்திப் பொருளியலானது அரசியல், சமூக, பொருளாதாரக் கட்டமைப்புக்களைத் தன்னக்தே உள்ளடக்கிய வகையில் உருப்பெற்றதென்னாம்.

பொருளியல் என்று பொதுவாகக் கருதினும் இப்பொருளியலானது பல்வேறு கிளைகளைத் தன்னக்தே கொண்டதாகும். அவ்வாறான ஒரு கிளையாகவும் அன்மைக்காலத்தில் தோற்றம் பெற்று முக்கியத்துவமுடையதாகக் காணப்படுவது அபிவிருத்திப் பொருளியல் ஆகும். இன்றைய நிலையில் அபிவிருத்திப் பொருளியலானது முக்கியத்துவமடைந்து வருவதன் காரணமாக இவ் அபிவிருத்திப் பொருளியலானது எவ்வாறு தோற்றம் பெற்றது? அதன் தன்மை, குறைவிருத்தி நாடுகளின் அபிவிருத்தியும் அபிவிருத்திப் பொருளியலும் என்ற நிலைகளில் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

அபிவிருத்திப் பொருளியலின் தோற்றம்

அபிவிருத்திப் பொருளியலின் தோற்றத்திற்கு வழிவகுத்த காரணிகளைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். பொருளாதாரம் என்பது ஒரு சமூக விஞ்ஞானமாகும். இது சமூக அமைப்பில் மனிதன்து தேவைகளைக் கிடைக்கப் பெறும் வளங்களைக் கொண்டு எவ்வாறு திருப்திப்படுத்தலாம் என்பதைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டதாகும். அதாவது தேவைகளையும்

சாதனை ஒழுங்குபடுத்தலையும் கவனத்திற் கொண்டதாகவுள்ளது. இது சர்வ உலகத்திற்கும் பொருந்தக்கூடிய ஒன்றாகும். அதற்கு ஏற்பவே பொருளியலானது எளிமையான ஆனால் இறுக்கமான கோட்பாடுகளைக் கொண்டது என்பதும் முன்வைக்கப்பட்டது. அது திட்டவட்டமான கோட்பாடுகளையும் தன்னக்தே கொண்டதாகும். இத்தகைய பொருளியல் கோட்பாடுகள் யாவும் நன்மைகள் எல்லோரையும் சென்றடைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் தனிப்பட்டவர்களாக அல்லது தனிப்பட்ட நாடுகளாக இருக்கலாம். ஆனால் எல்லோரையும் சென்றடைய வேண்டும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதாவது ஒவ்வொருவரும் மேற்கொள்ளும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு ஏற்ப நன்மைகள் அவரவரைச் சென்றடையும் என்ற உண்மை இக்கோட்பாடுகளில் பொதிந்து இருந்தது. இதற்கான கருவியாகச் சந்தைப் பொருளாதாரமே செயற்பட்டது. (விலைப் பொறிமுறையின் செயற்பாட்டினாடாக சாதாரணப் பங்கீடு) ஆகவே பொருளியல் ஒன்றுதான் என்று வலயிருத்தப்பட்டுவடன் அது எல்லோருக்கும் பரஸ்பர நன்மை தரக்கூடியது என்பதும் சுட்டி க்காட்டப்பட்டது.

சமூக விஞ்ஞானம் என்ற அடிப்படையில் சமூக விஞ்ஞானிகள் எதிர்நோக்கிய அடிப்படைப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளான என்ன பொருட்களை உற்பத்தி செய்தல், எவ்வாறு உற்பத்தி செய்தல், யாருக்கு உற்பத்தி செய்தல் போன்ற பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாணும் முறையாகவே இப் பொருளாதார அனுசூழை காட்டப்பட்டது. அதாவது எந்தவொரு சமூகமும் எதிர்நோக்கும் இப் பொதுப்பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வு காணும் முறையாகவே கருதப்பட்டது.

இப்பொருளியல் மாதிரியானது மனித நடத்தை, அவர்களின் பொருளாதாரத் தொடர்புகள் பற்றிய உள்வாரியர்ன் எடுகோள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக விளங்கியது. இவை அபிவிருத்திப் பொருளியலின் உண்மை நிலையுடன் சிறிதளவு அல்லது எதுவித தொடர்பும் அற்றவையாகவே காணப்பட்டன. எனவே சமூக விஞ்ஞானம் என்ற அடிப்படையில் சமூக விஞ்ஞானிகள் எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகளிலிருந்து வேறுபட்ட குழந்தைகளைப் பொருளியலாளர் எதிர்நோக்கினர். அத்துடன் அடிப்படைப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்மானங்களை மேற்கொள்பவர்கள் யார், இந்நடவடிக்கைகளில் ஆதிகம் செலுத்துபவர்கள் யார், உற்பத்திப் பங்கீடு ஒழுங்குகள் எவ்வாறு மேற்கொள்ளப்படலாம் என்ற பிரச்சினைகள் முக்கியப்படுத்தப்பட்டன. இத்தகைய நிலைகளுக்கு விளக்கமளிக்க முற்படும்போது பொருளியலின் ஆய்வுகளும் கண்டுபிடிப்புக்களும், நிறுவன சமூகப் பல்கலைக்கழகங்களைத் தவிர்த்து குறிப்பாக பட்டினி, வறுமை, சுகாதார வசதிக் குறைவு போன்றவற்றைத் தவிர்த்து தமது ஆய்வினை இலகுவாக மேற்கொள்ளுதல் என்பது இயலாத்தாகும். எனவே இத்தகைய

ஜனனி ரகுராகவன் B.A (Hons)
விவிவராயாளர், பொருளியல்துறை
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

நிலைகளை ஆராய முற்படுகின்ற போது பொருளாதார, பொருளாதாரமற்ற மாறிகளைக் கவனத்தில் கொள்ளுதல் அவசியமானதாகும். இத்தகைய நிலைகளை ஆராய்வதில் பொருளாதார மாறிகள் எவ்வளவு தூரம் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றதோ அதேயளவு முக்கியத்துவம் பொருளாதாரமற்ற ஏனைய மாறிகளுக்கும் வழங்க வேண்டியுள்ளது. எனெனில் இவ்அபிவிருத்திப் பொருளியல் நிலையினைத் தனியே பொருளாதார மாறிகளை மட்டும் கவனத்திற் கொண்டு தீவிர காலை முடியாது. பொருளாதார மாறிகள் பொருளாதாரமற்ற மாறிகள் என்பன ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புபட்டவை என்பதுடன் ஒன்றில் ஒன்று தங்கியிருக்கும் தன்மையினையும் கொண்டதாகும். எனவே எந்தவொரு பொருளாதாரத்தை எடுத்து நோக்கினும் அது ஒரு சமூகப் பொருளாதார முறையையில் தங்கியிருக்கின்ற தன்மையினை வெளிப்படுத்துகின்றது. இத்தங்கியிருக்கும் தன்மை ஒரு நிலையில் தீவாகவும் மற்றுநிலையில் முரண்பாடுகளையும் உள்ளடக்கியது. ஆகவே இத்தகைய முறையைக்கு ஏற்ற ஒரு தீவை வழங்குவதில் சர்வ உலகத்திற்கும் பொருந்தக்கூடிய மரபு ரீதியான பொருளாதாரம் தவறிவிட்டமை அபிவிருத்திப் பொருளியலின் தோற்றுத்திற்கு அடிப்படைக் காரணமாயிற்று.

அபிவிருத்திப் பொருளியலின் எழுச்சிக்கு அடிப்படையாக அமைந்த காரணி என்று குறிப்பிடக்கூடியது பொருளியலை விட அரசியல் மட்டத்திலிருந்து எழுந்த ஒன்றாகும். அரசியல் ரீதியாக ஒரு சில நாடுகளின் தரத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றம் இந்த நாடுகளின் பொருளாதார முகாமை பற்றிய அணுகு முறையில் புதிய பாணியை வேண்டி நிற்பதாயிற்று. இந்த நாடுகளின் பிரச்சினைகள் அதுவரை தீவு மட்டத்தில் எதிர்நோக்கப்பட்டதை விட முற்றிலும் வேறுபட்டவையாக இருந்தது. அத்துடன் பொருளியல் அறிஞரைப் பொறுத்தவரை ஓரளவுக்குப் புதியனவாகவும் விளங்கியது. இவ்வாறான புதிய அணுகு முறையினை அத்தியாவசியமாக்கி இருந்த அரசியற் காரணி குடியேற்ற நாட்டுவாத முடிவாகும். உலக நாடுகள் குறிப்பாக தற்கால முன்றாம் உலக நாடுகள் அல்லது அபிவிருத்தி யடைந்துவரும் நாடுகள், நீண்டகாலமாக வல்லரசுகள் சிலவற்றின் அரசியல் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டிருந்தன. அதன் விளைவாக அரசியல் ரீதியாக மட்டுமன்றிப் பொருளாதார, சமூக ரீதியாகவும் நவீங்கிருந்தன. இந்நிலையிலிருந்து அரசியல் ரீதியாக விடுதலைப் பெற்றமையே குடியேற்ற நாட்டுவாத முடிவாகக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளலாம். ஆனால் அரசியல் ரீதியாக ஏற்பட்ட இம் முடிவு பொருளாதார சமூக ரீதியாக எதுவித நன்மையினையும் முன்னெடுக்கும் முடிவாக அமையாமையினால் அபிவிருத்திப் பொருளியல் என்பது தோற்றம் பெற வேண்டியதாயிற்று. எனவே அபிவிருத்திப் பொருளியலாளர்களின் நேரடித் தேவை இதுவரை இருந்த நாடுகளில் இருந்து வேறுபட்ட வகையில் எழுச்சியடைந்த சில நாடுகளின் மட்டத்திலிருந்து உருப்பெற்றதென்னலாம். அவர்கள் எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகளும் நெருக்கடிகளும் முற்றிலும் வேறுபட்டவையாக இருந்தமையே இதற்கான சிறப்புக் காரணிகளாகும். அரசியல் ரீதியாக ஏற்பட்ட முடிவு பொருளாதார சமூக முடிவாக அமையாமையினால் இந்நாடுகள் அபிவிருத்திப் பாதையினைத் தமது முக்கிய தேவையாக முன்வைத்தன. இந்நிலை பொருளியல் கோட்பாட்டில் புதிய கிளையான அபிவிருத்திப் பொருளியலின் தோற்றுத்தினை தூண்டி விட்டதென்னலாம்.

இவ்வாறு அரசியல் ரீதியாகச் சுதந்திரம் பெற்ற குறைவிருத்தி நாடுகள் எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகள் வளர்ச்சியடைந்த முதலாளித்துவ, சமவுடைமைப் பொருளாதாரங்களின் பிரச்சினைகளிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதாகும். எனவே இக்குறைவிருத்தி நாடுகளின் பொருளாதார நிலைமை, நெருக்கடி கள், அவற்றிற்கான தீர்வுகளை நோக்குவதுடன் அது ஏனைய இரண்டு பொருளாதார அமைப்புக்களில் இருந்து வேறுபட்டதொன்றாக நோக்குதல் என்பது அவசியப்பட்டது. இத்தகைய தேவையும் அபிவிருத்திப் பொருளியலின் எழுச்சிக்கு ஒரு காரணமாக அமைந்ததென்னலாம்.

பொருளாதாரங்களை வேறாக நோக்குதல் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளுக்கும் குறைவிருத்தி நாடுகளுக்குக்குமிடையிலான புதிய பரஸ்பர நன்மை என்பதற்குப் பதிலாகத் தற்போது முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்படி நாடுகள் சாதாரண மட்டத்தில் கணிக்கப்பட்டு, அவை பரஸ்பர நன்மை பெறவேண்டும் என்பதற்குப் பதிலாக, உலக நாடுகளை இரண்டு முகாம்களாகப் பிரித்து அவற்றிற்கிடையிலான பரஸ்பர நன்மை என்பது வலியுறுத்தப்படலாயிற்று. அதற்கேற்ப குறைவிருத்தி நாடுகள் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் என்ற இருவகை நாடுகளும் தொடர்பு கொள்வதன் மூலம் இருவகை நாடுகளுக்கும் பரஸ்பர நன்மை ஏற்படும் எனப் பொதுவாக எடுத்துக் கூறப்பட்டது. இந்தத் தொடர்பின் மூலம் குறிப்பாகக் குறைவிருத்தி நாடுகள் அதிக நன்மையடையும் என்பதும் வலியுறுத்தப்பட்டது. இந்த அம்சத்தின் பலமும் அபிவிருத்திப் பொருளியலின் தோற்றுத்தை நடைமுறைச் சாத்தியமாக்கியது.

மேலும் 1930களில் ஏற்பட்ட உலகப் பொருளாதாரப் பெருமந்துமும் அபிவிருத்திப் பொருளியலின் தோற்றுத்திற்கு வழிவகுத்தது என்னலாம். ஏனெனில் இப் பெருமந்தம் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளை மட்டுமன்றி முழு உலகத்தையும் பாதித்தது என்னலாம். இப்பாதிப்பிற்கு முக்கிய காரணியாகக் குறிப்பிடப்பட்டது மரபு ரீதியாகப் பொருளியல் கோட்பாட்டில் காணப்பட்ட திறமையற்ற நிலையும் குறைபாடுமோகும். இது கெயின்சிய பொருளாதார உருவாக்கத்திற்கு இட்டுச் சென்றது. கெயின்சிய அணுகு முறை மரபுரீதியான பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளில் இருந்து வேறுபட்டதொன்றாக காணப்பட்டது.

கெயின்சியக் கருத்துக்கள் மரபு ரீதியான கருத்துக்களில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதொன்றாகக் காணப்படாவிட்டனும் ஓரளவுக்காவது வேறுபட்ட கருத்துக்களை முன் வைப்பதாகக் கருதப்பட்டது என்னலாம். இக்கருத்துக்கள் எவ்வாறு இருப்பினும் இதன் மூலம் ஏற்பட்ட முக்கிய மாற்றம் இதுவரை இருந்த ஒரேயொரு பொருளியல் அணுகு முறை என்பதற்குப் பதிலாக இரண்டு வகையான பொருளியல் அணுகு முறைகள் தோற்றம் பெற்றன. அவையாவன: (1) இதுவரை நிலவி வந்த மரபு ரீதியான பொருளியல் அல்லது பழும்பொருளியல் (2) கெயின்சிய பொருளியல்

மரபு ரீதியான பொருளியலானது நிறைதொழில் மட்டத்தில் இருக்கும்போது ஏற்படக்கூடிய பிரச்சினைகளையும் அதுபற்றிய பகுப்பாய்வுகளை ஆராய்வதாகக் காணப்பட்டது. ஆனால் கெயின்சிய பொருளியல் இத்தகைய நிலையினை ஒரு சிறப்பான நிலையாகக் கருதலாமே தவிர சாதாரண நிலையினை

நோக்கும்போது பொதுவாகக் குறை தொழில் மட்டுமே காணப்படும் எனக் கொண்டு அந்நிலையில் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளை ஆராய் வேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டது. இவ்வகையில் வேலையின்மை நிலவும் சந்தர்ப்பத்தில் எதிர்நோக்கப்படும் பிரச்சினைகளுக்கு முக்கியத்துவமளிக்கப்பட்டது. (வேலையின்மை என்பது தனியே ஊழியித்தினை மட்டுமன்றி ஏனைய வளங்களின் குறைப்பயன்பாட்டையும் கருதி நிற்கின்றது.)

இவ்வாறாகப் பொருளியலின் புதியதொரு பிரிவு கிளைவிட்டமை பொருளியல் ஒன்றுதான் என்ற கருதுகோளை முறியிடப்பதாக இருந்தது. பொருளியல் பற்றிய அனுகு முறை இருவேறுபட்ட சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப வேறுபட முடியுமாயின் இன்னுமோர் புதிய சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப புதிய அனுகு முறையினை முன்வைப்பதும் அதனை ஒரு சில கோட்பாடுகளாக இனம் கண்பதும் சாத்தியமாகியது. எனவே குறை விருத்தி நாடுகள் வேறுபட்ட சூழ்நிலையினை உடையன என்றும் அவற்றிற்குத் தனியானதொரு பொருளியல் அனுகு முறையினை நியாயத்துடன் முன்வைக்க முடிந்தமையும் அபிவிருத்திப் பொருளியல் தோற்றுத்தினை ஓரளவுக்கு இலகுவாக்கியதெனவாம்.

அபிவிருத்திப் பொருளியலின் தன்மை

திறமையான முறையில் சாதனப் பங்கீட்டினை மட்டும் கருத்திற் கொள்ளாமல் அபிவிருத்திப் பொருளியலானது சாதனப் பங்கீட்டுடன் அவற்றில் நிலையான வளர்ச்சி என்பதையும் தன்னகத்தே கொண்டிருத்தல் வேண்டும். மேலும் அபிவிருத்திப் பொருளியலானது தனியார் துறை, அரசியல் துறையில் பொருளாதார, சமூக, அரசியல், நிறுவன ரீதியான ஒருங்கமைப்புக்கள் போன்றவற்றில் கவனம் செலுத்துவதோடு அவற்றின் உயர்ந்த வளர்ச்சியினுடாக வாழ்க்கை மட்டங்களை மேம்படுத்தல் வேண்டும். எனவே அபிவிருத்திப் பொருளியலானது குறுகிய நோக்குடைய தன்மையினைக் கொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாகப் பல்பரிமாண பொறிமுறையினைக் (Multi-dimensional) கொண்டதாகக் காணப்படுதல் வேண்டும் எனக் கருதப்பட்டது. இவ்வகையில் பழம்பொருளியல் கோட்பாட்டுத் தன்மையில் இருந்து விடுபட்ட வகையில் பல நிலைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டதாக விளங்குகின்றது.

1930 இல் ஏற்பட்ட உலகப் பொருளாதார மந்தமானது அபிவிருத்திப் பொருளியலின் தோற்றுத்தினை இலகுவாக்கியது மாத்திரமன்றி அதன் தன்மையினையும் நிர்ணயித்தது எனக் குறிப்பிடலாம். அதாவது 1930 வரை குறைவிருத்தி நாடுகளாக மாற்றிய குடியேற்ற நாடுகள் அனைத்தும் முதல் விளைவு உற்பத்திப் பொருட்களின் உற்பத்தியிலும் அவற்றின் ஏற்றுமதி வருவாயிலுமே தங்கிருந்தன. இவை அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளின் நூக் பொருட்களாகவும் மூலப்பொருட்களாகவும் பயன்பட்டன. இதற்குக் கைமாறாக அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் கைத்தொழிற் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்தன. மந்தகாலத்தில் கைத்தொழிற் பொருட்களுடன் ஒப்பிடும்போது முதல் விளைவுப் பொருட்கள் பெரும் பாதிப்புக்கு உட்பட்டன. இதனால் குறைவிருத்தி நாடுகள் இவ் ஏற்றுமதி வருமானத்தை மாத்திரம் பயன்படுத்தித் தமக்குத் தேவையான அனைத்துக் கைத்தொழிற் பொருட்களையும் இறக்குமதி செய்தல் இயலாத்தாயிற்று.

இத்துடன் இதனைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட இரண்டாம் உலகப்போரும் இந்நிலையினை மேலும் சிக்கலாக்கியது. குறிப்பாக போக்குவரத்தில் ஏற்பட்ட தடை குடியேற்ற நாடுகளுக்கான கைத்தொழில் பொருட்களின் வரவை முற்றாகத் தடைப்படுத்தியது. இச்குழுநிலை கைத்தொழில் பொருட்களைத் தானே உற்பத்தி செய்வது பற்றித் தீவிரமாகச் சிந்திக்க வைத்தது. அதாவது குறைவிருத்தி நாடுகள் முதல் விளைவு உற்பத்தியில் தங்கியிருத்தல் சிறந்த தந்திரமாகாது என்பதை உணர்ந்து கொண்டன. இதனால் சில பொருளாதாரங்கள் இந் நெருக்கடியான காலகட்டத்தில் இறக்குமதிப் பதில்கு மூலம் கைத்தொழில்கள் சிலவற்றை நிறுவிய போதும் கைத்தொழில் மயமாக்கத்தை ஏற்படுத்துவது அத்தனை சலபானதாகக் காணப்படவில்லை. ஏனெனில் இக்குறைவிருத்தி நாடுகளைப் பொறுத்தவரை அங்கு விருத்தியடைந்த மூலதன அல்லது பொருட் சந்தைகள் காணப்படாதது மட்டுமன்றி அவற்றின் உள்ளாட்டு முயற்சியாளர் மூலம் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்புக்களோ அல்லது இத்தகைய கைத்தொழில் ஆர்வமுடைய முயற்சியாளர் குழாம் ஒன்றோ காணப்படவில்லை. மேலும் உற்பத்தி, நுக்கு சர்பான தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்வதிலும் சில சிக்கல்களை எதிரோக்கினர்

இந்நிலையினால் கைத்தொழில் மயமாக்கம் தாமாக ஏற்படக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கவில்லை. மாறாக அது வழிநடத்தப்பட வேண்டிய ஒரு முயற்சியாக விளங்கியது. இது எவ்வாறு வழிநடத்தப்படவாம் என்பது பற்றியே கைத்தொழில் வளர்ச்சியை எடுத்துக்கூறும் பல கோட்பாடுகள் அமைந்திருந்தன. அவை அபிவிருத்தியடைந்த பொருளாதாரங்களின் வளர்ச்சி அனுபவத்தைக் கருத்திற் கொண்டது மாத்திரமன்றி புதிய அம்சங்களாகிய பாதுகாப்புத் திட்டமிடல் போன்றவற்றை முன்வைப்பதுடன் எத்தகைய பொருட்களை உற்பத்தி செய்யலாம் என்பதையும் எடுத்துக்கூற முனைந்தன. அதாவது அபிவிருத்திப் பொருளியலில் ஒரு முக்கிய தன்மையாக கைத்தொழில் மயமாக்க முறை அமைந்திருந்ததுடன் அது வழிநடத்தப்பட வேண்டியதாகவும் சுட்டி க்காட்டப்பட்டது. இவ் வழிநடத்தவில் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் குறைவிருத்தி நாடுகளுக்கு உதவமுடியும் என்பதாகவும் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளின் உதவியின்றி குறைவிருத்தி நாடுகள் கைத்தொழில் அபிவிருத்திப் பாதையில் முன்னேற முடியாது என்ற கருத்தும் வலியுறுத்தப்பட்டது. இத்தகைய உதவிக்குரிய கருவியாக மூலதனப்பற்றாக்குறை என்பது வலியுறுத்தப்பட்டது. இவ் வழியில் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளுக்கும் குறைவிருத்தி நாடுகளுக்குமிடையே வர்த்தகம், உதவி என்பன வளர்ச்சியடைவது சாத்தியமாகியது. இத் தொடர்புகள் இரு சர்ராருக்கும் நன்மை பயக்கும் எனவும் எடுத்துக் கூறப்பட்டது.

இவ்வகையில் ஆரம்பக் கைத்தொழில் மயமாக்கத் தந்திரோபாயமாக இறக்குமதிப் பதில்குக் கைத்தொழிலாகக்கூட்டத்தையே அபிவிருத்திப் பொருளியல் முன்வைத்தது. இம்மாதிரியானது விருத்தியடைந்த பொருளாதாரங்களில் இருந்து பெறப்பட்டது. இத்துடன் இம்மாதிரியானது நிறுவன கட்டமைப்புத் திறமையாகச் செயற்படும் பணம், பொருள் காரணிச் சந்தை தொடர்பான சில உள்வாரியான எடுகோள்களில் தங்கியிருந்தது. எனினும் இவ் அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் நாடுகள் நிறுவன கட்டமைப்பு ரீதியான (மூலதனம், பயிற்சியடைய தொழிலாளர், திறமையற்ற பொருள், ஊழியர்

சந்தை) சில நெருக்கடி களை எதிர்நோக்கின் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் உள்நாட்டு முயற்சியாளர் குழாமும் கைத்தொழில் முதலீட்டினைவிட முதல் விளைவுப் பொருள் முதலீட்டிலேயே ஆர்வம் காட்டி னர் என்பதும் இங்கு சட்டிக்காட்டப்பட வேண்டியதாகும்.

குறைவிருத்தி நாடுகளில் கைத்தொழில் ஆக்கமே அபிவிருத்திப் பொருளியலின் தன்மையாகக் காணப்பட்டாலும், குறைவிருத்தி நாடுகளுக்கு என்று தனித்துவமான கோட்பாடுகளை அவை கொண்டிருக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக இத்தகைய கைத்தொழில் மயமாக்கச் செய்முறைக்கு வழிகாட்டியாக அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளின் அனுபவமும் முன் வைக்கப்பட்டது. இத்துடன் குறைவிருத்தி நாடுகள் அபிவிருத்தியை ஒட்டி அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகளை ஒரு பூரண நிலையில் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருந்தன. உதாரணமாக வெளிநாட்டு உதவியின் அடிப்படையில் மூலதனத்தைப் பாய்ச்சுவதன் மூலம் அபிவிருத்தியடைதல் அதற்குரிய நடைமுறை உதாரணமாகும். 2 ஆம் உலகப் போரின் பின்னர் சீர்குலைந்த மேற்கு ஜேராப்பிய நாடுகளுக்கான அபிவிருத்தித் திட்டமான மார்ஷல் திட்டம் (Marshal Plan) மூலம் அவர்கள் அடைந்த புனர்நிர்மாண நிலை குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும் இத் திட்டம் 3 ஆம் உலக நாடுகளைப் பொறுத்தவரை ஒரு தவறான வழிநடத்தலாகவே காணப்பட்டது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. எனவில் இந்நாடுகளில் வெறுமனை மூலதனத்தினைப் பாய்ச்சுவதன் மூலம் மட்டும் அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்தலாம் என்பது ஏற்க முடியாததொன்றாகும். மாறாக இம் மூலதனத்தின் மூலம் முதலில் அடிப்படை அமைப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டியிருந்தது.

எனவே அபிவிருத்திப் பொருளியலின் தன்மையானது கைத்தொழில் ஆக்கத்தினையே முக்கியப்படுத்துவதாகக் காணப்பட்டது. எனினும் இக் கைத்தொழில் ஆக்கமானது தனித்து மூலதனத்தைப் பாய்ச்சுவதன் மூலமோ அன்றேல் தொழில் நுட்பத்தைப் புகுத்துவதன் மூலமோ ஏற்படுத்தக்கூடிய தொன்றாகக் காணப்படவில்லை. மாறாக அது ஒரு பல்பக்கச் செய்முறையாக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியதொன்றாகக் காணப்பட்டது. எனவேதான் அபிவிருத்திப் பொருளியலின் தன்மையானது பல நிலைகளை உள்ளடக்கியதாகக் காணப்படுதல் வேண்டும். அவற்றில் சிறப்பாக குறைவிருத்திப் பொருளாதாரங்களின் சிறப்பான நிலைகளைக் கவனத்திற் கொண்டே அத்தீர்வுகளை முன்வைக்க வேண்டியிருந்தது. குறைவிருத்திப் பொருளாதாரங்களின் சிறப்பு நிலைகள் இங்கு விளக்கப்படுகின்றன.

குறைவிருத்தி நாடுகளின் அபிவிருத்தியில் அபிவிருத்திப் பொருளியலின் பங்களிப்பு

குறைவிருத்திப் பொருளாதாரங்கள் சில இயல்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே வரையறுக்கப்படுகின்றன. அவற்றுள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை பின்வருமாறு :

* குறைந்த வாழ்க்கைத்தரம்

- குறைதேசிய வருமானமும், தலாவருமானமும்
- தேசிய வருமானம், தலாவருமானம் குறை வளர்ச்சி வீதம்

- வருமானப் பங்கீட்டில் சமயின்மை
- வறுமை
- குறைந்த மட்ட சுகாதார வசதிகள்

* குறைந்த உற்பத்தித்திறன்

- ஊழியத்தின் உற்பத்தித்திறன்
- * உயர் சனத்தொகை வளர்ச்சி வீதமும், தங்கியிருத்தலும்
- * உயர் வேலையின்மையும், கீழ் உழைப்பும்
- * முதல்தர உற்பத்தியிலும் ஏற்றுமதியிலும் தங்கியிருத்தல்
- * சர்வதேசத் தொடர்புகளில் தங்கியிருத்தல்

இப் பொது இயல்புகளைக் கொண்ட நாடுகளையே பொதுவாகக் குறைவிருத்தி நாடுகள் அல்லது அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகள் என வகைப்படுத்திக் கொள்கின்றோம். இவ்வாறான ஒற்ற ருமையான பண்புகளைக் காண்டிருந்தாலும் இந்நாடுகளுக்கிடையே பல்வேறு வேற்றுமைகளையும் காணக்கூடியதாய் இருக்கின்றது. அதாவது

* பருமனும் சனத்தொகையும்

- * வரலாற்றுப் பின்னனி
- * வளங்களின் கொடை
- * பொதுத்துறை, தனியார் துறையின் சார்புரீதியான முக்கியத்துவம்
- * விவசாயக் கைத்தொழில் அமைப்புக்களின் தன்மை
- * வெளிநாட்டு அரசியல், பொருளாதார சக்திகளின் மீது தங்கியிருத்தல்
- * அதிகாரப் பரம்பலும் நாட்டினுள் அரசியல் நிறுவன அமைப்பும்

போன்றவற்றைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளலாம். ஒற்றுமையான அம்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு குறைவிருத்தி நாடுகளை ஒன்றாக வகைப்படுத்தினாலும் அவற்றின் பிரச்சினைகளையும், நெருக்கடி களையும் அனுகூகின்றபோது அவற்றிற்கிடையே காணப்படும் இவ் வேற்றுமைகளையும் கவனத்திற் கொள்ளுதல் அவசியமாகும். இவ் வேறுமையினாலேயே ஒரு பொதுக் கொள்கையின் மூலம் ஒரேவிதமான விளைவுகளே எல்லாக் குறைவிருத்தி நாடுகளிலும் ஏற்பட்டுவிடும் என எதிராக்க முடியாது. எனவே ஒவ்வொரு நாட்டைப் பொறுத்தும் தமது தன்மைக்கும், நிலைக்கும், குழுவுக்கும் ஏற்ப பொதுக் கொள்கைகளில் மாறுபாடுகள் அவசியமாகின்றது.

குறைவிருத்தி நாடுகளில் இவ்வியல்புகளைக் கவனத்திற் கொண்டு அபிவிருத்திப் பொருளியல் நிலையினை நோக்குவோமாயின், புதிதாக உருப்பெற்ற இக்குறைவிருத்தி நாடுகளின் நிலையே அவற்றின் அபிவிருத்தித் தேவைக்கான ஒர் நிலையாகக் காணப்பட்டது. இதுவே இந்நாடுகளின் முக்கிய தேவையாகவும் கருதப்பட்டது. தமக்கும் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளுக்கு மிடையேயான இடைவெளியானது அதிகரித்துச் செல்ல அவ்விடைவெளியினை நிரப்பும் பொருட்டுத் தாமும் அபிவிருத்தியடைய வேண்டும் என்ற அபிலாசையடையதாகக் காணப்பட்டது. இத்தகைய அபிவிருத்தி விருப்பத்தினைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடியதாக மரபுரீதியான பொருளியல் காணப்படாமையே அபிவிருத்திப் பொருளியல் தோற்றுத்திற்கு வழிவகுத்தது என்பது வெளிப்படையே எனினும் இங்கு சிறப்பாகக் குறிப்பிடக்கூடியது

என்னவெனில் அபிவிருத்திப் பொருளியலின் தேவை குறைவிருத்தி நாட்டினாக இருந்தபோதும் அபிவிருத்திப் பொருளியல் கோட்பாடுகள் அனைத்தும் அபிவிருத்தியடைந்த நாட்டுப் பொருளியலாளர்களினால் வகுக்கப்பட்டது என்பதேயாகும். அபிவிருத்திப் பொருளியலின் காரண கர்த்தாக்களாக அபிவிருத்தியடைந்த நாட்டுப் பொருளியலாளர் விளங்கிய மையினால் அது குறைவிருத்தி நாடுகளின் வளர்ச்சியில் எவ்வளவு தூரம் பங்களித்துள்ளது என்பது சர்ச்சைக்குரியதாகவுள்ளது. ஏனெனில் மேற்கூறுத்திய சிந்தனைகள் ஒரு பூர்ணம் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் வளர்ச்சியடைவதற்கு நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் உதவியிருந்தன. எனினும் அவ்வாறு எழுந்த கோட்பாடுகள் குறைவிருத்தி நாடுகளின் நேரடி அபிவிருத்திக்கு எவ்வளவு தூரம் உதவியுள்ளன என்பது பற்றிப் பலத்த சந்தேகங்கள் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. அபிவிருத்தியடைந்த நாட்டுப் பொருளியலாளர் குறைவிருத்தி நாடுகளுக்கென சில தந்திரோபாயங்களை முன் வைத்தாலும் அவற்றின் அபிவிருத்தி பற்றிக் கருத்திற் கொண்டிருந்தார்களா என்பதும் வினாவிற்குரியதே. அத்துடன் அவற்றிற் பல இன்றைய நடைமுறைக்குப் பொருத்தமற்றவை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் விளைவாகத்தான் அபிவிருத்திப் பொருளியல் எழுச்சியடைந்து கிட்டத்தட்ட நான்கு தசாபதங்களின் பின்னரும் குறைவிருத்தி நாடுகள் இன்னமும் அபிவிருத்தியடையாத நிலையில் இருப்பதும் இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் காட்டப்பட்டது. இதனால் அபிவிருத்திப் பொருளியலின் ஆரம்பகாலக் கோட்பாடுகள் பல நிராகரிக்கப்பட்டு அதற்குப் பதிலாகப் புதிய கோட்பாடுகளையும், புதிய அணுகு முறைகளையும் முன்வைப்பதைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. இந்த முயற்சியில் அபிவிருத்தியடைந்த நாட்டுப் பொருளியலாளருக்குப் பூர்ணமாகக் குறைவிருத்தி நாட்டுப் பொருளியலாளர் ஈடுபட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அபிவிருத்திப் பொருளியலானது அபிவிருத்தியடைந்த நாட்டுப் பொருளியலாளரிடமிருந்து உருப்பெற்றதின் காரணத்தினால் அவர்களைப் பொறுத்த வரை குறைவிருத்தி நாடுகளின் தன்மைகள், பிரச்சினைகள் பற்றிய எதுவிதமான அனுபவமற்ற நிலையில் அபிவிருத்திப் பொருளியல் என்பது குறுகிய காலத்தில் விளைவிட்டமையினால் உடனடியாகப் புதிய கோட்பாடுகளை வகுக்க முடியாமையினாலும் பொருளியலாளர் தமது அனுபவங்களையே இக்குறைவிருத்தி நாடுகளில் அபிவிருத்திக்கான தந்திரோபாயங்களாகவும் கோட்பாடுகளாகவும் முன்வைத்தனர். உதாரணமாக இறக்குமதிப் பதிலீட்டுக் கைத்தொழிலாகக் கம், மார்சல் திட்டம் போன்றவற்றைக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளலாம். இத்தகைய கோட்பாடுகளும் தந்திரோபாயங்களும் அனுகு முறைகளும் உண்மையில் குறைவிருத்தி நாடுகளின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீவாக அமைந்ததை விட அவர்கள் எதிர்நோக்கிய நெருக்கடிகளை மேலும் சிக்கலாக்கியதென்றே கூறலாம். அத்துடன் அபிவிருத்திப் பாதையில் பிழையான வழியில் இட்டுச் சென்றது என்றும் கூறலாம். ஏனெனில் இவ் அபிவிருத்திப் பொருளாதார அனுகு முறைகளைப் பயன்படுத்தி எந்தவொரு குறைவிருத்தி நாடாவது அபிவிருத்தியடைந்ததா என்பது வினாவுக்குரியதே. அத்துடன் சில நாடுகளில் தலாவருமான அதிகரிப்பு ஏற்பட்டாலும் கூட வாழ்க்கைத்தர உயர்வுக்கோ வருமான சம தன்மைக்கோ இட்டுச் சென்றுள்ளது என்று குறிப்பிட முடியாது.

மேலும் அபிவிருத்திப் பொருளியலின் தந்திரோபாயமாக இறக்குமதிப் பதிலீட்டுக் கைத்தொழிலாகக் கம் என்பது முன்வைக்குப்பட்டாலும் இத்தந்திரோபாயத்தைப் பயன்படுத்தி எந்தவொரு குறைவிருத்தி நாடும் அபிவிருத்தியடைந்ததா எனச் சுட்டிக் காட்டப்பட முடியவில்லை. சில நாடுகளில் கைத்தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டாலும் கூட வருமான சமமின்மை ஏற்பட்டு உள்நாட்டு நிலையில் ஒரு தங்கியிருக்கும் தன்மையினை ஏற்படுத்தியது. இவ்வருமான சமமின்மைக்குப் புறம்பாகப் பெரும்பாலான குறைவிருத்தி நாடுகளில் பண்வீக்கம், சென்மதி நிலுவை நெருக்கடி கள், அந்நியச் செலாவணிப் பற்றாக்குறை போன்ற இன்னோரன் பிரச்சினைகளையும் எதிர்நோக்கின என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலே குறிப்பிட்டது போல குறைவிருத்தி நாடுகள் ஒற்றுமையினுள் பிரிவினைகளைக் கொண்டிருந்தமையும் அபிவிருத்திப் பொருளியலைப் பயன்படுத்தி அபிவிருத்தியடையாமைக்குரிய ஒரு காரணமாகக் குறிப்பிடலாம். ஏனெனில் பொது மட்டத்தில் குறைவிருத்தி நாடுகள் என இவற்றினை வகைப்படுத்தி ஒரு பொதுவான தந்திரோபாயத்தின் மூலம் அபிவிருத்தி முயற்சியினை முன்வைக்க முயன்றாலும் அவற்றிற் கிடையே காணப்படும் வேற்றுமைகள் இவ் அபிவிருத்தியினைத் தடைப்படுத்துவதனைச் சுட்டிக்காட்டலாம். உதாரணமாக இலங்கை, பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ் போன்ற நாடுகளை ஒப்பிடுவோமாயின் பொது மட்டத்தில் குறைவிருத்தி நாடு எனினும் சிறப்பு நிலையில் பலவேறுபட்ட பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குவதனைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

பொது இயல்புகளைக் கொண்டு இவற்றைக் குறைவிருத்தி நாடுகள் என வகைப்படுத்தினால் அவற்றை மட்டும் கருத்திற் கொண்டு ஒரே மாதிரியான தந்திரோபாயங்களைப் பிரயோகித்து அபிவிருத்தியினை ஏற்படுத்துவதல் என்பது இயலாத்தாகும். ஏனெனில் இக்குறைவிருத்தி நாடுகளுக்கிடையே காணப்படும் வேற்றுமையான பண்டுகள் தந்திரோபாயங்களைப் பிரயோகிக்கும் போது தமது ஆதிக்கத்தினையும் செலுத்துவதனால் அவற்றையும் கவனத்தில் கொள்ளுதல் அவசியமானதாகும். எனவே ஒரு பொதுத் தந்திரோபாயத்தைப் பயன்படுத்துவதைவிட தமது சூழ்நிலைகளுக்கும் அபிவிருத்தி மட்டங்கள், தரங்கள் என்பவற்றிற்கு ஏற்ப அத் தந்திரோபாயங்களை வடிவமைத்துக் கொள்ளுதல் அவசியமாகும். இத்தகைய நடவடிக்கைகள் அபிவிருத்திப் பொருளியலில் மேற்கொள்ளப்படாமையும் அதற் கான வாய்ப் புக் களோ, பொருளியலாளரின் பங்களிப்புக்களோ குறைவாகக் காணப்பட்டமையும் அபிவிருத்திப் பொருளியல் அனுகு முறைகளைப் பல வருடங்களாகப் பயன்படுத்தாமையும் குறைவிருத்தி நாடுகளின் அபிவிருத்தி யின்மைக்குக் காரணமாகக் காட்டப்படலாம்.

மேலும் இத்தன்மைகளிலேயே குறைவிருத்தி நாடுகளின் அபிவிருத்தி மட்டங்களிலும் தரங்களிலும் வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டுள்ளன. இதற்கான சிறந்த உதாரணமாக தற்போது புதிய கைத்தொழிலாகக் காட்டப்படுத்துவது அடைந்துள்ள நாடுகளையும் இதை ஒத்த தந்திரோபாயங்களைப் பிரயோகித்துக் கிட்டத்தட்ட இரண்டு தசாப்தங்களாக அபிவிருத்தி அடையாத நிலையிலுள்ள இலங்கையினையும் சுட்டிக்காட்டலாம்.

ஆரம்ப அபிவிருத்திப் பொருளியல் கோட்பாடுகளில் இறக்குமதிப் பதிலீட்டுக் கைத்தொழிலாகக் கம் முக்கியத்துவப்படுத்தப்பட்டு அத் தந்திரோபாயம் மூலம் அபிவிருத்தியினை நாடுகள் அடையாத

பட்சத்தில் உள்நாட்டுக்கு உற்பத்தி செய்வதை விடச் சர்வதேச சந்தைக்கு உற்பத்தி செய்தல் சிறந்த கைத்தொழிலாக்கக் கூடும் நீதிரோபாயம் என ஏற்றுமதி சார் கைத்தொழிலாக்கக் கொள்கை பின்னர் முன்வைக்கப்பட்டது. தென்கொரியா, சிங்கப்பூர், தாய்லாந்து, கொங்கொங் போன்ற நாடுகள் இத்தகைய கொள்கையினைப் பின்பற்றிப் புதிய கைத்தொழிலாக்கக் நாடுகளாக மாறியமை இதனை மேலும் வலியுறுத்துவதாக உள்ளது. எனினும் இத்தந்திரோபாயத்தைப் பயன்படுத்தி அவர்களால் அடைய முடிந்த அதே அபிவிருத்தி நிலையினை ஏனைய நாடுகளும் அடைய முடியுமா என்பது இங்கு வினாவிற்குரியதுடன் நடைமுறை அனுபவங்களும் இதற்கு இயைவாகவே காணப்படுகின்றன.

1950 இல் தென்கொரியாவும் இலங்கையும் ஒரே தலாவருமான வளர்ச்சி மட்டங்களைக் கொண்டு காணப்பட்டதுடன் இதே தந்திரோபாயத்தை இலங்கை கிட்டத்தட்ட பதினெட்டு வருடங்களாகக் கடைப்பிடித்து வந்துள்ள நிலையிலும் இன்னமும் தென்கொரியாவின் அபிவிருத்தி நிலையினை அடையவில்லை என்பது ஒரு பொதுக் கொள்கை மூலம் ஒரே மட்டத்தில் காணப்படும் இரு நாடுகளும் ஒரே தன்மையான விளைவுகளை அடைய முடியாததற்கு சிறந்த உதாரணமாகச் சுட்டிக்காட்டலாம். ஆனால் தென்கொரியா புதிய கைத்தொழில் நாடு என்ற நிலையினை அடைந்துள்ள அதேவேளை இலங்கை இன்னமும் அந்த நிலையினை அடையவில்லை.

இவு அபிவிருத்திப் பொருளியல் என்பது குறைவிருத்தி நாடுகள் பற்றியதாயினும் அதனை ஓர் குறுகிய மட்டத்தில், குறுகிய பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வாகக் கொண்டு நோக்குதல் தவறான தாகும். இது ஒரு பரந்துபட்ட இயல்பு என்பதுடன் ஒவ்வொரு நாட்டுச் சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றி அமைக்கப்பட்டு அதனைச் செயற்படுத்தலே சிறப்பானது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே தான் அபிவிருத்திப் பொருளியலானது குறைவிருத்தி நாடுகளுக்கானது எனக் கருத்தினும் அவற்றினை அபிவிருத்திப் பாதையில் இட்டுச் செல்வதை குறைந்துபட்ட பங்களிப்பினையே செய்துள்ளது எனக் குறிப்பிடலாம்.

முடிவுரை

இந்நிலைகளை நோக்கும்போது அபிவிருத்திப் பொருளியலானது அதன் தன்மையில் காலத்திற்குக் காலம், சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப மாறுபட்டுச் செல்ல வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்த்து கின்றது. இவுக்கையில் அபிவிருத்திப் பொருளியலின் கர்த்தாக்களாக அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாட்டுப் பொருளியலாளர் காணப்பட வேண்டும் என்பதற்கு மேலாக இக்குறைவிருத்தி நாடுகளது ஏற்றத்தாழ்வுகள் சரியாக உணரப்பட்டு அதற்கான காரணங்களும் அறியப்பட்டு அதற்கான அணுகுமுறையாக அபிவிருத்திப் பொருளியலானது அமைதல் வேண்டும். இதனால் அபிவிருத்திப் பொருளியலானது இதுவரை இருந்தது போல் முற்றாகப் பொருளியலாளரின் அக்கறைக்கு உட்பட்டது மாத்திரமன்றி வேறுபல துறைகளைச் சார்ந்தவர்களது மத்தியிலும் பரந்து செல்லுதல் வேண்டும். அத்துடன் குறைவிருத்தி நாடுகளின் பிரச்சினைகள் தனித்தனியாகக் கண்டறியப்பட்டு அவற்றிக்கென கொள்கை வகுப்பது அபிவிருத்திப் பொருளியலின் தேவையாகின்றது. அதற்கு ஏற்ப சனத்தொகை, பருமன், வேலையின்மை, விவசாயமாற்றம், கிராமிய அபிவிருத்தி,

கைத்தொழிலாக்கம், நகரமயவாக்கம், உள்நாட்டு வெளிநாட்டுக் குடிப்பெயர்வு, கல்வியும் அபிவிருத்தியும், உள்நாட்டு சர்வதேச வர்த்தகப் பிரச்சினைகள், சென்மதி நிலுவை, வெளிநாட்டு முதல்களும் உதவிகளும், நாணய, நிதிக் கொள்கை, உள்நாட்டு சூழல், நிறுவன கட்டுமான அமைப்புப் போன்ற பல தனித்தனி விடயங்களுக்குத் தனித்தனியாக முக்கித்துவம் கொடுத்து ஆராயப்படுதல் அவசியமாகியது.

அத்துடன் குறைவிருத்தி நாடுகளில் அபிவிருத்தி பரந்து செல்லாமைக்கு மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யாமை எனக் கொண்டு அபிவிருத்தி தனியே பொருள், முதல், நிதி வழியான அம்சங்களை மாத்திரமன்றி மக்களின் வாழ்க்கையில் எல்லா அம்சங்களையும் உள்ளடக்க வேண்டும் எனக் கருதப்பட்டது. எனவே அபிவிருத்தியானது முழுமையான சமூகப் பொருளாதாரத் தேவைகளை மறு ஓழுங்கு செய்யும் பல்பக்கச் செய்முறை எனக் கொள்ளப்பட்டது.

மறுபுறம் அபிவிருத்தியானது திட்டமிட்ட வகையில் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் எனக் கருதப்பட்டதினால் அபிவிருத்திப் பொருளியலின் ஒரு பகுதியாக அபிவிருத்தித் திட்டமிடல் என்பதும் புகுத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அத்துடன் சர்வதேச அநீதிகள் சில அரசியல் பொருளாதார மட்டங்களில் நிதித்து இருக்கும் வரை பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்பட முடியாது எனக் கொள்வதனால் சர்வதேசப் பொருளாதார ஒழுங்கு முறையினைத் திருத்தி அமைப்பதிலும் அபிவிருத்திப் பொருளியல் கூடிய கவனம் செலுத்துதல் அவசியமாகின்றது.

உசாத்துணைகள்

1. Benjamin Higginis: Economic development, Problems, Principles and Policies, Universal Book Stall, New Delhi.
2. Charles P. Kindleberger Bruce Herrick: Economic development, McGraw - Hill international Book company.
3. Michael P. Todaro, Economic development in the 3rd world, Orient longman.
4. David Colman & Frederic Nixson, of change in less developed countries, Philip Allan/Barnes & Noble Books.

1993 இல் உலகின் அதிக சனத்தொகை கொண்ட 10 நாடுகளின் சனத்தொகையும் 2025 ஆம் ஆண்டில் அவற்றிக்கான சனத்தொகை எதிர்வு கூறலும். (Data from World Bank)

	சனத்தொகை (மில்லியனில்)	
நாடுகள்	1993	2025
சீனா	1180	1550
இந்தியா	897	1380
முன்னைய USSR	285	320
ஐ.அமெரிக்கா	258	335
இந்தோனேசியா	188	278
பிரேசில்	152	205
யப்பான்	125	126
பாகிஸ்தான்	122	275
பங்களாடேஷ்	114	211
நெஜீரியா	95	246

கைத்தொழில் சமூகங்களின் எழுச்சியும் புதிய கல்விச் செயற்பாடுகளும்

சோ. சந்திரசேகரன்

இன்று உலக சமூகங்கள் பண்பாடு, கல்வி, பொருளாதார முறை எனும் பல்வேறு காரணிகளின் அடிப்படையில் இன்காணப்படுகின்றன; பண்பாட்டு அடிப்படையில் பாரம்பரிய சமூகம் அல்லது பழைய சமூகம், நவீன் சமூகம் என்றும் கல்வி அடிப்படையில் மிகையாகக் கல்வி கற்ற சமூகம் (over educated society) என்றும் பொருளாதார அடிப்படையில், வளர்ச்சியடைந்த சமூகங்கள், வளர்முக சமூகங்கள் (Developing Societies) என்றும் அவை பலவாறு அழைக்கப்படுகின்றன; தொழில் நுட்பத்தை உற்பத்தி மற்றும் சேவைத்துறைக்கு அதிகமாகப் பயன்படுத்தும் சமூகங்கள் இன்று தொழில் நுட்பச் சமூகங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன; 21 ஆம் நூற்றாண்டு பற்றி எதிரவு கூறும் எதிர்காலவியல் நிபுணர்கள், புதிய நூற்றாண்டில் அறிவும் தகவல்களும் முக்கியத்துவம் பெறும் எனக் கருதுவதால், அந்நூற்றாண்டுக்குரிய சமூகத்தை அறிவு-மைய அல்லது தகவல்-மைய சமூகம்(Knowledge-based or information based society) என அழைக்க விரும்புகின்றனர்.

பொருளியலாளர்கள் உலக நாடுகளின் பொருளாதார வரலாற்றுக் கட்டங்களைக் கருத்திற் கொண்டு உலக சமூகங்களைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்துகின்றனர்; (1) விவசாய சமூகம் அல்லது கைத்தொழில் மயமாகக்கூட்டுக்கு முன்னைய சமூகம் (Pre-industrial society) (2) கைத்தொழில் சமூகம் (3) கைத்தொழில் மயமாகக்கூட்டுக்குப் பிந்திய சமூகம் (Post-industrial society)

இன்றைய வளர்முக நாடுகள் விவசாய சமூகங்கள் என்ற நிலைமையிலிருந்து கைத்தொழில் சமூகங்களாக மாற முயற்சிக்கும் அதேவேளையில் மேலைநாட்டுச் சமூகங்கள் கைத்தொழில் மயத்துக்குப் பிந்திய சமூகங்களாக மாறி வருகின்றன. இங்கு இன்காணப்பட்டுள்ள முன்று பொருளாதார நிலைமை களுக்கேற்ப, இச்சமூகங்களில் கல்விச் செயற்பாட்டின் நோக்கங்களும் பாட ஏற்பாடுகளும் வேறுபடுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

18ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் நிகழ்ந்த கைத்தொழில் புரட்சியுடன் அங்கு உடன் நிகழ்வாக நவீன விஞ்ஞானமும் தோற்றுமற்றது. இதனால் கைத்தொழில் சமூகம் தோண்றுவதற்குத் தேவையான தொழில் நுட்பங்கள் உருவாக முடிந்தது. நீராவி இயந்திரம், மின்சார சக்தி, இயந்திரப் பொறிமுறை, புதிய சாதனங்கள் (உருக்கு, பின்னர் பிளாஸ்டிக்) போன்ற தொழில்நுட்பங்கள் இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கன. போக்குவரத்து, போன்ற

தொழிற்சாலைகள், கைத்தொழில்கள் என்பன வளர்ச்சி பெற இவை உறுதுணையாக அமைந்தன. கிராமியப் பொருளாதார முறையைக் கொண்டிருந்த கைத்தொழிலுக்கு முன்னைய சமூகம் இத்தொழில் நுட்பங்களின் பாதிப்பால் படிப்படியாகக் கைத்தொழில் சமூகமாக உருவெடுத்தது. இப்புதிய சமூகத்தின் முக்கிய அம்சங்கள் பெருமளவிலான நகரமயமாக்கம், பெருந்கரங்களின் வளர்ச்சி, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கைத்தொழில் துறைக்கு மாற்றம் பெற்றமை, கைத்தொழில் மூலதனப் பெருக்கம், உயர் தொழில்நுட்ப இயந்திரங்களைப் பொருளாதார முறையில் மிகப் பரவலாகப் பயன்படுத்தல், பொருளாதாரச் செழிப்பு என்பனவாகும். 18ஆம் நூற்றாண்டில் பிரித்தானிய உழைப்பாளிகளில் 50 வீதமானவர்கள் கிராமிய விவசாயத் தொழில்களிலேயே ஈடுபட்டிருந்தனர். 1980களில் அவர்களில் 2 வீதமானவர்கள் மட்டுமே அத்தொழில்களில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

ஜக்கிய அமெரிக்காவில் 1980 ஆம் ஆண்டளவில் விவசாயத்துறை ஊழியர்களின் தொகை மிகவும் குறைந்தது. அவ்வாண்டில் ஊழியர்களில் 80 வீதமானவர்கள் சேவைத்துறையில் ஈடுபட்டிருந்தனர். 2000ஆம் ஆண்டளவில் அந்நாட்டில் பொருளாற்பத்தித் துறையில் 10 வீதமானவர்களும் 90 வீதமானவர்கள் சேவைத்துறையிலும் பணியாற்றுவர் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் 1900 ஆம் ஆண்டளவில் 40 வீதமானவர்கள் பொருளாற்பத்தித் துறையில் வேலை செய்தனர்; 1940களிலும் 1950களிலும் இது 50 வீதமாக உயர்வடைந்தது. தற்போது, இத்துறை ஊழியரின் வீதாசாரம் வீழ்ச்சியடைந்து 1986இல் பிரான்சில் 22 வீதமானவர்களும் ஜேர்மனியில் 32 வீதமானவர்களும் ஜக்கிய அமெரிக்காவில் 16 வீதமானவர்களும் மட்டுமே பொருளாற்பத்தித் துறையில் பணியாற்றுகின்றனர். பொருளாற்பத்தி பெரிய அளவில் பெருகிச் சென்ற போதிலும் அத்துறையில் வேலைவாய்ப்புகள் மிகவும் வீழ்ச்சியடைந்தன. சிறுதொகை ஊழியர்களை வைத்துக் கொண்டு உயர்நிலைத் தொழில்நுட்பத்தையும் தன்னியக்கச் செம்முறையையும் (Automation) பயன்படுத்தியமையால் பொருளாற்பத்தித் துறை பெரும் இலாபங்களை ஈடுபட்டது. இந்நாடுகளின் உழைப்பினர்கள் விவசாயத்துறையிலிருந்து பொருளாற்பத்தித் துறையில் பெருவாரியாகச் சேர்ந்த போது அவை கைத்தொழில் நாடுகள்/ சமூகங்களாகவும் பின்னர் பொருளாற்பத்தித் துறையிலிருந்து அவர்கள் பெருவாரியாக சேவைத்துறைகளில் சேர்ந்தபோது கைத்தொழில் மயத்துக்குப் பிந்திய நாடுகள்/ சமூகங்கள் நோன்றின. இச்சமூகங்களில் ஏற்கனவே விவசாயம், சுரங்கத் தொழில், பொருளாற்பத்தி போன்ற துறைகளில் பணிபுரிந்தவர்கள் சேவைத்துறையிலும் தகவலியல் துறையிலும், உயர் பயிற்சி தேவைப்பட்ட முகாமைத்துவம், தொழில்நுட்பம் போன்ற துறைகளில் வேலைவாய்ப்புகளைத் தேட வேண்டியிருந்தது. கல்வி, சுகாதாரம் போன்ற சேவைத்துறைகளும் இவ்வாய்ப்புகளை வழங்கின. மக்கின்சே (McKinsey) ஆய்வு நிறுவனத்தின்

சோ. சந்திரசேகரன்

B.Ed (Hons) Cey.; M.A (Hiroshima)

தலைவர்

சமூக விஞ்ஞானக் கல்வித் துறை
கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்

கருத்தின்படி 2000 ஆம் ஆண்டளவில் முழு ஜோப்பாவுக்கும் தேவையான விவசாயப் பொருட்களை ஜோப்பிய சமுதாய உறுப்பினர்களில் 5 வீதமானவர்கள் உற்பத்தி செய்து விடுவர்; அவர்களில் 20 வீதமானவர்கள் கைத்தொழிற் பொருளுற்பத்தியிலும் 25 வீதமானவர்கள் உடல் உழைப்பு சேவைகளிலும் 50 வீதமானவர்கள் ஏதேனுமொரு அறிவு, சிந்தனை சம்பந்தப்பட்ட வேலைகளிலும் (Brain work) ஈடுபட்டிருப்பர். உற்பத்தி வெளியீட்டில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பும் பொருளாதார முறையின் செழிப்பைக் காட்டியது. 1960-1965 காலாப்பகுதியில் இங்கிலாந்தில் 17%, ஐக்கிய அமெரிக்காவில் 32%, சேவியத் யூனியனில் 51% என்ற முறையில் உற்பத்திப் பெருக்கம் ஏற்பட்டது.

உற்பத்தித்துறையை விடச் சேவைத்துறை முக்கியத்துவம் பெறத் தொடக்கியதும் அத்துறைக்கு ஏராளமான பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்கள் தேவைப்பட்டனர். எடுத்துக்காட்டாக, அவுஸ்திரேலியாவில் உற்பத்தித்துறை வேலைவாய்ப்புகள் 100,000 ஆல் குறைந்த சேவைத்துறை வேலைவாய்ப்புகள் 850,000 ஆல் அதிகரித்தன (1972-1981); சமுதாய சேவைத்துறையில் வேலைவாய்ப்புகள் 366,000 ஆல் அதிகரித்தன (1966-1975). பொருளுற்பத்தித் துறை இயந்திரமயமாக்கப்பட்டமையால் வேலைவாய்ப்புகளைச் சேவைத்துறையிலேயே உருவாக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. சேவைத்துறையின் விரிவுடன் பொருளுற்பத்தித் துறையின் முக்கியத்துவம் பொருளாதார முறையில் குறையவே, கைத்தொழில் சமுகமானது கைத்தொழில் மயத்துக்குப் பிந்திய சமுகம் எனப்பெயர் பெற்றது.

இப்புதிய சமுகம் சேவைத்துறையாகிய முன்றாம் நிலைத்துறையை மட்டுமன்றி புதிய நாள்காம், ஜந்தாம் துறைகளைக் கொண்டதாய் அமைந்தது. இவை அனைத்தும் புதிய வேலை வாய்ப்புகளை வழங்கின. முன்றாம் நிலைத்துறை போக்குவரத்து, களஞ்சியப்படுத்தல், பழுதுபார்த்தல், பராமரிப்பு போன்ற பொருளாதார மற்றும் காவற்துறை சேவைகள் போன்றவற்றைக் கருதும்; நாள்காவது துறை தகவல் தொழில்நுட்பம் சம்பந்தப்பட்டது; 1986இல் அவுஸ்திரேலிய நாட்டில் 38.7% ஊழியர்கள் இத்துறையில் பணிபுரிந்தனர். ஜந்தாவது துறை என்பது உணவு, குடிபானம், வீட்டு வசதிகள் என்பவற்றை வழங்குதல், கைப்பணிப் பொருட்களைச் செய்தல் முதலிய சேவைகளைக் குறிக்கின்றது.

இவ்வாறு கைத்தொழில் மயமாக்குத்தின் தோற்றுத்துடன் உருவாகிய சமுகம் பல புதிய பரிணாமங்களைக் கொண்டதாக அமைந்தது. கைத்தொழில் மயமாக்குத்துடன் கிராமங்களை மையமாகக் கொண்ட குடிசைத் தொழில்கள் விழுச்சியற்று பெருந் தொழிற்சாலைகள் உருவாயின. இத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்ய ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் தேவைப்பட்டவே, அவற்றைச் சுற்றிப் புதியநகரங்கள் உருவாயின. நிலத்துடனும் கிராமத்துடனும் தொடர்புடித்திருந்த வாழ்க்கைமுறை நகரமயமாக்கப்பட்டது. மக்கள் வேலை செய்த இடமும் வாழ்ந்த இடமும் வேறுபட்டமைந்தன. ஆட்சியாளர் வகுப்பில் புதிய தொழில் வகுப்பினர் சேர்ந்தனர்: பழைய நிலவுடைமையாளர்கள் செல்வாக்கியுந்தனர். முன்னேறும் நோக்குடைய மத்திய வகுப்பினர் செல்வாக்குப் பெற்றனர். அவர்களுடைய செல்வம் வாரிக்கிமயாலன்றி, புதிய பொருளுற்பத்தி முறையிலிருந்து பெறப்பட்டது. முன்னைய வேட்டையாடல், பண்ணைமுறை,

கடற்தொழில், சுரங்கத்தொழில் என்னும் தொழில்கள் முக்கியத்துவமிழ்ந்து பொருள் உற்பத்தி முதலிடம் பெற்றது. அதன் வளர்ச்சிக் கட்டத்தில் மக்களுக்கும் தொழில்களுக்கும் பலவேறு சேவைகளை வழங்கும் கைத்தொழில் மயத்துக்குப் பிந்திய பொருளாதார முறை தோன்றியது. விவசாய சமுகத்தில் உற்பத்தி இயற்கையான காலநிலைகளிலும் பருவங்களிலும் தங்கியிருந்தது. மழைக்காலம், வெயில்காலம் என்பன விதைத்தல், அறுவடை வேலைகளுக்கான நேரத்தை நிர்ணயித்தன. கைத்தொழிற்புரட்சியின் பின்னர் பருவகாலங்களுடன் தொடர்பற்ற முறையில் தொழிற்சாலை வேலை நேரங்கள் நிர்ணயிக்கப் பட்டன. புதிய கைத்தொழில் மயத்துக்குப் பிந்பட்ட சமுகங்களில் முப். 9.00 - பி.ப. 5.00 மணி வரையிலான வேலை ஒரு சில தொழிற்சாலை ஊழியர்களுக்கு மட்டுமே பொருத்தமாயிற்று. உல்லாசப் பயணம், பொழுதுபோக்கு, விளையாட்டு, நிதிக்கொடுக்கல் வாங்கல் போன்ற சேவைத்துறைகள் இரவு, பகலாக சர்வதேச நேரத்தைக் கருத்திற் கொண்டு இயங்கின.

முன்னைய கிராமிய, விவசாய பொருளாதாரத்தில் கிராமிய தொழில்கள், கைவினைப் பணிகள் என்பன உடல் உழைப்புத் திறன் களில் தங்கியிருக்க கைத்தொழில் சமுகத்தில் தொழில்நுட்பத்திறன், மின்சாரவழு என்பனவும் இயந்திரப் பயன்பாடும் அதனை இயக்கும் திறனுடையவர்களும் பொருளுற்பத்தியில் முக்கியத்துவம் பெற்றனர். கைத்தொழில் மயத்துக்குப் பிந்திய சமுகங்களில், முன்னேற்றகரமான சேவைகள் முளைத்திறனையே அடிப்படையாகக் கொண்டவை: மனிதர்கள் தமது அறிவுத் திறனையும் (Know-how), தகவல்களைப் பெறும் வாய்ப்புகளையும் தொழிற்தகைமைகளையும் தொழில்நுட்பத் திறன்களையும் பயன்படுத்தியே சேவையாற்ற வேண்டியுள்ளது. இதன் காரணமாகவே இங்கு ஆராய்ப்படும் முவகை சமுகங்களின் கல்வி மட்டங்களும் கல்வியின் விரிவும் தேவைகளும் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டமைகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, விவசாய சமுகத்துக்குப் பயிற்சியுடைய கைவினைகளுக்காலம் (skilled craftsmen) கைத்தொழில் சமுகத்துக்கு ஏராளமான தொழில்நுட்பப் பயிற்சியுடையவர்களும் தேவைப்பட்டவிடத்து, கைத்தொழிலில் மய சமுகத்தின் முக்கிய இயல்பு நகரமயமாக்கமாகும். தகவலியல் மற்றும் முகாமைத்துவத் தீற்றன்களையுடைய சிறந்த கல்வித் தேர்ச்சியுடைய உயர்தொழில் தகைமையாளர்கள் தேவைப்பட்டனர்.

ஒவ்வொருவகை சமுகத்தின்தும் வாழ்விட அமைப்புகள், மக்கள் ஒருவரோடொருவருடன் தொடர்பு கொள்ளும் முறை என்பனவும் வேறுபட்டுக் காணப்பட்டன. விவசாய சமுகத்தில் மக்கள் சிறு சிறு சுமுதாயங்களாக வாழ்ந்தனர். தமக்குள் நெருங்கிய தொடர்புடன் வெளிச்சுமுதாயத் தொடர்பின்றி வாழ்ந்தனர். கைத்தொழில் மய சமுகத்தின் முக்கிய இயல்பு நகரமயமாக்கமாகும். மக்கள் பெரும்பாலும் பெருநகரங்களில் வாழ்ந்தனர். இப்பெருநகரங்களின் வளர்ச்சி, திட்டமிடப்படாத முறையில் ஏற்பட்டமையால் பல பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டன. மறுபுறம், கைத்தொழில் மயத்துக்குப் பிந்திய சமுகம் பெருநகர வாழ்க்கையுடன் நின்று விடவில்லை. அங்கு மக்கள் சர்வதேச சமூக உறுப்பினர்களாக உலகம் ஒரு பூகோள் கிராமம் (Global village) என்று விரிந்த கருத்திற் செயலாற்றினர்; பிற நாடுகளையும் சமுகங்களையும் சேர்ந்த அறிமுகமற்ற மக்களைத் தமது தெருவில் வசிப்போர் போன்று அடையாளம் கண்டனர்.

கிராமிய சமூகங்களில் வர்த்தகம் பெருமளவுக்கு உள்ளூர் மட்டங்களிலேயே நிகழ்ந்தது. கைத்தொழில் சமூகங்களில் பெரிய வர்த்தக நிறுவனங்களும் அரசாங்க முறைகளும் உருவாயின; தேசிய பொருளாதாரங்கள், அரசாங்கக் கட்டுப்பாடுகள், தேசிய கூட்டுத்தாபன அமைப்புகள் என்பனவும் அச்சமூகங்களில் வளர்ச்சி பெற்றன. கைத்தொழில் மத்துக்குப் பிந்திய சமூகங்களில் பன்னாட்டு பெருவர்த்தகத் தாபனங்கள் (Multi-nationals and conglomerate firms) தேசிய எல்லைகளை ஊட்டித்து உருவாயின; தேசிய பொருளாதார முறைகள் தற்சார்புத்தன்மையை இழந்து, உலகப் பொருளாதார முறையுடன் பின்னிப்பிணைந்தன; தேசிய அரசாங்கங்கள் தமது பொருளாதார முறைகள் மீது முழுமையான கட்டுப்பாட்டைச் செலுத்த முடியவில்லை. இன்று இவ்வரசாங்கங்கள் சர்வதேச சந்தை நிலைமைகளினால் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றன.

இப் புதிய பொருளாதார ஒழுங்குமுறையின் விளைவாக நியோர்க், டோக்கியோவின் பங்குச் சந்தை மாற்றங்கள் உள்ளூர் நாணயப் பெறுமதிகளை ஊசலாடச் செய்கின்றன; யப்பானிய கைத்தொழில் நிலைமைகளுக்கேற்ப அவசியத்திற்கொண்டு கணிப்பொருள் உற்பத்தி அளவு நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது; ஐக்கிய அமெரிக்காவின் நிதிவளத்துக்குக்கேற்ப இலங்கை ஆடை உற்பத்திக்கான அனுமதிப் பங்கைப் பெறுகின்றது; மேலைநாட்டுக் கைத்தொழிற் பொருளாதாரங்கள் புதிய கைத்தொழில் நாடுகளிடமிருந்து (NIC) போட்டியை எதிர்நோக்குகின்றன; பெரும்படியாகக் கொழிந்துகொண்டு தனியைக்கத் தொழில்நுட்பத்தை நாடும் நிலை உலகளாவிய அம்சமாகிவிட்டது. ஏற்கனவே கூறியது போல், 1980களில் பொருளுற்பத்தித்துறை ஊழியர் தொகை மொத்த ஊழியர் தொகையில் 20 வீதமாகக் குறைந்தது; தகவலியல் மற்றும் சேவைத்துறைகளில் வேலைவாய்ப்புகள் அதிகரித்தன; இத்துறைகளே 80 வீதமான வேலைவாய்ப்புகளை வழங்கும் என எதிரவு கூறப்பட்டது.

பல்வகைச் சமூக, பொருளாதார முறைகளும் கல்விச் செயற்பாடும்

கல்விச் செயற்பாடுகளுக்கும் கல்வி முறைகளுக்கும் சுயமான, தனிச்சையான வளர்ச்சியில்லை. அவற்றுக்கென்று தனியான வரலாறும் இல்லை. பல்வேறு சமூகங்களும் உருவாக்கும் பொருளாதார முறைகள், அவற்றின் உற்பத்தி முறைகள், வளம், மனித வலுத் தேவைகள் போன்ற காரணிகள் கல்விமுறைகளைப் பாதிக்கின்றன. கிராமிய, மாணிய விவசாயப் பொருளாதார முறைகள் மக்களின் பாரம்பரிய கைவினைத் திறன்களில் தங்கியிருந்தன; ஒரு சில நில உடைமையாளர்களே அதிகாரமும் செல்வாக்கும் செலுத்தி வந்தனர்; உயர்குடிப் பிறப்பின் அடிப்படையில் அவை வாரிசரிமையாக வழிவழி வழங்கப்பட்டன. அவ்வாறே சமூக வகுப்பு வேறுபாடுகளும் பேணப்பட்டன; இதனால் கீழ்மட்ட சமூக உறுப்பினர்கள் உயர்சமூக அந்தஸ்தைப் பெறவும் உயர் சமூக வகுப்புகளுக்கு மாற்றிச் செல்லவும் குடும்பப் பின்னணியும் பிறப்புமிகுந்தன; கிராமிய, விவசாய சமூகம் பொருளாதார செழிப்பு வாய்ந்ததாகவும் இருக்கவில்லை. இந்நிலையில் அச்சமூகத்தில் விரவான கல்விமுறையொன்று உருவாகவில்லை; உயர்குடிவகுப்பினர் தமது பின்னளைகளுக்கென்று உருவாக்கிய

பாடசாலை முறை அவ்வகுப்பினருக்குரிய பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள், மொழித் தேர்ச்சி, அறிவாற்றல் என்பவற்றை வலியுறுத்தியது. அவ்வகையான சமூகத்துக்கு பெருந்தொகையான கற்றோரின் தேவையும் இருக்கவில்லை. மரபுவழிச் சமூதாயம் என்பதால், சமய சித்தாந்தங்கள், சமய அதிகார பீடங்களின் செல்வாக்கு கல்வித்துறையிலும் காணப்பட்டது. எனவே பாடசாலைகள் சமயக்கல்வி, ஒழுக்கப் பயிற்சி என்பவற்றில் கவனம் செலுத்தின. பாடசாலைகள் பொருளாதார உற்பத்தித் திறன்களைக் கற்பிக்கும் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டியிருக்கவில்லை. தேவைப்பட்ட சில வகைத்திறன்கள் குடும்பங்களினாலும் தொழிற்கூடங்களில் வேலை செய்யும்போது கற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

சுருங்கக் கூறின், குடும்பமும் சமய நிறுவனங்களும் விவசாய சமூகத்தில் பின்னளைகளை சமூக உறுப்பினராக்கும் சமூகமயமாக்கப் பணியைச் செய்தன. பாடசாலைகள் ஒரு சிலருக்கு எழுத்தறிவை வழங்கின. கைத்தொழில்மய சமூகத்தில் கல்வி, மக்களின் ஆற்றல் பற்றிய சிந்தனை விரிவடைந்தது. ஒரு சிலருடைய கல்வித் தேர்ச்சியும் ஆற்றலும் மட்டுமே சமூகத்தேவைகளுக்குப் போதுமானது என்ற மரபு வழிச்சிந்தனை புதிய கைத்தொழில் மய சமூகத்தால் நிராகரிக்கப்பட்டது; கைத்தொழில் சமூகம் அன்மைக் காலங் களில் உருவாக்கிக் கொண்ட கல்விப்பண்பாட்டின் ஒரு முக்கிய அமசம் இளையோரில் ஒரு சிலர் மட்டுமே உயர்கல்வியைக் கிரவித்துப் பயனடைய முடியும் என்ற கருத்தை மறுத்தமையாகும். 1950களில் இம்மறுப்பு தெளிவாக வெளியிடப்பட்டது. கைத்தொழிலில் நாடான இங்கிலாந்தில் வெளியிடப்பட்ட கல்வி அறிக்கைகளில் (1954, 1959) இளைஞர்களின் உள் ஆற்றல்கள் எல்லையற்ற வளங்களைக் கொண்டது என்னும் கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது. “ஆற்றலை மேம்படுத்தும் முயற்சியில் கல்வியின் பங்களிப்புக்கு ஒரு உயர்ந்த பட்ச எல்லை இருக்கலாம்; ஆயினும், அவ்வெல்லை இன்னும் அடையப்படாதெதான்று என்ற கருத்தை இங்கிலாந்தின் கல்வி பற்றிய கிரெளதர் (1959) அறிக்கை எடுத்துக்காட்டியது. “மக்கள் தொகையில் எத்தனை வீதமானவர்கள் தமது பிறப்புக் காரணிகளின் அடிப்படையில் உயர்கல்வி பெறத் தகுதியடையவர்கள் எனத் தீர்மானிக்க முடியாது” என உயர்கல்வி பற்றிய ரொபிள்ஸ் அறிக்கை (1963) கூறியது. இச் சிந்தனைகள் அனைத்தும் கல்வி யாவருக்கும் விரிவாக வழங்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தையும் பிறப்பு வேறுபாடின்றி கல்வி கற்கும் ஆற்றல் இளையோரிடம் பரவலாக இருப்பதையும் வலியுறுத்தின. இவ்வாறான சிந்தனை மாற்றம் ஏற்பட முக்கிய காரணம் வளர்ந்து வரும் கைத்தொழில் பொருளாதார முறை உயர்கல்வித் தகுதியடையோரைப் பெருமளவில் வேண்டியிட நிற்றமையாகும். “ஆற்றல்களுக்கு எல்லை உண்டு” என்ற கருத்து இதன் காரணமாக நிராகரிக்கப்பட்டு இளைஞர்களின் “ஆற்றல் விரயமாக்கப்படுவது” பற்றியும் “உயர்கல்வி நிலையங்கள் வாய்ப்புகளை மட்டுப்படுத்துவது” பற்றியும் துயிய கருத்துக்கள் வெளியிடப்பட்டன. உயர்கல்வியை நாடுவோருக்கான வாய்ப்புகள் உண்டு; அவை வழங்கப்படல் வேண்டும் என்பதே புதிய கருத்தோட்டமாக அமைந்தது. பாடசாலைகளிலிருந்து இடையில் விலகிவிடாது, அதிகாலம் கற்றால் கைத்தொழில் சமூகத்தில் இணைந்து கொள்ளத் தேவையான கல்வித்தகுதிகளையும் பயிற்சியையும் பெறலாம் என்பதைப் பெற்றோர்களும் இளைஞர்களும் உணர்ந்து கொண்டனர். எனவே கைத்தொழில்

சமூகங்களில் கல்வி விரிவு பெற, பொருளாதார முறையின் மனித வலுத் தேவைகளும் பெற்றோர், இளைஞர்களின் கல்வி நாட்டங்களும் காரணங்களாயின. இதுவரை காலமும் பொருளாதார முறையின் தொடர்பற்ற முறையில் மனித மேம்பாடு, தனிமனித ஆளுமை வளர்ச்சி, சமூக அபிவிருத்தி எனும் காரணங்களுக்காக கல்வியின் விரிவினை வலியுறுத்திய கல்வியாளர்களுக்கு இப்புதிய நிலைமைகள் அனுகூலமாயின. அவர்களுடைய நோக்கில் கல்வி தனிமனிதனுக்கு நன்மை தருவது; இதனால் சமூகமும் நன்மைகளைப் பெறும் மற்றொரு சாராரான அரசியல் சிந்தனையாளர்கள் சனநாயக அரசியல் முறைகள் வெற்றி பெற மக்கள் கற்றறிவுள்ளவர்களாகவும் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் செயற்பாட்டில் பங்கு கொள்ளும் கல்வித் தேர்ச்சியுடையவர்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும் எனக் கருதினர். இவ்வாறான பல்வேறு சிந்தனைகளும் காரணிகளும் ஒன்று சேர்ந்து ஏற்படுத்திய தாக்கத்தின் காரணமாக கடந்த நான்கு தசாப்த காலத்தில் கைத்தொழில் சமூகங்களில் “கல்வியறிவு பிரவாகமெடுத்து பெரு வெள்ளமாக ஓட்டத்தொடங்கியதாக” ஆய்வாளர்கள் வர்ணித்தனர். கல்வி விரிவை ஏற்படுத்திய அக்காரணிகளாவன:

1. கல்வித் தேர்ச்சியுடைய ஊழியர்களுக்கு எழுந்த தேவை உயர் கல்வித் தகுதிகளைப் பெற பெற்றோர்களும் இளைஞர்களும் கொண்ட நாட்டம்
2. கல்வியாளர்கள் சமூகத்தின் சகல பிரிவினரும் கல்வி பெறும் வகையில் கல்வி நிறுவனங்களை விரிவு செய்வதில் காட்டிய ஆர்வம்.

இவற்றை விட வேறு சில காரணங்களுக்காகவும் கல்வி விரிவடைய வேண்டியிருந்தது.

1. முதலாளித்துவ பொருளாதார முறையில் கல்வித் தேர்ச்சியுடையவர்களின் சந்தைப் பெறுமதியைக் குறைக்க அவர்களுடைய தொகையை அதிகரிக்க வேண்டியிருந்தது.
2. இதன் காரணமாகக் கற்றவர்கள் அறிவுத்துறைகளில் மேலும் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றுத் தமது பெறுமதியை உயர்த்த முற்பட்டனர்.
3. கைத்தொழில் சமுதாயங்களில் தொழில்நுட்பமாற்றங்கள் துரிதமாக ஏற்படும்போது தொழில் நுட்பக்கல்வியும் விரிவடைய வேண்டியிருக்கின்றது.

கைத்தொழில் சமூகங்களிலும் பின்னர் உருவாகிய கைத்தொழில் மயத்திற்குப் பிந்திய சமூகங்களிலும் கல்வி, பொருளாதார முறையின் பின்னாந்து காணப்பட்டது; ஏனெனில், பொருளாதார முறையில் வளர்ச்சியற்றுக் கொண்டப்பட்ட பல்வேறு துறைகளும் கல்வித்தேர்ச்சியிலும் பயிற்சியிலுமே தங்கியிருந்தன. இதுறைகளில் பல உயர்தொழில்களும் (Professions) சிறப்புத் தேர்ச்சிப் பணிகளும் காணப்பட்டன. இதுறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட, கைத்தொழில் மயத்துக்குப் பிற்பட்ட பொருளாதார முறையை உருவாக்கிக் கொள்ள அத்துறைகளில் விசேஷ கல்வித் தேர்ச்சியுடைய ஏராளமானோ தேவைப்பட்டனர். கல்வித் தேர்ச்சியுடையோரை மதித்து அவர்களுடைய சேவைகளுக்கு உரிய வேதனங்களை வழங்க முன்வரும் ஒரு கற்றோர் சமுதாயம் தேவைப்பட்டது. கைத்தொழில் மயத்துக்குப் பிற்பட்ட இப்புதிய பொருளாதார முறையில், கற்றோர் பணியாற்றும் சேவைகளை நன்கு வளர்ச்சியற்றன.

சிறப்புத் தேர்ச்சியையும் கல்வித்தகுதிகளையும் வேண்டி நின்ற இப்புதிய துறைகளின் முக்கிய அமசம், அவை முன்றாம் நிலைக்கல்வியின் விரிவுக்கு வழிவகுத்தமையாகும். இத்துறைகள் ஒழுங்காக இயங்க அவற்றில் வேலை செய்வோர், 12 ஆண்டு பாடசாலைக் கல்வியை முடித்து அதனடி ப்பட்டையில் தொழில்சார் திறன்களைப் பெற்றவர்களாய் இருக்கல் வேண்டும். இவ்வாறான பயிற்சிகளும் அவை தரும் கல்வித் தகுதிகளுமே, இத்துறைகளில் வேலைவாய்ப்புப் பெறுவதற்கான முன்னிபந்தனைகளாகும். இக்கல்வித்தகுதிகள் உலகச்சும் செல்லுபடியாகக் கூடியவையாகும்.

கைத்தொழில் சமூகங்கள், கைத்தொழில் மயத்துக்குப் பிந்திய சமூகங்களாக மாற முற்பட்ட போது, ஒவ்வொரு நாட்டிலும் நடைமுறையிலிருந்த கல்விமுறைகள் பெரும் நெருக்கடி கூக்குள்ளாக நேரிட்டது. அவை பெறும் கண்டனங்களுக்குள்ளாயின. ஏனெனில் புதிய சமூக, பொருளாதார முறைக்கேற்ற கல்விச் செயற்பாடுகளும் மாற வேண்டியிருந்தன. இச்சமூகமாற்றத்தை முழுமையப்படுத்தும் பணியில் கல்வி முறை ஒரு முக்கிய காரணியாக விளங்கிறது. புதிய தொழிற்றுறைகளின் வெற்றியை உறுதி செய்யத் தேவைப்பட்ட கல்வித் தேர்ச்சியையுடைய ஊழியரைக் கல்வி முறையே உருவாக்க வேண்டியிருந்தது. இதற்குக் கல்வி முறை சர்வதேச தராதாரங்களை எட்ட வேண்டியிருந்தது. இந்திலையில் 1990களில் இடைநிலைக் கல்வி, சர்வதேச நியமங்களைக் கருத்திற் கொண்டு செயற்பட வேண்டியதாயிற்று. பாடசாலைகள், குறுகிய வட்டத்துக்குட்பட்ட பாட ஏற்பாடுகளைக் கைவிட்டு, மாணவர்கள் பெறுபேறுகளைப் பரந்த ரீதியில் நோக்க வேண்டியிருந்தது. கல்வி முறையிலிருந்து சித்திபெற்று விலகுவோர், தமது சொந்த நாட்டில் காணப்படும் வேலைவாய்ப்புகளை விடுத்து சர்வதேச சந்தையில், அண்டை நாட்டு மாணவர்களுடன், தொழில்வாய்ப்புகளைப் பெறப் போட்டியிடும் நிலை உருவாக்கியள்ளது. யப்பான், கணடா, தென்கொரியா, இந்தியா, தாய்லாந்து போன்ற நாடுகளில் சம வயதினர் எதனைக் கற்கின்றார்கள் என்பதையும் அறிய வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. மாணவர்களின் பெறுபேறுகள், பர்த்தை செயலாற்றங்கள் என்பவற்றை உள்நாட்டுக்குள் ஒப்புநோக்காது பிறநாட்டு மாணவருடன் ஒப்புநோக்கும் அவசியம் ஏற்பட்டது.

புதிய ஒரு சூழ்நிலையில், கைத்தொழில் மயத்துக்குப் பிந்திய பொருளாதார முறையின் பல்வேறு முக்கிய துறைகளில் கல்வித்துறையும் ஒன்றாயிற்று; தகவல் மற்றும் சேவைத் துறைகளின் ஒரு முக்கிய அங்கமர்க்க கல்வி உருவாயிற்று. இதன் காரணமாக, கல்வித்துறை தன் ஸலங் கருதாத, இலாபநோக்கற்ற ஓர் அறிவு சார் துறையாயினும் அதனை வர்த்தக்குத்துறை சாந்த மொழிநடையிலும் நிலைப்பாட்டிலும் பலரும் நோக்க முற்பட்டனர். கல்வி ஒரு “எற்றுமதிக் கைத்தொழிலாகவும்,” வர்ணிக்கப்பட்டது. கல்வி என்பது ஒரு தகவல் துறை சார்ந்த தொழில் என்பதால் பலரும் தமது அறிவாற்றலைப் பேரம் பேசி விற்கும் நிலையும் ஏற்பட்டது. எடுத்துக்காட்டாக, தனியார் பாடசாலைகளுக்குக் “கல்விச் சந்தையில்” கூடிய மதிப்பு இருந்தபடியால் அரசாங்கம் பாடசாலைகளும் தனியார் பாடசாலைகளைப் பின்பற்றித் தமது சந்தை மதிப்பைக் கூட்ட முயற்சிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தும் முன்வைக்கப்பட்டது.

சுருங்கக் கூறின், கைத்தொழில் மயத்துக்குப் பிந்திய பொருளாதார முறைகளில் காணப்பட்ட கைத்தொழில் துறைகளுக்குத் தேவையான ஊழியர்களுக்குப் பயிற்சியையும் கல்வித்

தேர்ச்சியையும் வழங்கும் முக்கிய நிறுவனமாகப் பாடசாலைமுறை விளங்கியது. புதிய திறன்களையும் அறிவையும் அங்கீரித்து அவற்றுக்கு மதிப்பளிக்கும் வகையில் முழுச் சமுதாயத்துக்கும் கல்வி வழங்க வேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டது. புதிய கைத்தொழில் சமூகங்கள் உருவாக்கிய தொழிற்பயிற்சித் திட்டங்கள் யாவும் 12 ஆண்டுப் பாடசாலைக் கல்வியை உடையோருக்கே பொருத்தமானவையாயின. பாடசாலைக் கல்வியின் பின்னர் யாவும் ஒராண்டுப் பயிற்சியையாவது பெற வேண்டியது அவசியமாயிற்று. வேலையில்லாமல் இருப்பதை விட கல்வி கற்பது ஒரு சிறந்த மாற்றுத் திட்டமாயிற்று. அரசாங்கங்கள் வேலையற்றோருக்கு சலுகைப் படிகளை வழங்குவதை விட கல்விப் பயிற்சியைத் தொடர்ந்து வழங்குவது சிறந்த முதல்டாயிற்று. தொழிற்தியைப் பொருத்தவரையில் ஒரு தொழிலில் சிறப்புத் தேர்ச்சி வழங்குவதை விடுத்து ஊழியர்களுக்குப் பல்வகைத் திறன்களில் (Multi-skilling) பயிற்சி வழங்குவது புதிய பொருளாதார முறையின் பயிற்சிக் கோட்பாடாகும்; பல்வேறு தொழில்களுக்கும் அடிப்படையான தொழிற் திறன்களை (Generic skills) வழங்குவதே புதிய தொழிற் கல்விக் கிறதனையாகும்.

நீண்ட வரலாற்றுக் காலப்பகுதியில் கல்வியின் உள்ளடக்கம், கல்வி முறையின் விரிவு போன்ற அம்சங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களுக்கான ஒரு முக்கிய அடிப்படை, பொருளாதாரத் துறையின் உற்பத்தி விளை பொருட்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களாகும். முதலில் விவசாய உற்பத்தி கைத்தொழிற் பொருளுற்பத்திக்கும் பின்னர் இப் பொருளுற்பத்தியிலிருந்து ஊழியர்கள் சேவைத்துறைக்கும் மாற்றப்பட்டு சேவைத்துறை முக்கியத்துவம் பெற்றமையைத் தொடர்ந்து உருவாகிய கைத்தொழில் சமூகம், கைத்தொழில் மயத்துக்குப் பிந்திய சமூகம் என்பன கல்வி முறையில் பல அடிப்படை மாற்றங்களை உருவாக்கின. புதிய சமூக, பொருளாதார முறைகள் விரிவான கல்விமுறையை அடிப்படையான பாட ஏற்பாட்டு மாற்றங்களையும் வலியுறுத்திய அதேவெளையில் பாரம்பரிய விவசாய, சிராமிய பொருளாதார முறைக்கு அவ்வாறான முறை சார்ந்த கல்விமுறை அதன் செயற்பாட்டுக்கு ஒரு முன் நிபந்தனையாக இருக்கவில்லை.

உசாத்துணைகள்

1. Coleman, J.S. et. al., Equality of Educational opportunity, Government printing office, Washington, 1966.
2. Cotgrove, S.S., Technical Education and social change, Allen & Unwin, London, 1958.
3. DES, Fifteen to Eighteen (Crowther Report), HMSO, London, 1959
4. DES, Early Leaving HMSO., London, 1954
5. Durkheim, Emile., The Division of Labour in society, Free Press, Chicago, 1956.
6. Havighurst, Robert J., Problems in Modern Japan, Tokyo University Journal of Education, 1978.
7. Hedley Beare and Richard Slaughter , Education for the Twenty first century, Routledge, London, 1993.
8. Parsons, T., The social system, Routledge & Kegan Paul, London, 1961.

பொருட்கள் சேவைகள் ...

... 18 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி

அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளின் கலாசாரம், சூழல் மாதிரிகளுக்கு ஒத்ததாக இலங்கையிலும் வர்த்தகக் கொடுக்கல் வாங்கல்களில் பற்றுச்சீட்டுப் பட்டியல்கள் வழங்குவதற்கு எதிர்மாறான தன்மைகள் கணப்படுகின்றன. இலங்கையின் அண்மைக்கால் அனுபவங்களின் படி உற்பத்தியாளர்கள், இறக்குமதியாளர் மீது நிறுத்தி வைத்தல் மொத்த விற்பனை வரியை விதித்த பொழுது ஒழுங்கமைந்த துறைக்கு வெளியே கொடுக்கல் வாங்கல்களுக்காக கணக்கு வைக்கும் முறையில் நேரமைத் தன்மையும், சீரான தன்மையும் இருக்கவில்லை எனத்தெரிய வந்தது. மற்றும் நாணயப் புழக்கம் குறைவாக உள்ள சிராமியத் துறையில் சந்தைப்படுத்தப்படாத உற்பத்திகள், சயநுக்குவு, அன்பளிப்புக்கள், பண்டமாற்றுக்கள், பற்றுச்சீட்டை வேண்டுமென்றே வழங்கச்சு மோசடி செய்தல் போன்றவையும் பிரச்சினைகளாக உள்ளன. எனவே ஒரு பொருளாதாரத்தில் சகல் கொடுக்கல் வாங்கல்களும் சரியான முறையில் பதிவு செய்யப்படும் போதே பொருட்கள் சேவைகள் வரி முறை செயற்றின் உள்ளதாக அமையும்.

முடிவுரை

எந்த ஒரு நாட்டினதும் பேரினப் பொருளாதாரக் கொள்கையின் குறிக்கோள்களை அடைந்து கொள்வதற்கு நாணய, அரசினரைக் கொள்கைகள் பிரதான கருவிகளாக விளங்குகின்றன. அரசினரைக் கொள்கையை நடை முறைப்படுத்துவதற்குச் சிறந்த வரிக்கொள்கை இன்றியமையாததாகும். மாறிவரும் பொருளாதாரச் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப வரிமுறைகளும் சூரப்படைய வேண்டும். இந்த வகையில் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளில் உலகளாவியர்தியில் பல்வேறு வடிவங்களில் முழுமையான அல்லது பகுதியாக பெறுமதி சேர்வரி விதிக்கப்பட்டு வருவது வரவேற்கக் கூடியதாகும். இலங்கை உட்பட அநேக அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகள் “வரிவிதிப்பின் மூலமாக அபிவிருத்தியடைதல்” என்பதையே தமது அரசினரைக் கொள்கையின் பிரதான குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளன. இத்தகைய குறிக்கோள்களை அடைவதற்குப் பெறுமதி சேர்வரிமுறை ஒரு சிறந்த அரசினரைக் கருவியாக உள்ளது.

இலங்கையில் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள பொருட்கள் சேவைகள் வரியின் மூலம் பல நன்மைகள் எதிர்பார்க்கப்பட்டாலும் சில குறைபாடுகளும் உள்ளன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. பொருட்கள் சேவைகள் வரி அதன் உயர்ந்த வரிசேகரிப்புக்கள், நடு நிலைத்தன்மை, செயற்றியின் ஆகியவற்றுடன் குறியும் விளைவுகளை நீக்குதல், சேமிப்பு முதலீட்டு நடவடிக்கைகளை மேம்படுத்துதல் போன்ற பொருளாதார ரத்தியான நன்மைகளைக் கொடுப்பதால் இலங்கை போன்ற அபிவிருத்தியடையும் நாடுகளுக்குப் பொருத்தமானதாக உள்ளது. மறுபக்கத்தில் இதன் தேவீதமான விளைவுகள், பணவீக்கம் போன்றவை இவ் வரிக்கெதிராகத் தெரிவிக்கப்படும் பிரதான கண்டனங்களாகவும் உள்ளன. எவ்வாறாயினும் பொருட்கள் சேவைகள் வரியானது நன்கு திட்டமிடப்படும் போது பொருளாதார முயற்சிகளைப் பாதிக்காத வகையில் நாட்டின் மொத்த அரசினரைச் சேகரிப்புக்களை உயர்த்துகின்ற அதேவெளையில் அரசினரைக் கொள்கை மூலமாக அபிவிருத்தியினைத் துரிதப்படுத்தி சமூக நல நடவடிக்கைகளையும் மேம்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கும்.

வலு வளங்களின் பயன்பாடும் போக்கும்: சூழற்பிரச்சினைகள் பற்றிய கண்ணேராட்டம்

மா.செ. முக்கையா

சர்வதேச நாடுகளின் சூழலும் அபிவிருத்தியும் பற்றிய ஆர்வத்துடன் இணைந்ததான மிக முக்கிய அம்சம் வலு மூலவளங்களின் பாதுகாப்பாகும். கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களின் முன்னர் (1973) ஏற்பட்ட நிலநெய்யின் விலை ஏற்றத்துடன், அதனைச் சிக்கனப்படுத்தல், விரயங்களைத் தடுத்தல் போன்ற பாதுகாப்புக் கொள்கைகளை விருத்திபெறும் நாடுகள் மாத்தீரமன்றி, விருத்தியற்ற கைத்தொழில் நாடுகளும் கூடிய ஆர்வத்துடன் பின்பற்றின. ஆனால், 1986ஆம் ஆண்டளவில் நிலநெய்யின் விலை ஒரு பீப்பாய் பத்து டொலருக்குக் குறைவாக வீழ்ச்சி அடைந்ததோடு, மேற்கத்தைய கைத்தொழில் நாடுகள் மீண்டும் வலு மூலவளத்தினை விரயமாகக் குணைந்துள்ளதாகக் குற்றச்சாட்டுக்கள் வந்துள்ளன¹. 1979ஆம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் நிலநெய்யின் விலை பீப்பாய் ஒன்று அமெரிக்க டொலர் 34 ஆக இருந்தபோது, அத்தகைய கூடிய விலை காரணமாகச் சில சின்றுகள் பொருளாதாரச் சிக்கனம் மிக்கதாகக் கருதப்பட்டன. அவை எல்லைப் பயணையே தரும் திறனைக் கொண்டிருந்ததால் நிலநெய்யின் விலை குறைந்த போது அவற்றின் உற்பத்தி சிக்கனமற்றதெனக் கருதப்பட்டு முடிப்பட்டன. அது மாத்தீரமன்றி, மேற்கத்தைய நிலநெய் உற்பத்தி நாடுகள், ஒபெக் (OPEC) நாடுகளில் தங்கியிராமல், தம்முடைய கிணறுகளிலிருந்து போதியளவில் நிலநெய்யை இறைக்க ஆரம்பித்திருந்தன. இதனால், அவற்றின் மூலவள இருப்புக்கள் குறையத் தொடங்கியமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்².

1990ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 2ஆம் திகதி குவைத் மீது சராக் படையெடுத்ததை அடுத்து, பல மாற்றங்கள் உலக வலுப் பயன்பாட்டினைப் பொறுத்து ஏற்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்க ஓர் அம்சமாகும். பாக்தாத் அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தில் உலக நிலநெய்யிருப்பில் 20 வீதம் வந்துவிட்டதன் காரணமாக, அங்கு ஏற்படவிருந்த யுத்தக் கெடுபிடி களாலும், யுத்தப் பாதிப்புக்களினாலும் அராபிய நிலநெய் வயல்கள் மாசடைந்து, மத்தியகிழக்கின் பெருமளவு நிலநெய் உற்பத்தி சந்தைக்கு வர முடியாது போகலாம் என்ற அனுமானம் காரணமாக ஒரு பீப்பாய் நிலநெய்யின் விலை 40 அமெரிக்க டொலர்களாக அதிகரித்தது.

சக்தி வளங்கள் பற்றிய சில நிபுணர்களின் அபிப்பிராயங்களின்படி, இவ்வாறான ஒரு யுத்தக் கெடுபிடி ஏற்படாமலிந்தாலும் கூட

மா. செ. முக்கையா

B.A. (Hons); M.A.; M.Sc (Wales); MITP

முதுநிலை விரிவுறையாளர்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

பணிப்பாளர்

வடமாகாண பல்கலைக்கழக இணைக் கல்லூரி

வேறுவகையில் நிலநெய் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கும் எனப்படுகிறது. நிலநெய்யின் விலை அக்காலகட்டத்தின் போது குறைந்திருந்ததன் காரணமாக மேலதிகமான நிலநெய் நுகர்வு ஏற்பட்டிருந்தது. அதனால் ஏற்பட்ட கேள்வி காரணமாகவும், அப்போது கணப்பட்ட நிலநெய் நிரம்பலின் பற்றாக்குறை காரணமாகவும் விலைகள் அதிகரித்து, வேறுவகையான முறையில் அத்தகைய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கலாம் என அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர்³.

விலை அதிகரிப்புக் காரணமாக வலுப்பொருட்களைப் பொறுத்து, அரசாங்கங்களும் கைத்தொழில்களும் தமது கொள்கைகளை மாற்றி அமைத்துக் கொள்வதன் காரணமாக தொழிற்சாலைகளை இயக்கத் தேவையான சக்திப் பயன்பாடு, மோட்டார் வாகனங்களை இயக்கத் தேவையான சக்திப் பயன்பாடு, வீடுகளை வெப்பப்படுத்தத் தேவையான சக்திப் பயன்பாடு ஆகிய யாவற்றிலும் மாற்றங்களினைக் கொண்டு வர நேரிடுகின்றது. இதனால் சுவட்டு (Fossil) எரிபொருட்கள் தவிர்ந்த புதிய வலுப் பொருட்களைத் தெரிவு செய்யும்போது, அவற்றின் விலை மற்றும் குழல், சுகாதாரம், பொருளாதாரங்களில், அவற்றினால் ஏற்படக்கூடிய பாதிப்புக்கள் குறித்தும், மனித இன் அபிவிருத்தி சார்ந்து ஏற்படக்கூடிய தீங்குகள் குறித்தும் அக்கறை கொள்ள வேண்டியுள்ளது. வளர்ச்சியடைந்த கைத்தொழில் நாடுகளே கூடிய தலைக்குரிய சக்தி நுகர்ச்சியினைக் கொண்டுள்ளன. 1988ஆம் ஆண்டில் உப-சாரா நாடுகளில் தலா 95 கிலோ எண்ணெய்க்குச் சமனான சக்தி நுகரவே காணப்பட்டது. ஆனால் வளர்ச்சி பெற்ற கைத்தொழில் நாடுகளில் இது 5,000 கிலோ வரையில் காணப்பட்டது⁴.

வலுப் பொருட்களின் நிரம்பல் சார்ந்த நிலைமைகள்

பொருளாதாரக் கூட்டுறவுக்கும் அபிவிருத்திக்குமான நிறுவனத்தின் (OECD) சர்வதேச வலு அதிகார சபையினது பணிப்பாளரான ரொபட்.ஜி.ஸ்.கின்னர் 1990 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட வலு நெருக்கடி பற்றிக் கருத்துக் கூறும் போது, அது 1973 ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட வலு நெருக்கடி போலன் நிலைமைகளை வித்தியாசமானது எனத் தெரிவித்தார்.

1970 ஆம் ஆண்டுகளின் போது இருந்த நிலைமைகளை விட இப்பொழுது நிலநெய் இருப்புக்கள் பெரிதும் வேறுபட்ட வகையில் காணப்படுகின்றது. அப்போது (1990) நாளொன்றுக்கு உலகில் 5 மில்லியன் பீப்பாய் நிலநெய் உற்பத்தி செய்யப்படும் என்ற அளவின் அடிப்படையில் பார்த்தாலும் கூட, மேற்கத்தைய நாடுகளிடம் நாறு நாட்களுக்குத் தேவையான நிலநெய் இருப்பில் இருந்தது. இவ்விருப்பின் மொத்த அளவு ஆயிரம் மில்லியன் பீப்பாய் நிலநெய் ஆகும். இருந்த போதிலும், உலகம் கணிசமான ஒரு வலு நெருக்கடி யினை அப்போது

எதிர்நோக்கியது என்பதனைக் குறைவாக மதிப்பிட முடியாது. சராக் குவைத் இரண்டினதும் நாளாந்த நிலநெய் உற்பத்தியான 4 மில்லியன் பீப்பாய் நிலநெய் உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட பாதிப்பு, உலக நாடுகளின் நிலநெய் நூகரச்சியில் 7.5 வீத பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியமையினை அலட்சியப்படுத்த முடியாதுள்ளது.

நிலநெய் வயல்களில் ஏற்பட்ட பாதிப்பு, நிலநெய் சுத்திகரிப்பு ஆலைகளையும் பாதித்தது. மேற்கூற்றைய நாடுகளின் நிலநெய் சுத்திகரிப்புத் தொழிலின் உள்ளார்ந்த கொள்ளலை சில வரையறைகளுக்குட்பட்டது என்பதனை மறக்கலாகாது. அது மாத்திரமன்றி, சராக்கினதும் குவைத்தினதும் மூல நிலநெய் ஒரு மெல்லிய ரகத்தினைச் சேர்ந்தது. ஆனால் இந்நாடுகளின் நிலநெய்யிற்குப் பதிலாகக் கிடைத்த மாற்று மூலநிலநெய் கடின ரகத்தினைச் சேர்ந்ததாகும்.

நிலநெய் யின் நூகரும் சந்தைகளின் நிலைமைகளை அவதானிக்கும்போது, அங்கே வேறுபட்ட நிலைமைகளின் பாதிப்புக்களைக் காண முடிகின்றது. உலகக் குடித்தொகையில் 25 வீதமான கைத்தொழிலாகக்கம் பெற்ற நாட்டினர் 74 வீதமான வரத்தக ரீதியாக உற்பத்தி செய்யப்படும் சுத்தியினைப் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆயினும், நிலநெய் நூகரச்சியில் ஏற்படும் கேள்வியின் அதிகரிப்பு கைத்தொழிலாகக்கம் பெற்ற நாடுகளில் மிதமாகவே காணப்பட்டது. உலக வலு நூகரச்சியில் 30 வீதமானது விருத்தி பெரும் நாடுகளிலேயே காணப்படுகின்றது. அது வருடாந்தம்⁴ நான்கு வீதமாக அச்சந்தருகின்ற வகையில் வேகமாக அதிகரித்து வருகின்றது. இந்நாடுகள் பிழைப்புதிய விவசாயப் பொருளாதார நிலையிலிருந்து தமது பொருளாதார அபிவிருத்தி நோக்கி நவீனத்துவம், கைத்தொழிலாகக்கம் போன்ற அணுகுமுறைகளைப் பின்பற்றுவதனாலும், அதற்காக விவசாயப் பண்ணைகளில் ஏற்படும் இயந்திரமயமாக்கம், குடிசைக் கைத்தொழில்களில் மனித வலுவினைப் பயன்படுத்திப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்த நிலையிலிருந்து மாறி, இப்போது இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தி ஆலைத் தொழில்கள், அல்லது கைத்தொழிற்சாலைத் தொழில்களை ஊக்குவித்தல் என்பன காரணமாகவும், போக்குவரத்துத் துறையில் இயந்திர வாகனங்களின் பயன்பாடு விரைவாக அதிகரிப்பதாலும் வலு நூகரச்சியில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு தவிர்க்க முடியாததாகின்றது. எனவே, இந்நிலையில் குறைவிருத்தி நாடுகளில் வலு மூலவளப் பாதுகாப்பிற்காக வலு நூகரச்சியினைக் குறைப்பது, அந்நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சியினைப் பாதிப்பதாக அமையலாம் என்பதால், அவை வலுவளப் பாதுகாப்பு முயற்சியில் அக்கறை காட்டாதோடு, அக்கொள்கைக்கு எதிர்ப்பும் தெரிவிக்கின்றது. ஆனால், வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் மூலவளப் பாதுகாப்பிற்காக, அந்நாட்டு மக்களுடைய பொழுதுபோக்கு, ஓய்வு கால நடவடிக்கைகளில் சில மாற்றங்களைச் செய்தால் கூடப் போதுமானதாக இருக்கும். ஆனால் விருத்தி பெறும் நாடுகளில் அவற்றின் இன்றைய நிலைமையில் வலுப்பயன்பாட்டில் சிக்கனம் அல்லது நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது என்பது அவர்களுடைய அத்தியாவசியமான அடிப்படைத் தேவைகளையே பாதிப்பதாக அமையும். இந்நிலையில், முதலாளித்துவ மேற்கத்தைய நாடுகள் விலைப் பொறிமுறை மூலம் வலு நூகரச்சியினைக் குறைக்க ஏதும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் பட்சத்தில்,

அதனால் பெரிதும் இன்னால்களை எதிர்நோக்க வேண்டியவர்கள், அத்தகைய அதிகரித்த விலைகளைக் கொடுக்க முடியாதவர்கள் விருத்தி பெறும் நாட்டினாலே என்பதும் இன்னுமோர் கவலைக்கிடமான நிலைமையாகும்.

இவை யாவற்றினையும் விட, 1990 ஆம் ஆண்டின் இறுதிக் காலப்பகுதியில் இடைவெப்பக் காலநிலை நாடுகள் குளிர்காலத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருந்த போதே சராக் - குவைத் தெருக்கடி ஏற்பட்டது. அது வழக்கமாக நாளொன்றுக்கு 1.5 மில்லியன் பீப்பாய் நிலநெய்யினைப் பாதிப்பதுடன், அவ்வாருடம் குளிர் கடுமையாக இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்பட்டமை காரணமாக, மேலும் கூடிய பாதிப்பினை ஏற்படுத்தலாம் என்ற அச்சறுத்தலையும் அளித்திருந்தது. இவை யாவும் ஒரு புறம் இருக்க, முன்னர் குறிப்பிட்டது போன்று வேறு சில அடிப்படை நிலைமைகளால் சராக் - குவைத் யுத்த நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கும்.

அடுத்துவரும் வருடங்களில் வலு நெருக்கடி ஏற்படலாம் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அத்தகைய நெருக்கடியினை எதிர்நோக்கக் கைத்தொழிலாகக்கம் பெற்ற நாட்டினர் 74 வீதமான வரத்தக ரீதியாக உற்பத்தி செய்யப்படும் சுத்தியினைப் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆயினும், நிலநெய் நூகரச்சியில் ஏற்படும் கேள்வியின் அதிகரிப்பு கைத்தொழிலாகக்கம் பெற்ற நாடுகளில் மிதமாகவே காணப்பட்டது. உலக வலு நூகரச்சியில் 30 வீதமானது விருத்தி பெரும் நாடுகளிலேயே காணப்படுகின்றது. அது வருடாந்தம்⁴ நான்கு வீதமாக அச்சந்தருகின்ற வகையில் வேகமாக அதிகரித்து வருகின்றது. இந்நாடுகள் பிழைப்புதிய விவசாயப் பொருளாதார நிலையிலிருந்து தமது பொருளாதார அபிவிருத்தி நோக்கி நவீனத்துவம், கைத்தொழிலாகக்கம் போன்ற அணுகுமுறைகளைப் பின்பற்றுவதனாலும், அதற்காக விவசாயப் பண்ணைகளில் ஏற்படும் இயந்திரமயமாக்கக் குடிசைக் கைத்தொழில்களில் மனித வலுவினைப் பயன்படுத்திப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்த நிலையிலிருந்து மாறி, இப்போது இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தி ஆலைத் தொழில்கள், அல்லது கைத்தொழிற்சாலைத் தொழில்களை ஊக்குவித்தல் என்பன காரணமாகவும், போக்குவரத்துத் துறையில் இயந்திர வாகனங்களின் பயன்பாடு விரைவாக அதிகரிப்பதாலும் வலு நூகரச்சியில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு தவிர்க்க முடியாததாகின்றது. எனவே, இந்நிலையில் குறைவிருத்தி நாடுகளில் வலு மூலவளப் பாதுகாப்பிற்காக வலு நூகரச்சியினைக் குறைப்பது, அந்நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சியினைப் பாதிப்பதாக அமையலாம் என்பதால், அவை வலுவளப் பாதுகாப்பு முயற்சியில் அக்கறை காட்டாதோடு, அக்கொள்கைக்கு எதிர்ப்பும் தெரிவிக்கின்றது. ஆனால், வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் மூலவளப் பாதுகாப்பிற்காக, அந்நாட்டு மக்களுடைய பொழுதுபோக்கு, ஓய்வு கால நடவடிக்கைகளில் சில மாற்றங்களைச் செய்தால் கூடப் போதுமானதாக இருக்கும். ஆனால் விருத்தி பெறும் நாடுகளில் அவற்றின் இன்றைய நிலைமையில் வலுப்பயன்பாட்டில் சிக்கனம் அல்லது நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது என்பது அவர்களுடைய அத்தியாவசியமான அடிப்படைத் தேவைகளையே பாதிப்பதாக அமையும். இந்நிலையில், முதலாளித்துவ மேற்கத்தைய நாடுகள் விலைப் பொறிமுறை மூலம் வலு நூகரச்சியினைக் குறைக்க ஏதும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் பட்சத்தில்,

வலுப்பொருட்களின் அதிகரித்த விலைகள் 1990 ஆம் ஆண்டுகளில் பொருளாதாரத்தினைப் பெரியவில் பாதிக்காது எனச் சர்வதேச சுக்தி அதிகாரசபைப் பணிப்பாளர் ஸ்கின்னர் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார். விலை அதிகரிப்பின் விகிதாசரம் மிதமாகக் காணப்பட்டமையே இதற்குப் பிரதான காரணம் என்கிறார். 1993 ஆம் ஆண்டில் 2.70 அமெரிக்க டெலராயிருந்த நிலநெய்யின் விலை, அவ்வாருடம் 350 வீதத்தால் அதிகரித்து 12 அமெரிக்க டெலராகியது. அது மீண்டும் 1974 ஆம் ஆண்டில் மூன்று பங்காக அதிகரித்து, 34 அமெரிக்க டெலராகியது. ஆனால் 1990 ஆம் ஆண்டில் 18 டெலராயிருந்த நிலநெய் வளைகுடா யுத்தத்தின் காரணமாக இரண்டு பங்காக அதிகரித்த போதிலும், இவ்விலை அதிகரிப்பு நீண்ட காலத்திற்கு நிலைத்து நிற்க மாட்டாது என்று நம்பப்பட்டது. அதே போன்று, நிலநெய்யின் விலை 1994 இல் 16.9 டெலராகக் குறைந்துள்ளை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இது மாத்திரமன்றி, 1973 அல்லது 1979 ஆம் ஆண்டுகளின் போது உலகப் பொருளாதாரத்தில் நிலநெய் வகித்த முக்கிய நிலை இப்போது இல்லை. இவ்வாறான மாற்றங்கள் ஏற்படுவதற்கு மேற்கத்தைய கைத்தொழில் நாடுகளினதும், அமைப்புக்களினதும் வலுப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளும், அவற்றின் அடிப்படை அமைப்பு உருமாற்ற நடவடிக்கைகளுமே பிரதான காரணங்களாகும். இத்தகைய நிலைமைகளைப் பற்றி நன்கு ஆராய்ந்ததன் காரணமாக, 1970 ஆம் ஆண்டுகளில்

அந்நாடுகளின் மொத்த தேசிய உற்பத்தி நடவடிக்கைகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட நிலநெய்யின் அளவினைவிட 40 வீதம் குறைவான நிலநெய்யே இப்போது பயன்படுத்தப்படுவதாக அறிய முடிகின்றது. மின்சார உற்பத்திக்கான நிலநெய்யப் பயன்பாடு இப்போது 9 வீதமாகக் காணப்படுகின்றது. இதனால், நிலநெய்யின் விலையில் ஏற்படும் மாற்றம் மிகச் சிறிய அளவிலேயே பொருளாதார அமைப்பின் ஏனைய துறைகளைப் பாதிக்க முடியும்.

சக்திப் பயன்பாட்டு முறைகளிலும் சில விருத்தி நிலைமைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. சக்தியினைத் திறமையாகப் பயன்படுத்துவதில் ஜக்கிய அமெரிக்கா பின்னின்ற போதிலும், ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் யப்பானிலும் கடந்த 15 ஆண்டுகளுக்கு முன் நிலவிய நிலைமைகளுடன் ஒப்பிடுகையில், அந்நாடுகள் பயன்படுத்தும் ஒவ்வொரு அலகு சக்தியிலிருந்தும் முன்னரை விடக் கூடிய பயன்பாடு பெறப்படுகின்றது என்பதனை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

வளைகுடா நெருக்கடி போன்ற பிரச்சினைகளால் மாத்திரமன்றி, வேறு சில காரணங்களினாலும் வலு வளங்களுக்கான நெருக்கடி ஏற்படலாம். நவீன கைத்தொழில் சமூகங்களுடைய நவீன வசதித் தேவைகளுக்குத் தேவைப்படும் சக்திக்காக ஏற்படும் அதிகரித்த கேள்வி காரணமாகவும் சக்திப் பற்றாக்குறை நெருக்கடி உருவாகலாம். பெரிய வீடுகளில் வாழ்வதற்கான மக்களின் விருப்பம், மின்சாரத்தினால் இயக்கப்படும் உபகரணங்களைப் பயன்படுத்துதல், கட்டிடங்களுக்குக் குளிர்க்குடும் மற்றும் வெப்பமூட்டும் உபகரணங்களைப் பயன்படுத்துதல், வெளிச் சம் ஏற்படுத்தத் தேவையான சக்தி என்பன காரணமாக வலு மூலவளங்கள் பெருமளவிற்குப் பாவிக்கப்படுகின்றது. நிலநெய்யின் உற்பத்தி, நூகர்ச்சி என்பவற்றின் போக்குகள் பல சிக்கலான நிலைமைகளைத் தோற்றுவித்துள்ளன. கைத்தொழிலாக்கம் பெற்ற நாடுகள் இப்போது நிலநெய்யின் விலை குறைந்திருப்பதால், தமது சொந்த இருப்புக்களையே பயன்படுத்துகின்றன. புதிய வயல்களைத் தேடுதல் குறைவு. நிலநெய் விலை வீழ்ச்சியற்றமை இத்தகைய நடவடிக்கைகளை ஊக்குவிப்பனவாக இல்லை. உலகில் கூடியாவு சக்தியினை நூகரும் ஜக்கிய அமெரிக்கா ஒருவகையில் சக்தியினை விரயம் செய்யும் ஒரு நாடாகவும் கருதப்படுகிறது. அங்கு உற்பத்தி வீழ்ச்சியற்றிருப்பதுடன், இத்தகைய நடவடிக்கையில் அதன் சக்தித் தேவையில் 60 வீதமானவற்றை இறக்குமதி செய்யவும் நேரிடலாம்.

சக்திப் பயன்பாட்டின் அளவு சில துறைகளில் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. கைத்தொழில் துறை 1973 ஆம் ஆண்டில் 43.7 வீதத்தினைப் பயன்படுத்திய நிலைமை இப்போது மாறி, 1990 ஆம் ஆண்டில் 36.3 வீதமாகக் குறைந்துள்ளது. ஆனால், விரைவாக வளர்ந்து செல்லும் போக்குவரத்துத் துறையில் மோட்டார் வாகனங்கள், விமானங்கள், புகையிரதங்கள் என்பவற்றின் சக்திப் பயன்பாடு அதிகரித்துள்ளது⁶. அத்துடன் இத்துறை தொடர்ந்தும் விஸ்தரிக்கப்பட்டு வருகின்றது. மிக விரைவாக புகையிரதங்கள், நீண்ட தூர சூப்பர்சோனிக் விமானங்கள், தனியார் கார பயன்பாடு என்பன, குறிப்பாகப் புதிதாகக் கைத்தொழிலாக்கம் பெற்ற நாடுகளில் விரைவாகப் பெருகி வருகின்றமையும்,

அதனால் சக்திப் பயன்பாடு அதிகரித்துச் செல்கின்றமையும் வலுப் பயன்பாட்டில் குறிப்பிடத்தக்க முக்கிய பண்டுகளாகும்.

சமூக ர்தியாக ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய விலைகளில் சக்தி விநியோகத்தினை உறுதிப்படுத்துவதுடன், அதன் மூலம் பொருளாதார வளர்ச்சி, தொழில் வாய்ப்புக்கள், சுகாதாரமான சூழல் என்பவற்றை உருவாக்கச் சாதகமான நிலைமைகளை உருவாக்குதல் போன்ற மிகச் சிக்கலான சவால்களை இவற்றின் காரணமாக உலகம் இன்று எதிர்நோக்குகின்றது.

அதே போன்று, சக்தி உற்பத்தியுடன் தொடர்புள்ள பல்வேறு சாராரினதும் நலன் களைப் பாதுகாக்கும் வகையிலும் சில நிலைமைகளைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்க வேண்டியுள்ளது. அதற்கான உடன்பாடுகளையும் உருவாக்க வேண்டியுள்ளது. நிலநெய் உற்பத்தியாளர்களான ஈராக் போன்ற நாடுகள் தமது அபிவிருத்திக்குத் தேவையான வருவாயினை நிலநெய்யின் மூலமாகவே பெற்றுக் கொள்கின்றனர். விருத்தி பெறும் நாடுகளோ மறுபுறத்தில் தமது சக்தித் தேவைகளுக்கு இறக்குமதி செய்யும் நிலநெய்யின் மீதே பெரிதும் தங்கியுள்ளன⁷. பரும்படியாகக் கொழில்கள் பொருளாதார ர்தியில் சிக்கனமான விலையில் சக்தியினை நாடி நிற்கின்றன. நூகர்வாளர்களுக்கும் சக்தி நியாயமான விலைகளில் சிடைக்கக் கூடியதாயிருத்தல் வேண்டும். சக்தித் துறை சார்ந்த தொழிலாளர்களது தொழில் வாய்ப்புக்கும் பெருமளவிற்கு வேறுபட்ட வலு மூலவளங்கள் பற்றிய தீர்மானங்களிலேயே தங்கியுள்ளது.

மாற்று மூலவளங்கள்

கடந்த காலங்களில் மாற்று மூலவளங்களைக் கண்டறிவதற்கான பல முயற்சிகள் ஏற்பட்டன. இத்தகைய நடவடிக்கைகள் பல ஏற்பட்டதன் பின்னரும் கூட எதிர்காலத்தில் பயன்படுத்தக் கூடியதாக ஒரு சில வலு மூலவளங்களே கண்டறியப்பட்டுள்ளன. உலகின் மொத்த தேவையுடன் ஒப்பிடுகையில் குரிய ஒளி, காற்று, கடல்வை என்பவற்றிலிருந்து இன்று வளர்ச்சியடைந்துள்ள தொழில்நுட்பங்களின் மூலம் பெறக்கூடிய சக்தி மிகச் சிறியதாகவே இருக்க முடியும் என்பதுகின்றது. பொது மக்களிடம் அணுசக்தியினைப் பொறுத்து முரண்பட்ட பல கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. அணுசக்தியினைப் பயன்படுத்துவது, பற்றிப் பல எதிர்ப்புகள் உருவாகி உள்ளன. அணுசக்தி காரணமாகச் சூழல் மீது ஏற்படும் பாதக விளைவுகள், என்பன காரணமாகவே இவ்வாறான எதிர்ப்புகள் தோன்றியுள்ளன.

ஓ.எ.சி.டி. (OECD) நாடுகளில் பிரான்ஸ், கனடா, யப்பான் ஆசியனே அணுசக்தி ஆலைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன. பிரான்சில் ஒரே வகையினதாக ஐம்பது அணுசக்தி ஆலைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பிரான்ஸ் நாட்டில் 1962 ஆம் ஆண்டு சினோன் நகரில் முதலாவது அணுசக்தி ஆலை நிறுவப்பட்டது. பிரான்சின் மின்சக்தித் தேவையில் 75 வீதம் அணுசக்தி மூலமாகவே பெறப்படுகின்றது. அதற்குச் சமமான சக்தியினைப் பெற்றுக் கொள்ள நிலநெய்யினைப் பயன்படுத்துவதனால், 70 மில்லியன் தொன் நிலநெய் தேவைப்படும் என மதிப்பிடப்படுகின்றது.

ஞாசியாவில் செர்னோபில் என்னும் இடத்தில் அமைந்த அணுசக்தி ஆலை விபத்தினால் ஆயிரக்கணக்கானோர் உயிரிழந்தது பற்றி எழுப்பப்படும் வினாவிற்குப் பிரான்சியர்களுடைய பதில் வேறு விதமாக அமைந்துள்ளது. செர்னோபில் அணுஆலையின் மேற்பார்வை, பரிசோதனை முறைகள் ஒழுங்கற்றனவாகவும், முழுமையற்றனவாகவும் இருந்தமையும், மிகவும் பின்தங்கிய உபகரணங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டமையுமே விபத்துக்குக் காரணங்களைக் கூறப்படுகின்றது. இதற்கு மாறாக பிரான்சில் மிகவும் நுணுக்கமானதும், விபரமான கட்டுப்பாட்டு மேற்பார்வை முறைகள் மூலம் நவீன உபகரணங்களைப் பயன்படுத்தி நிருவகிக்கப்படுவதாகவும் கூறியுள்ளனர்.

இதனைப்பற்றி விமர்சிப்பவர்களும் உள்ளனர். பிரான்சின் அணு ஆலைகள் யாவும் ஒரே வகைப்பட்டதாயிருப்பதனால், பின் ஒரு காலத்தில் அவற்றின் அமைப்பு முறையில் ஏதேனும் குற்றங்கள் கண்டுபிடிக்கப்படும் பட்சத்தில், அனைத்து ஆலைகளையும் ஒரே நேரத்தில் முடிவிட வேண்டிய பயங்கரப் பொருளாதார நட்டத்தினையும் ஏற்படுத்தலாமெனவும் விமர்சிக்கப்படுகின்றது. ஒத்தாரணமாக, மோட்டார் வாகனங்கள், விமானங்கள் என்பனவற்றில் பொருத்தப்படும் இயந்திரங்களின் உற்பத்தி முறையில் ஏதேனும் கோளாறுகள் கண்டறிப்பட்டால், உற்பத்தியாளர்கள் அத்தகைய இயந்திரங்களைச் சந்தையிலிருந்து உடனடியாக வாபஸ் பெறவேண்டும் என்ற நிபந்தனை உண்டு. அத்தகைய ஆபத்து பிரான்சில் ஒரே வகையான முறையில் அமைக்கப்பட்ட அணு ஆலைகளுக்கும் உண்டு. ஆனாலும், பிரான்சியர் அதனை மறுப்பதுடன், இத்தகைய இடர்களை நோக்க வேண்டியது தவிர்க்க முடியாதது என்றும், நடைமுறை அனுபவத்தின் அடிப்படையில் பார்க்கும் போது, இவ்வாறான “ஒரே வகையினதான்” ஆலைகள் ஆபத்துக்களைப் பெருமளவிற்குக் குறைத்திருப்பதுடன், மேற்பார்வை செய்தலைப் பொறுத்தும் திறமை அதிகரிக்கக் கூடிய வாய்ப்புகள் ஏற்படுகின்றன என்றும் கூறியுள்ளனர். வெவ்வேறு வகையினதான் அணு ஆலைகளை அமைப்பதனால் கூடிய தவறுகள் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு என்றும், கூடிய இடர்கள் ஏற்படலாம் என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர். இதனைப் பற்றிய கருத்துக் கூறும் போது சர்வதேசச் சக்தி அதிகார சபை அதிகாரி ஒருவர் அணுசக்திப் பயன்பாடு சக்தி நெருக்கடிக்குப் பொருத்தமான தீவு அல்ல என்றும், அது கூடிய செலவினங்களைக் கொண்டதும் மிக மெதுவாக ஏற்படும் மாற்றுச் சக்தி அபிவிருத்தி முறை என்றும் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.

அதே நேரத்தில், பொதுமக்கள், மற்றும் தொழிலாளர்கள் சார்பில் அணுசக்தியைப் பொறுத்தமட்டில் சுகாதாரம், பாதுகாப்புப் பிரச்சினைகள் மிக முக்கிமானவையாகும். மேலும் சக்திப் பயன்பாட்டிற்கான அணுசக்தி ஆலைகளில் தற்போது ஆபத்துக்கள் குறைவாக இருந்தாலும் அவ்வாலைகளில் இருந்து வெளியாகும் கதிரலைகளின் அளவு குறைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அவ்வளவு குறைக்கப்பட்டாலும் கூட, அங்கே தொழில் புரிபவர்களின் சுகாதாரம் பாதுக்கப்படக்கூடிய அபாயமுண்டு எனவும் அச்சம் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

குழல் தாக்கங்கள்

அடுத்த நூற்றாண்டில் மக்களுக்குத் தேவைப்படும் சக்திவளத் தேவைகளைப் போதியளவில் பெற்றுக் கொள்வதற்காகத் தற்போது மேற்கொள்ளப்படும் சக்தி மூலவாத் தேடல் முயற்சிகள் பல சிக்கல்களை ஏற்படுத்தலாம். உயிர்க்கோளத்தில் (Biosphere) ஏற்படும் பாதிப்புக்களைப் பொறுத்து, தற்போது பெருமளவிற்கு விழிப்புணர்வுகள் ஏற்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றமாகும்.

ஐக்கிய நாடுகளின் குழல் அபிவிருத்தி பற்றிய உலக மகாநாட்டில் காபன்ரோட்சைட்டினைப் பெருமளவில் வெளியிட்டு, வளிமண்டலத்தினை மாசுபடுத்தும் பிரதான காரணியாக உயிர்ச் சுவட்டு எரிபொருட்களின் பயன்பாடு விளங்குகின்றன என ஜோனாஸ் பஸ்டர் (Jonos Pasztor) சுட்டிக் காட்டினார். அவருடைய மதிப்பீட்டின்படி, இன்றைய அளவுகளில் அடுத்து வரும் நாற்புதான்டுகள் காபன்ரோட்சைட்டு வெளிவிடப்படுமாயின், அது கடந்த பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டு காலங்களில் மனித இனம் வெளியிட்டிருந்த காபன்ரோட்சைட்டின் அளவிற்குச் சமனானதாக இருக்கும் என எச்சரிக்கப்படுகின்றது. கைத்தொழிலாக்கம் பெற்ற நாடுகளில் வாழும் உலக மக்களில் 25 வீதமானோரே உலகில் வெளியிடப்படும் காபன்ரோட்சைட்டில் 80 வீத மானவற்றை வெளிவிடுகின்றனர். இத்தகைய நச்ச வாயுக்கள் மேலதிகமாக வெளிவிடப்படுவதன் விளைவாக, புவி வெப்பமடைகின்றது. அத்துடன் மேல் வளி மண்டலத்தைச் சூழ அமைந்த சூரியனின் புறங்காக கதிர்களிலிருந்து மனித இனத்தினைப் பாதுகாக்கும் ஒசோன்⁸ படை அமைப்பில் குளோரோட்சோரோ காபன் (CFCs) துளையினை ஏற்படுத்தி யுள்ளது. இதனால், புவியில் மனித வாழ்க்கை பெரும் பாதிப்புக்கு உள்ளாகலாம். புவி வெப்பமேற்றல் என்பது கடல்மட்டங்கள் உயர்வதையும், உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் விவசாய நடவடிக்கைகளில் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தக்கூடிய காலநிலை மாற்றத்தினையும் குறிக்கும். இதனால், மக்கள் வாழ்க்கை பெரிதும் பாதிப்புக்குள்ளாகும் அச்சுறுத்தல் உண்டு.

ஒவ்வொரு வகை எரிபொருளும் வெவ்வேறு வகையில் மக்கள் வாழ்க்கைக்குப் பாதுகாமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றது. உயிர்ச் சுவட்டு வலுப்பொருட்கள் எரிக்கப்படுவதன் காரணமாகப் பச்சை வீட்டு வாயுக்களும், நச்ச வாயுக்களும், நச்ச வெளியீடுகளும் ஏற்படுகின்றன. இத்தகைய விளைவுகள் வளைகுடா நெருக்கடியின் போது ஏற்பட்டன. நீர் மின்சார உற்பத்தி, பொருத்தமானதும் சாதகமான நிலச் சாய் வகைகள் கொண்டதுமான நாடுகளிலேயே செய்யமுடியும். உற்பத்தித் திறன்மிக்க நிலங்களில் வெள்ளம் ஏற்படுவதனை விரும்பாதவர்கள் நீர்மின்சார உற்பத்திக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கின்றனர். அணுசக்தி உற்பத்தி காரணமாக வெளியேறும் கதிரவீச்சக் கழிவுகள் காரணமாக செர்னோபிலில் ஏற்பட்ட அழிவு மீண்டும் மனித இனத்திற்கு ஏற்பட்டு விடக் கூடாதென யாவரும் அஞ்சகின்றனர். வேறுபட்ட சக்தி மூலவளங்களினால் குழலுக்கு ஏற்படக்கூடிய அழிவுகளை மனதிற் கொண்டு இத்தசாப்தத்தின் ஆரம்ப காலம் முதலாகப் பயன்படுத்தக் கூடிய வலுப் பொருட்களின்

எண்ணிக்கையில் பல கட்டுப்பாடுகள் ஏற்படக்கூடியதும். 1972 ஆம் ஆண்டு ஸ்டோக்ஷோம் மகாநாட்டின் பின்னர் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் குழல் மாசடைவதைத் தடை செய்யும் சட்டத்திட்டங்கள் பெருமளவிற்கு உருவாகியுள்ளன. இருந்தும் கூட, சாதனங்களில் பயன்படுத்தப்படும் குளோரோடுளோரோ காபன் பற்றிப் பெரிதாக உலகம் கவலைப்படுவதாகத் தெரியவில்லை⁹.

சக்தி வளங்களைத் திறமையாகப் பயன்படுத்துவதற்கான பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மீது செய்யப்படும் முதலீடுகள் வாயிலாக நச்ச வாயுக்களைக் குறைக்கவும், காற்று, நீர் என்பனவற்றிலேற்படும் நச்சாக்கத்தினைக் குறைக்கவும் முடியும் என ஜேனாஸ் பஸ்டர் கூறியுள்ளார். இத்தகைய முதலீட்டுச் செலவினங்கள் சுத்தமான சக்திக்கான மூலப்பொருட்களைத் தேடும் முயற்சிகளுக்கு ஏற்படும் செலவுகளை விடக் குறைவானதாக இருக்கும் எனக் கூறியுள்ளார். நிலக்கரியிலிருந்து இயற்கை வாயுப் பயன்பாட்டிற்கோ, அல்லது உயிர்க்கூட்டு வலுப்பொருள் பயன்பாட்டிலிருந்து புதுப்பிக்கக் கூடிய வலுப்பொருள் (காற்று, கடலை, குரிய ஒளி) பயன்பாட்டிற்கோ மாறுவது என்பது, வலுப் பயன்பாட்டில் ஓரளவு மாற்றத்தையே ஏற்படுத்த முடியுமே தவிர முற்றாகத் தற்போதைய வலுப்பயன்பாட்டு முறைகளில் இருந்து மாறிவிட முடியாது. அத்துடன், இச்செயன்முறையின் விளைவாக உற்பத்தி, பாதுகாப்பு என்பன இடம்பெற வேண்டியிருப்பதோடு, இறுதியாக இத்தகைய புதிய சக்திப் பயன்பாட்டு முறைகள் காரணமாகப் புதுவகையான சில பாதக விளைவுகள் ஏற்படக் கூடிய ஆபத்துமுண்டு. அவ்வாறான ஆபத்தான விளைவுகள் பயன்படுத்தப்படும் சக்தியின் அளவுக்கு ஏற்றவகையில் வேறுபட்டுக் காணப்படலாம்.

அத்துடன், உயிர்க்கூடுகள் அல்லாத வளங்களின் பயன்பாட்டால் மாத்திரம் முழுமையாகச் சூழலைப் பாதுகாத்து விட முடியாது. மிகவும் சிறந்த திறமையான அணுசக்தி உற்பத்தி மூலம், அடுத்த 40 ஆண்டுகளில், ஆகக் கூடினாலும் 10 முதல் 30 வீதம் வரையான காபன்ரோட்செட் வெளியீட்டைத்தான் குறைக்க முடியும். எனவே அணுசக்திப் பயன்பாட்டின் மூலம் உலகளாவிய வகையில் சூழலைச் சுத்தப்படுத்த முடியாது. அது மேதுவானதும், செலவு கூடியதும், ஒப்பளவில் பாதிப்புக் குறைந்ததுமாகக் காணப்படும் அதே வேளையில், பாதுகாப்பு அணுகுமுறையானது விரைவானதாகவும் மலிவானதாகவும் பாதிப்புக் கூடியதாகவும் காணப்படுகின்றது.

குழல் வாதிகளைப் பொறுத்தமட்டில், “பாதுகாப்பு அணுகுமுறை” மூலம் காற்றில் மாசபடுத்துதல், அமிலமாக்கம் என்பன குறைக்கப்படுகின்றமேயே விரும்பப்படுகின்றது. ஏனெனில், இவ்வனுகுமுறை காரணமாக, காற்றில் நச்சாக்கத்தினை ஏற்படுத்தக்கூடிய மூலகங்கள் ஏற்படுவதில்லை எனக் கருதப்படுகின்றது. உலகில் 1,300 மில்லியன் மக்கள் மரக்காடுகள் பற்றாக்குறையான பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர். அப்பகுதிகளில் மரநடுகை செய்யப்படுவதனைவிடக் கூடிய அளவில் காடுகள் அழிக்கப்படுகின்றன. இன்னும் 110 மில்லியன் மக்கள் தமக்குத் தேவையான விறகினைப் பெற்றுமிடயாத பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர். இத்தசாப்தத்தின் இறுதியில், இவர்களின்

எண்ணிக்கை இரண்டு பங்காக அதிகரிக்கலாம். விருத்தியுறும் நாடுகளில் விவசாயத்தினைச் சிறப்பாக மேற்கொள்ளல், விலங்குகளின் ஏச்சங்களை ஏரிபொருளாகப் பயன்படுத்தல் என்பன இப்பிரச்சினைகளுக்கு ஏற்ற தீர்வாக அமைய முடியும்.

விருத்தி பெறும் நாடுகளில் ஏற்படும் குழல் சார்ந்த அச்சருத்தல்களுக்கு அங்கு பின்பற்றப்படும் வலுவளப் பயன்பாட்டு முறைகள் மாத்திரம் காரணமல்ல. குடித்தொகை வளர்ச்சி காரணமாக, அங்கு விவசாய நடவடிக்கைகளுக்காக நிலத்திற்குக் கூடிய கேள்வி ஏற்படுவதன் காரணமாகக் காடுகள் விரைவாக அழிக்கப்படுகின்றன. சிறந்த விவசாய முறைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலமே இப்பிரச்சினை தீர்க்கப்படலாம். கைத்தொழிலாக்கம் பெற்ற நாடுகள் விருத்தி பெறும் நாடுகளின் விவசாயத் துறையினைச் சிறப்பாக முகாமைத்துவம் செய்ய உதவிகளைச் செய்யும் பட்சத்தில், மூன்றாம் மண்டல நாடுகள் தமது உள்ளநரப் பொருளாதார வளர்ச்சியின் வேகத்தினைத் தடுத்து நிறுத்தாமலும் அதே வேளையில் தமது வலுவள நுகர்ச்சியின் வளர்ச்சி அளவினை குறைக்கவும் முடியும்.

வலுவைப் பெறுவதற்கான மூலகம் எதுவென்பது அநேகமாகப் புவியியல் அடிப்படையிலேயே தெரியப்படுகிறது. ஸ்கந்தினேவிய நாடுகள் அணைகள் கட்டப் போதிய ஆறுகளையும், சாதகமான நிலச் சாய்வுகளையும் கொண்டுள்ளன. இதனால், சவீடன் நாட்டுக்குத் தேவையான வலுவில் பெரும்பங்கு நீர்மின்சாரம் மூலம் பெறப்படுகின்றது. அதே நேரத்தில், மத்திய தரைக் காலநிலையைக் கொண்ட சைப்பிரஸ் நாட்டில் அங்கு தேவையான வெந்தீர் தேவையில் 4.5 வீதமான நீரைப் பெறச் சூரியூளி பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் வேறு சில நாடுகள் - உதாரணமாக இத்தாலி போன்றன - நீண்ட கடற்கரைகளைக் கொண்டிருப்பதுடன், சில புவியியல் வாய்ப்புக்களைக் கொண்டிருந்த போதிலும் அவற்றின் வலுத் தேவைகளுக்கு முழுமையாக இறக்குமதியிலேயே தங்கியுள்ளன.

பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குதல்

குழல் மாசபடுத்தலை எதிர்த்துப் போராடும் போதும், அதற்கான திறமையான பயன்பாட்டு முறைகளைப் பின்பற்ற முயலும் போதும், ஏற்படக் கூடிய செலவினங்களை மாசபடுத்தியவர்களே கொடுக்க வேண்டும் என்ற கூறப்படும் கருத்து நியாயமானதாகவே தோன்றுகின்றது. இதனை அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். ஆனால் இதற்காப் பின்பற்றப்படும் விலைப் பொறிமுறையின் இறுதி விளைவுகள் விரக்கத்தினை ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது. மாசபடுத்தும் தொழில்களில் காடுபடுபவர்களை அதில் இலாபம் இழக்கச் செய்வதற்காக அறவிடப்படும் அபராதத் தொகைகளின் அளவு அத்தகைய தொழில்களைச் செய்யும் செலவந்தர்களைத் திருந்தச் செய்யும் அளவுக்கு அதிகமாக இல்லை. வேறு சில சந்தர்ப்பங்களில் சட்டத்திட்டங்கள் வீரியமிக்க வகையில் நடைமுறைப் படுத்தப்படுவதில்லை. சட்டத்திட்டங்கள் வீரியமாயிருக்கும் பட்சத்தில் செல்வந்தர்கள் சட்ட வல்லுநர்களை வாடகைக்கு

அமர்த்தி. அச்சட்டதிட்டங்களை வீரியமிழுக்கச் செய்கின்றனர். எனவே, வலுப்பயன்பாட்டி ந்காக வரி அறவிடும் போது ஏச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில், அதனால் செல்வந்தர்கள் தமது பண்பலம் காரணமாகத் தப்பி விட, வறுமையானவர்கள் நியாயமற்ற முறையில் பாதிக்கப்படுவதுடன், வாய்ப்பற்ற நிலைமைகளுக்கும் அவர்கள் தள்ளப்படும் ஆபத்துமுண்டு.

அரசாங்கங்களுக்குத் தமது உயிர்ச் சூழலைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு உண்டு. காடுகள், கடல்லைகள், ஆறுகள் ஆகியவற்றைத் தமது வருங்காலச் சந்ததியினரும் பயன்படுத்தக்கூடிய வகையில் பொறுப்பான முறையில் தற்போது பயன்படுத்துவதனை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். கடுமையான இரசாயனத்தைப் பெறுமளவுக்குக் கொட்டியதன் காரணமாகப் பல ஆறுகள் பயனற்றாகியுள்ளன. ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட விவசாய அணுகுமுறையின் மூலமே கிருமிநாசினிகள், களைக் கொல்விகள், மற்றும் விவசாய இரசாயனங்களால் நீர் நிலைகளை மாசடையச் செய்யும் நடவடிக்கைகளைத் தடை செய்ய முடியும்.

இத்தகைய பிரச்சினைகளை எவ்வாறு தீர்க்கலாம் என்பது பெறும் வினாவாகும். 1972 ஆம் ஆண்டு சவீடனிலும், 1992 ஆம் ஆண்டு பிரேரசிலிலும், 1994 ஆம் ஆண்டு பிரித்தானியாவிலும் “ஐக்கிய நாடுகளின் சூழலும் அபிவிருத்தியும்” பற்றிய உலகநாடுகளின் மகாநாடுகள் நடைபெற்றன. 1972 ஆம் ஆண்டோடு மேற்கத்தைய நாடுகளில் கடுமையான சூழல் பாதுகாப்புச் சட்டத்திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. 1992 ஆம் ஆண்டு ரியோ மகாநாட்டின் “நிசமூச்சி நிரல் 21” மிகவும் நிசரிமான சூழல் பாதுகாப்புப் பிரேரணைகளை உருவாக்கி, சமூகங்களின் பர்ராட்டினைப் பெற்றுள்ளது. இதற்குப் பின்னரியான பிரான்டலன்ட் ஆணைக்குமுளின் (1987) “வமது பொதுவான எதிர்காலம்” என்றும் அறிக்கை “சூழல் நிதியாக ஏற்கக் கூடிய பலமிக்க பொருளாதார அபிவிருத்தி கொண்ட புதுதியகம்” பற்றிப் பிரேரித்திருந்தது¹⁰

இவ் அறிக்கை, மனித இனம் நிலைத்து நிற்கக் கூடிய அபிவிருத்தியினை ஏற்படுத்தும் திறன் மிக்கது என்றும் அத்தகைய நிலைத்து நிற்கக் கூடிய அபிவிருத்தி என்பது எதிர்கால சந்ததியினரும் தமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதனை உத்தரவாதப்படுத்தும் வகையில் நிகழ்கால சமூகம் தமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதனை குறிப்பது என்றும் விளக்கியது¹¹

இத்தகைய கருத்துக்களை வலியுறுத்தும் வகையிலேயே ரியோடி ஜென்ரோவிலும், மான்செஸ்டரிலும் விவாதங்கள் இடம்பெற்றன. மனித குலத்தினை அச்சுறுத்தும் சூழல் பாதிப்புகள் பற்றியும், 2,000 ஆண்டளவில் காபன்ரோட்செட்டின் அளவு மட்டங்களை நிர்ணயித்தல் பற்றியும் சார்ந்த கருத்துக்களை உள்ளடக்கியதும் பேண்டகு அபிவிருத்திக்கான உபாயங்கள் பற்றியதுமான கலந்துரையாடல்களில் பிரதிநிதிகள் மிக அங்கறையுடன் கலந்து கொண்டனர். இவற்றிற்கான இறுதித் தீர்மானங்கள் இறுதியில் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன¹². இப் பிரேரணைகளும் தீர்மானங்களும் நுணுக்கமான சட்ட பலமற்றதெனவும் விமர்சிக்கப்படுகின்றது. ஆயினும், ஜக்கிய நாடுகளின் சபையினால் இத்தகைய ஒப்பந்தங்களில் கைச்சாத்திட்ட

நாடுகள் இத்தீர்மானங்களை மீறி நடந்தால் “சட்ட தடுப்பு” நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடியும். எவ்வாறாயினும், மனித குல அழிவினைத் தடைசெய்யும் முயற்சிகளில் அனைவரும் மனமுவந்து நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடாதவிடத்து, சட்ட ஒழுங்குகளின் விளைவுகள் மக்களினத்தை அழிவுகளிலிருந்து பாதுகாத்து விட முடியாது.

அடிக்குறிப்புகள்

¹ Public Services International, “Energy and water. “The Environment”, FOUS, (Cedex - France), (1990), p.2.

² Ibid. p.3

³ Ibid. p.5

⁴ Diana Mitlin et al., *Global Forum '94* (Manchester), (1994), p.19.

⁵ Asia Week, 20th July 1994.

⁶ Opcit pp. 49-51.

⁷ Ibid. p.19.

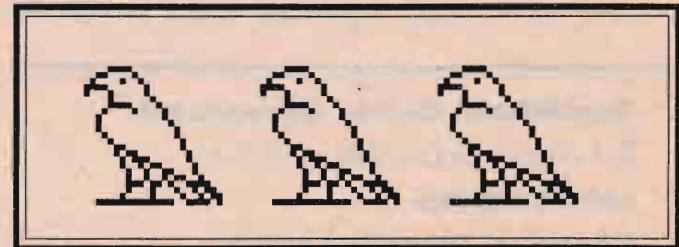
⁸ ஓசோன் படை என்பது ஒட்சிசனாலான ஓர் அமைப்பாகும். மேல் வளிமண்டலத்திற்கு மேல் அமைந்துள்ள இப்படை புவியில் இருந்து 19 முதல் 35 கிலோ மீற்றர் வரை காணப்படுகின்றது. இடி மின்னல் என்பன ஏற்படும் போது இப்படை புவிக்கருகில் உருவாகின்றது. ஓசோன் கிருமிகளை அழிக்கும் வல்லமை கொண்டது. இதனால் தான் நிரைச் சுத்திகரிக்க ஓசோன் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மேலும், சூரியனில் இருந்து வெளியாகும் சில வகையான கதிர்கள் மக்களுக்குத் தீங்குகளை விளைவிப்பன. அவற்றிலிருந்து மக்களை ஓசோன் படை பாதுகாக்கின்றது. அத்துடன், கடுமையான வெப்பம், குளிர் நிலைமைகளில் இருந்தும் புவியை ஓசோன் படையே பாதுகாக்கின்றது. இத்தகைய ஓசோன் படையில் குளோரோ புளோரோ காபன் காரணமாகத் துளை ஏற்படுவதால், புவியில் மக்கள் வாழுவதற்குப் பாதக விளைவுகள் ஏற்படலாம் என விஞ்ஞானிகள் அச்சம் கொண்டுள்ளனர். (Arkady Leokum, *Here's more, Tell me why*, (London)(1991), p.11)

⁹ International Confederation of Free Trade Unions, *Environment and Development, the Trade Union Agenda*, (Belgium), (1992), pp. 3-4.

¹⁰ Richard Sand brooke, “From Stockholm to Rio”, Earth Summit '92, UNCED, (London), (1992, P.16.)

¹¹ Ibid. p.15.

¹² International Confederation of Free Trade Unions, *From Rio to the work place*, (Manchester), (1993), p.5.

பெண்களும் சூழலும்: முக்கிய விடயங்களும் பிரச்சினைகளும்

பேராசிரியை யோகா இராசநாயகம்

இலங்கையில் அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டங்களானது பெண்கள் மற்றும் சூழலுடன் தொடர்பான முக்கிய விடயங்களுடன் போதுமான அளவு தொடர்புபடுத்தப்பட்டமுறையில் அமைந்திருக்கவில்லை என்பது பொதுவாக ஏற்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, சூழல் தொடர்பான விடயங்களுக்கிடையில் ஆண்பெண் வேறுபாட்டு விடயங்களில் மக்களிடையே விழிப்புணர்வை உருவாக்குதல் தவிர்க்க முடியாததாக மாறியுள்ளது. இத்தகைய முயற்சியில் முதன்நிலைக் கவனமானது பெண்களின் சூழலியல் உணர்வுகளை விளக்கிக் கொள்ளல் மற்றும் அவர்கள் மீதான சூழல் சீர்கேடுகளின் அளவுக்கு மீறிய தாக்கங்கள் என்பவற்றினை நோக்கித் திருப்பப்பட வேண்டும். சூழல்/இயற்கை வளங்களுடன் தொடர்பான நடவடிக்கைகளில் பெண்கள் மிக முக்கியமான பங்கினைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோராலும் ஏற்கப்பட்ட ஓர் உண்மையாகும். அத்துடன் சூழலின் சீர்கேடானது மறுதலையாகப் பெண்கள் மீது அளவுக்குக்கமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. அதற்குமேலாகச் சூழலியல் விடயங்களில் பெண்களின் அறிவானது அவர்களைச் சூழலின் சிறந்த நிர்வாகிகளாகவும் உருவாக்குகின்றது.

பெண்களுக்கும், சூழலுக்குமிடையிலான தொடர்புகளானது பெண்களின் வெவ்வேறான சமூக, பொருளாதார பிரிவுகள் அல்லது வகைகளைப் பொறுத்துக் குறிப்பிடத்தக்களை வேறுபடக் கூடும். பெண்களின் சூழல் பற்றிய அறிவானது அவர்கள் பெண்களாக இருப்பதில் இயல்பானதொன்றாகக் கருத முடியாது. ஏனெனில் சூழலுடன் பரந்தளவில் தொடர்புகளைக் கொள்வதிலிருந்து அவர்களைத் தடுக்கின்ற அவர்களது பங்கும், வேலைப் பணிகளுமே இதற்குக் காரணமாகும். பெண்கள் எதிர் நோக்குகின்ற முக்கிய இடர்ப்பாடுகள் (சூழலில் எதிர்நோக்குவது போன்று) பெரும்பாலும் பால் வேறுபாடு தொடர்பான தொழிலாளர் பிரிவிலேயே அதிகம் அமைந்துள்ளன. இரட்டிப்பு அல்லது மூன்று மடங்கான வேலைச் சுமை மற்றும் பெண்களினால் மேற்கொள்ளப்படும் பணிகளின் விசேஷ இயல்புகள், குடும்பங்களுக்கிடையில் உணவு போன்ற வளங்களின் சமன்ற பரம்பல் ஆகிய அம்சங்களில் இவை வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. இச்சூழலிலையில், பெண்கள் எதிர்நோக்கும் மிக முக்கிய பிரச்சினைகளைச் சூழல் அழிவானது மேலும் விரிவடையச்

செய்கின்றதுடன் அது ஆண்கள் எதிர்நோக்குவதிலிருந்து வேறுபட்டதாகவும் உள்ளது.

சூழல் தொடர்பான விடயங்களில் பெண்களிலும் பார்க்க அதற்குப் பழக்கப்பட்டவர்கள் வேறொரும் இல்லை என்பது பொதுவான விளக்கமாகும். கல்வி, சுகாதாரம், போசாக்கு ஆசியவற்றினைப் போன்று சூழல் விடயங்களில் பெண்கள் அறிவுட்டப்பட்டால் முழு நாடுமே அறிவுட்டப்பட்டதாக மாறும். எனவே, சூழலுடன் மிக நேரடியான கவனத்தைக் கொண்டிருக்கும் பெண்களை மிக முக்கியமாகப் பயன்படுத்துவதுடன் இக்கவனத்துக்குரிய விடயத்தைச் சூழலியலாளர்கள் தமக்கிடையே அறிமுகம் செய்வது மிக முக்கியமானது. இந் நோக்கில் பெண்களின் அதிகாரம் ஒரு முக்கிய முன் தேவையாக மாறுகின்றதென்பதை உணர்ந்து கொள்ளுதல் மிக முக்கியமானது. முகாமைத்துவத் திறனுக்கான தேவைகள் இருக்கும் போது சூழல் பாதுகாப்பு தொடர்பான விடயங்களில் பெண்கள் அதிகளவு பங்களிக்க முடியும்.

ஜோவான் டேவிட்சன் (1989) என்பவரின் கருத்தின்படி பெண்கள் உற்பத்தியாளர்களாகவும், பொறுப்படையவர்களாகவும் உணவு, ஏரிபொருள், உறைவிடம் என்பவற்றை அளிக்கின்ற இயற்கை ஒழுக்கின் புதுப்பிக்கக் கூடிய தன்மையில் மற்று முழுதாகத் தங்கியுள்ளனர். கலாசாரத்தின் பாதுகாவலர்களாகவும், அறிவுட்டுபவர்களாகவும் சூழலைப் பெண்கள் பலவழிகளில் மதிப்பிடுகின்றனர். மூன்றாம் உலக நாடுகளின் பெரும்பாலானவற்றில் இவர்கள் பிரதான சூழல் நிர்வாகிகளாக விளங்குகின்றனர். ஆனால் இயற்கை உலகுடன் பெண்கள் கொண்டுள்ள ஒத்திசைவான, நெருங்கிய தொடர்புகளின் காரணமாக, பரம்பரையாகக் கட்டியெழுப்பப்பட்டு வந்த, இத்தொடர்புகள் உடைவ பெறுகின்றன. இத்தகைய சிறந்த தொடர்புகளை அடையாளம் செய்வதும் நிலைநிறுத்துவதும், பெண்களின் சொந்த விருத்திநிலைகளில் முன்னேற்றத்தை நீட்டிக்கச் செய்வதற்கான முக்கியமான அம்சமாக மட்டும் விளங்கவில்லை. பேண்-தகு அபிவிருத்தியை நோக்கிய நகர்வில் இது மிகவும் அடிப்படையான அம்சமாகவும் விளங்குகின்றது.

பெண்களுக்கும் சூழலுக்குமிடையிலான தொடர்பு அல்லது இணைவுகளை அறிந்து கொள்வதற்குத் தொடர்புகள் அல்லது இணைவுகளுடன் தொடர்பான விடயங்களையும், சூழலையும் விளங்கிக் கொள்வது அவசியமானது. மனிதனைச் சூழல்துள்ள சூழலானது இயற்கைச் சூழல், சமூக, கலாசாரச் சூழல் என வகைப்படுத்தப்படும். இயற்கைச் சூழல் பிரதானமாக வளிமண்டலம், நீர்க்கோளம், கற்கோளம், உயிர்க்கோளம் ஆகிய கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது. சமூக, கலாசாரச் சூழலானது மனிதனிலும் சமூக மற்றும் நிறுவன ரீதியான

பேராசிரியை யோகா இராசநாயகம்

B.A.(Hons); Ph.D (Camb.); F.R.G.S

புவியியற்றுறை

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்

முறைமைகளிலும் கட்டி யெழுப்பப்பட்ட எல்லாப் பொதீகக் கட்டுமானங்களையும் குறிப்பிடுகின்றது. இதில் மனித வாழ்வின் வரலாற்று, கலாசார, பொருளாதார, அரசியல், ஒழுக்க மற்றும் அழகியல் அம்சங்களும் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. வளிமண்டலமானது புவியைச் சுற்றிக் காணப்படும் வாயுக்களைக் கொண்ட படையாகும். தூயவளியானது நெறாரசன் (78 வீதம்), ஒட்சிசன் (21 வீதம்) மற்றும் ஆர்கன் (0.9வீதம்) ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது. மாறன் மண்டலம் அல்லது கீழ் வளிமண்டலம் புவிமேற்பரப்புடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. இம் மண்டலமானது முனைவுப் பக்கமாக 8கி.மீற்றர் உயரமாகவும் மத்திய கோட்டுப் பகுதியில் 18கி.மீ. உயரத்திலும் காணப்படுவதுடன் இப்பகுதியிலேயே பெரும்பாலான தோற்றப்பாடுகள் இடம் பெறுகின்றன. புவிக்குமேலே 50கி.மீ. வரை பரந்துள்ள படை மண்டலமானது ஓசோன் படையைக் கொண்டுள்ளதுடன் குரியனிலிருந்து வரும் புற ஊதாக கதிர்வீசலை உறிஞ்சுவதாகவும் இருக்கின்றது.

நீர்க்கோளமானது சமுத்திரங்கள், ஏரிகள், நதிகள் மற்றும் ஏணைய நீர் நிலைகள் என்பவற்றை உள்ளடக்கியுள்ளன. புவிமேற்பரப்பில் ஏறக்குறைய 71 வீதத்தை உள்ளடக்குகின்ற நீரானது வாழ்க்கைக்கு மிக அவசியமானதுடன் முக்கிய இயற்கை வளமாகவும் உள்ளது. புவியின் மேல் நிலமேற்பரப்பின் மேலாகவும், கீழாகவும், நீரிலும், வளியிலும் வாழும் பல்வேறு வகைப்பட்ட உயிரினங்களைக் கொண்ட ஒடுங்கிய வலயமாக உயிர்க் கோளம் அமைந்துள்ளது. 5000 மில்லியனுக்கு மேற்பட்ட மனிதர்களையும் பல்வேறு வகையான உயிர்வாழும் இனக்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. உயிரினங்களின் வகைகளும் அவற்றின் பரப்புசார் பரம்பலும் காலநிலை, நிலச்சூழல்களில் பெரிதும் தங் கியுள்ளன. இன்று பிரதான சூழல் பிரச்சினைகளாக பூகோள் வெப்பமடைதல், ஓசோன் தேய்வும் அதன் தாக்கமும், உயிரியல் பல்வகைத் தன்மையின் இயிப்பு, காடழிப்பு, பாலைவனமாகுதல், சூழல் சீரழிவுகள், மாசடைதல், நகரமயமாதல் மற்றும் சனத்தொகை வளர்ச்சி என்பன கருதப்படுகின்றன.

பெண்களின் பங்கு

சூழலைப் பொறுத்தவரையில் பெண்களின் பங்கினை நூக்ரவோர், பயன்படுத்துவோர், உற்பத்தியாளர் மற்றும் நிர்வாகிகள் என வகைப்படுத்தலாம். வளர்சூழ நாடுகளில் பெரும்பாலான பெண்கள் நூக்ரவோராக, பயன்பாட்டாளர்களாக இயற்கைச் சூழலுடன் நேரடித் தொடர்பினைக் கொண்டுள்ளனர். தமது நாளாந்த தேவைக்கு அத்தியாவசியமானவற்றைச் சேகரிப்போராகவும் விளங்குகின்றனர். நூக்ரவோராக, கொள்வனவு செய்வோராகவும் பெண்கள் செயற்படுவதினால் சூழலுடன் நேரடித் தொடர்பினைக் கொண்டுள்ளனர்.

மரபுரீதியாக பெண்கள் சேகரிப்பவர்களாகத் திகழ்ந்துள்ளனர். மரங்கள், மற்றும் தாவரங்களிலிருந்து உற்பத்திகளைச் சேகரிப்பதன் மூலம் தமது அடிப்படைத் தேவைகளான ஏரிபொருள், உணவு மற்றும் விலங்குகளுக்கான உணவினையும் பெற்றுக் கொண்டனர். வளர்சூழ நாடுகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட பிரதான வீட்டுத் தேவைக்குரிய ஏரிபொருள் மூலாதாரமானது

உயிர்த்தினிலும் ஏரிவின் மூலம் பெறப்பட்டதுடன் இதனைச் சேகரிப்பதில் பிரதான பொறுப்பினைப் பெண்களே கொண்டிருந்தனர். இதற்காக அவர்கள் நீண்ட தூரங்களுக்குப் பாரமான சுமைகளைத் தாங்கி நடக்க வேண்டியிருந்தது. ஏரிபொருள் சேகரிப்பு காடழிப்புக்கான ஒரு பிரதான காரணமாகத் திகழ்கின்றது.

நீரினை வழங்குவதிலும் அதனை நிர்வகிப்பதிலும் பெண்கள் முக்கிய இடத்தினை வகிக்கின்றனர். நீரானது குடிப்பதற்கும், வீட்டுத் தேவைகளுக்கும், ஒருவரின் சுகாதார நலனுக்கும் என முழுக் குடும்பத்துக்கும் தேவையாக இருப்பதுடன் உணவு உற்பத்தி, தொழில் நுட்ப வேலைகளுடன் தொடர்பான செய்முறைகளுக்கும் பண்ணைகளுக்கும் பயன்படுகின்றது. பெண்கள் நிர்வாகிகள் என்னும் நிலையில் நீரினைச் சேமிப் பதற்கும் அதனைப் பயன்படுத்துவதற்கான தீர்மானத்திலும் பொறுப்புடையவர்களாக உள்ளனர். உள்ளூர் நீர் நிலைமைகளைப் பற்றிப் பெண்கள் கொண்டிருக்கும் அனுபவரீதியான அறிவு அடுத்துவரும் தலை முறையினருக்கும் செல்கின்றது. நீர் மூலாதாரத்தின் பெறக் கூடிய தன்மை, அதன் அமைவிடம் மாத்திரமின் நிச் சமூக அம்சங்களையும் இது உள்ளடக்குகின்றது.

சூழலை நிற்கும் தன்மையானது நூக்ரவோர்/பயன்படுத்துவோர் உரிமை மற்றும் நூக்ரவோர்/பயன்படுத்துவோர் பொறுப்புடைமை என்பதனைத் தெரிந்து கொள்வதிலேயே தங்கியுள்ளது. நூக்ரவோர்/பயன்படுத்துவோர் உரிமையானது அச்சுறுத்தலுக்கு அல்லது அபாயகரமான ஒரு சூழலில் வாழும், வேலை செய்வும் கூடிய உரிமையாகும். நூக்ரவோர்/பயன்படுத்துவோர் பொறுப்புடைமை என்பது எமது நூக்ரவீன் சூழல் விளைவுகளை விளங்கிக் கொள்ளுதலாகும். எனவே ஒவ்வொரு தனிப்பட்டவரும் இயற்கை வளங்களைப் பேணுவதற்கான தமது தனிப்பட்ட, சமூகப் பொறுப்பினையும் எதிர்கால சந்ததியினருக்காப் பூமியைப் பேணிப் பாதுகாக்கவும் முற்பட வேண்டும்.

பெண்கள், சூழலில் இருந்து பெறப்படும் உற்பத்திகள், சேவைகளை நூக்ரவர்களாக உள்ளனர். நவீன சமூகத்தில் பயன்படுத்தப்படும் பல உற்பத்திகள் ஆபத்தானவையாகவும் சூழலை அழிவுக்குப் பொறுப்பானதாகவும் விளங்குகின்றன. உதாரணமாக குளோரோ புளோரோ காபன். இவை இயற்கையாக இடம் பெறுவதில்லை. அவை இரசாயனக் கைத் தொழில் களிலிருந்து உருவாக கப்படுகின்றன. இவ்வாயுவானது பச்சைவீட்டு வாயுவாக இருப்பதுடன் அவை ஓசோன் படையை அழிப்பதற்கும் காரணமாக உள்ளன. ஓசோன் படையின் தொடர்ச்சியான அழிவினால் பற ஊதாக கதிர்வீசல் அதிகரிப்பதுடன் அதன் காரணமாகத் தோல் புற்றுநோயையும், கண்ணில் பிரச்சினைகளையும் தோற்றுவிக்கின்றன. விவசாயமும் பாதிக்கப்படும். இரசாயனப் பொருட்களைக் கொண்டிருக்கும் பெரும்பாலான வீட்டுப் பாவளனைக்கான உற்பத்திகள் வெளியேற்றப்படும் பொழுது அவை சூழலைப் பாதிக்கின்றன. நீல் காணப்படும் பொஸ்பரஸ் நீர் வாழ உயிரினங்களைக் கொல்லும் தன்மையுடையது. பிளாஸ்ரிக் போன்ற சேதன அழிவுக்கு உட்படாத பொருட்களைத் தூக்காசி, அட்டைத்தாள்கள் என்பவற்றிலிருந்து

செய்யப்படும் பொருட்களிலும் பார்க்கச் சூழலியல் ரீதியாக அதிகம் விரும்பப்படுவதில்லை.

பெண்களினால் பயன்படுத்தப்படும் சில உற்பத்திகள் சூழல் தாக்கங்களை மட்டுமன்றி சுகாதாரத்துக்கும் கேடு விளைவிப்பன். உதாரணமாக, கேடு விளைவிக்கக் கூடிய டையோக்ஸினைக் கொண்டிருக்கும் துளை அடை, சுகாதார துவத்டுக்குட்டை என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவை நாளைடவில் தரமிழந்தாலும் அதிலுள்ள டையோக்ஸின் மற்றும் பிளாஸ்ரிக் வண்ணப்பொருட்கள் சூழலில் நிலைத்து நிற்கும். சில அழுகுசாதனப் பொருட்களும் குறிப்பாக தோலினை மென்மையாக்கும் கிறீம் வகைகள் மேக் கூரி கைத்தோரோகுயினின் ஆசிய நச்சத் தன்மையைக் கொண்டுள்ளன. வளர்முக நாடுகளில் பெண்களுடன் தொடர்பான நேரடிப் பிரச்சினையாக விளங்கும் இன்னுமொரு அம்சமாக சூழ்ந்தையின் பாலுக்கான மா விளங்குகின்றது. இத்தகைய பால் உற்பத்திகளுக்கான அதிகளில்லான பிரசாரங்கள் வளர்முக நாடுகளில் சூழ்ந்தைச் சுகாதாரத் தின் மீது பாதகமான செல் வாக்கைக் கொண்டிருக்கின்றன.

பெண்கள் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் உற்பத்தியாளர்களாகவும் இருப்பதுடன் சூழல் சீர் கேடுகளுக்கும் பலவழிகளில் பங்களிக்கின்றனர். வறுமையின் காரணமாகவே இப்பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. இத்தகைய பரிமாணத்தில் அவர்கள் பலவழிகளில் குற்றவாளிகளாகவும் தோன்றுகின்றனர். நகரப் பகுதிகளில் பெண்கள் வித்தியாசமான போக்குடைய சூழல் பிரச்சினைகளை எதிர் கொள்கின்றனர். தரம் குறைந்த வீட்டமைப்பு, சன்னெருக்கடி, பற்றாக்குறையான சுகாதார நலன் மற்றும் நீர் வழங்கல் ஆசிய பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்கின்றனர்.

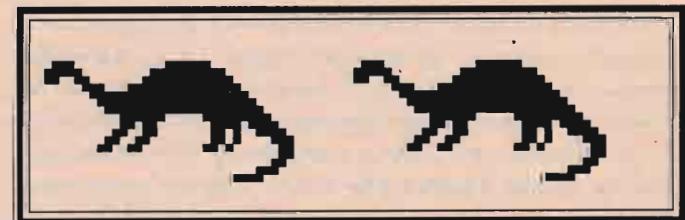
மாற்றத்தின் முகவர்களாகப் பெண்கள்

சூழலுடன் தொடர்புபடுத்தும் போது பெண்கள் தீங்கிழைக்காத குற்றவாளிகள். இத்தகைய வரையறைகள் காணப்பட்டபோதும் பெண்கள் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தும் ஒரு கருவியாக முக்கிய பங்கினை வசிக்கிறார்கள். பெண்கள் கொண்டிருக்கும் பல்துறைப் பங்காற்றவில் சமூக ஒருங்கிணைப்பாளர் மற்றும் குடும்ப நிர்வாகிகள் ஆசிய விடயங்களை அரசாங்கங்களுக்கு, திட்டமிடலாளர்களுக்கும் புதிய நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை அறிமுகம் செய்யும் போது கவனிக்கத் தவறிவிடுகின்றனர். பெரும்பாலான வளர்முக நாடுகளில், சமூகங்களில் மாற்றத்தை அறிமுகம் செய்யும் பெண்கள் ஒரு செயற்றிறன் மிக்க மூலக்களாகக் கருதாது உயிர்ப்பற்றவர்களாகவே கருதப்படுகின்றனர். பல சமூகங்களில் குடும்பத்திலும் சமூகத்திலும் பெண்களின் நிலைமையானது மரபு ரீதியான நடை முறைகளினாலும், பழக்க வழக்கங்களினாலும், குடும்ப ஆட்சி முறைமையின் பொதுவான தடைகளினாலும் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. கல்வியானது சூழ்ந்தை வளர்ப்பு, வீட்டு வேலை ஆசியவற்றுக்கு அப்பால் அவர்களின் எல்லையை விரிவாக்குவதினால் அது பெண்களின் எதிர்காலத்துக்கான ஒரு திறவுகோலாக உள்ளது. அவர்கள் தமது சூழ்ந்தைகளுக்குச் சுகாதாரம் மற்றும் சூழல் தொடர்பான விடயங்களைப் பற்றிக் கல்வி புகட்டுவதிலும் பயனுறுதி வாய்ந்த முறையில் செயற்படுகின்றனர்.

எனவே பெண்கள் சூழல் கல்வி புகட்டுபவர்களாக, தகவல் தேர்ச்சியாளர்களாக, செய்தி அறிவிப்போராக, பேண்-தகு அபிவிருத்திக்கு இட்டுச் செல்லும் பரினாம செய்முறையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் பிரதான முகவர்களாக உள்ளனர். பெண்கள் மரபுரீதியாக சூழல் பாதுகாப்புக்குச் சார்பானவர்கள். பேண்-தகு அபிவிருத்திப் பெறுமானங்கள் மற்றும் தொழில் நுட்பப் பிரயோகத்தில் பிரதான பங்காளர்களாக பெண்களின் பங்கினை அவர்களுக்குப் பொருத்தமான சூழல் பயிற்சிகள் மற்றும் தகவல் களை அளிப்பதன் மூலம் அவர்களை மேலும் வலுப்படுத்தலாம். பெண்கள் பேண்-தகு அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள், செயற் திட்டங்களுக்கான உள்ளார்ந்த ஆதாரமாக இருக்கிறார்கள். அத்துடன் அவர்களுக்கு மன, காட்டியல், நீரியல், தாவரவியல், நிலப்பயன்பாட்டு திட்டமிடல், புவியியல், பொருளியல், சமூகவியல் போன்ற முக்கிய விடயங்களில் பயிற்சி அவசியமாகின்றது.

உலகம் பூராகவும் சிறந்த வாழ்க்கைத் தரத்தை அடைந்து கொள்வதற்குப் பெண்கள் சூழலைப் பாதுகாப்பதிலும், அவற்றை மேம்படுத்துவதிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். சூழல் பற்றிய கவனத்தில் அவர்கள் சமூகத்தின் அடிநிலையிலிருந்து ஈடுபாடு கொண்டுள்ளனர். பெண்களினால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட இயக்கங்கள் தேசிய ரீதியாகவும், சர்வதேச ரீதியாகவும் அறியப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் மிகவும் பிரபல்யமானதாக இந்தியாவில் உள்ள “சிப்கோ இயக்கம்” விளங்குவதுடன் பாரிய காட்டுப் பகுதிகளின் அழிவினைத் தடுப்பதில் வெற்றியும் பெற்றுள்ளது. சூழல் சம்பந்தமான முன்னுணர்வைக் கொண்டவர்களாக இருப்பதற்கு எமக்குப் பின்வருவன் அவசியமாகும்:

- (1) உலகம் எவ்வாறு இயங்குகின்றது என்பதை நாம் எவ்வாறு சிந்திக்கின்றோம் என்பதை நாங்களே மதிப்பிட வேண்டும். அத்துடன் எமது உள்ளூர் சூழலுக்கு அதனை நுட்பப்படுத்தல்.
- (2) சூழலில் அறிவுள்ளவர்களாக இருத்தல்.
- (3) வளங்களை நுகர்தல், மாசடைதல், விரயங்களைக் குறைந்ததல் மூலம் சாதாரண வாழ்க்கை முறையைத் தெரிந்து கொள்ளல்.
- (4) சுதிதிப் பயன்பாடு மற்றும் விரயம் பற்றி முதன்மைப் படுத்தல்.
- (5) சூழல் என்பது வீட்டிலேயே ஆரம்பிக்கின்றது என்பதை நினைவிலிருத்தல்.
- (6) பூகோள் ரீதியாகச் சிந்தித்து உள்ளூர் மட்டத்தில் செயற்படுத்தல்.
- (7) சூழலியல் முன்னுணர்வையும், செயற்பாட்டையும் கொண்ட இயக்கத்தை ஆரம்பித்தல்.

இலங்கையில் கட்சிமுறை வளர்ச்சியும் மாற்றங்களும்

அ. சிவராஜா

அறிமுகம்

ஓரு நாட்டின் அரசியற் கட்சி பற்றிக் கற்பதற்கும் அரசியற் கட்சி பற்றி ஆராய்வதற்குமிடையே பிரதான வேறுபாடுகளுண்டு. அரசியற் கட்சிகள் என்னும் போது ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டில் நடை முறையிலுள்ள பிரதான கட்சிகள், சிறிய கட்சிகள், இடது சாரிக்கட்சிகள் என்பவற்றின் தோற்றம், அவற்றின் கொள்கைகள், வளர்ச்சி, வீழ்ச்சி அரசியலில் அவை பெற்ற வெற்றி, தோல்விகள், சாதனைகள், ஒழுங்கமைப்பு, தீர்மானங்கள் எடுத்ததல், ஆதரவுத்துறை என்பவை பற்றி ஆராய்தலாகும். ஆனால் ஒரு நாட்டின் கட்சி முறை பற்றி ஆராய முற்படும் போது அது ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டில் நடை முறையிலுள்ள கட்சிகளின் எண்ணிக்கை அக்கட்சிகளிடையே நிலவுகின்ற பரஸ்பரத் தொடர்புகள் என்பவை பற்றியே முக்கிய கவனங்கு செலுத்தப்படும். ஒரு மரபுமுறையான அனுகு முறையின் படி கட்சிமுறையினை ஒரு கட்சி முறை, இரு கட்சிமுறை, பலகட்சி முறை எனப் பாகுபடுத்தி ஆராய்வது வழக்கம். இப்பாகுபாடு தற்போதைய நிலையில் காலத்தால் ஒவ்வாததாகி விட்டதனால் புதிய பாகுபாட்டு முறைகளைப் பலர் முன் வைத்துள்ளனர். ஆகவே நாம் இலங்கையின் கட்சிமுறை பற்றிய ஆய்வினைக் குறிப்பாக 1977 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னருள்ள கட்சி முறையினது வளர்ச்சி நிலையினையே இங்கு விரிவாகக் கவனத்திலெல்லாம்.

இலங்கையின் அரசியற் கட்சிகளின் தோற்றக் காலப்பகுதி (1935-47)

மேலைத் தேசங்களுடன் ஒப்பிடும் போது இலங்கையின் கட்சிமுறை வரலாறு குறுகியதாகும். 1920 ஆம் ஆண்டு ஏ.இ. குணசிங்ஹா ஆரம்பித்த இலங்கைத் தொழிற் கட்சியினை இலங்கையினது கட்சிமுறை ஆய்வினின்றும் தவிர்த்து வருகின்றன. ஏனெனில் இக்கட்சி தனியொரு நபரினை முக்கியத்துவப் படுத்துவதுடன் கொழும்பு நகரத் தொழிலாளர்களின் நலன்களையே கவனத்திற் கொண்டது. அதனால் 1935 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலங்கை சமசமாஜக் கட்சி (LSSP) யோடுதான் இலங்கையின் கட்சிமுறை வரலாறு தோற்றம் பெற்றதெனக் கொள்வர்.

வெளிநாடுகளுக்கு உயர்கல்வி கற்கச் சென்ற தீவிரவாத இளைஞர் குழுவாலேயே இலங்கைக்கு சோசலிசிக் கருத்துக்கள்

போராசிரியர் அ. சிவராஜா

B.A. (Hons); M.A.; Ph.D

அரசுறவியல் துறை

போரதனைப் பல்கலைக்கழகம்

கொண்டு வரப்பட்டன. அத்தகைய இளைஞர்கள் சேர்ந்து 1935 ஆம் ஆண்டு தோற்றுவித்த LSSPயே இலங்கையின் முதலாவது அரசியற் கட்சியும் இடதுசாரிக் கட்சியுமாகும். இதில் ரொஸ்கியை ஆதரித்தோரும், வெளினை ஆதரித்தோரும் இடம் பெற்றிருந்தனர். உலக சோசலிச் இயக்கத்தில் ரொஸ்கிச, வெளிசிச பிளவுகளேற்பட்ட போது இலங்கையிலும் LSSP யிலிருந்து ஸ்ராவின் ஆதரவாளர்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர். அவ்வாறு வெளியேற்றப்பட்டோர் வைத்திய கலாந்தி எஸ்.ஏ.விக்கிரமசிங்ஹா தலைமையில் முதலில் ஒரு ஜக்கிய சோசலிசிக் கட்சியை ஆரம்பித்தனர். அதுவே பின்னர் இலங்கைக் கம்யூனிசிக் கட்சியாக உருவாகியது.

இரண்டாம் உலகப் போரின்போது LSSP பிரத்தானியாவுக்கு ஆதரவு வழங்காததனால் அக்கட்சி தடை செய்யப்பட்டது. அதன் தலைவர்கள் சிறையிடப்பட்டனர். சில தலைவர்கள் இந்தியாவுக்குத் தப்பியோடு தலைமைறவாகினர். அங்கிருக்கும் போது பொல்க்க வெளிசிக் கட்சி (BLP) என்றொரு அமைப்பினை ஆரம்பித்திருந்தனர். இரண்டாம் உலகப் போரை அடுத்து LSSP க்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த தடை நீக்கப்பட்டவே தலைவர்கள் நாடு திரும்பி வந்து LSSP யைப் புனர் நிர்மாணங்கு செய்ய முயற்சித்தனர். அப்போது ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடுகளினால் கொள்வின் ஆர்.டி.சில்வா தலைமையில் BLP யினை இலங்கையிற் தொடர்ந்தும் செய்யபாட்டி ந்குக் கொண்டு வந்தனர். அதனால் 1947 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலின் போது இலங்கையில் மூன்று இடதுசாரிக் கட்சிகள் நடை முறையிலிருந்தன. அவை LSSP, CP, BLP என்பவைகளாகும். இவற்றைவிட ஏற்கனவே 1939 இல் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களின் நலன்களைக் காக்கவென இலங்கை - இந்தியர் காங்கிரஸ் என ஓர் அமைப்பும், இலங்கைத் தமிழர்களின் நலன்களுக்காக 1944 ஆம் ஆண்டளவில் அகில இலங்கைத் தமிழ் காங்கிரசம் மூஸ்லிம்களின் நலன்களுக்காக மூஸ்லிம் லீக், சோனகர் சங்கமும் 1946 இல் ம.எஸ்.சேனநாயகாவின் தலைமையின் கீழ் ஜக்கிய தேசியக் கட்சி என்றதொரு வலது சாரிக்கட்சியும் உருவாக்கப்பட்டது.

தனிக்கட்சி ஆதிக்கம் (1947-56)

1947 ஆம் ஆண்டுப் பொதுத் தேர்தலில் பழைய பேணும் கட்சியான ஜக்கிய தேசியக் கட்சியும் 3 இடது சாரிக் கட்சிகளும் மிகப் பெருந் தொகையான செயேச்சை அங்கத்தவர்களும் போட்டியிட்டனர். ஜக்கிய தேசியக் கட்சியே இத்தேர்தலில் மிக அதிகாவான ஸ்தானங்களைப் பெற்றமையால், மகாதேசாதிபதி ஜக்கிய தேசியக் கட்சியின் தலைவரான ம.எஸ்.சேனநாயகாவையே அரசாங்கம் அமைக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். திரு.டி.எஸ்.சேனநாயகா அவர்கள் திரு.ஏ.இ.குணசிங்ஹாவின் தொழிற் கட்சியையும், பல செயேட்சை அங்கத்தவர்களையும்

தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டு ஒர் அரசாங்கத்தை அமைக்க முடிந்தது. அத்துடன் ஒரு வருட காலத்துள் திரு.ஜி.ஜி. பொன்னம்பலத்தின் தமிழ் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தில் இணைந்து கொண்டது. மறு பக்கத்தில் எதிர்க் கட்சிகள் தம்முள் ஒற்றுமையாக ஒரு எதிர்க்கட்சித் தலைவரைத் தெரிவு செய்ய முடியாதளவுக்கு ஒற்றுமையின்றி இருந்தனர்.

1947 க்கும் 1952 க்குமிடையில் இலங்கையின் கட்சி முறையிலேற்பட்ட முக்கியமான நிகழ்வு ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் முதலாவது அரசாங்கத்தில் அமைச்சராக இருந்த எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.ம. பண்டாரநாயகா தமது அமைச்சர் பதவியினை இராஜினாமாச் செய்து எதிர்க்கட்சியிலமர்ந்தமையாகும். அது மட்டுமன்றி அவர் தலைமை தாங்கிய சிங்கள மகாசபையினைக் கலைத்து விட்டு அதற்குப் பதிலாக 1951 ஆம் ஆண்டு நடவடிப் போக்குள்ள ஶ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியினை (SLFP) ஆரம்பித்தமையும் இக்காலப்பகுதியின் முக்கிய அரசியல் நிகழ்வாகும். இவை இலங்கையின் கட்சிமுறை வரலாற்றில் ஒரு திருப்பு முனையாகியது.

தேசபிதா என மதிக்கப்பட்ட ம.எஸ்.சேனநாயகா 1951 இல் திடீரென இருந்ததைத் தொடர்ந்து அவரது மகன் டட்டி சேனநாயகா பிரதமரானார். அப்போது தமது ஆட்சிக்காக மக்களிடமிருந்து அனுமதி கோருவதற்காக திரு.டட்டி சேனநாயகா 1952 இல் அரசாங்கத்தைக் கலைத்து புதிய தேர்தலொன்றை நடத்துமாறு மகா தேசாதிபதியைக் கேட்டுக் கொண்டார்.

1952 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் டட்டியின் தலைமையில் ஐக்கிய தேசியக்கட்சி ம.எஸ்.சேனநாயகாவின் மரணத்திற்கான அனுதாப வாக்குகளையும் பெற்று தெளிவான பெரும்பான்மையைப் பெற்றது. ஆனால் பிரதமராக வந்த டட்டி சேனநாயகா பொருளாதார ரீதியில் அந்நியச் செலாவணிப் பிரச்சினையை சமாளிக்க வேண்டி இருந்ததால் ஒரு கொத்து அரிசியின் விலையை 25 சதத்திலிருந்து 75 சதமாக உயர்த்தியமையினாலும் மதிய உணவுத் திட்டத்தை நிறுத்தியமையினாலும் இடதுசாரிகளின் பலத்த கண்டனத்திற்குள்ளானார். அது மட்டுமன்றி 1953 இல் இதனை எதிர்த்து மாபெரும் ஹர்த்தால் ஓன்றினையும் இடது சாரிகள் ஒழுங்கு செய்திருந்தனர். இந்த ஹர்த்தாலின் போது வன்முறைச் சம்பவங்களை அடக்குவதற்காக பொலிசார் எடுத்த நடவடிக்கையில் சில அப்பாவி மக்கள் உயிரிழந்தமையால் பிரதமர் டட்டி சேனநாயகா தமது பிரதமர் பதவியை இராஜினாமாச் செய்தார். அதனைத் தொடர்ந்து சேர்.ஜேன்.கொத்தலாவல் பிரதமரானார். இவர் பிரதமரானது பற்றி அமைச்சரவைக் குள்ளும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்குள்ளும் பலத்த எதிர்ப்புகள் இருந்தன.

மேலும் இவர் தமது யாழ்ப்பாண விஜயமொன்றின் போது கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் நடந்த வைபத்தின் போது அரசியல் யாப்பினைத் திருத்தி தமிழகமுக்கும், சிங்களத்திற்கும் சம அந்தஸ்து வழங்குவேன் என உறுதிமொழி அளித்திருந்தார். எனினும் தென்னிலங்கையில் அதற்குப் பலமான எதிர்ப்புக் கிளம்பியது. இந்நிலையில் மொழிப் பிரச்சனை பற்றிய (சம அந்தஸ்து) தத்தமது நிலைப்பாடுகளை ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும், ஶ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் மாற்றிச் சிங்களம் மட்டும் என்ற

கொள்கையைத் தமதாக்கிக் கொண்டு இப்பிரச்சினையில் மக்களின் அபிப்பிராயத்தைப் பெறுவதற்காக 1952 ஆம் ஆண்டு ஒரு பொதுத் தேர்தலை நடத்துமாறு பிரதமர் வேண்டிக் கொண்டார். 1952 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் போதிய அவகாசமும், ஆயத்தமுமின்றி ஶ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி போட்டியிட்டதனால் இத் தேர்தலில் 9 ஸ்தானங்களையே பெற முடிந்தது. ஆயினும் இக்காலப் பகுதியில் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.ம. பண்டாரநாயகாவே எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த போதிலும் எதிர்க்கட்சிகள் ஒற்றுமையற்றுப் பலவீனம் அடைந்திருந்தன.

1935 - 1947 க்குமிடைப்பட்ட காலப் பகுதியினைக் கட்சி முறை வளர்ச்சி என்ற நோக்கிற் பார்க்கும் போது கட்சிகள் தோற்றம் பெற்ற காலப்பகுதி எனவும், அதில் குறிப்பாக இடது சாரி இயக்கங்களின் தோற்றம், வளர்ச்சி, செயற்பாடு என்பவை பற்றியும் அதிலேற்பட்ட பிளவுகள் (சித்தாற்தம், ஆஞ்சை) முரண்பாடுகள் பற்றியதொரு காலப்பகுதியாகவும் மற்றும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, தமிழ் காங்கிரஸ் முதலானவற்றின் தோற்ற காலப் பகுதி எனவும் குறிப்பிடலாம்.

அரசியலரினர்கள் மரபு ரீதியாகக் கற்றுத்தந்த பாகு பாட்டினடிப்படையில் நின்று பார்க்கும் போது 1947 - 52 காலப்பகுதியினை ஒரு கட்சி ஆட்சியெனவோ இருக்க்கி ஆட்சியெனவோ, பலகட்சி ஆட்சியெனவோ கொள்ள முடியாதுள்ளது. ஏனெனில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி என்ற பெரியதொரு கட்சியும், அத்தகைய பலமற்ற SLFP, LSSP, CP, BLSSP, TC, FC போன்ற கட்சிகளுமே இக்காலத்தில் செயற்பாட்டிலிருந்தன. அதனால் தான் இக்காலப் பகுதியை தனிக்கட்சி ஆதிக்கம் நிலவிய அதாவது ஐக்கிய தேசியக்கட்சி ஆதிக்கம் நிலவிய காலப்பகுதி என்ற முடிவுக்கு நாம் வரவேண்டியுள்ளது.

இருக்க்கி முறையின் ஆரம்பமும் இரு கூட்டுக்கட்சி முறையும் (1956-60)

1956 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலுக்குச் சந்து முன்னர் SLFP, VLSSP, பாசாபெரமுன், IMRA சரியகொல்ல அவர்களின் ஒரு கட்சியைச்சைக், சூழ என்பன சேர்ந்து மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி MEP என்ற கூட்டினை அமைத்தது. இக்கூட்டு இடதுசாரிக் கட்சிகளோடு ஒரு போட்டித் தவிர்ப்பு ஒப்பந்தத்திற்கு வந்திருந்தது. பொதுத் தேர்தலில் MEP என்ற கூட்டு அமோக் வெற்றியினைப் பெற்றது. இதனை மொனப்புரட்சி என விமர்சிப்பர். MEP யின் இந்த வெற்றியானது இலங்கையின் அரசியற் கட்சியிலொரு இருக்க்கி முறைக்கு வழிவகுத்ததென்று கருதப்பட்டது. ஆனால் இது நிறைவேறவில்லை. அரசாங்க அமைச்சரவையில் சேர்ந்திருந்த இடதுசாரி அமைச்சர்களைப் பிரதமர் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.ம.பண்டாரநாயகா வெளியேற்ற வேண்டி இருந்ததே இதற்குக் காரணமாகும். ஆகவே நடவழிப்போக்கைக் கடைப் பிடித்த SLFP க்கும் இடது சாரிகளுக்குமிடையே ஏற்பட்ட கூட்டு வெற்றி பெறாமலே நீண்ட காலத்திற்கு நிலைக்காது முடிவுற்றது.

.இதற்கிடையில் 1959 ஆம் ஆண்டு எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயகா பிக்கு ஒருவரால் திடீரெனக் கொலையுண்டு

இறந்ததால் இலங்கையின் அரசியலிலும், அரசியற்கட்சி முறையிலும் ஒரு ஸ்திரமற்ற நிலை உருவாகியது. இதனால் அரசாங்கம் கலைக்கப்பட்டு மீண்டுமோர் தேர்தல் நடத்தப்படலாயிற்று.

இரு கூட்டுக் கட்சி ஸ்திரமடைந்த காலப் பகுதி (1960 - 65)

1960 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சில் நடந்த தேர்தலில் எந்தவொரு கட்சியும் போதுமான பெரும்பான்மையைப் பெறவில்லை. ஆக்கூட்சிய ஆசனங்களைப் பெற்ற UNP யை அரசாங்கம் அமைக்குமாறு பணிக்கப்பட்டது. சமஷ்டிக் கட்சியின் ஆதரவு கிடைக்குமென நம்பி திரு.டட்வி சேனநாயகா அரசாங்கத்தை அமைத்த போதிலும் சிம்மாசனப் பிரசங்க உரையின் வாக்கெடுப்பின் போது அவரது அரசாங்கம் தோற்கடிக்கப்பட்டது. மீண்டும் 1960 ஆடியில் நடந்த தேர்தலில் SLFP போதுமான பெரும்பான்மையைப் பெற்று ஆட்சியமைத்தது.

1960 ஆம் ஆண்டுகளில் இலங்கை பொருளாதார ரீதியில் பின்வரும் 3 பிரதான பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கியது.

- (1) அந்தியச் செலாவணிப் பற்றாக்குறை
- (2) வேலையின்மையின் தீவிரம்
- (3) வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரிப்பு

இப்பிரச்சனைகளோடு அந்த அரசாங்கம் கடுமையான தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளுக்கும் முகம் கொடுக்க வேண்டி ஏற்பட்டது. எனினும் தொழிற்சங்கப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு தொழிற் சங்கங்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த LSSPயைத் தன்னுடன் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்குள்ளாகிய திருமதி.ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயகா தமது அரசியல் சானக்கியத்தினால் அதில் வெற்றியும் கண்டார். எனவே கட்சிமுறை வளர்ச்சிப் போக்கில் இக் காலப்பகுதியினை இரு கூட்டுக் கட்சி ஸ்திரமடைந்த காலப் பகுதியாகவே கொள்ளலாம்.

இரு கூட்டுக் கட்சி பலமடைந்தமை (1965-70)

1965 ஆம் ஆண்டுப் பொதுத் தேர்தலில் மீண்டும் ஜக்கிய தேசியக் கட்சி அதிக ஆசனங்களைப் பெற்றபோதிலும் ஒரு உறுதியான ஆட்சியமைக்கப் பலம் போதுவில்லை. இதனால் தான் பெற்ற 66 ஸ்தானங்களுடன் சமஷ்டிக்கட்சி (14) தமிழ் காங்கிரஸ் (3) ஸ்ரீலங்கா சோசலிஸ்ட் சுதந்திரக்கட்சி SLSFP (5) ஜாதிக விமுக்கியப் பெரமன் என்பவற்றை இணைத்து ஒரு தேசிய அரசாங்கத்தை ஜக்கிய தேசியக் கட்சியால் அமைக்க முடிந்தது. இக்காலப் பகுதியில் UNP யும் வலதுசாரிக் குழுக்களும் ஒன்றிணைதல் என்பது மிகவும் தெளிவான போக்காகியது. அதே போன்று SLFPயும் மரபுரீதியான இடது சாரிக் கட்சிகளும் ஒன்றிணைதலென்பதும் தெளிவாகியது.

பிரதமர் டட்வி சேனநாயகா அமைத்த தேசிய அரசாங்கம் அதன் ஆயுட்காலம் முழுவதும் பதவியிலிருந்த போதிலும் பின்வரும் இரண்டு சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டி இருந்தது.

- (1) தொடர்ச்சியான பொருளாதாரப் பிரச்சினை.
- (2) தேசிய இனப் பிரச்சினை.

சில வாக்குறுதிகளினடிப்படையிலேயே (உ+ம்) மாவட்ட சபைகள் அமைப்பது - சமஷ்டிக் கட்சி தேசிய அரசாங்கத்தில் சேர்ந்திருந்தது. ஆனால் அவ்வாக்குறுதிகளை UNP நிறைவேற்றத் தவற்யியதால் FP 1968 ஆம் ஆண்டளவில் அரசாங்கத்திலிருந்து வெளியேறியது. ஆனால் எதிர்க்கவில்லை. இதே காலப்பகுதியில் SLFP, LSSP, CP என்பன ஒரு பொதுக் கொள்கைத் திட்டத்தினடிப்படையில் ஜக்கிய முன்னணி என்ற அமைப்பினை உருவாக்கினர். மேலும் இக்காலப்பகுதியில் எதிர்கொள்ளப்பட்ட பல பொருளாதாரப் பிரச்சினைக்கு “அதிக உணவு பயிரிடுதல் திட்டம்” டட்டியால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதுடன் அரிசியின் விலையினையும் உயர்த்தினர்.

எனவே 1965 - 70 க்கு இடைப்பட்ட காலப்பகுதி இரு கூட்டுக்கட்சி முறை என்ற போக்கினைப் பலமடையச் செய்த காலப் பகுதியாகக் காணப்படினும் இந்த வலதுசாரிக் கூட்டிலிருந்து ஒரு தமிழ்க் கட்சி வெளியேறியமை சிறிய இனர்தியான அரசியற் கட்சியின் பங்கினைத் தனியாக நோக்க வேண்டியதன் அவசியத்தையே காட்டுகின்றது.

இருகூட்டுக் கட்சி முறை தளம்பலுற்ற காலப்பகுதி (1970-77)

1968 ஆம் ஆண்டு ஒரு பொதுக் கொள்கைத் திட்டத்தினடிப்படையில் SLFP, LSSP, CP ஆகிய முன்று கட்சிகளும் சேர்ந்து ஜக்கிய முன்னணி என்ற ஓர் அமைப்பினை ஏற்படுத்தியிருந்தனர். இம்முன்னணி 1970 இல் நடைபெற்ற தேர்தலில் 2/3 பெரும்பான்மையைப் பெற்று ஆட்சிப்பீடுமேறியது. ஒரு புதிய அரசியல் யாப்பினையும் ஓர் ஜந்தாண்டுத் திட்டத்தினையும் அறிமுகப்படுத்திய ஜக்கிய முன்னணி வெகுவரைவில் அது பின்பற்றிய சோசலிசிப் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் காரணமாகப் பெரும் பிரச்சினைகளை எதிர் நோக்கியது. JVP, தேர்தலின் போது ஜக்கிய முன்னணியை ஆதரித்த போதிலும் முன்னணி பதவியேற்ற ஒரு வருட காலத்துள் அதன் சிளர்ச்சியையும் எதிர்நோக்கியது. எனினும் JVP யின் இக்கிளரச்சி முறியடிக்கப்பட்டு தோல்வியும் கண்டது. அது மட்டுமன்றி நிலச் சீர்திருத்தம் பற்றிய கொள்கையில் SLFP க்கும் இடது சாரிகளுக்குமிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் தோன்றி 1976 ஆம் ஆண்டளவில் LSSP ஜக்கிய முன்னணியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து CP யும் வெளியேறியது.

ஆகவே இக்காலப் பகுதியை வைத்து நோக்கும் போது நடவழிப்போக்குள் SLFP இடது சாரிகளுடன் கூட்டுச் சேர்வது என்பது நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளதோரு போக்கு என அதுவரையும் கொண்ட கருத்து பிழையென நிருபிக்கப்பட்டதோரு இலங்கையின் அரசியற் கட்சிகள் தளம்பல நிலைக்குட்பட்டுள்ளதோரு நிலையையும் காட்டியது. ஆகவே தான் இலங்கை உண்மையில் இரு கூட்டுக்கட்சி முறையை நோக்கி வளர்ந்ததா? என்பது கேள்விக்குட்படலாயிற்று.

1977 லிருந்து இற்றை வரையிலான காலப்பகுதி

இலங்கையின் அரசியற் கட்சி முறையில் 1977 ஆம் ஆண்டு லிருந்து மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வந்துள்ளதாக அவதானிகள் கருதுகின்றார்கள். அம் மாற்றங்களைப் பின்வரும் தலைப்புக்களில் நின்று நாம் நோக்கலாம்.

1. மரபுர்தியான இடது சாரிகளின் வீழ்ச்சியும் புனருத்தாரணமும்.
2. இரண்டு பிரதான கட்சிகளிலுமேற்பட்டுள்ள பிளவுகளும் அதன் தாக்கங்களும்.
3. இனப்பிரச்சினை கட்சி முறையிலேற்படுத்திய தாக்கங்கள்.
4. பிரதேச ரத்தியான கட்சிகளின் தோற்றம்.
5. சிறிய கட்சிகளின் பங்கு.
6. நடுத்தர சிறிய கட்சிகளின் பங்கு

மரபுர்தியான இடதுசாரிகளின் வீழ்ச்சியும் புனருத்தாரணமும்

இலங்கையின் அரசியற் கட்சி வரலாற்றில் முதன்முதலாக 1977 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலின் போது இடதுசாரிக் கட்சியின் ஒரு வேட்பாளரேனும் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. அதனால் கட்டானைத் தொகுதியில் கம்யூனிசிக் கட்சியின் சரத் முத்தட்டு வேகம் என்ற சீபி CP அங்கத்தவர் தெரிவு செய்யப்படும் வரை பாராளுமன்றத்திலும், பாராளுமன்றத்திற்கு வெளியிலும் ஒரு வெற்றிடம் நிலவியதெனலாம். ஆனால் பொதுசன ஜக்கிய முன்னணி என 1993 ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்படும் வரை SLFP யும் மரபு ரத்தியான இடதுசாரிக் கட்சிகளும் கூட்டு ஒன்றில் இலங்கையில்லை என்பது இலங்கையின் கட்சி முறையில் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தி ஒரு பலமிழந்த எதிர்க்கட்சிக்கு வழி வகுத்ததோடு. இரு கூட்டுக் கட்சி நிலவுகின்றதா? என்பதிலும் சந்தேகங்களை ஏற்படுத்தியது. எனெனில் இடதுசாரிக் கட்சிகள் தம் மிடையே ஒன்றுபடும் போக்கு வலுவடைந்து வந்திருந்தமையினாலாகும். (உ+ம்) ஜக்கிய சேர்சவிச முன்னணி (USA).

மேலும் இடதுசாரி அங்கத்தவர்கள் பாராளுமன்ற விவாதங்களை மிகவும் உயர்ந்த தரத்தில் நடாத்தி வந்திருந்தனர். ஆனால் 1977 இன் பின் இதன் தரத்தில் ஒரு வீழ்ச்சி காணப்பட்டது. வறுமையானவர்கள் அல்லது ஏழைமக்களின் சார்பில் இடதுசாரிகள் எப்போதுமே குரல் கொடுத்து வந்ததோடு சில தீட்டங்களையும் செய்திருக்கியமையினால் இலங்கையில் வருமான வித்தியாசங்கள் குறைந்து வந்தன. ஆனால் 1977க்குப் பின் அது அதிகரித்தது என்று சுறப்படுகின்றது. அது மட்டுமன்றி இடதுசாரிக்கட்சிகள் வகுப்பு வாதத்திற்கெதிராக அல்லது இனங்களுக்கிடையே சமத்துவத்திற்காக எப்போதும் போராடி வந்தனர். ஆனால் 1977 இன் பின்னர் இது குறைந்து தளர்வு நிலையிலேய காணப்படுகின்றதெனலாம். எனினும் 1994 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்னர் மீண்டும் SLFPயும் இடதுசாரிகளும் கூட்டுச்சேர்ந்து தேர்தலில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றமையினால் இடதுசாரிக் கட்சிகளைப் பொறுத்து ஒரு புனருத்தாரணம் ஏற்பட்டுள்ளது என்றே கூற வேண்டியுள்ளது.

இரண்டு பிரதான கட்சிகளிலேற்பட்ட பிளவுகளும் அதன் தாக்கங்களும்

பிரதான கட்சிகளிடையிலான பிளவில் 1977 ஆம் ஆண்டு நடந்த பொதுத் தேர்தலுடன் SLFP யினுள் ஒரு பிளவு ஏற்பட்டுள்ளதைக் குறிப்பிடலாம். அதாவது மைத்திரிபால சேனநாயகா, அனுரா பண்டாரநாயகா என்போர் தலைமையில் SLFP யிலிருந்து பிரிந்து சென்று வேறோர் குழுவினை அமைத்தனர். ஆனால் இந்தப் பிளவு கட்சியைப் பெருமளவு பாதிக்கவில்லை என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. ஏனெனில் அனுரா பண்டாரநாயகா இந்திராவின் ஆலோசனையின் பேரில் கட்சியில் மீண்டும் இணைந்து கொண்டமையினாலாகும். ஆனால் முதலாவது சனாதிபதித் தேர்தலை அடுத்து விஜயகுமாரணதுங்கவும் (நந்திரிகா உட்பட) அவரது ஆதரவாளர்களும் SLFP யிலிருந்து வெளியேறி ஒர் இடதுசாரிப் போக்குடைய பூலங்கா மக்கள் கட்சி SLMP யை ஆரம்பித்த போது SLFP பலமிழந்ததோடு இலங்கை அரசியலில் ஒரு முன்றாம் சக்தியாக அது வளரக் கூடிய வாய்ப்பும் இருந்தது. ஆனால் விஜயவின் மரணத்தின் பின்டு கட்சி இரண்டாகப் பிரிந்தது. ஒன்று ஓலி அபேகுண சேகரவின் தலைமையில் UNPயுடனும் மற்றையது சந்திரிகாவின் தலைமையில் SLFPயுடனும் இணைந்தது.

UNPயைப் பொறுத்தவரை ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தனா தலைமை ஸ்தானத்திலிருக்கும் வரை பெரும் பிளவுகள் (ருக்மன் சேனநாயகா, காமினி ஜயகுருரியாவைத் தவிர) ஏதும் ஏற்படவில்லை. ஆனால் பிரேமதாச சனாதிபதியாகச் செய்திப்பட்ட காலத்துள் வலித்தும் காமினியும் UNPயிலிருந்து வெளியேறி சனநாயக ஜக்கிய தேசிய முன்னணி (DUNF) என்றதொரு அமைப்பினை உருவாக்கினர். அது மிக விரைவில் பலமடைந்தது. ஆனால் வலித்தினதும் குறிப்பாகப் பிரேமதாசவினதும் மரணத்தின் பின் காமினி திரும்பவும் UNP யுடன் இணைந்ததுடன் DUNF உம் இரண்டு பிரிவுகளாயின. இப்போது ஒரு பிரிவுக்கு பூர்மணி அத்துவத் முதலி தலைமை தாங்குகின்றார். இதனால் DUNF ஒரு முன்றாம் சக்தியாக இலங்கை அரசியற் கட்சி வளர்க்கியில் வளரும் வாய்ப்பு அற்றுப் போனது.

கட்சி முறைக்கு இனப் பிரச்சனையின் தாக்கம்

இலங்கையின் இனப் பிரச்சினை என்பது 1920 களிலேயே தோற்றம் பெற்றது என்றாலும் 1956 ஆம் ஆண்டு உத்தியோக பூர்வமொழிச் சட்டத்தோடுதான் இது முனைப்புப் பெற்றது. இருந்தும் 1976 ஆம் ஆண்டு தமிழ் விடுதலைக் கூட்டணி (TULF) தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை முன் வைத்ததோடு ஒரு புதிய கட்டத்தை அடைந்தது. குறிப்பாகத் தமிழ் இலங்களுக்களின் ஆயத்ப் போராட்டத்தோடு விசேஷமாக 1988 ஆம் ஆண்டு இனக் கலவரத்துடன் ஒரு முரண்பாடுடைய வன்முறையோடு கூடிய கட்டத்தையடைந்தது. இதனால் இந்தியத் தலையீட்டினை அடுத்து 1987 ஆம் ஆண்டு நடந்த இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தின் பின்னர் பல தமிழ் தீவிரவாதக் குழுக்கள் தமது போராட்ட வழிமுறையை அரசியல் ரத்தியாக மாற்றி அரசியற் கட்சிகளாகத் தம்மைப் பதிவு செய்து கொண்டனர்.

அதே போல் தெற்கிலும் இனப்பிரச்சனை தொடர்பாக இனர்தியான சில கட்சிகள் தோன்றியுள்ளன. எனவே இவற்றின்

தோற்றம் இலங்கையின் கட்சி முறையினை எவ்வாறு பாதித்துள்ளனவென்பதை ஆராய்ந்தால், 1977க்கு முன்பே இவ்வாறு இன்ததைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய இன்றியான கட்சிகளுக்கு இலங்கையின் அரசியற் கட்சி முறையிலொரு பங்கிருந்ததைக் குறிப்பிட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். அது என்னவெனில் தாம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற சமுகங்களின் சார்பில் கோரிக்கைகளை முன் வைத்து அதனை ஏற்கும் பிரதான கட்சிகளுக்குத் தமது ஆதரவினை வழங்கி வந்துள்ளமையாகும். ஆனால் 1977க்குப் பின்னர் நடந்த இரண்டு பொதுத் தேர்தல்களில் ஒரு முறை ஈழவர் முன்னணி என்ற கீர்த்தி EROS உம் பின்னர் 1994 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் EPDP 10 ஆசனங்களைப் பெற்றுக்கொண்ட போதிலும், அவற்றின் நிலைப்பாடுகள் தெளிவானதாக இருக்கவில்லை. இலங்கைக்கட்சி முறை என்ற ஆய்வு இன்றியான கட்சிகளின் பங்கினைத் தனியாக ஆராய வேண்டுமென்பதையே இது காட்டுகின்றது. குறிப்பாக 1977க்குப் பின்னர் அத்தகைய கட்சிகள் என்ன நிலைப்பாட்டை எடுத்துள்ளன என்பது பற்றித் தெளிவற்றதொரு நிலையே காணப்படுகின்றது எனலாம்.

பிரதேசக் கட்சிகளின் பங்கு

பிரதேசத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்சிகள் 1977க்கு முன்னரும் தோற்றம் பெற்றிருப்பினும் ((இ+ம்) KMP இராஜரட்னவின் - தேசிய விதுதலை முன்னணி) இக்கட்சிகள் இலங்கையின் தேசிய அரசியலிலும் கட்சி முறையிலும் பெரும் தாக்கங்களை ஏற்படுத்த முடியவில்லை. ஆனால் 1977க்குப் பின்னர் குறிப்பாக இரு பிரதேசக் கட்சிகளான இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் (CWC), ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் (SLMC) ஆகிய இரண்டும் தமது ஆதரவாளர்களாகக் குறிப்பிட்ட பிரதேசங்களையே கொண்டவையாக இருப்பதோடு இலங்கையின் கட்சிமுறை அமைப்பில் சில தாக்கங்களை ஏற்படுத்தக் கூடியனவாகவும் இருக்கின்றன.

ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இலங்கை முழுவதிலும் முஸ்லிம்களின் நலன்களை ஓரளவு பிரதிபலித்தாலும் வெளிப்படையாகவே கிழக்கு முஸ்லிம்களின் நலன்களைத்தான் அது வற்றிருத்தி வருகின்றது. கொழும்பு முஸ்லிம் தலைவர்கள் ஏதாவதோரு பிரதான கட்சியில் சேர்ந்து ஆமாப்போடும் நிலைமையை மாற்றி முஸ்லிம்களின் வாக்குப் பலத்தினை ஒரு சுதந்திரமான சக்தியாக மாற்றுவதில் ஓரளவுக்கு வெற்றி பெற்றிருக்கின்றது எனலாம். குறிப்பாக 1994 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலின் பின்பு அரசாங்கம் அமைப்பதில் முக்கியமான ஆதரவுக்கட்சியாக (Critical Support) மாறியதன் மூலம் நடவடிப்போக்குள் SLFP யோடு இடது சாரிக்கே கூட்டினைகின்றனர் என்ற கட்சிமுறைப் போக்கில் சில மாற்றங்களையும் SLMC யின் நிலைப்பாடு ஏற்படுத்தியுள்ளது. மேலும் கிழக்கு மாகாணத்தில் முஸ்லிம்களுக்கென தனியானதொரு நிர்வாக அலகு தேவை என்பதை ஏற்கச் செய்வதிலும் அது வெற்றி கண்டது.

பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையைப் பிரதானமாகக் கொண்ட மலைநாட்டுப் பகுதிகளில் 1939 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இலங்கை - இந்தியர் காங்கிரஸ் எனவும் 1950 களிலிருந்து இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் எனவும் இயங்கிவரும் தொழிற்

சங்கமும் அரசியற் கட்சியுமான இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் (CWC) ஓர் இன்றியான கட்சியெனக் கொள்வாரும் உண்டு. ஆனால் அதன் அங்கத்துவத்தைப் பொறுத்து சிங்கள, முஸ்லிம் தொழிலாளர்களைக் கொண்டிருப்பதோடு ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசங்களிலேயே குறிப்பாகக் கொண்டியங்கு வதனால் இதனை ஒரு பிரதேசக் கட்சியாகவே கொள்கின்றனர். 1977க்குப் பின்னரும் ஆசனங்களைப் பொறுத்து CWC ஓர் ஆசனத்தையே கொண்டிருந்த போதிலும் அது அரசியலில் பலமானதாக இருந்தது. அதனை UNP நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டது. மறுபறும் CWC அரசாங்கக் கட்சியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டது. வலது சாரிக் குழுவான CWC எப்போதும் UNP யுடனேயே கூட்டுச் சேர்தல் என்ற போக்கிலும் 1994 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது.

ஆகவே CWC UNPயுடனோ SLFP யுடனோ கூட்டுச் சேர்வது அது முன்வைக்கும் இந்திய வம்சாவழியினரின் அல்லது தோட்டத் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளை எந்தக் கட்சி ஏற்றுச் செய்தபடுகிறதோ அதனுடன் தான் கூட்டுச் சேரும் என்று கூறுவதிலும் பார்க்க. ஆளுங்கட்சியுடன் கூட்டுச் சேர்வதன் மூலம் தான் நன்மைகளைப் பெற முடியுமெனக் கருதுவதாகத் தெரிகின்றனது. எனவே CWC யின் நிலை பற்றியும் அது இலங்கைக் கட்சி முறையில் ஏற்படுத்தக்கூடிய தாக்கங்களையும் திட்டவட்டமாகக் கணிப்பிடுவது சிரமமானதாகும்.

சிறிய கட்சிகளின் பங்கு

1977க்குப் பின்னர் புதிய கட்சிகளின் தோற்றம் சிறிய கட்சிகளின் எண்ணிக்கையினை அதிகரித்துள்ளமையினை நாம் ஏற்கனவே கண்டோம். 1977க்குப் பின்னர் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தனா UNP க்குத் தலைவராகவிருந்த காலப்பகுதி முழுவதும் ஓரளவுக்குப் பிரேமதாசவின் தலைமையின் கீழும் பிரதான கட்சியான SLFP இனதும் இடது சாரிகளினதும் பலத்தைக் குறைக்கும் நோக்குடன் வெகுசனச் செய்தித் தொடர்புச் சாதனங்கள், சர்வகட்சி மாநாடுகள் போன்றவற்றினாடாகச் சிறிய கட்சிகளுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டதாகவும் அது இலங்கையின் கட்சி முறையில் சில பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தியதெனவும் வாதிடுகின்றனர். சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுவதானால் பிரதான கட்சிகளின் அரசியல் முக்கியத்துவத்தினைக் குறைப்பதற்காகச் சிறிய கட்சிகளுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கியமையும் கட்சி முறையில் சிறிதளவு பாதிப்பினைச் செலுத்தியதெனக் கொள்ளலாம்.

சிறுபான்மை மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் கட்சிகளின் பங்கு

இலங்கையினது அரசியற் கட்சி முறையினை மதிப்பீடு செய்யும் எந்த முயற்சியும் பாராளுமன்றத்தில் 10-20 க்குமிடையிலுள்ள ஆசனங்களைப் பெறத்தக் கூனால் தேசிய அரசியல் நீரோட்டத்தோடு கலக்காது ஓர் இனத்தையோ பிரதேசத் தையோ பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும். கட்சிகள் பற்றியும் ஆராய்தல் வேண்டும். இவை தாமாகவே அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற முடியாதவை. ஆகவே இவற்றிற்கு இரண்டு உபாயங்களே உண்டு. (1) ஆளுங்கட்சியொன்றுடன் கூட்டுச் சேர்வது. (2) பாராளு மன்றத்திற்குப் பறம்பாகத் தமது இலக்குகளை அடைய

கடல் சட்டம் : ஒரு சிறுநோக்கு

வி. ரி. தமிழ்மாறன்

சர்வதேசச் சட்ட முறைமையின் அங்கங்களான மனித உரிமைகள் சட்டம், மனிதாபிமானச் சட்டம், இராஜீகச் சட்டம், சர்வதேச நிறுவனங்கள் சட்டம், கடல் சட்டம், வான் வெளிச்சட்டம், பொருத்தணகள் சட்டம் என்பவற்றுள் இன்று மிக முக்கியத்துவம் பெற்று மிக வேகமாக வளர்ந்து வருபவற்றுள் கடல் சட்டம் குறிப்பிடத்தக்கது.

கடல் சட்டம் என்றால் என்ன? இது எங்ஙனம் தோன்றியது? சர்வதேச உறவுகளில் இதன் தாக்கம் என்ன? இச்சட்டத்தின் இன்றைய நிலைமை என்ன? என்பவற்றை மிகச் சுருக்கமாக ஆனால் எளிதாக எடுத்தியம்ப் முனைவுதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். இம்முனைப்பில், ஆதாரங்களும் அவ்வுப்போது குறிப்பிடப்படுகின்றன. ஆனால் முழுமையான பார்வையை வழங்க இந்த ஆதாரங்கள் போது என்பதையும் வாசகர்கள் கவனத்தில் கொள்ளவும்.

அறிமுகம்

மனிதனோடு மனிதன், சமூகத்தோடு சமூகம், விராமத்தோடு விராமம் என்று தொடர்பை ஏற்படுத்துவதற்கு ஆரம்பத்தில் தரைமீது பாதைகள் அவசியமாயின. தரைமார்க்கம் போதாத போது கடல் மார்க்கம் கண்டறியப்பட்டது. இன்று வான் மார்க்கத்தைப் பயன்படுத்துவின்றோம். நாளை இதற்கும் மேலான ‘ரொக்கட்’ யுகம் தோன்றக் கூடும். இவ்வகையில் அறிமுகமானதே கடல் சட்டமாகும். மனிதன் தரையைச் சொந்தம் கொண்ட பின்பு கடலையுஞ் சொந்தம் கொள்ள ஆசைப்பட்டான். இந்த ஆசைக்கு ஆட்சியாளர்களும் தூபமிட்டனர். தனிமனித முயற்சிகள் ஊக்குவிக்கப்பட்ட முற்காலத்தில் கடலோடிகளுக்கு மன்னர்கள் உதவியும் உற்சாகமும் வழங்கினர். ‘திரைகடலோடித் திரவியந் தேடும்’ முயற்சியில் முகிழ்தத்தே கடல்சட்டம் என்றாலும் மிகையில்லை.

மனிதன் தனது உயிர் வாழ்வுக்குப் பாதுகாப்பு வேலிகள் போடுவது போலவே நாடுகளும் தமது பாதுகாப்புக்கு அரண்கள் அமைத்தன. இங்ஙனஞ் செயற்படும் போது கடல்வழி அரண்கள் அமைப்பதும் சில நாடுகளுக்கு இன்றியமையாததாகி விட்டது. இதனால் தம்மையன்டியுள்ள கடல்நீர் பரப்பும் சிறிய தூரமளவுக்குத் தமக்கே சொந்தமெனச் சில நாடுகள் கோர ஆரம்பித்தன. இக்கோரிக்கை வேறு சில நாடுகளுக்கு உடன்பாடாயில்லை. கடல் என்பது இயற்கையில் பொதுவான தாகவே உள்ளது. அதனை எவருஞ் சொந்தங் கொள்வது

வி.ரி. தமிழ்மாறன்

LL.B. (Hons), LL.M. & Attorney - at - Law

முதுநிலை விரிவுரையாளர்

சட்ட பியப்

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்

முறையற்றது என இந்நாடுகள் கருதின. கடற்கரையையோ, அல்லது பூங்காவையோ ஒரு தனிநபர் தனக்கே சொந்தமென உரிமை பாராட்டுவதை ஒத்ததே இதுவெனக் கண்டனம் தெரிவிக்கப்பட்டது.

பாதுகாப்புக்காக என்ற காரணம் போய்ப் பின்னர், மீண்டிட்காக, கடவில் திரவியங்களைத் தேடுவதற்காக, கனிப்பொருள் அகழ்வுக்காக என்றெல்லாம் கடவின் பயன்பாடு அதிகரித்ததுச் செல்லக் கோரிக்கைகளும் வலுப்பெறத் தொடங்கின. கடற்கரையையும், பூங்காவையும் எப்படி அரசாங்கம் பொதுமக்கள் பாவனைக்கென ஒழுங்குபடுத்தி ஏற்பாடுகளைச் செய்துள்ளதோ. அதேபோலக் கடலையும் - எல்லோராதும் பாவனைக்குமாக ஒழுங்குபடுத்தும் அவசியம் வந்துவிட்டது. இங்ஙனம் எவரும், எப்படியும் பாவிக்கலாம் என்ற பழைய நிலைப்பாடு அடிப்பட்டுப் போய் - நீர்ப்பரப்புகளைத் துண்டு போட்டுச் சொந்தமாகக் கேள்வியாகப் போட்டு வேண்டிய நிரப்பந்தமும் தவிர்க்க முடியாததாகி விட்டது. சமூகத்தின் வளர்ச்சி, தேவைகள், விண்ணானத் தாக்கங்கள் என்பவற்றால் மனிதனின் வாழ்க்கை முறை அடியோடு மாறிவிட்டது. ஆனால் இந்துப் பரினாமம் தொடர்ச்சியானதொன்று. எனவே சட்டமும் தொடர்ந்து வளர வேண்டியதாகின்றது. இந்தத் தொடர்பு முறை வளர்ச்சியைக் கடல் சட்டம் பற்றிய ஆய்வு துல்லியமாகப் பிரதிபலித்து நிற்கும்.

கடல் யாருடையது?

முற்காலத்தில் ரோமர்கள் கடல் எல்லோர்க்கும் உரியது என்றே கருதினார்கள். ரோமப்பேரரசன் அந்தோனியஸ் “நிலப்பகுதிக்கு நானே எஜமான். ஆனால் கடலுக்குச் சட்டமே எஜமான்.” என்று கூறியுள்ளான். இதற்கு மாறாக, வெளிஸ் நகர் அரசு அடிரியரிக் கடலையும், இங்கிலாந்து வட கடலையும் முற்காலத்தில் சொந்தம் கோரி வந்துள்ளன. 15 ஆம் நூற்றாண்டில் ஸ்பெயினும் போத்துக்கல்லும் உலகின் எல்லாச் சமுத்திரங்களையும் தமக்குள்ளோ பங்குபோட்டுக் கொண்டன. இவையிரண்டுமே அப்போது கடலோடும் முயற்சியில் வெற்றி பெற்றிருந்தன. மேற்கு அத்திலாந்திக் சமுத்திரம், பசுபிக் சமுத்திரம் இரண்டையும் ஸ்பெயின் எடுத்துக் கொள்ள, போத்துக்கல் தெற்கு அத்திலாந்திக், இந்தியச் சமுத்திரங்களையும் தனதாக்கியது.

நாளைவில் இந்த இரு நாடுகளையும் விட ஏனைய சீலவும் கடலோடுவதில் ஆவ்வதையும் வல்லமையையும் வெளிப்படுத்தின. ஒல்லாந்து, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் என இந்த வரிசை நீஞாம். ஸ்பெயினும் போத்துக்கல்லும் உலகக் கடல் முழுவதையும் தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருத்தவில் சுவாலை எதிர் நோக்கியது. இவ்வேலையில் தான் டச்சு கிழக்கிந்தியக் கம்பனி வேகமாக வளர்ச்சியுறு கடலோடித் திரவியம் குவிப்பதில் கால்பதித்தது. ஆனால் இக்கம்பனி கிழக்கிந்திய நாடுகளுக்குக் கடல்வழி செல்வதை - ஸ்பெயினும் போத்துக்கல்லும் தடுத்து நின்றன. காரணம் கடல் தமக்குரியது எனப் பின்னைய இரண்டும்

வாதிட்டமேயாகும். மோதல் தவிர்க்க முடியாததாயிற்று. பீரங்கிகள் படகுகளில் பொருத்தப்பட்டன. கரையிலிருந்து நீண்ட தூரத்துக்குச் சூடும் பீரங்கிகளும் அவசியமாயின. இவற்றைத் தயாரிப்பதில் ஒல்லாந்து முந்திக் கொண்டது.

இப்போது வஸ்லமை ஒல்லாந்திடமிருந்தும் - பயணிக்க முடியாத படி ஸ்பெயினும் போத்துக்கல்லும் சட்ட ஆதாரங்காட்டி தடுத்தன. கடல் யாருக்கும் சொந்தமற்றது (res nullius), எனவே முதற் கண்டெடுப்பவர் அல்லது முதலில் பிடிப்பவர் அதன் சொந்தக்காரராகலாம் என்பது ரோமப் பேரரசின் சட்ட விதியாகும்.¹ இந்த அடிப்படையில் கடலும் தமக்குச் சொந்தமாகிவிட்டது என ஸ்பெயினும் போதுக்கல்லும் வாதிட்டன. இதனை மீறிக் கடலில் இரங்கிய டச்கக் கிழக்கிந்தியக் கம்பனியின் கப்பல் தன்னைத் தாக்க வந்த போத்துக்கல் கப்பலைத் தாக்கிக் கைப்பற்றியது. பின்னர் அது ஒல்லாந்து நகருக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு அங்கு ஏல்தில் விற்கப்பட்டது.

ஆனால் கிழக்கிந்தியக் கம்பனியில் பங்குதாரர்களாக இருந்த சிலருக்கு இந்தக் கைப்பற்றலும் எல் விற்பனையும் திருப்தியைத் தரவில்லை. தமது மதக் கோட்பாடுகளின்படி இந்த விற்பனை நியாயமற்றது எனக் கருதினர். மதம் அரசோடு மிக நெருக்கமாக இருந்த காலகட்டமது. இனிமேலும் இத்தகையை வன்முறைப் பிரயோகமும் தாக்குதலும் கைப்பற்றுதலும் சட்டப்படி நடாத்தப்பட முடியுமா என்ற வினா டச்கக் கிழக்கிந்தியக் கம்பனியின் ஒரு சாராராலும் போத்துக்கல் நாட்டினராலும் எழுப்பப்பட்டது. இங்கு வெளிச்சத்துக்கு வருகிறார் டச்கக் கட்டமேதை ஹியூகோ குறோஸ்ஸ் (Hugo Grotius). அப்போது தான் சட்டம் கற்றுத் தொழிலுக்கு வந்திருந்த இவரிடம் டச்கக் கம்பனியின் சார்பில் கைப்பற்றலை நியாயப்படுத்திப் போத்துக்கல்லுக்கு எதிராக வாதிடுமாறு கூறப்பட்டது. இளைஞரான குறோஸ்ஸ் உடனே ஆய்வைத் தொடக்கினான். டச்கக் கட்டத்தின் ஏற்பாடுகளையும் நாடுகள் சட்ட ஏற்பாடுகளையும் வடித்தெடுத்துத் தொகுத்தான். இங்கும் செய்கையில் கடல் சட்டம் பற்றிய தனது சுருத்துக்களைத் தொகுத்து அதற்கு Mare Liberum (கடலின் சுதந்திரம்) எனப் பெயரிட்டு வழக்காடச் சென்றவன் ஒல்லாந்துக்கு வெற்றியைத் தேடிக் கொடுத்தான். அன்றிலிருந்தே, கடல் சுதந்திரமானது என்ற கருத்து சட்டக் கோட்பாடாக மாற்றம் பெற்றது எனலாம். 'எஞ்சியதை விற்றல் சட்டம்' (Law of Spoils) என்பதன் கீழேயே டச்கக் கிழக்கிந்தியக் கம்பனியின் செய்கை நியாயப்படுத்தப்பட வேண்டும் எனக் குறோஸ்ஸ் வாதிட்டான்.²

இதைத் தொடர்ந்து டச்க, பிரிடிஷ் பேரரசுகள் போட்டி போட்டுக் கடலோட்டம் நடாத்தின. ஸ்பெயினும் போர்த்துக்கல்லும் கடற் பலத்தில் தோற்கடிக்கப்பட்டு முடக்கப்பட்டன. இதுவரை மதத் தலைமைப் பீடத்திடமிருந்து ஆசிபெற்றுக் கடலைச் சொந்தங் கொண்டாட முடியும் என்று கருதிய இரு நாடுகளும் அகற்றப்பட, உண்மையிலேயே கட்டுப்பாட்டி ல் வைத்திருக்கப்படக் கூடிய பகுதிகள் மட்டுமே அங்கும் கட்டுப்படுத்துபவருக்குச் சொந்தமாகும் என்ற Mare Liberum கோட்பாடு எல்லோராலும் ஏற்கப்படலாயிற்று.³ அக்காலத்தில், வழக்கமாகப் பீரங்கியே முக்கிய ஆயுதமாக இருந்தது. எனவே இதனைப் பாவித்துக் எந்தாவுக்கு ஒரு நாட்டினால் கடலைத் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்க முடியுமோ அந்தாவுக்கு அதனைச் சொந்தங் கொண்டாடலாம் என்றார் குறோஸ்ஸ்.

இதைவிட, நடுக்கடல் / ஆழ்கடல் High Seas என்பதைப் பொது ஆதனம் என்று (res communis) குறோஸ்ஸ் கூறினார். பொதுச் சொத்திலிருந்து வரும் நலன்களை மானிட இனம் முழுவதுமே பாவிக்க வேண்டும். இதனை ஒரு நாட்டுக்கு மட்டும் கொடுத்தல் நியாயமல்ல என்றார் இவர். இந்தக் கருத்து இன்றும் வெவ்வேறு வடிவங்களில் கடல் சட்டத்தில் நடைமுறையில்லைப் பின்னால் பார்ப்போம். இப்போது ஒல்லாந்தும் பிரிட்டனும் முன்னையை இருந்துகளும் செய்த அதே தவறை இழைக்க விரும்பவில்லை. எனவே கடலைச் சொந்தாடுவதை விடுத்து கடற் பயணச் சுதந்திரத்தில் இவை அக்கறை காட்டத் தொடங்கின. பிரித்தானியர் "Britannia rules the waves" என்ற பெருமையைப் பெற்றிருந்த போதிலும் கப்பல் பயணச் சுதந்திரத்தில் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்க விரும்பவில்லை. ஏனைய சட்டக் கோட்பாடுகளைப் போலவே இங்கும் (கடல் சட்டத்தில்) கடவின் சுதந்திரம் என்பதும், கடல் பொதுச் சொத்தாகும் என்ற கோட்பாடும் வல்லரசுகளுக்குப் போதிய செயற்பாட்டுச் சுதந்திரம் அளித்தமையை மறுக்க முடியாது.⁴

மிக அன்மைக்காலம் வரை கடல் இரு நோக்கங்களுக்காகவே பயன்படுத்தப்பட்டது. மீன்பிடி தத்துவம் கப்பல் போக்குவரத்துமே அந்த இரண்டு நோக்கங்களாகும். கடலிலுள்ள மீன் என்றுமே குறையாது. எனவே அவற்றைப் பிடித்தல் எல்லோருக்கும் பொதுவானதாயிற்று. இதனால், வளர்ச்சியடைய விரும்பிய நாடுகளும் கப்பல் கட்டி மீன்பிடிப்படுத் தொழிலில் இறங்கின. கரையோரப் பகுதியை மட்டும் தமது சொந்த ஆதனமர்க்கக் கருதி அவற்றைப் பாதுகாக்க கடற்கரையோரம் பீரங்கிகளைப் பொருத்தி வைத்தன. 17 ஆம் நூற்றாண்டளவில், நாடுகள் தமக்குள் உடன்பட்டுக் கொண்டு முதலில் ஆள்புலக் கடல் (Territorial Sea) என்ற பகுதியை அறிமுகமாகின. அதுவது கரையிலிருந்து பீரங்கியால் சுட்டால் அது எவ்வளவு தூரம் பாடுமோ அந்தாவு தூரக் கடலில் கரையோர அரசு ஆள்புல உரிமையைக் கொண்டாடத் தலைப்பட்டது. இது 'Cannon Shot Rule' என அழைக்கப்படலாயிற்று.⁵ வேறுசில நாடுகள் இந்த எல்லை போதாது எனக் கருதியமை உண்மையே.

18 ஆம் நூற்றாண்டில் ஓர் இணக்கப்பாடாக மூன்று நோட்டி க்கல் மைல் தூரம் கரையோர அரசுக்குரியது என ஏற்கப்பட்டது. 19 ஆம் நூற்றாண்டளவில் கடவின் சுதந்திரம் என்பதை பிரிடிஷ் தத்துவ ஞானிகள் பெரிதாகச் சிலாசிக்கத் தொடங்கின. இவர்கள் கருத்தில் கடற் சுதந்திரமானது பெரிதளில் Laissez - Faire என்ற சுதந்திர வர்த்தகக் கோட்பாட்டுடன் தொடர்புப்பட்டாகவே கருதப்பட்டது. கடற் சுதந்திரம் இல்லாவிடில் தாராள பொருளாதார வாதத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியாமல் போய்விடும். மூன்று மைல் தூரம் என்ற மட்டுப்பாடு 1911 வரை பொதுவாகவே பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. ரஷ்யா 6 மைல் தூரத்தைக் கேட்டபோது அது அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஆனால் 1917 புரட்சியின் பின்னைய சோசலிஸ் அரசு தனது கடல் எல்லை 12 மைல்கள் எனப்பாவித்து வந்தது.

நாடுகளுக்கிடையில், மீன்பிடி உரிமைகள் தொடர்பில் அடிக்கடி சச்சரவுகள் தோன்றின. இதில் அமெரிக்கா, பிரிட்டன், பிரான்ஸ் போன்ற பெரிய நாடுகளும் சிறிய லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளும் உள்ளடங்கும். பெரிய நாடுகளின் அதிவேக விஞ்ஞான வளர்ச்சி, மக்கள் தொகைப் பெருக்கம், உணவு மற்றும் சக்திப் பற்றாக்குறை,

வளர்ந்து விட்ட தேசிய வாதம் என்பவற்றால் இந்தச் சச்சரவுகள் மேலும் ஆழமாகின. போட்டியின் காரணமாக கடல் சட்டம் தொடர்பில் இரண்டு பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இரண்டுமே இந்த நூற்றாண்டில் ஏற்பட்டவையேயாகும். அவையாவன: கடலிலுள்ள திரவியங்கள், மீன் முதல் கணிப்பொருட்கள் ஈறாக, என்றோ ஒரு நாள் தீர்ந்து போய்விடும் அபாயம், அத்துடன் கடலைக் கரையோர அரசுகள் பங்கிட்டுக் கொள்ள வேண்டிய நிரப்பந்தம். இது ஆரம்பத்தில் இருந்த *res communis* என்ற விதிக்கு மாறானதாகும். நினைத்ததை, நினைத்தபடி பாவிக்க முடியாது. திட்டவட்டமான ஒழுங்கமைப்பு ஒன்றைக் கொண்டு வருதல் அவசியம் என்றாயிற்று.

இதைவிட, கடல் மீன்பிடிக்கும் கப்பல் போக்குவரத்துக்கும் மட்டுமே பாவிக்கப்படும் என்ற நிலைமை அற்றுப் போய் விழுஞான ஆய்வுகள், பாதுகாப்பு தளங்கள், அணிவகுப்பு ஒத்திகைகள், கழிவு கலக்குமிடம் என்றவாறாகக் கடலின் பயணபாடு பல்வேறு பரிணாமங்களை எடுக்கத் தொடங்கியது. அத்தோடு சுதந்திரமும் கேள்விக்குறியாயிற்று.

புதியதோர் உலகப் புறப்பாடு

1950, 60களில் பெருமளவிலான வெளிநாட்டுக் கப்பல்கள் சாரிசாரியாக அனுசி வந்து பொருளாதார வளங்களைச் சுரண்டிக் கொண்டு செல்லத் தொடங்கின. இதனால் மூன்றாம் உலக நாடுகள் பலவும் விசனங் கொண்டன. உள்நாட்டு மீனவர்களின் முறைப்பாடுகளைத் தட்டிக் கழிக்கவும் முடியாதிருந்தது. அளவுக்கதிகமாக மீன்பிடித்தால் இருப்பு குறைவடையும், சில அருகிய உயிரினங்களும் கணிப்பொருட்களும் கூட நாளைவில் வெகுவாகக் குறைவடைந்து விடும். எனவே இவற்றை யார் பாதுகாப்பது? சர்வதேச சமூகம் இதற்குப் பொறுப்பில்லையா? இந்தச் சிந்தனையிலிருந்து பிறந்ததே கடல் சட்டம் பற்றிய புதிய விதிகளாகும். ஆனால் இந்த விதிகள் வானத்திலிருந்து வந்தவையாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டக் கூடாது. ஒவ்வொரு நாடும் தான் பின்பற்றி வந்த சட்ட வழி வழக்காறுகள், நடைமுறைகளிலிருந்து பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சாராம்சமே கடல் சட்டமாக உருப்பெற்று வந்துள்ளது.

இன்று நீர்முழுகிள் செல்வது எப்படி? கடலடியில் தொலைத் தொடர்புச் சாதனங்களை அமைப்பது எப்படி? என்னையக் குழாய் களைப் பொருத்துவது எப்படி? அனுவாயத்துப் பொருட்களைக் காவுதல் எப்படி என்பதையெல்லாம் இதே வழக்காறுகளின் அடிப்படையில் தீர்க்க வேண்டியுள்ளதால் கடல் சட்டத்தை எழுத்தில் வடிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அதாவது இது காலவரை எழுத்திலில்லாமல் இருந்த சட்ட ஏற்பாடுகள் தான் இப்போது எழுத்துருப் பெற்றுள்ளன என்னாம். இந்த மாற்றத்துக்கும் ஒரு வரலாறு உண்டு. அதையும் பார்ப்போம்.

கடல் பொதுவானது என்ற கோட்பாட்டை மறக்க வைக்கும் பணியில் முதல் காலடி வைப்பும் அமெரிக்காவினாலேயே செய்யப்பட்டது. 1945 இல் அமெரிக்கா - கண்டத்திட்டு என்ற பகுதி மீது (*Continental Shelf*) பூரண இறைமையைக் கோரிப் பிரகடனம் விடுத்தது. இது அப்போதைய ஜனாதிபதி ஹரி நூமனின் பெயரால் 'ஞமன் பிரகடனம்' என்றே அழைக்கப்பட்டது.⁶

இக் கோரிக்கையின் படி, கரையோர அரசின் தரைப்பகுதியின் இயற்கையான நீட்டிப்பே கண்டத்திட்டு என்பதால் அதன்மீது பூரண இறைமை, தரையிலிருப்பது போலவே, கரையோர அரசுக்கு இருக்க வேண்டும் என்பது அமெரிக்காவின் வாதமாயிற்று. இந்நிலைப்பாட்டை ஏனைய சில நாடுகளும் பின்பற்றின.

இங்கனமே 1947-52 காலப்பகுதியில் சிலியும் ஈருவாடோரும் கரையிலிருந்து 200 மைல் தூரத்துக்குப் பிரத்தியேகமான மீன்பிடி உரிமையைக் கோரி வந்திருந்தன. Tuna ரக மீன்களைப் பிடிக்க வரும் அமெரிக்காவினுடைய சிறிய படகுகளை இந்த நாடுகள் கைப்பற்றி வந்தன. அமெரிக்கா நாசகாரிக் கப்பல்களை தென்மெரிக்கக் கடற்பகுதிக்கு அனுப்ப வேண்டும் என அமெரிக்க மீனவர்கள் ஆர்ப்பாட்டஞ் செய்தனர். பின்னர் அமெரிக்கா ஆட்சேபனை விடுத்த பின்டு சில ஒதுக்கிக் கொண்டன. ஆனால் பேருவும் ஈருவாடோரும் தொடர்ந்து படகுகளைப் பிடித்து பறிமுதல் நடாத்தி வந்தன. அத்தோடு முன்னைய மூன்று மைல் ஆள்புலக் கடல் என்ற சட்ட விதியையும் தென்மெரிக்க நாடுகள் உதாசீனஞ் செய்யத் தொடங்கின.

1958 இல் ஐ.நா.வினால் நிறைவேற்றப்பட்ட கடற்சட்ட சமவாயத்தில் (*Convention*)⁷ ஆள்புலக்கடல் மூன்றுமைல் என்றே குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஆள்புலக் கடலுக்கு அப்பாலும் தரையின் இயற்கையான நீட்டிப்பு என்பதால் கண்டத்திட்டு மீது கரையோர அரசுக்கு 'வளங்களை வாரும்' உரிமையை இச்சமவாயத்தினால் வழங்கப்பட்டது. அமெரிக்காவையும் ஐரோப்பிய நாடுகளையும் இது திருப்திப்படுத்துவதாக இருந்தது. நீண்ட கடற்கரைகளைக் கொண்ட நாடுகள் இதனால் திருப்திப்படவில்லை. மோதல்கள் தொடர்ந்தன. 1958 ஆம் ஆண்டுச் சமவாயத்தில் நான்கு பிரிவுகள் இருந்தன. ஒவ்வொன்றிலும் வெவ்வேறு எண்ணிக்கையான நாடுகள் ஒப்பமிட்டு ஏற்றிருந்தன. இதில் 80க்கு மேற்பட்ட நாடுகள் பங்கு பற்றியிருந்தன. இச்சமவாயம் ஆக்கப்பட்ட பின்னரும் மோதல்கள் நின்றபாடாக இல்லை. 1960 இல் ஐ.நா. எடுத்த இன்னொரு முயற்சியும் தோல்வியடைந்தது. எனவே நாடுகள் 1958 சமவாயத்தின் கீழேயே தமது உரிமைகளை வலியுறுத்த வேண்டியிருந்தது.

ரஷ்யாவில் கோதுமைப் பஞ்சம் ஏற்பட்ட 1950 களில் ரஷ்ய மீன் பிடிக் கப்பல்கள் கண்டாக கரைவரை வந்து சென்றன. 70களின் முற்பகுதியில் ரஷ்யா பிடித்த மீனின் அளவு உலக மொத்த மீன்பிடியின் 11% மாக இருந்தது. உலகிலுள்ள மீன்பிடிக் கப்பல்களில் அரைப்பகுதிக்கு மேல் ரஷ்யாவிடமிருந்தது. இதற்கு அடுத்தாக யப்பான் வந்தது. 25 வருட காலத்துக்குள் மீன்பிடியின் அளவு நான்கு மடங்காக அதிகரித்து விட்டது. இதே காலப்பகுதியில் பிரிட்டனும் ஐஸ்லாண்டும் 'Cod Wars' என்ற மோதலில் 70களில் ஈடுபட்டன. தாம் 800 வருடங்களாக மீன்பிடித்து வந்த பகுதிகளில் ஐஸ்லாண்ட் தம்மைத் தடுப்பதாக பிரிட்டிஷ் மீனவர் முறையிட்டதோடு பீரங்கிப் படகுகளின் பாதுகாப்பையும் கோரினர். 1973 இன் முற்பகுதியில் மட்டும் 12 தடவைகளுக்கு மேல் பிரிட்டிஷ் படகுகளும் ஐஸ்லாண்டின் படகுகளும் ஒன்றோடொன்று வேண்டுமென்றே மோதிக் கொண்டன. இந்த விடயம் 1974 இல் சர்வதேச நீதிமன்றம் கொண்டு செல்லப்பட்டது. தீர்ப்பு பிரிட்டனுக்குச் சார்பாக வந்த

போதிலும் ஜஸ்லாண்ட் தனது மீன்பிடி எல்லைகளை விஸ்தரிப்பதைத் தடுகக் முடியவில்லை. இந்தப் பின்னணியில் தான் கடல்சட்ட மறுசீரமைப்ப ஆரம்பித்தது. 'தென்னமெரிக்கர் தாமே புதிய கடற் சட்டத்தை கண்டு பிடித்ததாகப் பெருமைப் படுகின்றனர்' என்று ஐ.நா.பிரதிநிதிகளிடையே பிரஸ்தாபிக்கப் படுவதுண்டு. காரணம், அவர்களே பழைய முறைமைக்கு எதிராகப் போர்க்கொடி தூக்கியவர்கள் என்பதுடன் 1958 ஆம் ஆண்டைய சமவாயத்தினைச் செயலற்றதாக்கும் விதத்தில் வெளிப்படையாகச் செயற்பட்டவருமாவர். கடலடி ஆராய்ச்சி, மாசடைதல் பிரச்சினை, அளவுக்கு அதிகமான மீன்பிடி என்பவற்றில் சிறிய நாடுகளின் கோஷம் ஐ.நா.வின் கவனத்தை ஏற்கிறது. 1970 இன் பின்னர் ஐ.நா. உறுப்பினர்களில் 2/3 பங்கு பெரும்பான்மையினராக வளர்முக நாடுகளே இருந்தன. இவை பழைய சட்ட ஏற்பாடுகள் தமக்குப் பாதகமானவை என வாதிட்டுப் புதிய ஒழுங்கைக் கொண்டு வர முயன்றன. இதன் விளைவாக ஐ.நா. 1973 இல் முன்றாவது மகாநாட்டைக் கூட்டியது.

புதிய ஏற்பாடுகள் - ஒன்பது வருடத் தயக்கம்!

1973 இல் ஆரம்பித்த பேச்சுவார்த்தை ஒன்பது வருடங்களில் பதினொரு அமர்வுகளைக் கண்டது. இதில் 1980 வரையிலான அமர்வுகளுக்கு ஐ.நா.வில் இலங்கைப் பிரதிநிதியாக இருந்த கலாநிதி சேர்லி அமரசிங்க என்பவரே தலைமை வகித்தார். அவர் இம்மகாநாட்டுக்கு ஆற்றிய பங்களிப்புக் குறித்து ஐ.நா.அதிகாரிகள் மனதாரப் பாராட்டியுள்ளார்கள். அவரது இறப்பு மகாநாட்டுப் பேச்சு வார்த்தைகளை வெகுவாகப் பாதித்து விட்டது என்று உலகத் தலைவர்கள் வருத்தந் தெரிவித்திருந்தனர். பேச்சுவார்த்தைகள் 1982 டிசம்பர் 10 ஆந் தேதிவரை தொடர்ந்தன. அன்றைய தீனமே முறைப்படி புதிய கடல் சட்ட சமவாயத்தை ஐ.நா.வின் பொதுச்சபை நிறை வேற்றியது. பங்குபற்றிய 159 நாடுகளில் 60 நாடுகள் ஏற்றபின் இது நடைமுறைக்கு வரும் என்பத்தை.

'கடல்களின் அரசியலமைப்பு' என்று இதனை வர்ணிக்கின்றார்கள். கடலை மனிதர் அமைதிவழியில் பாவிக்கும் எல்லா விடயங்களையும் இச்சமவாயம் குறிப்பிடுகின்றது. இதில் 60 நாடுகளின் பின்னாற்றிப் படுத்தல் (ratification) கிடைக்கப் பெற்ற தேதியிலிருந்து சரியாக ஒருவருடத்தில் இந்த சமவாயம் நடைமுறைக்கு வரும் என்பது ஏற்பாடு. இதன்படி 1993 நவம்பர் 16 அன்று கயானா நாடு 60 வது நாடாகப் பின்னாற்றிப்படுத்தலைச் செய்துள்ளது. 1994 நவம்பரிலிருந்து இச்சமவாயம் 'கடல்களுக்கான அரசியலமைப்பாக' நடைமுறைக்கு வந்துவிட்டது. சட்ட முறைமைகளில் புதிய சட்டத்தை விளக்குவதற்குப் பழைய சட்டமும் அவசிய

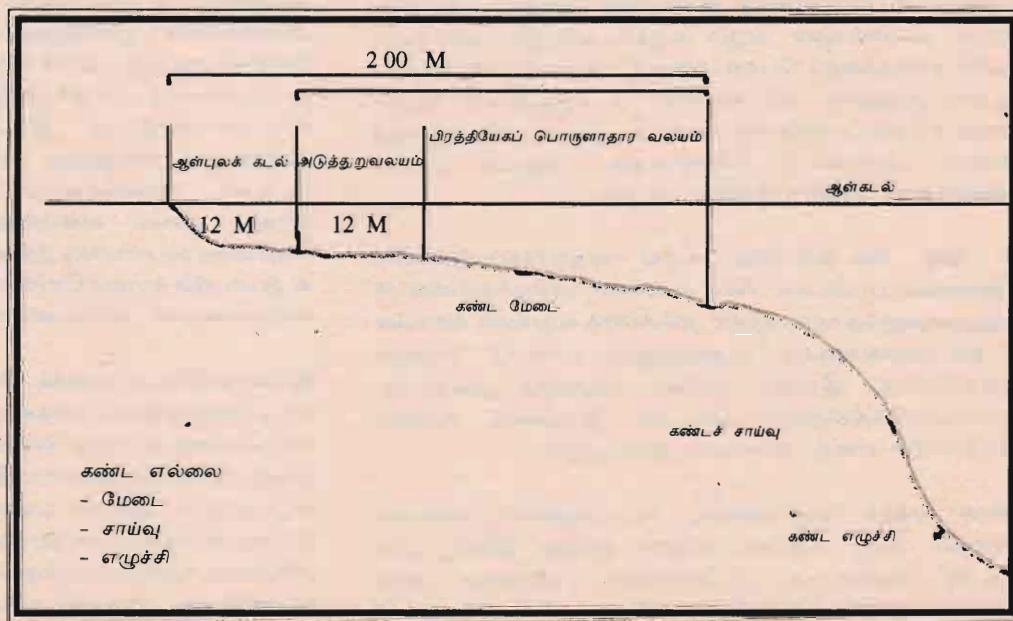
மாவதுண்டு. அதனாலேயே இதுவரை வரலாற்றை விவரிக்க வேண்டி யிருந்தது.

320 உறுப்புரைகளையும் 119 மேலதிகச் சிறு உறுப்புரைகளையும் கொண்டிருக்கும் மிகப் பெரிய சமவாயம் இதுவாகும். இதனைச் சுருக்கமாக UNCLOS-III என்று அழைக்கலாம். உலகிலுள்ள நீர்ப்பரப்பு யாவற்றுக்கும் இன்று ஏற்படுடைய சமவாயமிது. எனவே எல்லா ஏற்பாடுகளையும் தனித்தனி ஆராய் இடம் போதாது. எனவே முக்கியமானதும் எமக்கு அக்கறையுள்ளதுமான சில விடயங்கள் பற்றியதாக எமது கவனத்தைத் திருப்புவோம். ஆள்புலக் கடல், அடுத்துறு வலயம், நீரினைகள், கண்டத்திட்டு, பிரத்தியேகப் பொருளாதார வலயம், ஆழ்கடல் சுதந்திரம், சுற்றாடற் பாதுகாப்பு என்பவற்றைத் தனித்தனியாக பார்ப்பது பயனுடைத்தாகும். இவற்றுள் ஆழ்கடல் சுதந்திரம், சுற்றாடற் பாதுகாப்பு பற்றி இரண்டாம் பகுதியில் ஆராயப்படும் குறிப்பாக ஆள்புலக் கடல் பற்றியும் ஆழ்கடல் நிலைப்பாடு பற்றியும் சாதாரண மக்களும் அக்கறை காட்டுவதுண்டு. இவற்றுள் ஆள்புலக் கடலை முதலில் அலசுவோம் (வரைபடத்தை பார்க்கவும்).

ஆள்புலக் கடல் (Territorial Waters)

கடல் நன்றாக வற்றியிருக்கும் காலத்தில் கரையிலிருந்து அளக்கப்படும் 12 கடல் (nautical) மைல் தூரம் கரையோர அரசின் ஆள்புலக்கடலாகும் என்று 1982 இன் சமவாயம் உறுப்புரை 3 கூறுகிறது. 1958 இன் சமவாயத்தின் படியும் அதற்கு முன்பும் இது 3 மைல் தூரமாக இருந்தது. ஒரு கடல் மைல் என்றால் 6076 அடியாகும். அல்லது 1852 மீற்றர் எனலாம். கடலின் ஏனைய பகுதிகளிலிருந்து ஆள்புலக் கடல் பல்வேறு காரணங்களினால் முக்கியத்துவமுடையதாகின்றது.

கரையோர வலயங்கள்
(கரையோரக் கோட்டிலிருந்து 200 கடல் மைல்கள் வரையும்)

Courtesy of Patrick James Sweeney.

இதில் முதன்மைக் காரணம் - கரையோர அரசின் இறைமைப் பிரயோகமாகும். அதாவது அரசு தனது தரைப்பகுதியில் பிரயோகிக்கும் அதே அதிகாரத்தை ஆள்புலக் கடற்பகுதியிலும் பிரயோகிக்கும். இப்பகுதி அரசின் நிலப்பகுதியின் நீரடி நீட்டிப்பு என்றே எல்லா வகையிலும் கொள்ளப்பட வேண்டும். தனது ஆள்புலக் கடல் எல்லையை ஓர் அரசு தன்னிச்சையாகத் தீர்மானித்துக் கொள்ளலாமா என்ற வினா முன்பு இருந்து வந்தது. ஆனால் 1951 இல் சர்வதேச நீதிமன்றம் பிரிட்டனுக்குக்கும், நோர்வேக்கும் இடையிலான வழக்கில் வழங்கிய தீர்ப்பின் பின்னர் நாடுகள் இப்படித் தன்னிச்சையாகத் தீர்மானிப்பதில் பலவேறு மட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இது அரசின் இறைமையைப் பாதிப்பதாகப் பொருள் கொள்ளப்படக் கூடாது. ஏனெனில் இப்போதெல்லாம் அரசின் இறைமை என்பது சர்வதேச சட்டத்தின் மட்டுப்பாடுகளுக்குப்பட்டதே.

இதில் குறிப்பிட்டுக் கூறக் கூடியது மாசறு பயணத்துக்கான (Innocent Passage) உரிமையாகும். ஓர் அரசின் ஆள்புலக் கடலினாடு பயணிக்காமல் துறைமுகங்களை அனுகூவதோ அல்லது வேறு கடல் எல்லைகளுக்குள் பிரவேசிப்பதோ சாத்தியமற்றுப் போகலாம். மேலும், சில நாடுகளுக்குச் சொந்தமான ஆள்புலக் கடலே கிடையாது. இவை நிலத்தினால் குழப்பட்ட அரசுகள் (Landlocked States) எனப்படும். உதாரணமாக, நேபாளம், பூட்டான், சவிற்சலாந்து மத்திய ஆபிரிக்க நாடுகள் போன்றவை. இவற்றுக்குக் கடல் எல்லைகள் கிடையாது. எனவே இன்னொரு நாட்டினுடைய ஆள்புலக் கடலினுடைகப் போய்த்தான் இவை கடற்பயணஞ்சு செய்தாக வேண்டும். எனவே ஆள்புலக் கடலை முடிவைக்க முடியாது.

மாசறு பயணம் என்றால் என்ன?

கடல் சட்ட நிபுணர்களை அலைக்கழிக்கும் வினாக்களுள் முக்கீயமானது இது. இங்கே பயணத்தை மறுக்க முடியாத அதேவேளை தனது எல்லைக்குள் வரும் கப்பல்களைச் சோதிக்க வேண்டிய கடப்பாடுமண்டு. இறைமைப் பிரதேசம் என்பதால் ஆள்புல எல்லைக்குள் வரும் எந்தக் கப்பலும் கரையோர அரசின் சம்மதத்தைப் பெற்ற பின்னரே அங்குனம் பிரவேசிக்க முடியும். வரத்தகக் கப்பல்களைப் பொறுத்தவரை இந்தச் சம்மதம் உட்கிடையானதாகும். அதாவது துறைமுகத்துக்கு வந்த பின்னரே அறிவிப்புச் செய்வார்கள். அனுமதி மறுப்பு விதிவிலக்கான சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே.

1980 இல் சீன-அமெரிக்க உறவு ஸ்தாபிக்கப்படுகையில் நிபந்தனையடிப்படையில் சீனக் கப்பல்கள் அமெரிக்காவின் 50 துறைமுகங்களுக்கு வருவதற்கும் அமெரிக்கக் கப்பல்கள் சீனாவின் 20 துறைமுகங்களுக்கு வருவதற்கும் பரஸ்பர சம்மதம் வழங்கப்பட்டது. இரண்டு நாடுகள் யுத்தத்தை முறைப்படி பிரகடனப்படுத்தியிருக்கா விட்டால் இத்தகைய சம்மதம் வழங்கப்படும் என்று நிச்சயமாக நம்பப்படும்.

ஆனால் யுத்தக் கப்பல்களைப் பொறுத்தவரை நிலைமை வேறாகும். தமது உத்தேச விஜயம் குறித்து இவை முன் கூட்டியே அறிவிப்பது வழக்கமாகும். கரையோர அரசு வெளிப்படையாகவே அவ்விஜயத்தைத் தடை செய்தாலொழியச் சம்மதம் வழங்கப்பட்டு விட்டதாகவே கருதப்படும். சில அரசுகள்

கட்டாயமாகத் தாம் முன்னனுமதி வழங்கியிருக்க வேண்டும் என வற்புறுத்துகின்றன. அதாவது அறிவிப்பு மட்டும் போதாது. அனுமதி உண்மையிலேயே பெறப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது. இதற்கு அல்ஜீரியாவை உதாரணமாகக் கூறலாம். அறிவிப்புக் கொடுக்காது நுழைவதாயின் சீர்ந்த காலநிலை அல்லது ஏதேனும் பாரிய தீங்கு காரணமாகவே நுழையமுடியும்.

மிகப் பழைய அமெரிக்க வழக்கான Schooner Exchange v. MCUL Faddoz (11 US 116 (1812)) இல் பிரதம நீதியரசரான மாஷல் (Marshall C.J.) பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். இங்கு Exchange என்பது வெளிநாட்டு இறைமையின் கீழ் உள்ளதும் அந்நாட்டுடன் அமெரிக்கா நட்புப் பாராட்டி வருவதுமான ஒரு நாட்டின் யுத்தக் கப்பலாகும். எனவே துறை முகத்துக்குள் வந்ததன் பின்னர் எமது வாக்குறுதியை நாம் காப்பாற்ற வேண்டும். இதன்படி எமது நியாயாதிக்கத்துக்குக் கப்பல் அப்பாற்பட்டதாகும். 1975 இல் HMS Herms என்ற விமானந்தாங்கிக் கப்பலின் மாலுமிகள் இருவர் கைது செய்யப்பட்டுக் கீழுபெக்கில் காவலில் வைக்கப்பட்டனர். கனேடியர் ஒருவரை வீடு புகுந்து தாக்கியதற்காகவே இவர்கள் காவலிலிடப்பட்டனர். கனேடிய நீதிமன்றம் கப்பலையும் தடுத்து வைக்கும் உத்தரவைப் பிறப்பித்திருந்தது. ஆனாலும் கப்பல் இந்த மாலுமிகள் இருவரையும் கைவிட்டுக் கிளம்பிச் சென்று விட்டது. கீழுபெக்கிலிருக்கும் பிரிட்டிஷ் தூதரகக் கிளை விடுத்த அறிக்கையில், கனேடிய நீதிமன்றத்தின் கட்டளை பிரித்தானிய முடியின் படைக் கப்பலுக்கு எதிராக வலுப்படுத்தப்பட முடியாதென - கப்பல் சென்று விட்டதை நியாயப்படுத்தியது. இது அப்போதைய நிலைமை. கப்பல் மாசறு பயணத்திலிருந்தது என்பதே பிரிட்டனின் வாதமாயிற்று.

1946 மே 5 ஆம் தேதி பிரிட்டிஷ் கடற் படைக் கப்பல்கள் மீது அல்பேனியக் கடற்படை துப்பாக்கிப் பிரயோகஞ் செய்தது. Corfu கால்வாயூடு செல்கையிலேயே இச்சம்பவம் நிகழ்ந்தது. கால் வாய் ப் பகுதியில் கடற் கண் னி கள் எதுவும் விதைக்கப்பட்டிருக்கவுமில்லை. தனது ஆள்புலக் கடலில் தனக்கு அறிவிக்காமல், முன்னுமதி பெறாமல் பிரிட்டிஷ் கப்பல்கள் சென்றது தவறென அல்பேனியா வாதிட்டது. ஆனால் இத்தகைய கால்வாய்களுடும் மாசறு பயணத்துக்கான உரிமை தனக்குண்டென பிரிட்டன் வாதிட்டது. இதன் பின்னர் அல்பேனியா கடற் கண்ணிகளை விதைத்தது. 1946 ஒக்டோபர் 22 இல் பிரிட்டிஷ் கடற்படை அணியொன்று வேண்டுமென்றே கால்வாயூடாக வந்தது. ஆனால் கண்ணிகளில் சிகிச் சேதமுற்றன. இரு பகுதியினருமே சர்வதேச நீதிமன்றத்துக்குச் சென்றனர். பிரிட்டிஷ் கடற்படையின் வருகை Corfu கால்வாயிலுள்ள தனது இறைமையை மீறியதாகுமென அல்பேனியா வாதிட்டது⁸

நீதிமன்றம் தீர்ப்பாளிக்கையில், நீரினைகள், கால்வாய்கள் சர்வதேசக் கடற்பயணத்துக்குப் பாவிக்கப்படுவதாயின், அவற்றினாடு யுத்தக் கப்பல்களைச் சமாதான காலத்தில் அனுப்புவதற்கு அரசுகளுக்கு முடியும் எனச் சொல்லலாம். இது வழமையாக அனுமதிக்கப்பட்டு வருவதாகும். ஆனால் பயணம் மாசறு பயணமாக இருக்க வேண்டும். வெளிப்படையாகவே சர்வதேசச் சமவாயம் ஒன்றால் தடுக்கப்படாத போது சமாதான காலத்தில் கரையோர அரசுகள் பயணத்தைத் தடுக்கும் உரிமையைக் கொண்டிருக்கவில்லை எனக் கூறியது.

1982 இன் சமவாயம் உறுப்புரைகள் 17 - 32 மாசுறு பயணம் பற்றிக் கூறுகின்றன. வழுமையான ஏற்பாடுகளையே இவை தொகுத்துள்ள போதிலும் மூன்று புதிய விடயங்களையும் பட்டியல் ஒன்று சேர்த்துள்ளது. மாசுறு பயணத்தில் செல்லும் கப்பல் தொடர்பில் பிரயோகிக்கப்படக் கூடியதாக ஒழுங்கு விதிகளை ஆக்குவதற் கான விடயங்களில் புதிதாகப் போக்குவரத்துப் பாதைகளை (கடவில்) அமைப்பது தொடர்பில் கரையோர அரசு அறிக்கையிடல், அனுவாயதுக் கப்பல்கள் வரும்போது எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் என்பன புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்ட விடயங்களாகும்.

உறுப்புரை 19(2) இன்படி 'மாசுறு பயணம்' என்றால் "அமைதி, நல்லொழுங்கு, அல்லது கரையோர அரசின் பாதுகாப்புக்கு பங்கம் எதுவும் ஏற்படுத்தாதவாறு பயணித்தல்" என்று பொருள். கரையோர அரசின் ஆள்புலக் கடல் எல்லைக்குள் வந்துவிட்டபின் அந்தியக்கப்பல் பின்வருவனவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றைச் செய்தாலும் மாசுறு பயணம் முடிவடைகிறது. அவையாவன: கரையோர அரசின் பாதுகாப்புக்குக் குந்தகம் ஏற்படுத்தும் விதத்திலான தகவல் சேகரிப்பு முயற்சி, மேற்கண்ட விதத்திலான பிரசாரத்திலீடுபடல், விமானங்களைத் தரையிறங்க அல்லது கீள்மப்ச் செய்தல், கரையோர அரசின் சுங்கத்தீவை விதிகளுக்கு முரணான விதத்தில் அல்லது குடிவரவு விதிகளுக்கு முரணான விதத்தில் செயற்படல், இராணுவத் தளபாடங்களை ஏற்றுதல் அல்லது இறக்குதல், இச்சமவாயத்துக்கு (1982) எதிரான விதத்தில் வேண்டுமென்றே குழலை மாசடையச் செய்தல், மீன்பிடி நடவடிக்கையில் ஈடுபடல், ஏதேனும் ஆராய்ச்சி நடவடிக்கைகளில் இரங்குதல், கரையோர அரசின் தொடர்பாடற் சாதனங்களுடன் இடைஞ்சலை ஏற்படுத்துவதான் செயல்கள், பயணத்தோடு நேரடியாகச் சம்பந்தப்படாததான் ஏதேனும் செயல்கள்.

நீரிணைகளின் நிலைமை என்ன?

24 மைல் அகலத்தில் அல்லது அதற்குக் குறைவாக உலகில் 120 நீரிணைகள் உள்ளன.⁹ ஆள்புலக் கடவின் அகலம் 12 மைல் என்று வரும்போது இந்த நீரிணைகள் கரையோர அரசின் நியாயாதிக்கத்தினுள் வந்து விடுகின்றன. எனவே இங்கு மாசுறு பயணம் மட்டுமே சாத்தியமாகின்றது. இந்த நீரிணைகளினாடான பயணம் சர்வதேசப் போக்குவரத்துக்கு அதிகம் பாவிக்கப்பட வில்லையென்றாலும் கடல்வழி வர்த்தகத்துக்கும் கடற் படைகள் நிலை கொள்வதற்கும் இவை சில வேளைகளில் அவசியமாகின்றன. 12 மைலாக ஆள்புலக் கடவின் அகலத்தை எடுத்தால் இந்த நீரிணைகளில் 33 பாதிக்கப்படும் என ஐ.நா.வின் ஆய்வறிக்கை கூறியிருந்தது (1958) அமெரிக்காவின் வெளியிறுஷ்ட் திணைக்களத்தின் புவியியற்துறை அலுவலகம் வெளியிட்ட குறிப்பொன்றில் 12 மைல் எல்லையினால் பாதிக்கப்படும் நீரிணைகளைக் குறிப்பிட்டு அவற்றில் பெரிய எழுத்திலுள்ளவை முக்கியமானவை - ஏனையவை சிறிதளவே முக்கியத்துவமுடையவை எனக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து அமெரிக்காவைப் பொறுத்தவரையில் எவையெவை கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என அறிய முடிகின்றது.¹⁰

உறுப்புரை 39 நீரிணைகள் பற்றிய ஏற்பாடுகளைக் கூறுகின்றது. கப்பல்களும் விமானங்களும் நீரிணையைக் கடக்கும் போது

எவ்வித தாமதமுமின்றிக் கடக்க வேண்டும். கரையோர அரசின் இறைமை, ஆள்புல ஒருமைப்பாடு, அரசியற் சுதந்திரம் என்பவற்றில் பங்கம் ஏற்படுத்துவதான் அச்சுறுத்தல் எதிலும் ஈடுபடக் கூடாது. ஐ.நா.பட்டயத்தின் கோட்பாடுகளுக்கு எதிராகச் செயற்படக் கூடாது. பயணத்தின் போதானதன்றி வேறேதேனும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடக்கூடாது. சமவாயத்தின் பகுதி - III லுள்ள ஏற்பாடுகளுடன் ஒத்தினங்க வேண்டும். மேலும், சர்வதேச ஒழுங்கு விதிகளுக்கு அமைவாக, கடவில் மோதலைத் தவிர்ப்பதற்கும், மக்களை இறக்குதல் ஏற்றுதலில் கட்டுப்பாடுகளைப் பின்பற்றுவதற்கும் கப்பல்கள் கடப்பட்டுள்ளன.

நீரிணைகள் மேலாக விமானங்கள் பறப்பதாயின் சர்வதேச விமானப் போக்குவரத்து ஸ்தாபனத்தின் விதிகளைப் பின்பற்றியாக வேண்டும். கப்பல்கள் வந்து போகும் என்பதைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். ரேடியோ செய்திகள் மூலப் போக்குவரத்துத் தகவல்களை அறிந்து அனுசரிக்கும் கடப்பாடுமூல்களுது. கரையோர அரசைப் பொறுத்தளவில் உறுப்புரை 44 இன்படி சில கடப்பாடுகளுள்ளன. கப்பல் பயணமாயினும் விமானப் பறப்பாயினுஞ்சரி - பாதையிலுள்ள அபாயங்கள் பற்றியும் தடங்கல்கள் பற்றியும் போதிய முன்னிவிப்பு வழங்க வேண்டும்.

இந்த ஏற்பாடுகள் எவை எப்படியிருக்கினும் நீரிணைக்குட்பட்ட பகுதி கரையோர அரசின் ஆள்புல நீர்ப்பரப்பு என்பதால் அரசின் நியாயாதிக்கப் பிரயோகம் வானிலும் நீரிலும் நீரிட மிலும் பிரயோகிக்கப்படுதல் எவ்விதத்திலும் பாதிக்கப்படமாட்டாது என்பதை அவதானிக்க வேண்டும்.

அடுத்துறு வலயம் (Contiguous Zone)

இது ஆள்புலக் கடலுக்கு அடுத்ததாக அமையும் நீர்ப்பரப்பு என்பதால் இங்களம் பெயர் பெறுகின்றது. ஆள்புல நீர்ப்பரப்பு என்பது கரையோர அரசின் தரைப்பகுதிக்கு சமமாகக் கருதப்பட்டு இறைமை பிரயோகிக்கப்படுவதாகப் பார்த்தோம். அடுத்துறு வலயத்தில் இறைமைப் பிரயோகம் பாவிக்கப்பட முடியாது. ஆனால் கரையோர அரசினுடைய சங்கத் தீவை, கலால் வரிவிதிப்பு, மற்றும் சுகாதார ஒழுங்கு விதிகள் மீறப் படாமலிருப்பதை உறுதிப்படுத்த - ஆள்புல நீர்ப்பரப்புக்கு அப்பாலும் ஒரு பகுதி தேவைப்படுமல்லவா. இப்பகுதியைத் தான் அடுத்துறு வலயம் என்கிறோம். அடுத்துறு வலயத்தில் கரையோர அரசுக்குள் நியாயாதிக்கம் அல்லது அக்கறை என்பது மேற்சொன்ன நோக்கங்களுக்கு மட்டுமேயை வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. மீறல்கள் நடைபெறாமலிருக்க அல்லது அத்தகைய மீறல்கள் நடந்திருப்பின் அதற்கான தண்டனை வழங்குதலுக்காக அடுத்துறு வலயத்தில் கரையோர அரசு நியாயாதிக்கஞ் செலுத்தலாம்.

⁹ 1982 இன் கடல்சட்ட சமவாயம் உறுப்புரை 33 அடுத்துறு வலயம் பற்றிக் கூறுகிறது. இச்சமவாயம் 1994 இலிருந்துதான் நடைபெற்றுக்கூட வந்ததெனவும் பார்த்தோம். இட்டுதிய ஏற்பாட்டி என்பது அடுத்துறு வலயம் என்பது ஆள்புல நீர்ப்பரப்பின் வெளியெல்லையிலிருந்து இன்னொரு 12 மைல் அகலம் கொண்டதாக அமையும். இதன்படி கரையிலிருந்து 24 வது மைல் தூரத்தில் அடுத்துறு வலயம் முடிவடைவின்றது. ஆழ்கடற் சுதந்திரம் என்பதன் மீது சில மட்டுப்பாடுகளை விதிப்பதற்காகவே

அடுத்துறு வலயம் என்ற பெயர் பாவிக்கப்படுகின்றது. மற்றும்படி, போக்குவரத்து விடயங்களில் அடுத்துறு வலயமும் ஆழ்க்கடல் போலவே யங்கபடுத்தப்படலாம். ஆழ்க்கடல் சுதந்திரம் எந்தளவுக்கு மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றதோ அந்தளவுக்குக் கரையோர அரசுக்கு நியாயாதிக்கம் அதிகரிக்கப்படுகின்றது என்று பொருள்.

இந்த நியாயாதிக்கப் பிரயோகத்தைச் சில உதாரணங்களின் மூலம் விளக்கலாம். 1958 ஆம் ஆண்டுச் சமவாயத்தின் கீழ் அடுத்துறு வலயத்தின் அகலம் மூன்று மைலாகவே இருந்தது. அக்கால சட்டத்தில் வந்த இரு வழக்குகளைப் பார்ப்போம். Re Martinez¹¹ (1959). இத்தாலிய கடல்வலயச் சட்டமென்பது இத்தாலியின் ஆள்புல நீர்ப்பரப்பை ஆறு மைல் அகலம் கொண்டதாக வரைந்திருந்தது. இத்தாலியின் சங்கச் சட்டத்தின் பிரிவு 33 - கடத்தலைத் தடுக்கவும் தண்டிக்கவும் மேலும் ஆறுமைல் தூரத்துக்கு இத்தாலி நியாயாதிக்கத்தைப் பாவிக்கலாம் எனக் கூறியிருந்தது. இப்பகுதியைக் கண்காணிப்பு வலயம் என அச்சட்டம் பெயரிட்டிருந்தது. வெளிநாட்டுக் கப்பலொன்று கரையிலிருந்து ஒன்பது மைல் தூரத்தில் இருக்கையில் எச்சரிக்கை வேட்டுக்கள் தீர்க்கப்பட்டன. பின்னர் தூரத்திச் சென்று 54 மைல் தூரத்தில் வைத்துக் கைப்பற்றப்பட்டது.

1958 இன் சமவாயம் உறுப்புரை 24 இன்படி - சூற்றும் ஆள்புல நீர்ப்பரப்பில் நடைபெற்றிருந்தால் தான் அதற்கான தண்டனை வழங்கக் கூரத்திச் சென்று பிடிக்கலாம். கப்பல் ஒன்பது மைல் தூரத்திலேயே நிற்றது. எனவே சூற்றும் ஆள்புல நீர்ப்பரப்புக்கு வெளியே (அதாவது ஆறுமைல் எல்லைக்கு வெளியே) நடந்தது. அங்கு இத்தாலிக்கு நியாயாதிக்கம் கிடையாது. எனவே சங்கச் சட்டத்தின் பிரிவு 33 - சர்வதேசச் சட்டத்துக்கு முரணாக உள்ளது. இத்தாலிய அரசியலமைப்பு உறுப்புரை 10 இன்படி இத்தாலியின் எந்தச் சட்டமும் சர்வதேசச் சட்டத்துக்கு இசைந்ததாக இருக்க வேண்டும். அப்படிப் பார்ப்பின் அந்தச் சட்டத்தின் பிரிவு 33 ஆனது அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 10க்கு முரணாக உள்ளது. எனவே இப்பிரிவு செல்லுபடியற்றது என கடத்தல்காரர்கள் சார்பில் வாதிடப்பட்டது.

நீதிமன்றம் தனது தீர்ப்பில் - சமவாயத்தின் உறுப்புரை 24 ஆள்புல நீர்ப்பரப்புப் பற்றிச் சொல்லின்றதேயொழிய அதனை அந்த எல்லைக்கு அப்பால் சில நோக்கங்களுக்காக நீட்டிப்பதைத் தடுப்பதான் விதத்தில் எதுவும் கூறவில்லை. அரசுகள் வழக்கமாகவே தமது ஆள்புல எல்லைக்கு அப்பாலும் சில நோக்கங்களுக்காகத் தமது நியாயாதிக்கத்தைப் பாவித்து வந்துள்ளன. இதனைப் 'பொலிஸ் தத்துவங்கள்' என்கிறோம். 1958 இன் சமவாயம் தற்போதுதான் ஒப்பமிடப்பட்டுள்ளது. இதன்படி நாடுகள் தமது அடுத்துறு வலயத்தை இனிமேல்தான் தீர்மானிக்க வேண்டும். எனவே இத்தாலியச் சங்கச் சட்டத்தின் பிரிவு 33 - சர்வதேசச் சட்டத்துக்கு முரண்ணல் - ஆகவே அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 10ஐ அது மீறவில்லை - எனக் குறிப்பிட்டது.

மற்றொரு வழக்கான Re Pulos and Others¹² (1976) என்பதில் கிடேக்கக் கப்பல் ஒன்று இத்தாலியக் கரையின் 27 மைல் தூரத்தில் காணப்பட்டது. அதனைச் சுற்றி 20 படகுகள் காணப்பட்டன. மேலும் 12 படகுகள் கரைக்கும் இக்கப்பலுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் (கரையிலிருந்து 15 மைல் தூரத்தில்) தென்பட்டன. கப்பலிலிருந்து 'சிக்ரெட்' பொதிகள் இறக்கப்பட்டன.

அவற்றைக் கரைக்குக் கொண்டு வருவதற்காகவே படகுகள் போட்டிபோட்டுச் சென்று கொண்டிருந்தன. கரையிலிருந்து 10 மைல் தூரத்தில் படகென்றைக் காவற் படையினர் கைப்பற்றினர். இங்கிருந்து தகவல் நடுக்கடலில் நின்ற கடற்படைக் கப்பலுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. கடற்படைக் கப்பல் கடத்தல் கப்பலை நோக்கி வர பின்னையது கிளம்பிச் சென்றது. இருப்பினும் ஒருமைல் தூரம் தூரத்திச் சென்று கடத்தல் கப்பல் கைப்பற்றப்பட்டது.

கப்பல் கைப்பற்றப்படும்போது அது ஆழ்கடலில் இருந்தது. அதாவது $12+12 = 24$ மைல் தூரத்துக்கு அப்பால் 28 வது மைலில் இருந்தது. ஆழ்கடலில் தம்மைத் தடுக்க முடியாது என்பதே கடத்தல்காரரின் வாதமாகும். (1958 சமவாயம், உறுப்புரை 2. சமவாயத்தின் உறுப்புரை 23 எத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் ஆழ்கடலில் கப்பல் ஒன்று தடுக்கப்படலாம் எனக் கூறியிருந்தது. (அ) கரையோர அரசின் சட்டங்கள், ஒழுங்கு விதிகளை மீறியிருப்பின்; (ஆ) குறிப்பிட்ட கப்பல் அல்லது அதனோடு ஒரு சூழலாகச் செயற்படும் (as a team) படகு ஏதேனும் ஆள்புல நீர்ப்பரப்பில் அல்லது அடுத்துறு வலயத்தில் சென்றிருப்பின்; (இ) தூரத்திப் பிடிக்கும் நடவடிக்கை ஆள்புல நீர்ப்பரப்பில் அல்லது அடுத்துறு வலயத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பின்; (ஈ) முறைப்படியான பார்வைக்குரிய அல்லது கேட்டலுக்குரிய (கட்டுல் / செவிப்புல்) சைகைகள் / சமிக்ஞைகள் வழங்கப்பட்ட பின்னர்; (உ) யுத்தக் கப்பல் அல்லது விமானம் அல்லது அரசாங்கத்தினால் இதற்கென விசேடமாக அதிகாரமளிக்கப்பட்ட ஏதேனும் கப்பல் அல்லது விமானத்தினால் கைப்பற்றுதல் செய்யப்பட வேண்டும்.

இந்த தேவைப்பாடுகளின் படி பார்ப்பின் - கரையோர அரசின் சங்கச் சட்டம் மீறப்பட்டுள்ளது (அ) முதலில் கைப்பற்றப்பட்ட படகு 15 மைல் தூரத்தில் கைப்பற்றப்பட்டது. எனவே அது அடுத்துறு வலயத்தினுள் இருந்தது. அதனோடு ஒரு சூழலாகச் செயற்பட்ட தாய்க் கப்பலே கடத்தல் கப்பலாகும்; (ஆ) தூரத்துதலும் அடுத்துறு வலயத்துக்குள் ஓலையே அரமிக்கப்பட்டது. அதாவது மோட்டார் படகைத் தூரத்தியது; (இ) இது ஆழ்கடலில் முடிவடைகிறது. ஏனெனில் குழுவின் ஏனைய உறுப்புப் படகுகளைக் கைப்பற்றும்வரை தூரத்துதல் தொடர்கிறது என்று பொருள். தெளிவான் சமிக்ஞைகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன; (ஈ) கடற்படைக் கப்பலால் கைப்பற்றுதல் நிகழ்ந்தது. (உ) எனவே இக்கைப்பற்றுதல் சர்வதேசச் சட்டத்துக்கு முரணானதல்ல என்று நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.

1982 இன் சமவாயத்தின் உறுப்புரை III இதேவிடயத்தை மிகத் தெளிவுபடக் கூறுகின்றது. தற்போது அடுத்துறு வலயத்தின் அகலம் திட்டவட்டமாகத் தெரியும் என்பதால் அதன் மீதான நியாயாதிக்கப் பிரயோகமும் சிக்கலானதாக இல்லை.

பிரத்தியேகப் பொருளாதார வலயம் (Exclusive Economic Zone)

1982இன் சமவாயத்தில் முதன் முதலாகக் குறிப்பிடப்படும் புதிய சட்ட ஆட்சி நட்பு நெறியாக இந்த வலயம் அமைகின்றது. ஆனாலும் இந்தக் கருத்தேற்புப் புதியது என்று சொல்ல முடியாது. அமெரிக்க சனாதிபதி ஹரிஞ்சுமனின் 1945 ஆம்

ஆண்டைய பிரகடனமொன்று அமெரிக்க அரசுக்கு அதனை அண்டியள்ள கடற்பகுதியில் ஆளுபலக் கடலுக்கு அப்பாலும் நியாயாதிக்கத்தையும் கட்டுப்பாட்டையும் வலியுறுத்துவதாக அமைந்தது. கண்டத்திட்டிலுள்ள (Continental Shelf) மூல வளங்களை ஆராய்வும் வசப்படுத்தவழான இறைமையுரிமையை இப்பிரகடனம் விளம்பிற்று. அன்றிலிருந்து 1982 வரையில் 50க்கு மேற்பட்ட நாடுகள் இந்த உரிமையை வலியுறுத்தி வந்துள்ளன. ஆனால் இக்கோரிக்கைக்குச் சர்வதேசச் சட்ட அந்தஸ்தைப் பெறும் முயற்சி அப்போதைக்கு வெற்றி யளிக்கவில்லை.

1971 சனவரியில் கொழும்பில் நடைபெற்ற ஆசிய - ஆபிரிக்க சட்ட ஆலோசனைகள் மகாநாட்டில் பொருளாதார வலயம் பற்றிய சட்ட அந்தஸ்தைப் பற்றி கென்யா குரல் கொடுத்தது. பின்னர் இதுபற்றிய வரைவை 1972 இல் கென்யா ஜ.நா.வின் ஜெனிவா மாநாட்டில் சமர்ப்பித்தது மகாநாட்டுக்கு வந்த வரைவுகளில் இந்த விடயமே மிகவும் 'கர்வர்ச்சிகரமான' தாகவும் அதேவேளை கருத்து மோதல்களுக்கு இடமளித்ததாகவும் அமைந்து விட்டது. ஜ.நா.வின் முன்றாவது கடற்சட்ட மகாநாட்டில் இந்த விடயத்துக்கு முன்றாமலக நாடுகள் பல முக்கியத்துவம் வழங்கின.¹⁴ 1982 சமவாயத்தின் பகுதி - V இவ்வலயம் பற்றிய விபரங்களைக் கறுகிறது.

பொருளாதார வலயத் தொடர்பில் கரையோர அரசின் உரிமைகள், நியாயாதிக்கம், கடமைகள் பற்றிக் கூறும் உறுப்புரை 56 வருமாறு கூறுகிறது. (அ) இயற்கை மூலவளங்களை ஆய்வதில், வசப்படுத்துவதில், பாதுகாப்பதில் மற்றும் நிரவிகிப்பதில் இறைமை உரிமை. இந்த உரிமை உயிர் வாழும் அல்லது உயிரற்ற பொருட்களுக்கும் பொருந்தும். கடற்படுக்கை, சிறுமேடுகள், குழல், நீர் என்பதை மீதும் இந்த உரிமை செல்லுபடியாகும். நீரிலிருந்து சக்தி, மின்சாரம், விசை பெறுவதையும் இது உள்ளடக்கும்; (ஆ) செயற்கைத் தீவுகள், வேறு அமைப்புக்களைப் பொருத்துதல், நிறுவுதல் என்பதும் அவற்றைப் பாவிப்பதும்; (இ) கடல் வாழ்வன தொடர்பாக அன்றி ஏனைய விதத்திலான கடல் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி; (ஈ) கடற் சுற்றாடலைப் பேணுதலும் பாதுகாப்பதும்.

மேற்சொன்னவற்றைக் கரையோர அரசு பாவிக்கும் போது ஏனைய அரசுகளின் உரிமைகள் கடமைகளுக்கும் உரிய மதிப் பளித்தே (due regard) பாவிக்க வேண்டும். ஏனைய அரசுகளின் உரிமைகள், கடமைகள் உறுப்புரை 58 இல் கூறப்பட்டுள்ளன.

உறுப்புரை 57 இன்படி இந்தப் பிரத்தியேகப் பொருளாதார வலயம் கரையிலிருந்து 200 மைலுக்கு நீடித்ததாக அமையும். எனவே முதற் பன்னிரண்டு மைல் பரப்பிலுள்ள முழுதான நியாயாதிக்கத்தை விடப் பொருளாதார நோக்கங்களுக்கான நியாயாதிக்கத்தை இன்னொரு 188 மைலுக்குப் பாவிக்கலாம் என்பதே இதன் பொருளாகும். இந்த வலயத்தில் எந்த அரசும் தனது கப்பற் போக்குவரத்து, அல்லது விமானப்பறப்பு உரிமையைப் பயன்படுத்தலாம். அதனைத் தடுக்க முடியாது. அரசுகள் பரஸ்பர நலன்களைக் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். உறுப்புரைகள் 69-70 என்பன கடல் எல்லையே கிடையாத அரசுகளுக்குப் பொருளாதார வலயம் வழங்கும் உரிமைகளைக் கூறுகின்றன.

பிரத்தியேகப் பொருளாதார வலயம் என்பது பிரத்தியேக மீன்பிடி வலயங்கள், கண்டத்திட்டு என்பவற்றைப் போன்ற ஒன்றேயாகும். ஆனாலும் கண்டத்திட்டி விருந்து மாறுபடுஞ் சந்தர்ப்பங்கள் உள்ளமையினால் இரண்டுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு உணர்ப்பட வேண்டும். கண்டத் திட்டில் கட்டுப்பாடுகள் அதிகமாக உள்ளன. தற்காலச் சர்வதேசச் சட்டத்தில் இந்தப் பொருளாதார வலயம் என்ற கருத்தேற்பின் முக்கியத்துவம் Case Concerning the Continental Shelf (Libyan Arab Jamahiriya V. Malta)¹⁴ என்ற வழக்கில் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது. 'பொருளாதார வலயம் இல்லாத இடத்திலும் கண்டத்திட்டு இருக்க முடியும். ஆனால் கண்டத்திட்டு இல்லாத பொருளாதார வலயம் இருக்க முடியாது' என்று இவ்வழக்கில் கூறப்பட்டது. (விளக்கப் படத்தைப் பார்க்கவும்)

இந்தியாவினுடைய பொருளாதார வலயம் பற்றி அதனுடைய 1976 ஆம் ஆண்டின் சிறப்புச் சட்டமொன்று ஏற்பாடு செய்கின்றது.¹⁵ இதன் பிரிவு 7 இந்தியாவின் பொருளாதார வலயம் 200 மைல் அகலம் கொண்டதெனக் கூறுகின்றது. ஆனால் இந்த எல்லையை மத்திய அரசாங்கம் சர்வதேசச் சட்டத்துக்கு அமையத் தேவையேற்படும் போது மாற்றியமைக்க முடியும் என்றும் இப்பிரிவு கூறுகின்றது.

இருசில் கரையோர அரசுகள் இவ்வலயம் ஆழ்கடவின் ஒரு பகுதியே என்பதை ஏற்க மறுக்கின்றன. மறுபுறந்தில் கடலில் ஆதிக்கஞ் செலுத்தும் வல்லமையும் வசதியும் கொண்ட அரசுகள் இவ்வலயத்தைச் சில விசேட மட்டுப் பாடுகளுக்கு உட்பட்ட ஆழ்கடலாகப் பார்க்கவே விரும்புகின்றன. சமவாயத்தில் கூறப்பட்டிராத விடயத்தில் முடிவுகளை எடுக்கும் போது இவ்வலயம் ஆழ்கடலா இல்லையா என்பது முடிவைப் பாதிக்கக் கூடும். மூலவளங்கள் மீதான கரையோர அரசுகளின் உரிமை ஏனைய அரசுகளின் - மூலவளங்கள் தவிர்ந்த உரிமைகளைப் பாதிக்கின்ற விதத்தில் பாவிக்கப்படக் கூடாது. மூலவளங்களை அளவுக்குத்தகமாகச் சரண்டக் கூடாது என்ற கடப்பாடு கரையோர அரசு மீது உண்டு. இது சர்வதேச சமூகத்துக்கான - அல்லது சமூகத்தின் சார்பில் கரையோர அரசு மீது சமத்துப்படும் கடப்பாடாகும். எனவே இக்கடப்பாடு மிக அடிப்படை விதி (erga omnes) என்ற அந்தஸ்தைப் பெறுகின்றது.

கடல் மீதான விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி என்ற விடயம் 26 உறுப்புரைகளில் (பகுதி V) கூறப்பட்டுள்ளது. கரையோர அரசின் சம்மதத்தின் மீதே இந்த ஆராய்ச்சிகள் நடாத்தப்பட முடியும். அத்துடன் இந்த ஆராய்ச்சியானது "மனித குலத்தின் நன்மைக்காக விஞ்ஞான அறிவை மேம்படுத்துவதாகவும் முற்று முழுதாக சமாதான நோக்கத்துக்கானதாகவும் இருக்க வேண்டும்" (உறுப்புரை 246) கடற்பகுதியின் சுற்றாடலைப் பாதுகாத்துவும் கப்பல்களினால் ஏற்படுத்தப்படும் மாசுபடுத்தலைத் தடுத்துவும் இருப்பது அரசுகளுக்கும் (கரையோர - ஆராய்ச்சி அரசுகள்) விதிக்கப்பட்ட கடப்பாடாகின்றது.

மனித குலத்தின் பொதுச் சொத்து

தேசிய நியாயாதிக்கத்துக்கு அப்பாற்பட்ட கடற்படுக்கை மீதான சட்ட அந்தஸ்தே கடற்சட்டத்தில் மிகவும் பிரச்சனைக்குரிய பகுதியாகும். ஆழ்கடவில் மீன்பிடி ப்பது போல, கடற்படுக்கையில்

கரையோர அரசு கணிப்பொருட்களுக்கான அகழ்வுகளைச் செய்யச் சட்ட அந்தஸ்துக் கொண்டுள்ளதா? என்பதே இங்கு பிரச்சினை. வழக்காற்றுச் சட்டத்தின்படி இந்த அகழ்வுக்கு எல்லா அரசுகளுக்கும் உரிமை உண்டென்பது அமெரிக்கா போன்ற பெரிய நாடுகளது வாதமாகும். சட்டத்தின் படியான ஏனைய உரிமைகளை மற்றைய அரசுகளுக்கு மறுக்காமல் எந்த அரசும் கணிப்பொருள் வளத்தைச் சரண்டலாம் என்பது வழக்காற்றுச் சட்டவிதி என வாதிடுகிறது அமெரிக்கா.¹⁶

இதற்கு மாறாகத் தெரிவிக்கப்படும் கருத்து யாதெனில் தேசிய நியாயாதிக்கத்துக்கு அப்பாலிருக்கும் கடற்படுக்கையும் அதன் மீதுள்ள கணிப்பொருட்களும் "மனித குலத்தின் பொதுச் சொத்து" என்பதுடன் ஐ.நா.வின் பொதுச் சபைப் பிரகடனம் ஒன்றினால் அங்குனம் விளம்பும் பட்டுள்ளன.¹⁷ இப்பிரகடனத்தை அமெரிக்காவும் ஆதரித்திருந்தது. பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் பொருத்தனை ஒன்றன் மூலம் நிறைவேற்றப் படுவதான் 'சர்வதேச ஆட்சி நடப்பு நெறி' ஒன்றின் மூலமே இந்தப்பகுதியில் வளங்கள் வசப்படுத்தப்படலாம். 1982 இன் சமவாயம் நடைமுறைக்கு வந்ததிலிருந்து கடற் படுக்கை அதிகாரசபை என்ற அமைப்பே கணிப்பொருள் வள ஆய்வு முழுவதற்கும் பொறுப்பாக இருக்கிறது. கடற்படுக்கை தொடர்பில் பின்வரும் விடயங்கள் தற்போது முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. (அ) உரிமை கொண்டாடப்படாத காணியைக் போலவே கடற்படுக்கையும் எவராலும் கையசப்படுத்தப்படக் கூடியதா?; (ஆ) கடலும் கடற்படுக்கையும் ஓர் அலகின் பிரிவுகளே. எனவே இவை சமுகத்தின் பொதுச் சொத்தாகக் கருதப்பட வேண்டும் (*res communis*). எந்த அரசோ தனி நிபுண கையகப்படுத்த முடியாது. எல்லோராலும் பாவிக்கப்படக் கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும்; (இ) மூலவளங்களைத் தோண்டுதல் என்ற விடயம் முன்பு சாத்தியப்பட்டதல்ல. எனவே இதில் வழக்காற்றுச் சட்டம் இருந்திருக்க முடியாது. 1970 இல் தான் ஐ.நா. வின் பிரகடனம் இதுபற்றி முதன் முதல் கூறியது. எனவே கடற்படுக்கை தொடர்பான அரசுகளின் நடைமுறை என்று ஒன்று இதற்கு முன்பு இருந்திருக்க முடியாது.

கணிப்பொருள் ஆய்வு விடயம் சர்வதேச நீதிமன்றம் போனாலும் அபிப்பிராயம் இரண்டு விதத்திலும் இருக்கும் என்றே கூறப்படுகின்றது. இது தொடர்பான தனியான பொருத்தனை ஒன்று செய்யப்படும் வரை 1982 இன் சமவாயத்தை அங்கீகரிக்க அமெரிக்கா இன்றுவரை மறுத்து வருகின்றது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. Grotius H., *De Jure Pradae* (Williams tr.) 1950, Ch. 12, Sec. 1
2. Nussbaum A., *A Concise History of the Law of Nations*, 1947, p. 97
3. Fulton F.W., *The Sovereignty of the Sea*, 1911, P. 338
4. Verzile J., *International Law in Historical Perspective*, Vol 4, 1971, pp. 8-20
5. *Ibid.*, at p. 13
6. Anand R., *Legal Regime of the Sea Bed and the Developing Countries*, 1975, pp. 31-75
7. UN Convention on the Law of the Sea-for full text see UN Doc. A/CONF. 62/122. Also see 21 *International Legal Materials* (1982) 1261.

8. *International Court of Justice Reports* (1949), 4 at 28
9. 5 *Ocean Development and International Law* 477-88 (1978)
10. *Ibid.*
11. 28 *International Law Reports* 170 (1963)
12. 3 *Italian Year Book of International Law* 282 (1977)
13. பூரண விபரங்களுக்குப் பார்க்கவும். Nawaz M.K., "The Emergence of Exclusive Economic Zone: Implication for a New Law of the Sea", in Vol.16 (1976), *Indian Journal of International Law*, pp 471-487
14. *ICJ Reports* 1985 P.33
15. *Territorial Waters, Continental Shelf, Exclusive Economic Zone and Other Maritime Zones Act, 1976*.
16. U.S. Deep Seabed Hard Mineral Resources Act of 1980, 30 U.S.C., Sec. 1401 (a) (12).
17. Gen Ass. Res. 2749 (1970)

இலங்கையில் கட்சிமுறை ...

.....43 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி முயற்சிப்பது. இவ்விரு உபாயங்களையும் முன்னர் சமஷ்டி கட்சியும் பின்னர் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியும் இப்போது முஸ்லிம் காங்கிரஸ் மயன்படுத்தி வருகின்றன. ஆகவே கட்சி முறை என்பதை ஆராயும் போது இவ்வகையான கட்சிகளை எந்த இடத்தில் வைப்பதென்பது பிரச்சினைக்குரியதாகும். FC, CWC, TULF, SLMC என்பன வலதுசாரிப் போக்குடையவை. ஆகவே UNP யுடன் தான் கோட்பாட்டடிப்படையில் இனைய வேண்டும். ஆயினும் இக்கட்சிகள் ஏனைய கட்சிகளுடனும் கூட்டுச்சேர ஆயத்தமாகவிருப்பதால் இலங்கைக் கட்சி முறை என்ற போக்கில் இவற்றின் இடத்தினை தனியாக ஆராய்தலே பொருத்தமாகும்.

முடிவுரை

1935 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1977 ஆம் ஆண்டு வரையுமுள்ள காலப்பகுதியில் இலங்கையின் கட்சி முறையினைப் பரிசீலனை செய்த நாம் 1935 - 56 க்குமிடையில் கட்சி முறைப்போக்கில் காலத்துக்காலம் மாற்றங்களேற்பட்டனவென்பதைக் கண்டு 1956-77 க்குமிடையில் இலங்கைக்கட்சி முறை ஒரு குறிப்பிட்ட மாதிரியினை அடைந்துள்ளது. அது இரு கூட்டுக்கட்சி முறையினை நோக்கி வளர்ச்சியடைந்து வந்தது என்ற முடிவுக்கு வந்திருந்தோம். 1977க்குப் பின்னருள்ள காலப்பகுதியில் இலங்கை அரசியலில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் கட்சி முறையில் 1994 வரைக்கும் ஒரு தளம்பலான நிச்சயமற்ற தன்மைக்கு இட்டுச் சென்றதாகத் தெரிகின்றது. இருந்தும் இக்காலப்பகுதியிலும் இலங்கை மக்கள் இரு பிரதான கட்சிகளில் ஒன்றினையே ஆட்சியிலமர்த்தினர் என்ற வகையிலும் 1994 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலின் பின்னர் இலங்கையின் கட்சிமுறை மீண்டும் இரு கூட்டுக்கட்சி முறைக்கே திரும்பி வந்துள்ளதென்றும் கூறுவதே பொருத்தமானதாகும். ஏனைனில் SLFP யும் மரபு ரீதியான இடது சாரிக் கட்சிகளும் மீண்டும் இனைந்து ஆட்சியமைக்க உபாயம் வெளியிடப்படுகிறது என்றால் இன்னைய கூடிய வாய்ப்புக்களுமே இன்றை நிலையில் அதிகமாக உள்ளன எனலாம்.

ஜக்கிய நாடுகள் சபையின் எதிர்காலம்: தீர்மானிப்பது யார்?

அ. விஜயகிருஷ்ணன்

ஜக்கிய நாடுகள் சபை ஓர் உலக அமைப்பு. இது ஒரு பொதுவான கருத்தாகும். இவ்வமைப்பு நிறுவப்பட்டதன் நோக்கம் என்ன? இவ்வாறான ஓர் அமைப்பு உலகத்திற்குத் தேவைதானா? இதன் நடை முறை எவ்வாறு இருந்தது? இவ்வமைப்பைச் சீரமைப்பதா? அல்லது ஆழிய விடுவதா? போன்ற கேள்விகளுக்கு விடை காண்பதன் மூலம் ஐ.நா. சபையை மறு மதிப்பீடு செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

ஐ.நா. சபை உருவாக்கப்பட்டு 50 ஆண்டுகள் சென்றபின், இவ்வமைப்பு சீர்திருத்தப்பட வேண்டுமென்ற குரல் பலமாக ஒருவிக்கூட்டுத் தொடர்ச்சிவிட்டது. இச்சீர்திருத்தத்தைச் செய்வது யார் என்பதே எம்மத்தியிலுள்ள பிரதான கேள்வி. இதில் அபிவிருத்தி கண்ட நாடுகளாதும், குறைவிருத்தி நாடுகளாதும் அனுசூழ்நிறையையும், முன்னுணர்தலையும் பொறுத்தே 21ஆம் நூற்றாண்டின் மனித வாழ்வு நிச்சயிக்கப்படவுள்ளது. தற்போது போடப்படும் தளம் பிழையானதாக இருப்பின், விளைவும் அவ்வாறே அமையும்.

ஐ.நா. சபையின் தோற்றும்

முதலாம் உலக யுத்த முடிவில் (1919) அப்போதைய அமெரிக்க சனாதிபதியாக இருந்த லூட்ரோ வின்சன் (Woodrow Wilson) 14 அம்சத் திட்டமொன்றை முன்வைத்தார். இதன் தொடர்ச்சியாகவே “உலக சமாதானத்தைப்” பேணும் நோக்குடன் சர்வதேச சங்கம் (League of Nations) உருவாக்கப்பட்டது (1920). 1919 இல் கைச் சாத்திடப்பட்ட வேர்சையில்லை. ஒப்பந்தத்தில் (The Versailles Treaty) அடங்கியிருந்த 14 அம்சத்திட்டத்தை ஜேர்மனி வெறுத்தது. ஆனால் நிரப்பந்தத்தின் பேரில் ஒப்பந்தத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. முதலாம் உலக யுத்தத்திற்கக் காரண கர்த்தா ஜேர்மனியே எனவும், ஏற்பட்டுவிட்ட அனர்த்தங்களுக்கு ஜேர்மனியே நஷ்டாடு வழங்கவேண்டுமெனவும், அதற்காக வெற்றுக் காசோலையில் கையெழுத்திட வேண்டுமெனவும் வற்புறுத்தப்பட்டது. 2 வருட இடைவெளியில் 5 மில்லியன் அமெரிக்க டொர்க்களைத் தருவதாக ஜேர்மனி ஒத்துக்கொண்டது. 1921இல் மொத்தம் 33 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களை வழங்க வேண்டுமென மேலும் நிரப்பந்திக்கப்பட்டது. (1: P. 606) இவ்வொப்பந்தம் ஆயுத உற்பத்தி, இராணுவத்தைக் கட்டுதல் போன்ற விடயங்களை ஜேர்மனி மேற்கொள்ள முடியாதவர்று தடுத்தது. அதேவேளை ஜேர்மனியில் இருந்த மூலவளங்களை ஐரோப்பிய நாடுகள் பல பலாத்காரமாக அள்ளிச் சென்றன.

இந்த நடைமுறைகள் ஐரோப்பாவின் வலுக்கமநிலையை (Balance of power) மட்டுமல்லாது, முழு உலகின் குலைவிற்கும்

வித்திட்டது. ஜேர்மனி, இத்தாலி போன்ற நாடுகளில் தோன்றிய பஞ்சம், வேலையின்மை, உற்பத்தி முயற்சிகள் வீண்டி க்கப்பட்டமை போன்ற சமூகக் காரணிகளால் பல புதிய பிரச்சினைகள் எழுந்தன. இப்பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் வகையிலேயே ஜேர்மனியில் ஹிட்லரும், இத்தாலியில் முசோவினியும் தலைமைத்துவத்திற்கு வரமுடிந்தது. சமகாலத்தில் இவ்விரு தலைவர்களுக்கும் உள்ளாட்டில் இருந்த செல்வாக்கே அவர்களின் முதலீடாகும். இத்தகைய முரண்பட்ட தளத்தில் இருந்துதான் இரண்டாவது உலக யுத்தம் வெடித்தது. இதனைத் தடுத்து நிறுத்தக் கூடிய ஆற்றல் உலக சமாதான அமைப்பான சர்வதேச சங்கத்துக்கு இருக்கவில்லை. அதேவேளை வல்லமை மிகக் நாடுகளின் மிரட்டலுக்கும் தலையசைக்க வேண்டியிருந்தது.

இரண்டாம் உலக யுத்தம் தவிர்க்கப்படக் கூடிய ஒன்றால்ல. இதற்குப் பிரதான காரணம், உலகின் முதன்மை நாடுகள் பலவற்றின் தலைவர்கள் போர் விரும்பிகளாக இருந்தமையாகும். அமெரிக்காவில் பிராங்கினின் ரூஸ்வெல்ட்டும் (Franklin D. Roosevelt) பிரித்தானியாவில் வின்ஸ்ரன் சேர்ச்சீலும் (Winston Churchill) சோவியத் யூனியனின் ஜோசெப் ஸ்ராவினும் (Joseph Stalin) ஜேர்மனியில் அடோல்வ் ஹிட்லரும் (Adolf Hitler) இத்தாலியில் பெனிற்ரோ முசோவினியும் (Benito Mussolini) இந்த வரிசையில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இந்த வன்போக்கிறகுக் காரணம் பல நாடுகள் ஜேர்மனியையும், இத்தாலியையும் அழிக்க வேண்டுமென நினைத்ததும், அதேபோல் ஜேர்மனியும், இத்தாலியும் அதிலிருந்து தப்பி உயிர்வாழ நினைத்ததுமாகும். இந்தப் பின்னணியில் பார்க்கும் போது ஐரோப்பிய நாடுகள் தமக்குள்ளேயே முட்டி மோதிக்கொண்டதே இரு உலக யுத்தங்கள் என்பது தெளிவாகிறது.

இரண்டாம் உலக யுத்த முடிவில் ஜேர்மனியும், இத்தாலியும், யப்பானும் உலகின் பழிச்சொல்லுக்கும் வசைபாடலுக்கும், நிரப்பந்தக்களுக்குமிளாயின். இனிமேல் ஒரு யுத்தம் நடைபெற அனுமதிக்கக் கூடாதெனவும், அதற்காக உலக சமாதானத்தைப் பேணக் கூடிய ஐ.நா. சபை செயற்படுமெனவும் போரில் வெற்றிபெற்ற நாடுகள் ஆர்ப்பரித்தன. “வெற்றி பெற்றவனால் எழுதப்படுவதே வரலாறு”. இது ஐ.நாவின் தோற்றத்திலும் பொருந்தும். இரண்டாவது உலக யுத்தமொன்றை நடத்துவதன் மூலமே ஜேர்மனியையும், இத்தாலியையும் அழிக்க முடியுமென நினைத்த அமெரிக்காவும், ஏனைய மேற்கு ஐரோப்பியக் கூட்டுக்களும் சேர்ந்தே ஐ.நா. சபையைத் தோற்றுவித்தன என்பதை முடிவில் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

அமெரிக்காவும், நேச அணியும் இரண்டாம் உலக யுத்தத்தில் நடந்துகொண்ட முறை சதியென்ற அடிப்படையிலேயே ஐ.நா அமைப்புத் தோற்றுவிக்கப்பட்டதால், ஆரம்பத்திலேயே பாரப்பட்சமும் தோன்றிவிட்டது. ஐ.நா. அமைப்பை உருவாக்குவதில் அமெரிக்க சனாதிபதி ரூஸ்வெல்ட்டும், பிரித்தானிய பிரதமர் வின்ஸ்ரன் சோச்சீலும் முன்னின்றதால், அமெரிக்க கண்டத்தின் வலுமிகு நாடொன்றும், ஐரோப்பாவின் வலுமிகு நாடொன்றும் இதில் சேர்ந்து செயற்பட்டன என்பது தெளிவு. ஐ.நா. அமைப்பில் பாதுகாப்புச் சபையின் முடிவே இறுதி முடிவெனவும், உலகின் வலுமிகு நாடுகளான ஜக்கிய அமெரிக்கா, சோவியத் யூனியன் (தற்போது உடைந்துவிட்டது.) பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், சீனா ஆகிய 5 நாடுகளும் இச்சபையை நடாத்தும்

அருகதையைப் பெற்றன. இந்த ஏற்பாட்டின்கீழ் நின்றுதான் கடந்த 50 ஆண்டுகளாக ஜ.நா. சபை சீவியம் நடத்தி வந்திருக்கிறது.

ஜ.நாவின் நடைமுறைகள்

"குரியன் அஸ்தமிக்காத சாம்ராஜ்யம்" என வர்ணிக்கப்பட்ட பிரித்தானியா 2ஆம் உலக யுத்தத்துடன் தனது முதல்மையை இழந்தது. பதிலாக ஜக்கிய அமெரிக்கா, சோவியத் யூனியன் என்ற இருபெரும் வல்லரசுகள் எழுச்சியடைந்தன. முன்பு பிரித்தானியாவின் தனியுரிமையாகவிருந்த உலக நிர்வாகம், பொருளாதாரச் சரண்டல், இராணுவ ஆதிக்கம் போன்ற பல விடயங்கள் புதிய இருபெரும் வல்லரசுகளுக்கும் தாரைவார்த்துக் கொடுக்கப்பட்டது. இரு வல்லரசுகளும் இரு அணிகளுக்கூடாக (இராணுவ, பொருளாதார) உலகை இருக்காக்கி ஆளுமிருப்பதன். இந்த நோக்கத்திற்காக 1949இல் அமெரிக்கா தலைமையில் தோற்றம் பெற்ற முதலாளித்துவ அணியே "நேட்டோ" (NATO) எனப்படுகிறது. 1955இல் சோசலிச் சித்தாந்த அடிப்படையில் சோவியத் யூனியனின் தலைமையில் உருவானதே "வார்சோ" (Warsaw) அமைப்பாகும். இரு அணியும் முதலாளித்துவம், சோசலிசம் என சித்தாந்த வேறுபாட்டைக் கொண்டிருந்த போதிலும், அரசியல், பொருளாதார, இராணுவ நடவடிக்கைகளில் குணாமச ரிதியான ஒற்றுமையையும் கொண்டிருந்தன.

1945 இன் பின் உலக அரசியல் போக்கு பனிப்போருடன் (coldwar) சம்பந்தப்பட்டிருந்தது. பெரு வல்லரசுகள் நேரடியாகத் தமக்குள் மோதிக்கொள்ளாமல் தமது அடியாட்களைக் கொண்டு மோதிக்கொண்டதை இதில் அவதானிக்கலாம். பனிப்போரைத் தொடர்ந்து நடாத்துவதற்கு ஜ.நா. சபையின் அனுசரணையும், பல சிறு அமைப்புகளின் ஒத்துழைப்பும் கிடைத்து வந்தது. ஜ.நா. சபையின் ஆரம்பத்தில் அங்கத்துவ நாடுகள் 51 ஆக இருந்தன. இதில் சக்திவாய்ந்த வீட்டோ அதிகாரம் 5 நாடுகளுக்குள் பங்கிடப்பட்டது. சோவியத்தும், சீனாவும் சோசலிச நாடுகளாக இருந்த போதிலும், வேறுபட்ட அணுகு முறைகளைக் கடைப்பிடித்து வந்தமையால் இரு நாடுகளும் இணைந்து பணியாற்றும் வாய்ப்பு இருக்கவில்லை. ஆனால் ஏனைய மூன்று நாடுகளும் இணைந்து செயற்பட்டதால், பாதுகாப்புச் சபையில் சோசலிச நாடுகளின் கையோங்க வாய்ப்பிருக்கவில்லை.

ஜ.நா அமைப்பிற்குள் காணப்பட்ட பலவீணம்

குழல் பாதுகாப்பாளரும், ஜ.நாவின் முன்னாள் உதவிச் செயலாளருமான ரெபோட் மூல்லர (Robert Muller) ஜ.நாவின் இலக்குப்பற்றி இவ்வாறு வர்ணிக்கிறார்:

"இவ்வமைப்பானது மனிதகுலத்தின் நம்பிக்கை நட்சத்திரம். அமைதி, ஆயுதக்குறைப்பு, குழல் பாதுகாப்பு, அபிவிருத்தி, நீதி, மனித உரிமைகள், ஏழ்மைக் கெதிராகச் செயற்படல், இனசமத்துவம், பெண்களின் சுதந்திரம், குழந்தைகள், வலதுகுறைந்தோருக்கான பாதுகாப்பு போன்ற விடயங்களில் காத்திரமான பங்களிப்பை செய்து வருகிறது." (2. ப.11)

ஆனால் மேற்குறிப்பிட்டவாறு ஜ.நாவின் செயற்பாடுகள் அமையவில்லை. 3 ஆவது மண்டல் நாடுகள் யுத்தகளமாக

மாறியுள்ளது. ஜ.நா. சபை உருவாக்கப்பட்ட பின் உலகின் 149 யுத்த நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. (42 யுத்தங்கள் பெரும் அழிவைக் கொண்டு வந்துள்ளன) இந்த அடிப்படையில் நோக்கின், 1945ஆம் ஆண்டிலிருந்தே மூன்றாவது உலகப்போர் நடந்துகொண்டிருக்கிறதென பேராசிரியர் அந்தே குந்தர் பிராங், "மூன்றாவது உலகப்போர்" என்ற தனது கட்டுரை ஒன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார். (3:ப.21)

ஜ.நாவின் உறுப்பு நாடொன்று குற்றம் புரிந்தால் சர்வதேச நீதிமன்றத்தின் (International Court of Justice) தீர்ப்பை ஏற்கவேண்டும் என்பது விதி. மீறினால் இராணுவ நடவடிக்கை அல்லது மேலதிகத் தண்டனை என்பதை அமல்படுத்தாமையால், தவறிமூத்த நாடு தீர்ப்பை ஒரு பிரச்சினையாக எடுப்பதில்லை. இவ்வாறான வளைந்து கொடுக்கும் போக்கு அத்துமீறல்களைத் தொடர்ந்து செய்துவரும் வல்லமையிக்க நாடுகளுக்கு தக்க வாய்ப்பைக் கொடுத்துள்ளது.

2ஆம் உலக யுத்தத்தின் பின்பான யுத்துவகளை நிறுத்துவதற்கு, வெறும் ஒப்பந்தங்களும் பொருளாதாரத் தடைகளுமே ஜ.நா.வால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதற்குமேல் சென்று வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளின் ஆயுதத் தொழிற்சாலைகளை மூட இயலவில்லை. குறைந்தபட்சம் காத்திரமான கட்டுப்பாட்டைக் கூட விதிக்கவில்லை. அந்தவகையில் பார்த்தால் எந்த ஆயுதங்களையும் உற்பத்தி செய்யாத 3 ஆவது மண்டலத்திலேயே அமைதி, சமாதானம் என பேசியது ஜ.நா சபை. ஜ.நா. போன்ற உலக அமைப்புக்கள் தமது நலன்களின் அடிப்படையில் செயற்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. அந்தவகையிற் பார்க்கும் போது ஜ.நா. சபை அடிப்படைப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாணாமல் பிரச்சினைகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பின்விளைவுகளைக் கவனிப்பதிலேயே (அகதிகள் பிரச்சினை போன்றன) கவனம் செலுத்தி வந்தது.

பல உப நிறுவனங்களைக் கொண்ட ஜ.நா. சபையில் சமூக சேவைகளைச் செய்யும் அமைப்புக்கள் நல்ல முறையிற் சேவையாற்றிய போதிலும், பாதுகாப்புச் சபை போன்ற முக்கியத்துவமான அமைப்புக்களை நல்ல முறையிற் கண்காணிக்காது அதன் போக்கிற செல்ல அனுமதித்தமை ஜ.நாவின் பலவீணம் என்பதைத் தவிர வேறு எவ்வாறு நியாயப்படுத்த முடியும்? வறுமைக்கெதிராகப் போராடுவது அமைப்பின் இன்னோர் வேலைத்திட்டமாகும். உலக சந்தையில் கோதுமையின் விலையை விழிவிடாது பாதுகாப்பதற்காக அமெரிக்காவின் மேலதிக கோதுமையைக் கடவில் கொட்டுவதையும், பல நாடுகளில் பட்டினியால் உலர்ந்துபோன வயிறுகளையும் ஜ.நா. சபை ஒரே நேரத்தில் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. எது எவ்வாறாயிருப்பினும் கடந்த 50 ஆண்டுகளால்த்தில் உலகில் நடந்த அடக்குமுறைகள், அட்டுமியங்கள், மனித உரிமை மீறல்கள், சொத்தழிவுகள், உயிரிழப்புக்கள், குழல் பாதிப்பு போன்ற எல்லாவற்றிற்கும் உலக நிறுவனம் என்ற வகையில் ஜ.நா. சபையே பதில் சொல்ல வேண்டும்.

ஜ.நா. சபையும் 3ஆவது மண்டல நாடுகளும்

51 நாடுகளுடன் ஆரம்பித்த ஜ.நா அமைப்பு அதன் 50ஆவது ஆண்டு நிறைவின் போது 190 நாடுகளாக அதன் அங்கத்துவத்தைப்

பெருக்கியிருந்தது. ஆரம்பக் கூட்டத்தொடருக்குப் பின் அமைப்பில் பிற்சேர்க்கையாகச் சேர்ந்து கொண்ட நாடுகளில் பெரும்பகுதி 3 ஆவது மண்டல நாடுகளாகும். இந்நாடுகள் பெருமளவில் கவனிக்கப்படாமலே இருந்தன. 3ஆவது மண்டல நாடுகள் ஒப்பந்தங்களாலேயே சோரம் போயின. உதாரணமாகச் செல்வதாயின் இலங்கை சார்க் அமைப்பிலும், அணிசாரா அமைப்பிலும், ஜ.நா.அமைப்பிலும் அங்கம் வசித்ததால், சுயமாக எடுக்கும் தீர்மானங்களுட் பிராந்தியக் கூட்டான சார்க்கை மிராத வகையிலும், 3ஆவது மண்டல நாடுகளின் அமைப்பான அணிசாரா அமைப்பிற்கு முரண்படாதவாறும், அதேவேளை ஜ.நா. அமைப்பிற்குக் கட்டுப்பட்டும் இருக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் ஒரு நாட்டின் இறைமை என்பது பிராந்தியங்களையும் கடந்து எங்கோ தொலைதூரத்து வல்லமைமிக்க அரசுகளால் தீர்மானிக்கப்படுவது தெவிவாசிறது.

பாது காப்புச் சபையில் அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் நாடுகளுக்கு இடமளிக்கப்படவில்லை. "மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையைக் கொண்ட வல்லமை மிகக் நாடுகளைக்கொண்டு அரசியல் ரீதியாக இணைக்கப்பட்ட அமைப்பே ஜ.நா பாதுகாப்புச் சபை" என்கிறார் முன்னாள் அங்டாட செயலாளரான கலாநிதி காமினி கொரயா (4: ப.11).

ஜ.நா. வின் கிளை நிறுவனங்கள் 3 ஆவது மண்டல நாடுகளில் பல வேலைத்திட்டங்களை நிறைவேற்றியுள்ளன. 1960-1992 வரையான காலப் பகுதியில் மேற்கொள்ளப் பட்ட நடவடிக்கைகளைப் பார்க்குமிடத்து :

1. சராசரி வாழ்வுக்காலம் 1/2 பங்கிற்கு மேல் அதிகரித்துள்ளது.
2. உலக சனத்தொகை ஒருமடங்காக அதிகரித்த போதிலும், நோய் பரவாது தடுக்கும் முகமாக சிறந்த குடிநீர் பாதுகாப்புத் திட்டம்.
3. ஆரம்பக் கல்வி கற்கும் மாணவர்களின் தொகை 48% இல் இருந்து 77% ஆக அதிகரித்துள்ளது.
4. குழந்தைகளின் மரணம் 1000: 149 இல் இருந்து 70 ஆக குறைந்துள்ளது.
5. தடுப்பு மருந்து வழங்கப்படுவதால் வருடா வருடம் 3 மில்லியன் குழந்தைகள் காப்பாற்றப்படுகின்றனர்.
6. 1993ஆம் ஆண்டு இறுதிவரை பலம்பெயர்ந்த அல்லது அகதிகளாகப்பட்ட 13 மில்லியன் மக்களைப் பாதுகாத்தது. (ப. 3/4)

ஜ.நா சபையும் அணுவாயுதமும்

அணுப் பரிசோதனைகளை "வீட்டோ" அதிகாரத்தை வைத்திருக்கும் நாடுகளே இற்றைவரை மேற்கொண்டு வருகின்றன. 1945 ஆகஸ்ட் 6ஆம் திகதி யப்பானிய நகரமான ஹிரோஷிமா மீது ஜக்கிய அமெரிக்காவால் முதலாவது அணுகுண்டு வீசப்பட்டது. இரண்டாவது சுண்டுவீச்சு ஆகஸ்ட் 9ஆம் திகதி யப்பானின் மற்றுமோர் நகரான நாகசாகி மீது வீசப்பட்டது. இத்துயரத்தைத் தொடக்கி வைத்ததே அமெரிக்காதான். நேர்மையான வழியில் அமைதிக் கான உலக அமைப்பொன்று தோற்று விக்கப்பட்டிருந்தால் அதில் அமெரிக்காதான் முதலில் நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால் அமெரிக்காவினால்

உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பென்ற வகையில் ஜ.நா.வில் அமெரிக்காவுக்கு தலைமை ஸ்தானம் வழங்கப்பட்டது. வீட்டோ அதிகாரத்தை வைத்திருக்கும் நாடுகள் இஆம் உலக யுத்தத்தின்பின் 1000க்கும் மேற்பட்ட அணுப்பரிசோதனைகளைச் செய்துள்ளன. இதில் ஜ.நாவின் பங்கு மறுபக்கம் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாக அமைந்தது. பனிப்போர் நிலவிய காலத்தில் ஓர் அணியை இன்னோர் அணி நெருக்கடிக்குள்ளாக்கவும், அதேவேளை சுயபாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தவுமே இத்தகைய முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன.

தற்போதுள்ள புள்ளிவிபரங்களின்படி 20,836 அணுக்குண்டுகள் ஏவுகணை முனைகளில் பொருத்தப்பட்ட நிலையில் உள்ளன. இவை வீட்டோ நாடுகளிடமே உண்டு.

1. ரஷ்யா 11,000,
2. அமெரிக்கா 8,720,
3. பிரான்ஸ் 482,
4. சீனா 434,
5. பிரித்தானியா 200 (6: ப. 56)

தயார் நிலையில் உள்ள அணுக்குண்டுகளை இல்லாதொழிக்கும் வல்லமை ஜ.நாவுக்கு இல்லாத அதேவேளை புதிய பரிசோதனைகளைக் கட்டுப்படுத்தவும் முடியாத நிலையுண்டு. 1995 செப்டம்பர் 5ஆம் திகதி முறுறோஆ் அற்றோல் (Mururoa Atoll) பகுதியில் பிரான்ஸ் அணுக்குண்டுப் பரிசோதனைகளைச் செய்தது. இன்னும் தொடரவிருப்பதாகவும் சொல்லி வருகிறது. "பனிப்போர் முடிவுக்கு வந்தபின், அணுவாயுதப் பயங்கரவாதம் மேலோங்கியுள்ளது" என்கிறார் ரொட்குரோவெல் (Todd Crowell) என்ற ஆய்வாளர். (7: ப. 51)

ஜ.நா சபையின் கைகடந்துபோன விடயங்கள்

அமெரிக்க அரசின் "செல்லப்பிள்ளை" என வர்ணிக்கப்படும் இஸ்ரேல் 1967ஆம் ஆண்டு ஜ.நாவின் 24ஆவது தீர்மானத்தையும் மீறி மேற்குக்கரை, கோலான்குன்று, காசா முனை போன்ற பல பிரதேசங்களைக் கபளீகரம் செய்தது. ஓர் உலக நிறுவனம் என்ற வகையில் பலஸ்தீனர்களையும், யூதர்களையும் ஒரே தரத்தில் வைத்து நடத்தியிருக்க வேண்டும். அதைத் தவறவிட்டது. ஜ.நா தோல்வி கண்ட விடயங்களாக, 1956இல் சோவியத் யூனியன் ஹாங்கேரிக்குள் புகுந்து புரட்சியை அடக்கியமை, 1968இல் இடம்பெற்ற சோவியத்-செக்கோசிலாவியில் பிரச்சினை, 1965-80 நொடசியப் பிரச்சினை, 1982இல் போர்க்கலன்ட் யுத்தம், 1991 அமெரிக்க-ஈராக் யுத்தம் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

1974இல் துருக்கியின் சைபிரஸ் மீதான படையெடுப்பு, சிரியா-லெபனான் மீது படையெடுத்தமை, 1980களின் பிற்பகுதியில் அமெரிக்கா-நிக்கரகுவா மீது படையெடுத்தமை, கிரன்டாவைத் தன்வசப்படுத்தியமை, 27,000 துருப்புக்களுடன் ஜோர்ஜ் புஷ் நடத்திய பனாமாப் படையெடுப்பு போன்ற எல்லாமே ஜ.நாவின் அங்கத்துவ நாடுகளுக்கிடையில் நடந்தமுடிந்த களளத்துமான பாலியல் உறவுகளை ஒத்த அசிந்கங்களாகும். வளைகுடாப் போரில் அமெரிக்க இராணுவத்திற்குத் தலைமை வசித்த நோமன் சுவாஸ் கோப், "இது ஒரு தர்ம யுத்தம்" என வர்ணித்திருந்தார். ஆனால் பின்வாங்கிச் சென்ற ஈராக்கின் 5000 வாகனத் தொகுதியில் கடைசி நபரையும் தேடி அழிக்க அவர்

தவறவில்லை. (8: ப. 54) இந்த அனர்ததங்கள் எல்லாமே ஐ.நாவின் கையாலாகாத் தனத்தால் நடந்தேறியது அல்லது துணைபோனது எனலாம்.

அமெரிக்க ஐ.நா. உறவுகள்

உலக அரங்கில் ஒரு விதத்தியாசமான நாடு அமெரிக்கா. 21ஆம் உலகயுதத் காலத்தில் உலகின் எல்லாப் பிராந்தியங்களிலும் இரத்த ஆறு ஓடியபோதிலும் அமெரிக்காவுக்குள் ஒரு துளி இரத்தம் கூடச் சிந்தப்படவில்லை. இன்றுள்ள அமெரிக்காவைப் பார்க்கும்போது, அரசியல் ஸ்திரப்பாடு, தேசிய இனப் பிரச்சினைகள் பெரிதாக இல்லை; இரு பெரும் சமுத்திரங்களால் அரண் செய்யப்பட்டுள்ளது. அயலில் பெரிய அரசுகளால் குழப்படாத் அமைவிடம், உலகின் வளங்களைச் சுரண்டி வைத்துள்ளது. இந்தவகையில் எல்லா வழிகளிலும் ஸ்திரமடைந்துள்ளது.

பனிப்போர் நிலவிய காலத்தில் ஏனைய வீட்டோ நாடுகள் ஐ.நா சபையைப் பயன்படுத்தியதைக் காட்டி ஒம் அமெரிக்காவே அதிகம் பயன்படுத்தியது. ஒரு வகையில் அதன் நிர்வாக அலகொன்றாகவே ஐ.நா சபை செயற்பட்டது. அமெரிக்காவுக் கெதிரான நாடுகள் பல ஐ.நா சபையின் அனுசரணையிடன் பழவாங்கப்பட்டன. (ஸராக், நிக்கரகுவா, பனாமா) சனாதிபதி ஜோர்ஜ் புஷம், இராஜாங்கச் செயலாளர் ஜேம்ஸ்பேக்கரும் ஐ.நா பாதுகாப்புச்சபைக் கூட்டமொன்றை ஏற்பாடு செய்தனர் (1991). இவர்கள் பன்னிரெண்டு ஐ.நா. தீர்மானங்களைத் தமது சட்டைப் பைக்குள் வைத்திருந்தனர். புஷ் தனது நடவடிக்கைகளைச் சட்டபூர்வமாக்கிக் கொள்ள ஐ.நா ஸ்தாபனத்தை மிகத் தந்திரமான முறையில் பயன்படுத்திக் கொண்டார். (9:ப. 58)

ஐ.நா சீர்திருத்தப்பட வேண்டுமா?

ஐ.நா சபை சீர்திருத்தப்பட வேண்டிய அடிப்படைக் காரணங்களைப் பின்வருமாறு அடுக்கிக்கொண்டு செல்லலாம்.

1. ஐ.நா அமைப்பிற்குள் நிலவிவரும் அமெரிக்காவினதும், மேற் குலக நாடுகளதும் ஆதிக்கம்.
2. சமன்ற அல்லது தனிச்சையான ரத்ததிகாரம்
3. அங்கத்துவ நாடுகளில் பெருந்தொகையில் உள்ள 3ஆவது மண்டல நாடுகளின் புறக்கணிப்பு
4. ஏற்றத்தாழ்வான சமூக, பொருளாதார நடைமுறைகள்.
5. ஆயுதப்பாரிகரணத்தில் முரண்பட்ட நிலை.
6. மூலவாப் பயன்பாட்டில் நிலவும் ஒழுங்கீனம்.
7. ஓர் அமெரிக்க அல்லது ஐரோப்பியப் பிரஜைக்குரிய முன்னுரிமை 3ஆவது மண்டல நாட்டுப் பிரஜை ஒருவருக்கு வழங்கப்படுவதில்லை.

ஐ.நாவின் மறுசீரமைப்புப் பற்றிப் பேசும்போது, இன்னும் பல நாடுகளுக்கு வீட்டோ அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டுமெனக் கருவெழுப்பப்படுகிறது. இவ்வாறான கருத்தொன்று தோன்று மாவுக்கு வீட்டோ அதிகாரம் கடந்த காலத்தில் மோசமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை மறைமுகமாக ஏற்றுக் கொள்வதாகவே இக் கோரிக்கை அமைகிறது. சீர்திருத்தம் தொடர்பாக வீட்டோ அதிகாரத்தை வைத்திருக்கும் நாடுகளே

மீண்டும் பேசும் நிலை ஏற்பட்டால் 21ஆம் நூற்றாண்டில் அந்நாடுகள் எவ்வாறு வளமாக வாழுமிடியும் எனச் சிந்திக்க அனுமதிப்பதாகவிடும். இது அடுத்த நூற்றாண்டில் ஒரு “அதி நவீனத்துவமான குடியேற்றவாதத்தை” நோக்கி உலகை இழுத்துச் சென்றுவிடும்.

பனிப்போர் முடிவுற்ற காலத்திலிருந்தே முன்னாள் அங்டாட செயலாளர் நாயகமாகவிருந்த கலாநிதி காமினி கொரயா ஐ.நா சபைக்குள் சீர்திருத்தம் தேவை என வலியுறுத்தி வருகிறார். வீட்டோ அதிகாரமானது முழு அங்கத்துவ நாடுகளுக்கும் தலா ஒரு வாக்கு என்ற அடிப்படையில் அமையவேண்டும் (10: ப. 11) எனவும், சமூக பொருளாதார அமைப்பொன்று பரந்த அடிப்படையிற் செயற்படும் போது, எதிர்காலத்தில் ஏற்படவிருக்கும் பாதிப்புக்களிலிருந்து 3 ஆவது மண்டல நாடுகள் ஓரளவுக்காவது தப்பித்துக் கொள்ள வாய்ப்புண்டு என்றும் கூறுகிறார். ஐ.நாவின் 50 ஆண்டுகால நடவடிக்கைகளைக் கண்டிய ஒவ்வொரு கண்டங்களிலும் விரிவான ஆயுவ செய்யப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். இதன்மூலம் பாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் மக்கள் தமது தலைகளில் எதைச் சமந்து கொண்டிருக்கின்றனர் என்பது தெரியவரும். இதனடிப்படையில் செய்யப்படும் சீர்திருத்தமே முழுமை பெறும்.

முதலாம், இரண்டாம் மண்டல நாடுகள் எவ்வளவுதான் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியடைந்தாலும், மூலவாங்களில் பெரும்பகுதி 3ஆவது மண்டல நாடுகளிலேயே குவிந்துள்ளது. எனவே வளர்ச்சி கண்டுவரும் நாடுகள் மூலவளம், மனித ஊழியம் ஆகிய விடயங்களில் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளைத் தங்கி நிற்க வைக்க வாய்ப்புண்டு. அதேவேளை வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளின் கைத்தொழிற் பொருட்களுக்கான சந்தைகளில் பெரும்பகுதி 3ஆவது மண்டல நாடுகளிலேயே உண்டு. இந்த மார்க்கத்தையும் 3ஆவது மண்டல நாடுகள் ஓர் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தத் தவறக்கூடாது. இதற்குப் பாதிப்பிற்குரிய நாடுகள் ஓர் அணியில் நின்று செயற்பட வேண்டியது அவசியம். இத்தகைய ஒரு முயற்சிக்கு “அணிசாரா அமைப்பு” போன்ற அமைப்புகள் உருப்படியானதாக இருக்க முடியாது. மேலும் முற்போக்கானதும், செயற்பாட்டில் இறங்கக் கூடியதுமாக இருக்க வேண்டும். மேலும், 3ஆவது மண்டலத்துச் சிந்தனையாளர்கள் காத்திரமான ஒத்துழைப்பை வழங்கத் தவறக்கூடாது.

ஐ.நா சீர்திருத்தமென்பது இருக்கின்ற அமைப்பிற்குள் மட்டும் ஏற்பட வேண்டுமென்பதல்ல. இது கொள்கை ரீதியாக எதிர்பார்க்கப்படும் மாற்றமென்பதால் ஐ.நா என்ற பழைய இயந்திரத்தைத் திருத்திப் பாவிக்கக் கூடிய சூழல் பல சந்தர்ப்பங்களில் இல்லாது போகலாம். இந்நிலையில் 21ஆம் நூற்றாண்டு மனிதகுலத்தைக் காப்பாற்றக் கூடிய வேறொரு புதிய அமைப்பைத் தேடுவது தவறானதோ அல்லது தற்கொலைக் கொப்பானதோ அல்ல. புதிய மாற்றமொன்றை உருப்படியான முறையில் கொண்டுவரும் பட்சத்தில் “உலகின் பெரிய பேச்சுக்கடை” (Talk shop of the world) “உலகின் மிகப்பெரிய கடதாசித் தொழிற்சாலை” (World's Biggest paper factory) என ஐ.நாவை இதுவரை விமர்சிப்போரை வாய்மூட வைக்கலாம்.

ஐ.நாவின் பொன்விழா மலர் நம்பிக்கையின் காட்சி (A Vision of Hope) என்பதாகும். பதிப்பாசிரியர் ஜோனதன் போவர்

60 ஆம் பக்கத்தில் தொடரும்.....

தொடர்புக் கட்டுமானத்தின் விருத்தியிலும் தகவல் வளங்களிலும் “இன்ரநெற்” இன் பங்கு

க.நந்தகுமார்

1. அறிமுகம்

அண்மைக் காலங்களில் கண்ணி முறைமைக்கும், தொடர்பியல் தொழில் நுட்பங்களுக்குமிடையில் ஓர் இணைவுப் போக்கு இடம் பெற்றுவருவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. தகவல்களைச் சேமித்து வைக்கவும், மீண்டும் பார்க்கவும் பாரிய அளவிலான வசதிகளைக் கண்ணிகள் வழங்கும் போது தொடர்பியல் முறைமையானது தொலைதூர இடங்களிலிருந்து தரவுகளைப் பதியவும், மீட்டுப் பார்க்கவும், கொண்டு செல்லவும் உதவுகின்றது. இத்தரவுகள் தகவல் பெருவழி முறையில் (super high ways) பரிமாற்றும் செய்யப்படுகின்றது. “இன்ரநெற்” என்பது ஏற்குகுறைய 4 மில்லியனுக்கு மேற்பட்ட கூட்டுத்தாபன, கல்வி, ஆய்வு மற்றும் வர்த்தக நோக்கிலான கண்ணிகளை உலகம் பூராகவும் கொண்டிருக்கின்ற விரைவாக வளர்ந்து வரும் ஒரு வலைப் பின்னல் அமைப்பாகும். இன்று 150 குக் மேற்பட்ட நாடுகளில் இது விரிவடைந்துள்ளதுடன் 50 மில்லியனுக்கு மேற்பட்ட மக்களுக்கு இதன் பயன்பாட்டை வழங்கியும் வருகின்றது.

2. வரலாறு

1969 இல் ஐக்கிய அமெரிக்க அரசாங்கம் தனது பாதுகாப்புத் தகவல் முறைமைக்கு ஒரு வலைப்பின்னல் அமைப்பை ஸ்தாபிப்பதற்கான தேவையை அடையாளம் செய்துட்ட பாதுகாப்பு உயர்நிலை ஆய்வுச் செயல்திட்ட முகவரகத்தினால் (DARPA) உயர்தா ஆய்வுச் செயல்திட்ட முகவரக வலைப்பின்னல் (ARPANET) அமைப்பு ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. 1970களில் நான்கு கண்ணிகளைக் கொண்ட கண்ணி வலைப்பின்னல் அமைப்பானது வலைப்பின்னல் கட்டுப்பாட்டுப் பின்னேற்பாடு ARPANET என்பதிலிருந்து தோற்றம் பெற்றது. பாதுகாப்புத் தினைக் களத்தின், செயற்றிட்ட ஒப்புந்தக்காரர்கள் பற்றிய தகவல்களை வைத்திருப்பதனை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தாலும் 1980 இல் வலைப்பின்னல் பின்னேற்பாட்டு விருத்தியின் (TCP/IP) காரணமாக மேலும் தரமுயர்த்தப்பட்டது. TCP/IP என்பது 1982 இல் வலைப்பின்னலுக்கான பின்னேற்பாட்டு Suit ஆக மாற்றமடைந்துடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்ட வலைப்பின்னல் இன்ரநெற்றினுக்கான முதலாவது குறிப்பினையும் குறித்து நின்றது.

கே. நந்தகுமார்

B.Sc; M.Sc; M.Phil; M.IInfo Sc; AIDPM

தலைவர் / புள்ளிவிபா மற்றும் கல்ஜனரி சேவைகள் பிரிவு
மார்க்கா நிறுவகம்

1983 களில் ARPANET என்பது இரு அமைப்புக்களாக இரண்டுவப் பயன்பாட்டுக்காக MILNET என்றும், மக்களின் பயன்பாட்டுக்காக ARPANET என்றும் பிரிக்கப்பட்டது. பொது மக்களிடமிருந்து தொடர்பு சாதன வலைப்பின்னல் ஏற்பட்ட அதிகரித்த கேள்வியின் காரணமாகவே இது இடம்பெற்றது. ARPANET இன் முகாமைத்துவமானது தேசிய விஞ்ஞான பவண்டேசனுக்கு (NSF) வழங்கப்பட்டதுடன் 1985 இல் பொதுமக்களுக்குத் தீற்று விடப்பட்டது. இவ் வலைப்பின்னல் அமைப்பு NSFNET எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டதுடன் இதன் முதன்நிலைப் பயன்பாட்டாளர்களாக சிறு தொகையினரான உயர்தரக் கண்ணி விஞ்ஞானிகளும், ஆய்வாளர்களும் விளங்கினர். அதன்பின் தனியார் கூட்டுத்தாபனங்களுக்கும், கல்விசார் சமூகங்களுக்கும் பாரிய அளவிலான அடைகைக்கான சந்தர்ப்பங்களை இவ் வலைப்பின்னல் வழங்கியது.

1991 இல் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் காங்கிரஸினால் “உயர் செயலாற்றல்மிக்க கணிப்புச் சட்டம்” ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதுடன் அதன் ஒரு பகுதியாகத் தேசிய ஆய்வு மற்றும் கல்விசார் வலைப்பின்னல் (NREN) அமைந்திருந்தது. NSFNET என்பதனை விகாபிற் (gigabit) வேகத்துக்குத் தரமுயர்த்தவும் ஐக்கிய அமெரிக்காவினால் இழூக்கப் பட்ட சில சர்வதேச போட்டித்தான்மைகளை மீஸ்பெப்பற்றுக் கொள்ளும் நோக்கையும் இது கொண்டிருந்தது. அத்துடன் கல்வி சார்ந்த, வர்த்தக ஆய்வு நோக்கங்களுக்கான தொலை தொடர்புக் கட்டுமானமாக விருத்தி செய்வது மாத்திரமல்ல, ஆனால் பொதுசன மற்றும் K 12 கல்விக்கான புதிய தகவல் வளங்களையும் விருத்தி செய்வதற்கு உதவுவதாகவும் இருக்க வேண்டுமெனக் கருதப்பட்டது. 1992 இன் இறுதியில் செலுலர் தொலைபேசிக்கான அடைகையும் சாத்தியமானது.

3. நிறுவனமும் சொந்தவரிமையும்

‘இன்ரநெற்’ (INTERNET) என்ற பதமானது “தொடர்பு படுத்தப்பட்ட வலைப்பின்னல்களுக்கு இடையிலானது” (Inter-Connected Networks) என்ற தொடர்பிலிருந்து பெறப்பட்டது. எவ்வாறிருப்பினும் இப்பதம் ஆய்வுக்கான ஒரு விடயமே. சிலர் வரையறை செய்வது போல இது ஒரு “தொடர்பு மற்றும் தகவுல் வலைப்பின்னல்களின் சர்வதேச வலைப்பின்னல்” ஆக இருப்பதுடன் கண்ணிகள் ஒன்றுடன் பேசக்கூடிய தன்மையைக் கொண்ட பரிமாற்றக் கட்டுப்பாட்டு பின்னேற்பாடு / இன்ரநெற் பின்னேற்பாடு (TCP/IP) பின்னேற்பாடுகளின் குடும்பம் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றது. வேறுசிலர் விபரிப்பது போன்று வலைப்பின்னலை அடிப்படையாகக் கொண்ட TCP/IP யைச் சுற்றி வளர்ச்சி பெற்றுள்ள சர்வதேச நடைமுறை நூலகம் எனவும் கூறமுடியும். இங்கு உலகம் பூராகவும் கண்ணிகள் கோப்பு இடமாற்றங்களினாகத் தகவல் பரிமாற்றத்தினைச் செய்வதுடன் மின்னியல் ரீதியாக உலகம் பூராகவும் உள்ள கண்ணிகள் ஒன்றுடனொன்று தொடர்பினைக் கொண்டிருக்கின்றன.

இன்ரநெற் என்பது பிரதேச, தேசிய மற்றும் தனிப்பட்ட வலைப்பின்னல்களின் பிரிவாக இருப்பதுடன் வர்த்தக, கல்விசார் பயன்பாட்டாளர்களுக்குத் தேவையான தகவல் வளங்களைப் பெறுவதற்கான சிறந்த தொடர்புகளை வழங்குகின்றன. சுருங்கக்

கூறின் இது வளமாக இருப்பதுடன் உயர் வழிப்பாதையின் தகவலாகவும் விளங்குகின்றது. உள்ளூர் மற்றும் பிரதேச வலைப் பின்னல்கள் லாப நோக்கினையும், லாப நோக்கமற்ற தன்மையையும் கொண்டிருக்கின்றதுடன் தமது சொந்த நிர்வாகத்தின் கீழேயே எப்பொழுதும் இருக்கின்றன. இதனால் யாரும் சொந்தம் கொண்டாட முடியாது. NSFNET அல்லது “இன்ரநெட்” இன் முக்கிய செயற்பாடுகள் IBM, MCI, MERIT (மிக்கிக்கள் பல்கலைக்கழகங்களின் கூட்டு) குழுவினால் நடத்தப்படுகின்றன. ஆனால் முழு வலைப் பின்னல் முறையையையும் கண்காணிப்பதற்கான பொறுப்பு ஏந்தக் குழுவுக்கோ அல்லது நிறுவனத்துக்கோ இல்லை.

4. அடைகை

சொந்தப் பாவனைக்கான கண்ணிகளில் இன்ரநெட் தொடர்புபடுத்தப்படுவதுடன் ‘மோடமஸ்’ (modems) தொடர்புக் கணிமங்கள் என்பவற்றுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளதுடன் தொலைபேசிக்கான அடைகையையும் கொண்டிருக்கின்றது. இன்ரநெட் வளங்களைப் பெறுவதற்கு கண்ணியைக் கொண்டிருக்கும் ஒருவர் சந்தா செலுத்துதலும், ஒரு கணக்கினைப் பெறுவதும் அவசியம். இங்கு Host என்பது இன்ரநெட் பற்றிய சேவைகளை அளிக்கும் ஒரு கண்ணியாகும். ஒருமுறை கணக்கினைப் (Account) பெற்றும் ‘டெல்நெட்’ (Telnet) ஊடாக இன்ரநெட் வளங்களைப் பெறும் தகுதியை அது கொண்டிருக்கும். இங்கு டெல்நெட் என்பது தொலைதூர நிலைய தொடர்புக் கேவைக்கான இன்ரநெட் நியமப் பின்னோடுகூடும். இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வலைப்பின்னல்களைக் கொண்டிருக்கும் கண்ணியானது விசேட நோக்கங்களுக்காகவும் பயன்படுத்தப்படுவதுடன் அவை Gateway எனவும் அழைக்கப்படுகின்றன. இவற்றுள் 4 வகைகள் காணப்படுகின்றன. தகவல்களைப் பெறும் கண்ணிகளைக் கொண்டிருப்போர் Guest என அழைக்கப்படுவார். ஒவ்வொரு Guest ம் ஒரு முகவரியைக் கொண்டிருப்பார். பொதுவாக இம் முகவரிகள் இரு அமைப்புக்களைப் பயன்படுத்தும். முதலாவது சொந்தகளை அல்லது குறியீடுகளில் பயன்படுத்தும். இரண்டாவது என்ன வடிவங்களைப் பயன்படுத்தும் கண்ணிகளுக்கு இரகசியக் குறியீடு அவசியமானது.

5. வளங்களும் கேவைகளும்

இன்ரநெட் கேவைகள் (1) தொடர்பு கேவைகள், (2) தகவல் கேவைகள் எனப் பிரிக்கப்படும். இத்தகைய இடைத்தர, மிகச் சிறந்த கேவைகள் கற்பனை செய்து கொள்ள முடியாத உயர் வேக தகவல் வசதிகளினாடாக விரைவாக வளர்ச்சியடையும் அதன் வளங்கள், மின்னியல் தபால்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை போன்ற துண்டங்கள், மற்றும் வரைபு சம்பந்தமான விடயங்களிலிருந்து அளிக்கப்படுகின்றது. உலகம் பூராகவும் காணப்படும். மின்னியக்கப் பாடநூல் பட்டியல்கள், கல்வி கற்பிப்பதற்கு, ஆய்வு செய்வதற்கான பல்வேறு வகைப்பட்ட தகவல்கள், பதிவேடுகள், இலவசக் கணிமக்கள் பற்றிய பல விபரங்கள், இலவசமான மின்னியல் நூல்கள், கண்ணி வெள்ளைப் பக்கங்கள், மஞ்சள் பக்கங்கள், மக்களைப் பற்றிய விபரங்களையும் இன்ரநெட் பற்றிய வளங்களையும் பெற்றுக்கொள்ள விடுகிறது. மின்னியல் சஞ்சிகைகளுக்கு சந்தா செலுத்தியும் பெற்றுக்கொள்ள விடுகிறது.

மின்னியல் தபால் (Electronic Mail or - E - Mail)

உலகம் பூராகவும் பரவிக் காணப்படும் மக்களுடன் தொடர்புபடுத்தும் வழியாக விரைவானதும், தீரன் வாய்ந்ததுமான இச் சேவை விளங்குகின்றது. மிகக் குறைந்த செலவில் ஆய்வுத் துறையிலுள்ளவர்கள், வர்த்தகத் துறையினர் ஆகியோருடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்த முடியும். செய்திகளை அனுப்பவும், செய்திகளுக்கான பதில்களைப் பெறவும் முடிகின்றது. காலம் மற்றும் தூரம் என்கின்ற தடைகள் இங்கு இல்லாமல் போகின்றன. தொடர்பு சேவைகளினைப் பற்றிய சில உதாரணங்கள் கீழே தரப்படுகின்றன.

(i) மின்னியல் தகவல் சுஞ்சிகை (Electronic Bulletin Board)

இத் தகவல் தளத்தில் அதிக எண்ணிக்கை கொண்ட பயன்படுத்துவோர் தகவல்களை அனுப்பவும், மீட்டுப் பார்க்கவும் முடியும். இத்தகவல்கள் விசேட பாடங்களை அல்லது கற்றைகளை அல்லது பொது விருப்புக்குரியவை பற்றியவைகளாக (பொழுது போகுகள் மற்றும் உல்லாச) இருக்கும் பெருமளவிலான தகவல்களைப் பயன்படுத்துவோரிடமிருந்து எழும் சந்தேகங்கள், பதிவிறுப்புக்களின் வடிவில் இவை மிகத் திறமையாகப் பகிர்ந்தளிக்கின்றன. இன்று இவற்றுக்குப் பல பதங்கள் பரந்தளவில் (Conferences, Interesting groups, News groups, Mailing lists, Electronic discussion groups) பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

(ii) மின்னியல் வெளியீடு (E - Publishing)

தனிப்பட்ட செய்திச் சபை சந்தாதாரர் அல்லது குழுவினர் தமது வாசகர்களுக்குத் தொடர்புபடுத்த விரும்பின் மின்னியக்க முறையையில் செய்தி மடல்களை அல்லது சஞ்சிகைகளை இப்பொழுது பகிர்ந்தளிக்கலாம். செய்தி மடல் அல்லது மின்னியல் சஞ்சிகைகளின் சந்தாரர்கள் (E - Journal) கட்டுரைகள், அல்லது தற்போதைய வெளியீட்டினைப் பற்றிய தகவல்களைப் பற்றிய அடிப்படையான தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். அதன்பின் அப்பிரதி தேவைப்படின் கோரிக்கை விடுக்கலாம். முன்னைய பிரதிகளும் விரும்பின் மீட்டுப் பார்க்க முடியும்.

(iii) வலைப்பின்னல் வெளியீடு (Network Publishing)

இதில் இரண்டு வகையான பரந்த கேவைகள் உள்ளன. அவை (1) Lists (2) LISTSERVs. முதலாவது E - சஞ்சிகையின் பரம்பலையும் உள்ளடக்கத்தையும் கட்டுப்படுத்துகின்றது. இரண்டாவது Lists இன் மின்னியல் கூட்டுரையின் உள்ளடக்கத்தின் சேகரிப்பாகும். எந்தவொரு வாசகரும் விரும்பிய கட்டுரையை ஒரு E - சஞ்சிகையிலிருந்து கோரிப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். LISTERV இவ் கோரிக்கை விடப்பட்ட கட்டுரையின் உள்ளடக்கத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதுடன் E - தபால் வாசகருக்கு மீண்டும் அனுப்பும். இது நடைபெற ஒரு சில மணி நேரமே எடுக்கும்.

இவற்றினை விட உலகம் பூராகவும் இருக்கும் செய்திப் பிரிவினருக்கு உதவும் வகையில் USENET பணிபுரிகின்றது. இது ஒரு வர்த்தக வலைப்பின்னல் அமைப்பு. மின்னியல் தபால் முகவரிகள் கொண்ட பதிவேடும் உள்ளது. இது E-தபால் பதிவேடு என அழைக்கப்படும். தனிப்பட்ட பயன்படுத்துவோர் எவருக்கும் இது கிடைக்கும்.

கோப்பினை இடமாற்றும் பின்னேற்பாடு (File Transfer Protocol - FTP)

எவ்.ரி.பி என்பது ரி.சி.பி.ஐ.பி என்பதன் பகுதியாகும். எவ்.ரி.பி யானது எந்தப் பயன்படுத்துவோரும் ஒரு தகவலை இடமாற்றுவதற்கு வசதியை அளிக்கின்றது. அத்தகவல் ஒரு கட்டுரையாக, படமாக, காட்சியாக எந்த வடிவத்திலும் தொலைதூர இயந்திரத்திலிருந்து பெறப்படுகின்றது.

சுவாடி (Archie)

எவ்.ரி.பி என்பதனைப் பயன்படுத்தும் போது உலகம் பூராகவும் உள்ள பல்வேறு கணனிகள் என்னென்ன கோப்புகள் இருக்கின்றன என்பதை அறிவது அவசியம். சுவாடி என்பது உண்மையில் ஒரு பல்வகைக் கோப்புக்களின் சேகரிப்பைத் தேடுவதற்கான நிகழ்ச்சித் திட்டம்.

தொடர் கலந்துரையாடல் (Relay Chat)

இதன் மூலம் ஒருவர் தொலைதூரத்திலுள்ளவருடன் கலந்துரையாடவில் ஈடுபட முடியும். கணனியைப் பயன்படுத்துவார் (User) மிகத் தொலைதூரத்திலுள்ளவருடன் பேசுக்க தொடரை ஆரம்பிக்க முடியும். இதற்கு மாறாக தொலைதூரத்திலுள்ளவரும் ஆரம்பிக்க முடியும். இது வழக்கமாக இடம்பெறும் தொலைபேசி சம்பாஷனையை ஒத்ததாக இருக்கும். ஆனால் ஒரு வேறுபாடு என்னவெனில் இருவரும் கலந்துரையாடும் போது அவர்களது கருத்துக்கள் கணனியில் காட்டப்படும்.

ரெல்நெந் (Telnet)

இதனாடாகப் பரிசோதனை முறையிலான சேவைகளை, நூல்நிலைய அட்டை வரிசைகள் (catalogues), வானிலை அறிக்கைகள் மற்றும் ஏனைய விசேஷமான தகவல் மூலாதாரங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

கோபர் (Gopher)

அநேக பல்கலைக்கழகங்கள், கூட்டுத்தாபனங்கள், நிறுவனங்கள் இத்தகைய சேவை வசதிகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. முழுப்பாடத்தினையும் தேடி க்கண்டுபிடிக்கும் சேவையை இது ஆற்றுவதுடன் பிரதான சொற்களுக்கான மின்னியல் கோப்புகளின் உள்ளடக்கத்தையும் தேடுகின்ற தன்மை கொண்டது. Archie, Wais போன்ற ஏனைய மூலாதாரங்களுக்கும் கிடைக்கக் கூடியதாக இது உள்ளது. இதன் சேவை மூலம் E-mail இன் ஊடாகப் பதிவேடுகளை விநியோகிக்கின்றது. கோபரில்

பதிவேடுகளைப் பார்த்த பின் ஒரு வாசகர் அப்பதிவேட்டினை அனுப்பும்படி அறிவுறுத்தல் கொடுக்கலாம்.

பரந்த பகுதிக்கான தகவல் வழங்கி (Wide Area Information Server)

இந்த WAIS முறைமையானது நேரடியாகத் தகவலை வழங்க மாட்டாது. பெயரையும், எவ்.ரி.பி பயன்பாட்டாளருக்கான வழியையும் வழங்கி ரெல்நெந் இன் ஊடாகச் சென்றடைகின்றது. இது ஒரு தேடி க்கண்டு பிடிக்கும் சேவை மாத்திரமே.

உலகின் பரந்த வலை (WWW - World Wide Web)

இது 'இனர்நெந்' இல் புதிதாக வந்து சேர்ந்துள்ள ஒரு தகவல் சேவையாகும். கணனி முறைகளில் தேடுதலை இது செய்யாட்டாது. தலைப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தகவல் மூலாதாரங்களினுடாகத் தேடுதலை மேற்கொள்ள உதவுகிறது. இதனை இனர்நெந்றின் ஏனைய சேவைகளை அடைவதற்கும் பயன்படுத்தலாம். பல்தொடர்பு சாதன இயலாவைக் கொண்டிருக்கும் இச்சேவை இனர்நெந்றில் மிகச் சக்திவாய்ந்த வளமாகும்.

முடிவுரை

இலங்கையில் இனர்நெந் சேவைகளின் அபிவிருத்தியானது மிக உற்சாகம் தரக் கூடியதொன்றாகவும் நம்பிக்கைக்குரியதாகவும் உள்ளது. 1989 இல் ஒரு சிறு பிரிவினரைக் கொண்ட பல்கலைக்கழகக் கற்றறிவாளர்களுக்கு என மொற்றுவேப் பல்கலைக்கழகத்தினால் முதலாவது E - மெயில் சேவை இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இன்று 20க்கு மேற்பட்ட உள்ளூர் நிறுவனங்களால் (hosts) இச்சேவை அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இவற்றுள் Information Engineers Inc., Electro Tech, இலங்கை ரெவிகோம், லங்கா இனர்நெந் சேவைகள் விமிட்டெட் மற்றும் Information Laboratories ஆகியனவும் அடங்குகின்றன. இவர்கள் உலகம் பூராகவும் காணப்படும் எந்த இனர்நெந் தகவல் வழங்கியையும் அடைந்து கொள்ளவதற்கான அனுமதியைப் பெற்றுள்ளனர். தமக்குத் தேவைப்படும் பொழுது தொடர்புடுத்துவதற்கான இணக்கத்தினையும் கொண்டுள்ளனர். லங்கா இனர்நெந் சேவைகள் விமிட்டெட் (Lanka Internet Services Ltd.) இலங்கையில் எல்லா இனர்நெந் சேவைகளையும் வழங்கும் ஒரே ஒரு முதலாவது உள்ளூர் நிறுவனமாகும். இதன் சேவைகளுக்காக அறவிடப் படும் தொகை ஏனையவர்களிலும் பார்க்க மிகக் குறைவே.

இவ் இனர்நெந் சேவைகளினால் நாட்டின் தொடர்புக் கட்டுமானமானது மேம்படுத்தப்படுகின்றதுடன் மக்களுடன், நிறுவனங்களுடன் மிக விரைவாகத் தொடர்பு கொள்ளலும், பதிவிறுப்புக்களைப் பெறவும், தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலும் முடிகின்றது. உலகின் எப்பாகத்திலும் இருந்து வர்த்தக அல்லது உயர்கல்வி நோக்கங்களுக்காகத் தகவல் மூலாதாரங்களையும் அடைந்து கொள்ளலாம். எவ்வாறிருப்பினும், தொழில்நுட்ப உதவிச் சேவைகள், இதுபற்றிய பயிற்சிகள் என்பனவும், மக்கள், நிறுவனங்கள், நாட்டின் தகவல்

தேவைகளைத் திருப்திப்படுத்தவும், அத் தகவல் மூலாதாரங்களை அடைந்து கொள்வதற்குமான் தன்மையும் நாட்டின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் அபிவிருத்திக்கான மிக முக்கியமான அம்சமாக விளங்குகின்றது.

உசாத்துணைகள்

- (1) Ashley Charles, "Network Publishing via the Internet", Electronic Documents, 1 (1992), 17-20.
- (2) Hart A. Jeffrey and Reed R. Robert and Bar Francois, "The Building of Internet: Implications for the Future of Broadband Networks", Telecommunication Policy, 16 (1992), 666-689.
- (3) Linch A. Clifford and Preston M. Cocilia, "Internet Access to Information Resources", Annual Review of Information Science and Technology, 25 (1990), 270-281
- (4) Notess R. Greg, "Gaining Access to the Internet", Online, 16 (1992), 27-34.
- (5) Linch A. Clifford and Preston M. Cocilia, "What is the Internet?", (1992), 3-4
- (6) Tillman N. Hope, "The Internet: Use It Now!", Specialist, 16 (1993), 1-3.
- (7) Jonathan Furner and Peter Willett, "A Survey of Hypertext-based Public-access Point-of-information in UK Libraries", Journal of Informations Science, 21 (1995), 243-255.

ஐக்கிய நாடுகள்

...56 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

(Jonathan Power) என்பவரால் வெளியிடப்படும் இந்நால், ஜ்.நாவின் 50 ஆண்டுகள் வரலாற்றைக் கூறுகிறது. இந்நாவில் எழுதப்பட்ட வரிகளைவிட எழுதப்படாத வரிகளே அதிகம். அவை எழுதப்பட்டால், இரத்தமும் கண்ணீரும், வியர்வையும் தோய்ந்த துயர வரிகளாகவே இருக்கும் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேற்றுமை இருக்காது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. Antole G. Mazour , John M. Peoples, Theodore K. Rabb : Peoples and Nations - A world History. Harcourt Brace Jovanovich Publisher - USA, 1983.
2. A.H. Karunaratne : "Whither the united Nations" The Island 28 Dec. 1994.
3. அந்தேர குந்தர் பிராங்க : "முன்றாவது உலகப்போர்" பொருளியல் நோக்கு ஜூஸலை/ஆகஸ்ட் 1995.
4. Dr. Gaminini Corea : "Economic reform in UN's Vision" Sunday Times Oct. 22, 1995.
5. Neville Kapurkaratne : The Reform of the United Nations: Its Social and Economic Roles. Paper presented at the seminar. The UN at 50" B.M.I.C.H Nov. 1995.
6. Asia week, Oct. 6, 1995.
7. Ibid
8. அந்தேர குந்தர் பிராங்க : பொருளியல் நோக்கு செப்./ ஒக். 1991
9. Ibid
10. Ibid.

உலகின் பிரதான மீன்பிடிப் பகுதிகளும் உற்பத்தியும்

ஜெயா

உலகில் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்ட 16 மீன்பிடிப் பகுதிகளில் இடம் பெறும் மீன்பிடியை ஜக்கிய நாடுகளின் உணவு மற்றும் விவசாய நிறுவனம் (FAO) வருடாந்தம் மதிப்பீடு செய்கின்றது. இம் மொத்த மீன் படியில் 99 வீதமானவை கரையோரத்திலிருந்து 200 நோட்டி க்கல் மைலுக்கு உள்ளேயே இடம் பெறுகின்றது. இம் மீன் வளங்களைச் சரண்டும் வீதமானது 20 ஆம் நூற்றாண்டிலே விரைவுபடுத்தப்பட்டுள்ளதுடன் இது தொடர்ந்தும் தூரிதமாக அதிகரிக்கலாம். வருடாந்த உற்பத்தியாக 100 - 120 மி. தொன்களை இது அடையக் கூடும்.

1992 இல் உலக மீன்பிடி 82,801,000 தொன்களாக இருந்தது. இவு உற்பத்தியில் வடமேற்குப் பசிபிக் (31%), தென்கிழக்கு பசிபிக் (17.2%), வடக்கிழக்கு அத்திலாந்திக் (11.1%), மேற்கு மத்திய பசிபிக் (8.8%) என்பன முக்கிய பங்கினை வகித்தன. விபரமான தரவுகளுக்குக் கீழே அட்டவணையைப் பார்க்கவும்.

உலகின் பிரதான மீன்பிடிப் பகுதிகளில் மீன் உற்பத்தி, 1990

பகுதி	மீன்பிடி (000' தொன்களில்)	மொத்த மீன் பிடியில் சதவீதம் (%)
அத்திலாந்திக், வடமேற்கு	3,221	3.9
அத்திலாந்திக், வடக்கிழக்கு	9,183	11.1
அத்திலாந்திக், மேற்கு மத்திய	1,697	2.0
அத்திலாந்திக், கிழக்கு மத்திய	4,098	4.9
அத்திலாந்திக், தெனமேற்கு	2,029	2.4
அத்திலாந்திக் தென்கிழக்கு	1,530	1.8
மத்திய தரை மற்றும் கருங்கடல்	1,489	1.8
இந்து சமுத்திரம், மேற்கு	3,376	4.1
இந்து சமுத்திரம், கிழக்கு	2,828	3.4
பசிபிக், வடமேற்கு	25,688	31.0
பசிபிக், வடக்கிழக்கு	3,428	4.1
பசிபிக் மேற்கு மத்திய	7,311	8.8
பசிபிக் கிழக்கு மத்திய	1,519	1.8
பசிபிக் தென் மேற்கு	1,031	1.2
பசிபிக் தென் கிழக்கு	13,945	17.2
அன்ராஸ்டிக்	428	0.5
மொத்தம்	82,801	100.0

Source : FAO (1992)

